துரைத்தன விளக்கம்

ELEMENTS OF CIVICS

FOR INDIA

IN TAMIL

T. S. SUBRAMANIA AIYAR, M.A., L.T.

MADRAS: THE GUARDIAN PRESS, MOUNT ROAD

No. 4224

[illegible]. கோபாலகிருஷ்ணகோனா [illegible]
ரப்பர் ஸ்டாம்பு மேக்கர்,
புதுமண்டபம் மதுரை.

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P. O.
RAMNAD DIST.

ஓ. ஸ்ரீ. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன் புத்தகஷாப்பு
ரப்பர்ஸ்டாம்பு மேக்கர்,
புதுமண்டபம் மதுரை.

Photo by] [The Carnatic Studio, Madras

PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS

சென்னை இராஜதானிக் கலாசாலை

45-ம் பக்கம் பார்க்க

4224

துரைத்தனவிளக்கம்

Elements of Civics for India

(IN TAMIL)

Prepared to suit the requirements of
TRAINING and ELEMENTARY SCHOOLS

By

T. S. SUBRAMANIA AIYAR, M.A., L.T.,
Assistant Professor of History, Presidency College, Madras
Sometime Assistant, Teachers' College, Saidapet, Madras
Formerly Assistant Master, Town High School, Kumbakonam
and then Head Master, Hindu High School, Shiyali

WITH NUMEROUS ILLUSTRATIONS & MAPS

MADRAS
THE GUARDIAN PRESS, MOUNT ROAD

1909

Copyright Registered] *[PRICE ONE RUPEE*

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P. O.

The preparation of Translations and Catechism is prohibited

MADRAS: G. C. LOGANADHAM BROS.
THE GUARDIAN PRESS, MOUNT ROAD.

TO THE MEMORY OF

MY DEAR FATHER

who in a modest career of innocence and

usefulness earned the meed of

Honest and Ungrudging Service in the Universal

Admiration and the reverential regard

of the numerous young and ardent souls

whose minds he had to inform

and whose character he had to mould

during a period of

THIRTY YEARS

உரிமையுரை

தூய்மையுள்ளதும் பிறர்க்குப் பயன் அளிப்பதுமான

ஓர் அடக்கமுள்ள உத்தியோகத்தில்

முப்பது வருஷகாலம்

உண்மையுடன் சலிப்பின்றி உழைத்து

ஊக்கமுள்ள அநேக மாணாக்கர்களைக்

குணமுள்ள கல்விமான்களாகச் செய்து

அவர்களுடைய பயபக்தியையும்,

பரவிய புகழையுமே பெரும்பயனாகப் பெற்றவராகிய

எனது

அருமைத் தந்தையாரவர்களுடைய ஞாபகத்தின்

பொருட்டு

இந்நூலை இயற்றலானேன்.

PREFACE

"I call, therefore, a complete and generous education, that which fits a man to perform justly, skilfully, and magnanimously, all the offices, both private and public, of peace and war."

Tractate of Education.—JOHN MILTON.

IF one of the aims of education is to bring up honest and law-abiding citizens conscious of their rights and alive to their responsibilities, the paramount importance of the subject of "Civics" cannot be overestimated. It is said that in America and in England it has received due recognition at the hands of educational authorities. But it has only recently found a place in the Primary School curriculum in our Presidency. If the subject is of great importance in countries where the people have a direct share in the Government, it is all the more necessary and beneficial in a large continent as India where the proper understanding and the sympathetic appreciation of the methods and the motives of administration are the essential factors that make for the peace, contentment and happiness of its vast numbers. Though the subject has been prescribed for teachers in Training Schools and for pupils in Primary Schools, still it cannot be said that it is being systematically and largely taught in these institutions.

The want of a suitable book in the language of the people to consult and to follow has been felt everywhere. The primary school-master, moreover, cannot be expected to form an acquaintance with the very valuable books on the subject that have been written in English. So to supply a widely-felt want this publication is sent forth in the hope that it will be useful not only to teachers and students, but to all citizens in this part of the Empire.

In the preparation of the book I had the privilege of consulting many gentlemen both European and Indian. The general plan of the work was first written out in English and submitted to the perusal of **Messrs. J. H. Stone, M.A., E. W. Middlemast, M.A.,** and **H. J. Allen, M. A., LL. B.,** of the Madras Educational Department and **The Hon'ble Justice Sir R. S. Benson, Kt., M. A., LL. B.,** of the High Court of Judicature, Madras. I have greatly profited by their valuable suggestions. My manuscripts were fully read out to five or six Sub-Assistant Inspectors of Schools who were of opinion that a book of the kind was a deeply-felt necessity everywhere.

My aim in the book has been merely to describe the Government and its methods as they are and the actual rights and responsibilities of citizenship and so I have endeavoured to steer clear of controversies. I have tried to lead the reader from the family to the State, from the village to the Empire, from the plodding peasant to His Imperial Majesty, from the village punchayat to the Privy Council, from the local offices and officers to the Parliament and

the Ministers of the Crown. A resourceful teacher can do much in the way of interesting his pupils by enabling them to observe how the wheels of the Government move and how the local offices are being carried on. The village accounts, the Jamabandi, the rural Police, the operations of the P. W. D., and the blessings of the Post and the Telegraph are all subjects that can be brought home to the young minds by direct observation. Then by a stretch of their imagination, they can discover for themselves the other parts of the huge machinery of administration.

It is hoped that the numerous illustrations in this book will add considerably to its usefulness. No pains have been spared to make the photo prints, the line blocks and the diagrams as attractive and true as local labour and talent can make them. Most of the photographs were furnished by the leading photographers of Madras and a few were specially taken for this publication. The blocks representing the Indian Princes and Our Rulers were made from photos of advertisements of the enterprising firm of Huntley and Palmers.

I thank the **Chief Engineer for Irrigation,** Madras, for the plans of Periyar and Divi.

My thanks are also due to my young friend **Mr. S. Kalyanasundaram Aiyar,** son of M.R.Ry. **Mahamahopadyaya V. Swaminatha Aiyar Avergal** and clerk, Office of the Inspector-General of Registration, Madras, who has, at my request, very carefully gone through the manuscripts and proofs and made many useful suggestions in the preparation

of this work, and it is with his help that I have been able to append to each chapter an elegant and appropriate verse or two selected from standard Tamil works.

Being the first publication on a novel subject, the work may admit of considerable improvement. So any suggestion that may enhance its usefulness will be thankfully received and carefully attended to.

It is hoped that the readers will appreciate, as much as I do, the excellent work turned out by the members of the "Guardian" Press, but for whose assiduity and zeal the publication cannot have been brought out so soon as it has been.

'SESHA VILAS,'
TIRUVETTESWARANPET,
Madras, 1-8-1909.

T. S. S.

முகவுரை

"திலக நீண்முடித் தேவரும் வேந்தரும்
உலக மாந்தர்க ளொப்பவென் றோதுப"

(சீவகசிந்தாமணி)

பிரஜைகள், தங்கள் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு சட்டத்துக்கு விரோதமில்லாமல் நடக்கும்படிசெய்வது, கல்வியைப்பரவச் செய்யும் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும்.

அமெரிகாவிலும், இங்கிலாந்திலும் வித்யாவிசாரணைத் தலைவர்கள் இவ்விஷயத்தில் நன்றாகக் கவனத்தைச் செலுத்திவருகிறார்களென்று தெரிகிறது.

ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்டுவரும் இந்தியாவில், துரைத்தன முறைகளையும் துரைத்தனத்தாருடைய கருத்துக்களையும் நன்றாக விளக்குவதே பிரஜைகளுக்கு அமைதியையும் திருப்தியையும் விளைவிக்குமாதலால், இந்நாட்டில் இதுஸம்பந்தமான பாடமொன்று கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா!

சிலகாலமாக, சென்னை மாகாணத்தில், போதனாமுறைக் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் பாலபாடசாலை மாணாக்கர்களுக்கும் இவ்விஷயம் ஒரு பாடமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது; அங்ஙனம் இருப்பினும் இது ஸம்பந்தமாக அவர்கள் படித்து அறிந்து கொள்ளத்தக்க புஸ்தகங்கள் இல்லாமையாலும், ஆங்கிலபாஷையிலுள்ள புஸ்தகங்கள் யாவும் அவர்கள் அளவுக்கு மேற்பட்டிருத்தலாலும், இவ்விஷயத்தை அவர்களும்

ஸாமான்ய ஜனங்களும் நன்றாக அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கருதி, ஆங்கிலேயர்களுடைய அரசியன் முறைகளையும் அவர்களால் இந்தியர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் நன்மைகளையும் ஜனங்களுடைய கடமைகளையும் விளக்கக்கூடிய 'துரைத்தன விளக்கம்' என்னும் இந்நூலைத் தமிழில் இயற்றி வெளியிடத்துணிந்தேன். அபிப்பிராய பேதங்களையுண்டாக்கும் விஷயங்கள் அநேகமாக இதில் எழுதப்படவில்லை.

துரைத்தனத்தாருடைய நன்மைகளையும், குடிகள் அவர்களுக்குச்செய்யும் உதவிகளையும், ஷ்ஷ நன்மைகள் அளிக்கப்படும் விதங்களையும், இந்தியாவின் சுருக்கமான சரித்திரத்தையும் முறையே தெரிவிப்பனவாகிய நான்கு பாகங்கள் இப்புஸ்தகத்தில் அமைந்துள்ளன. இதிலுள்ள சிறு பிரிவுகளாகிய அத்தியாயங்களின் தொகை இருபத்திரண்டு.

இதனை இன்னமுறையாக எழுதப்போகிறேனென்பதை, சென்னைநகரில், தகுந்த பதவியிலிருக்கும் சில கனவான்களுக்குத் தெரிவித்தபோது அவர்கள் சொல்லிய அபிப்பிராயங்கள் எனக்கு மிக்க உபயோகமாயின.

'தெரிந்ததைக் கொண்டு தெரியாததை விளக்கவேண்டும்' என்னும் சிறந்தபோதனுமுறைக்கேற்ப எல்லாருக்கும் தெரிந்தனவாகிய குடும்பம், கிராமம், பஞ்சாயத்து முதலியவற்றால் துரைத்தனம், தேசம், நியாயஸபை முதலிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

யாவருக்கும் எளிதிற் புலப்படவேண்டுமென்பதே எனது முக்கியமான கருத்தாதலின், இயல்பாக வழங்கிவரும் திசைச்சொற்களும், இங்கிலீஷ் வார்த்தைகக

ளுக்கு, இங்கிலீஷ் உச்சரிப்பின்படியே உள்ள தமிழ்ச் சொற்களும், இந்நூலில் அங்கங்கே வந்திருத்தல்கூடும்.

புஸ்தகத்திலுள்ள விஷயங்கள் படிப்பவர் மனத்தில் நன்ருகப்பதியும் பொருட்டு, சென்னையிற் படமெடுப்பதிற் பேர்பெற்றவர்களுடைய உதவியால், பொருத்தமான படங்களை உரிய இடங்களிற் சேர்த்திருக்கிறேன். இந்நூலிற் குறிப்பிட்ட கலாசாலை, நியாயஸ்தலம் முதலிய இடங்களை இதனைப் படிப்பவர்கள் நேரிற்பார்த்து விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதலும் கல்விப்பயிற்சிக்குச் சிறந்த ஸாதனமாகும்.

மற்றப்பாஷைகளிலும் இந்நூலை எழுதி வெளியிட்டவேண்டுமென்ற எண்ணமிருப்பதாலும், எல்லாவிடங்களிலும் பொதுவாக வழங்கிவருவது இங்கிலீஷ் பாஷையாதலாலும், இதனிடையிடையே காட்டிய இந்தியாதேசத்துப் படங்களில் உள்ள ஸ்தலங்களின் பெயர்கள் முதலியன இங்கிலீஷிலேயே பதிப்பிக்கலாயின.

போரற்றின் அணைக்கட்டையும், திவி என்னும் இடத்தில் ஜலம் இறைக்கப்படும் விதத்தையும் காட்டும் படங்களை எனக்கு உதவிய இரிகேஷன் தலைமை இஞ்சினியருக்கு நன்றிபாராட்டுகின்றேன்.

"மஹாமஹோபாத்தியாய பிரஹ்மஸ்ரீ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் குமாரரும், சென்னை ரிஜிஸ்டிரார் ஜனரலாபீஸ், கிளர்க்குமாகிய ஸ்ரீ. S. கலியாணசுந்தர ஐயர், என் விருப்பத்தின்படி, இப்புஸ்தகத்தின் கையெழுத்துப் பிரதியை மிக்க கவனத்துடன் ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொடுத்து இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்திலும் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவிகளைச் செய்து வந்தார். ஒவ்வோரத்தியாயத்தின் இறுதியிலும், பொரு

த்தமான, சிறந்த தமிழ்ப்பாடல்கள் சேர்க்கப் பெற்றிருப்பதும் இவருடைய உதவியாலேயே. இப்புஸ்தக விஷயத்தில் இவர் இங்ஙனம் அன்புடன் செய்த உதவி மறக்கத்தக்கதன்று.

எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் நூதனமாதலால் இந்நூலிற் செய்யவேண்டிய மாறுபாடுகள் எவ்வளவோ இருத்தல்கூடும்; ஆதலின், இதனைப்படித்துப் பார்க்கும் விவேகிகள், இதிற் செய்யவேண்டிய திருத்தங்கள் இன்னவை யென்று எனக்குத் தெரிவிப்பார்களாயின், அவற்றை மிக்க அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள்பால் நன்றியறிவுள்ளவனாக இருப்பேன்.

'சேஷவிலாஸ்'
திருவெட்டீசுவரம்பேட்டை,
சென்னை, 1-8-1909.

T. S. S.

CONTENTS (சூசீபத்திரம்)

PART I. முதற்பாகம்

SIRCAR AND ITS FUNCTIONS
துரைத்தனத்தாரும் அவரது கடமைகளும்

ROJA MUTHIAH

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P.O.

CHAPTER XXI

INDIA UNDER BRITISH MERCHANTS

ஆங்கில வர்த்தகர்கள் ஆதினத்தில் இந்தியா

CHAPTER XXII

INDIA UNDER THE CROWN

ஆங்கிலமன்னர் ஆதீனத்தில் இந்தியா

List of Illustrations and Maps

படங்களின் அட்டவணை

THE THREE STAGES OF MAN

மனிதர்களின் மூவகை நிலை

1. ஆடுமாடு மேய்க்கும் நிலைமை
Pastoral life

2. கிராம வாழ்க்கை
Village life

3. நகரவாழ்க்கை Civic life

2-ம் பக்கம் பார்க்க

ELEMENTS OF CIVICS

PART I

துரைத்தன விளக்கம்

முதற்பாகம்

1.—FAMILY AND ITS DUTIES

க.—குடும்பமும், குடும்பதர்மங்களும்

மனிதர்களின் பற்பலநிலைமை—குடும்பவாழ்க்கை—குடும்பதர்மங்கள்—இவற்றைச் செய்வது நம்முடையநன்மைக்கே—பிதாவின் அதிகாரமும், குடும்பப்பற்றும்—உயர்குடும்பத்தின்அடையாளங்களும், பெருமையும்.

உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளோ அளவற்றன. அவற்றுட்சிறந்தது மனிதஜாதியென்பது மனிதனுடைய செய்தொழில்களாலும் புத்திவிசாலத்தாலும் நன்றாக விளங்குகின்றது. எல்லாமனிதர்களும் ஒரேவிதமாக இருப்பவர் அல்லர். கல்வி, மதம், நாகரிகம் முதலிய விஷயங்களில் ஒவ்வொருஜாதியாரும் ஒவ்வொருவிதமாக இருக்கிறார்கள். ஒருதாய்வயிற்றிற் பிறந்தபிள்ளைகள் எல்லாரும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கிறார்களா? அப்படிப்போலவே சிலதேசத்தார்கள் தங்களுடைய ஊக்கத்தாலும், புத்திவிசாலத்தாலும், கல்வி, கைத்தொழில், இராஜ்யபரிபாலனம், இவற்றில் மேன்மை

யடைந்து விளங்குகிறார்கள். வேறு சில தேசத்தார்களுடைய இயற்கையைப்பார்க்கையில் அவர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் அதிகவித்தியாசம் காணப்படவில்லை. தென்னிந்தியாவிலுள்ள நீலகிரியிலிருக்கும் தோடர்களைப்போல், காடுகளிலும் மலைகளிலும் சிறுகுடிசைகளில் வசித்துக்கொண்டு, ஆடுமாடுகளைமேய்த்து, நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர்செய்யாது, காய்கனிகளையே புசித்து வாழும் மனிதர்களும் பலர் உளர். மற்றும் சிலமனிதர்கள் ஆடுமாடுகளைமேய்த்தலை ஜீவனோபாயமாகக்கொள்ளாமல் காடுகளையழித்து வயல்களை உண்டாக்கிக் காலங்களில் அவற்றை நன்றாகப்பயிரிட்டுத் தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களை வீடுகளிற் சேர்த்து வைப்பதல்லாமல் தங்கள் அறிவின் பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய வழிகளையும் தேட ஆரம்பிக்கின்றார்கள். இவ்வாறு, பலதேசத்திலுள்ளவர்களும், தேசத்திலுள்ள பலஜாதியாரும் வெவ்வேறு நாகரிக நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்.

மேற்கூறிய எந்தநிலைமையில் மனிதர்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் தனித்தனியாக இராமற் சிலர் சிலராகச் சேர்ந்தே வசிக்கிறார்கள். மிருகங்களைப்போன்ற நடையுள்ள மனிதனும் தன்னுடைய இனத்தார்களோடு சேர்ந்து வசிக்கிறான். நாகரிகத்தில் தேர்ச்சியுள்ள சக்கரவர்த்தியும் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களோடு வசிக்கிறார். நாகரிகம் அதிகரிப்பதனால், சேர்ந்து வாழும் சக்தி மனிதர்களுக்கு விருத்தியாவதை நாம் பார்க்கிறோம். தனித்தனி வீடுகளில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் இனத்தார்களுடன் சேர்ந்து வசிக்கிறார்கள். இவ்விதமான தொகுதிகளுக்குக் குடும்பம் என்று பெ

யர். எல்லாத்தொகுதிகளையும் குடும்பம் என்றுசொல்லு தல்பொருந்தாது. ஒரேவீட்டில் ஒருங்குசேர்ந்து வஸிக்கும் ரக்தக்கலப்புள்ள தொகுதிக்குக் குடும்பம் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

குடும்பத்தில் வசித்தால் ஒருவன் பல குணங்களைக் கற்றுக்கொள்ளலாம். அவையாவன:—எல்லாரிடத்தும் அன்புபாராட்டல், பெரியோரிடம் வணக்கம் உடைமை, பிறருடைய கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும் இயற்கை, தெய்வபக்தி, ஊக்கமுடைமை, பொறுமை, ஏழைகளிடம் இரக்கம், செய்ந்நன்றியறிதல், பரோபகாரம், கடுஞ்சொலின்மை முதலியனவாம். குடும்பம், பலமாக இருக்கவேண்டுமானால், ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும். நாகரிகமற்றவன்கூட, தன்குடும்பத்தில் உள்ளவர்களை நேசிப்பான்; சண்டையொன்றும் போடமாட்டான். குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும், தாங்கள் ஒரே முன்னோரிடமிருந்து வந்தவர்களென்னும் பலமான எண்ணங்கொண்டவர்களாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். எதுவரையில் ஒரு குடும்பத்திலுள்ள தாய், தந்தை, மக்கள்முதலான யாவரும் தத்தம்கடமைகளைச் செய்து ஒருவரையொருவர் நேசித்துத் தங்கள் குடும்பத்தின் பெருமையையும், ஒழுக்கத்தையும் கவனித்து நடக்கிறார்களோ அதுவரையில்தான் அக்குடும்பம் க்ஷேமத்தையடைந்துகொண்டுவரும். ஒருவனுடைய நடையாலும், செய்கையாலும் அவனுடைய குடும்பநிலைமையை எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

பசித்தவர்களுக்கு அன்னமிடலும், யாசகர்க்கு ஈதலும், தரித்திரர்களுடைய வறுமைத்துன்பத்தை நீக்குதலும், வழிப்போக்கர்களுக்காகச்சத்திரங்கட்டலும், நோ

யாளிகளுடைய பிணியைத்தீர்க்க வைத்தியசாலைகளை ஸ்தாபித்தலும், சிறந்த தர்மங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆயினும், இவைஎல்லாவற்றிலும் சிறந்ததருமம் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது ஒவ்வொருவனும் குடும்பத்திற் பிறந்திருப்பதற்காக அவனவன் செய்யவேண்டிய கடமையைஇன்னதென்றுணர்ந்துஅதனை ஒழுங்காகச்செய்தலாம். இதனையே குடும்பதர்மமென்று சொல்லவேண்டும். இந்தச்சிறந்த தருமத்தை நடத்தினால் மற்றத்தருமங்கள்யாவும் எளிதாக நடைபெறும். பிதாமாதாக்கள் மக்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கவனித்தலும், தந்தைதாயர்களாகிய இருமுதுகுரவர்களைத் தெய்வம்போற் பாவித்துத் தள்ளாதபருவத்தில் அவர்களைப்பாதுகாத்தலும், புருஷன் மனைவிக்கு ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்துகொடுத்தலும், மனைவி தன்கணவனைத் தெய்வமாகநினைத்து அவன்குறிப்பறிந்து நடத்தலும், தமையன் தன்தம்பிகளைப் புத்திரர்கள்போல் மிக்க அன்புடன் நடத்தலும், தம்பி தன்தமையனிடத்தில் பிதாவுக்குரிய மரியாதையைப் பாராட்டலும், சகோதரர்கள்யாவரும் மனமொத்து வாழ்தலும் குடும்பதர்மங்களாகும். குடும்பதர்மங்களை நடத்திவருவது தத்தம் க்ஷேமத்திற்கென்றே ஒவ்வொருவரும் நினைக்கவேண்டும்.

குடும்பதர்மங்கள் இன்னவையென்பதைத் தெரிவிக்கும் பழையநூல்கள் எல்லாமதத்திலும், மிகுதியாக வழங்கிவருகின்றன. அவற்றுள் இந்துமதஸம்பந்தமாக இருக்கும் முக்கியமான நூல்கள், இராமாயணமும் பாரதமும் ஆகும். அவை இரண்டிலுமுள்ள விஷயங்களை ஒருவன் தெரிந்துகொண்டால் குடும்பதர்மங்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டவனாவான். அந்தக்கதைகள்

யாவருக்கும் தெரிந்திருக்குமாதலால் இங்கு எடுத்து எழுதவில்லை.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமைகளைச் செய்வது தத்தம் க்ஷேமத்திற்காகவே என்பதைத் தெரிவிக்கும் விநோதமான வரலாறு ஒன்றுஉண்டு. அதுவருமாறு:— கை, கால், கண், காது, மூக்கு, வாய், என்னும் அவயவங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து "நாம் ஏன் வயிற்றுக்காக உழைத்துப் பாடுபடவேண்டும்? அஃது என்னவேலை செய்கிறது? நம்முடைய வேலைகளைச் செய்யாமல் அதனை அழித்துவிடுவோம்." என்று தீர்மானித்து ஒவ்வொன்றும் வழக்கமாகச் செய்துவரும் தொழில்களைச் செய்யாமல் சும்மா இருந்துவிட்டன. கைகள் ஒன்றையும் எடுப்பதில்லையென்றும், கால்கள் ஓரிடத்திற்கும் நடந்து செல்வதில்லையென்றும், கண்கள் ஒன்றையும் பார்ப்பதில்லையென்றும், காதுகள் ஒன்றையும் கேட்பதில்லையென்றும், மூக்கு வாசனையை அறிவதில்லையென்றும், வாய் ஒன்றையும் உட்கொள்வதில்லையென்றும் சொல்லிக்கொண்டு ஒன்றையும் கவனியாமல் இருந்தன. இவ்வாறு பல நாட்கள் சென்றபின் எல்லாம் சோர்வடைந்து ஆகாரமில்லாமல் இறந்துபோகும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டன. அப்போதுதான், தாம் செய்தது தவறென்றும், வயிற்றுக்கு உழைப்பது தத்தம் பலத்துக்கென்றும் உணர்ந்து, தத்தம் கடமைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தன. சில தினங்களுக்குப்பின் தேகம் பழையநிலைமையை அடைந்தது. இம்மாதிரியே குடும்பத்திலுள்ள யாவரும் அவரவர்கடமையை ஒழுங்காகச் செய்துவந்தால் குடும்பம் க்ஷேமம் அடையும்.

இங்ஙனம் ஒழுங்காகச்செய்து வருகிறார்களா என்று கவனிப்பவர் யார்? குடும்பத்தலைவர் அல்லது தகப்பனார். அவரே குடும்பத்திலுள்ளோரைப்போஷித்து, தர்மங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்துத் தம்முடைய இனத்தின்பெருமையை நிலைநாட்டுகிறவர். பிதா என்னும் பதத்துக்கு இதுதான் பொருள். பிதாவின்சொற்படி நடப்பது பிள்ளைகளின்கடமை. தலைவனுக்கு அடங்காமலும், தலைவனில்லாமலுமிருக்கும் குடித்தனங்கள் எந்தக்கதியை அடைகின்றன? பிள்ளைகள் சண்டைபோட்டுக்கொண்டு, தங்களுடைய கடமைகளை விட்டுச் செல்வத்தையிழந்து, நெறிதவறி, முன்னோர்களின் பெருமையையும் நல்லபெயரையும் கெடுத்துவிட்டுத் தாங்களும் நாசமடைகின்றார்கள்.

நம்முடைய தேகத்தில் ஏதாவது ஓர் உறுப்பில் அஸௌகரியம் உண்டானால் மற்ற உறுப்புக்களெல்லாம் சேர்ந்து அதை மாற்றுவதில் எப்படி பரபரப்புடையனவாக உள்ளனவோ அப்படியே குடும்பத்திலுள்ள ஒருவனுக்கு ஆபத்துநேரிட்டால் அது தங்களுக்குவந்துவிட்டதாகவே அக்குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்கள் நினைத்து, அவனை அதிலிருந்து விடுவிக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச்செய்து அப்பால் தான் கவலையற்றிருப்பார்கள். இவ்வாறு இருக்கும் இயல்புக்குக் குடும்பப்பற்று என்றுபெயர்.

குடும்பத்தைச் சிறு ராஜ்யமென்று சொல்லலாம். அந்த ராஜ்யத்துக்குத் தலைவன் தகப்பன். அவனுடைய பிரஜைகள் குடும்பத்திலுள்ளவர்கள். வீட்டுக்கு வெளியே போய் வீட்டுக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களைப் பிதா கவனிப்பதுபோல் வீட்டுக்குள்ளிரு

ந்து வீட்டுவிஷயங்களிற் பிதாவுக்கு ஒருவிதமான கவலையும்இல்லாமற் பார்த்துக்கொள்பவள் குடும்பத் தலைவியாகிய தாயாகிறாள். இக்காரணம்பற்றியே ஒரு வனுடைய ஸ்திரீக்கு மனைவியென்றும், இல்லாள்என் றும், கிருஹிணீஎன்றும் பெயர்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

நெறிதவ்றாத குடும்பத்தையே உயர்ந்தகுடும்ப மென்றுசொல்லவேண்டும். உயர்ந்த குடும்பத்திற் பிறந்த வனென்றால் அவனை எல்லோரும் மதிக்கிறார்கள். அவன் எந்த இடத்திற்கும்போகலாம். ஒருவேலைக்குப் புகும்போதுகூட ஒருவன் தன்குடும்ப நிலைமையைத் தெரிவிக்கவேண்டும். நல்லகுடும்பத்திற் பிறந்தவனென் பதே ஒருவனுக்குச் சிறந்தயோக்கியதையாகிறது. ஆத லால் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் குடும்பப் பெருமை யைப் பாதுகாத்து நடப்பது முதற்கடமையாகும்.

"அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று." (திருக்குறள்)

2.—FAMILY AND THE STATE

உ.—குடித்தனமும் துரைத்தனமும்

மனிதர்களின் சிறிய பிரிவுகளும் பெரியபகுதிகளும்—இவற்றின் அமைதிக்குக்காரணம்—துரைத்தனமும் தலைவ னுடையகுணங்களும்—அமைதிக் காரணம் துரைத்த னமே—எறும்புகளுக்கும் ஈக்களுக்கும் மிருகங்களுக்கு முள்ள துரைத்தனமும் ஒழுங்கும்—துரைத்தனத்தின் அரு மையும் பெருமையும்.

மனிதர்களுடைய சிறுதொகுதிகளைக் குடும்பமெ ன்றுசொன்னோம். ஸாதாரணமாக ஒருகுடும்பத்தார்

ஒருவீட்டிலேயே இருப்பார்கள். ஆனால் ஒரேவீட்டிலு ள்ளகுடும்பத்தார் விருத்தியாகி ஸொத்துக்களைத்தேடிக்கொள்ளும்போது தங்களுடைய ஸௌக்கியத்தைக்கருதிப் பலகுடும்பங்களாகப் பிரிந்து பலவீடுகளில் வசிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இவ்விதமாகப் பிரிவுபட்டாலும், தங்களுடைய முன்னோர்களின் ஞாபகமும், தாங்கள் உறவினர்களென்ற எண்ணமும் அவர்களைவிட்டு எளிதில் நீங்குவதில்லை. ஆயினும், நாளடைவில் கிளைக்குடும்பங்கள் அதிகரிக்கவே, காலதேச வித்யாஸங்களினால் ரக்தஸம்பந்தமான அடையாளங்கள் மாறுபடுகின்றன. அப்போது அக்கிளைக்குடும்பங்கள், தனிக்குடும்பங்கள்போலக் காணப்படுகின்றன. இவ்விதமாக, ஒருகுடும்பம் பலகுடும்பங்களாகப் பிரியப் பலகுடும்பங்கள்சேர்ந்து ஒருகிராமமாகி, ஒரு கிராமம் பல கிராமங்களாகப் பெருகிப் பலகிராமங்கள் சேர்ந்து ஒரு மாகாணமாகி, ஒரு மாகாணம் பலமாகாணங்களாகப் பிரிவுபட, பலமாகாணங்கள் சேர்ந்துஒருதேசமாக விளங்குகின்றன. ஜனத்தொகை பெருகுவதனால் உறவினர்களென்ற ஞாபகம்போய் வேறுவகையான பற்றுக்கள் உண்டாகின்றன. முன்பு இன்ன குடும்பத்தோனென்று சொல்லும் பெருமைவாய்ந்தவன் இப்போது இன்னகிராமத்தானென்றும், இன்னமாகாணத்தானென்றும், இன்னதேசத்தானென்றும், இன்னராஜ்யத்தானென்றும், இன்னஜாதியானென்றும் பலவாறுகச் சொல்லப்படுகிறான்.

இவ்விதமாக, ஒருதேசத்தில் பற்பலகுடித்தனங்கள் சேர்ந்து பெருங்கூட்டமாக வசிக்கிறநிலைமையில், ஜனங்களைக்காத்து அவர்களுடைய சண்டைகளைத் தீர்

ப்பவர்யார்? துரைத்தனத்தார். குடும்பத்தைக் காப்பவன் தகப்பனென்றும், அவனே பெரும்பாலும் குடும்ப வழக்குக்களைத் தீர்த்துத்தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் தங்களுடையகடமைகளைச்செய்யும்படி பார்த்துக்கொள்பவனென்றும் முன்னமே சொன்னோம். குடும்பத்துக்குப் பிதா எப்படியோ அப்படியே தேசத்துக்குத் துரைத்தனத்தார்ஆகிறார். ஜனங்கள் மிகுந்த இடத்தில் அல்லது தேசத்தில், அவர்களைக்காப்பவரும், அவர்களுடைய விவாதங்களைத்தீர்ப்பவரும், ஆபத்தினின்றும் அவர்களைப்பாதுகாப்பவரும், துரைத்தனத்தாரே. கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் பலவாக இருந்தலாலும், எல்லாவற்றையும் ஒருவரேகவனிப்பது அஸாத்தியமாதலாலும் துரைத்தனத்தார் தாங்கள் கவனிக்கவேண்டியவற்றைப் பலவகையாகப்பிரித்துக்கொண்டு தனித்தனி அதிகாரிகளிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாடாகிய இவ்விந்தியாவை ஆள்பவர்களுக்கு இங்லீஷ் காரர்களென்று பெயர். ஐரோப்பா கண்டத்தின் மேற்கு சமுத்திரத்திலிருக்கும் இங்கிலாந்து என்னும் தீபத்திலுள்ளவர்கள்; கல்விச்செல்வத்திலும், பொருட்செல்வத்திலும், நாகரிகத்திலும் மிகச்சிறப்புற்றவர்கள். இத்தேசத்தின் நல்லநிலைமைக்குக் காரணம் அவர்களே.

நாலைந்துமனிதர்கள் அடங்கிய ஒருசிறுகுடித்தனத்தைக் காப்பதற்கே அக்குடித்தனத் தலைவனுக்குப் புத்தி, தயை, விவேகம், அனுபவம், நல்லொழுக்கம் முதலான பலகுணங்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. இப்படியானல் கோடிக்கணக்கான பலஜனங்களடங்கிய இந்தப் பெரியராஜ்யத்தை நெறிதவறாமலும், குடிகளுக்கு எவ்விதமான அஸௌகரியமும் உண்டாக்காம

லும் பரிபாலித்துவரவேண்டுமானல் துரைத்தனத்தார் களுக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாத குணங்கள் வேண்டும் ? ஆதிகாலத்தில் இத்தேசத்தின்வடபாகத்தில் அயோத்தியாபுரியில் இராமர் இராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தபோது, ஜனங்கள் மிக்க ஸௌக்கியத்தையடைந்து இன்புற்றிருந்தார்களென்று பழையபுராணங்களில் நாம் படிக்கிறோம். அம்மகிழ்ச்சிக்குக்காரணம் அவருக்கிருந்த உயர்ந்தகுணங்களேயாம். அவர் புத்தியிற் சிறந்தவரென்றும், கருணைக்கடலென்றும் கல்வியிற் பெரியவரென்றும், வீரரென்றும், ஊரார் சொல்லுக்குப் பயந்தவரென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். இப்படியே, இந்தியாவின்வடக்கேயுள்ள மகத தேசத்தை வெகுகாலத்திற்குமுன் ஆண்டுவந்த சந்திரகுப்தர், அசோகர், முதலியசக்கரவர்த்திகள் காலத்திலும் அவர்களுடைய நல்லொழுக்கத்தாலும்,பராக்கிரமத்தாலும் குடிகள் மிகவும்சௌக்கியமான நிலைமையில் இருந்தார்களென்று கேள்விப்படுகிறோம். பிறகு இத்தேசத்தை ஆண்டுவந்த மகம்மதியஅரசர்களுள் சிரேஷ்டரான ஆக்பர் சக்கரவர்த்தி தம் குடிகளுடைய க்ஷேமத்தைக் கருதி அவர்களுக்குத் தம்மாலியன்ற நன்மைகளைச் செய்து ஜனங்களுக்குள்இருந்தசண்டைகளைத் தீர்த்துத் தாம் மகம்மதியராக இருந்தும், தம்குடிகளாகிய மகம்மதியரையும் இந்துக்களையும் பக்ஷபாதமில்லாமல் ஸமமாகநடத்தி, ஜனங்கள் மூடத்தனமாக அனுஷ்டித்துவந்த சிலகெட்டவழக்கங்களை நீக்கி, இன்னும் பிரஜைகளுடைய க்ஷேமத்துக்கு என்னஎன்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து திருப்தியை விளைவித்தாரென்றும் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த

உதாரணங்களால், ஒரு பெரிய ராஜ்யத்தை ஆளுவது எளிதான வேலையன்றென்றும், துரைத்தனத்தார்களுக்கு, பலம், நாகரிகம், அனுபவம், கருணை, பெருந்தன்மை, நல்லொழுக்கம் முதலான குணங்கள் அவசியமானவையென்றும் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம்.

ஜனங்களையடக்கியாளவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஸௌகரியங்களைச் செய்யவும் துரைத்தனமென்று ஒன்று இல்லாவிட்டால், உலகவாழ்க்கையே குடிகளுக்கு வருத்தமாகத்தோன்றும். நாலைந்து ஜனங்களடங்கிய ஒருகுடித்தனமானது தலைவனொருவனில்லாவிடின் இன்னபாடுபடுமென்பதை முன்னமே காட்டியிருக்கிறோம். அன்றியும், ஒருபாடசாலையில் மாணுக்கர்கள் உபாத்தியாயரில்லாதசமயத்திற் செய்யும்விநோதங்களைப்பார்ப்பவர்களுக்கு அரசனில்லாத தேசத்தின் நிலைமை நன்றாகப்புலப்படும். மாணுக்கர்களை அடக்கிப்போதிப்பதற்குத் தகுந்ததலைவரில்லாமற்போனால் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் சண்டைசெய்து வீண்காலம் போக்கிக் கெட்டகுணங்களிற் பழகிப் புத்தியற்றவர்கள் ஆகிறார்கள். ஆனால், மாணுக்கர்களை அடக்கியாளும் வன்மையும், நன்றாகக் கற்பிக்கும் கல்வியறிவும் உள்ள ஆசிரியரின்முன் இந்தச்சிறுவர்களே மிக்கஅமைதியையடைந்து, வணக்கமாக இருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களையும், நல்லொழுக்கங்களையும், நல்ல நூல்கள்முகமாகக் கற்றுப் பிற்காலத்தில் தங்களுடைய ஜீவனோபாயத்துக்கு வேண்டிய வழிகளைத் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். சட்டதிட்டங்கள் ஜனங்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவதற்கு எந்த இடங்களில் ஒருவிதமான ஏற்பாடு இருக்கிறதோ அந்த இடங்களிலெல்லாம்,

துரைத்தனம் இருக்கிறதென்று நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். சென்னைமாநகரிலுள்ள அழகிய 'பீபில்ஸ்பார்க்' என்னும் சிங்காரத்தோட்டத்தில் கிறிஸ்ட்மஸ் பண்டிகைநாட்களில் வருஷந்தோறும் பலவகையான வேடிக்கைகள் நடப்பதுண்டு. அந்தக் காலங்களில் சென்னையிலுள்ளவர்களேயல்லாமல் வெளியூரார்களும் திரள் திரளாக வந்துகூடுவார்கள். இப்படியே, கும்பகோணத்தில் நடக்கும்மகாமகம் முதலியஉத்ஸவங்களிலும் கணக்கற்ற ஜனங்கள் கூடுகிறார்கள். இக்காலங்களில் ஜனங்களுக்கு ஒருவிதமான அபாயமும் நேரிடாமலிருக்கும் பொருட்டும், கொலை, களவு முதலிய தீச்செயல்கள் நடவாமலிருத்தற் பொருட்டும் பார்த்துக்கொள்வதற்குத் தகுந்த அதிகாரிகளைத் துரைத்தனத்தார் நியமித்து, அனுஸரிக்கவேண்டிய விதிகளையும் ஏற்படுத்தி, ஜனங்களுக்கு ஸௌகரியத்தை விளைவிக்கிறார்கள். இவ்விதமான ஏற்பாடில்லாமல் அவரவர் இஷ்டப்படியே நடக்கலாமென்றிருந்தால் ஜனங்களின் கதி என்ன ஆகும்! சிங்காரத்தோட்டம் சீரழிந்துவிடும். கொலை, களவு முதலியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகையால் இத்தீங்குகளைத் தடுப்பதற்கே துரைத்தனம் அவசியமாகின்றது.

இவ்வித ஏற்பாடானது மனிதர்களுக்கு மாத்திரம் உரியதென்று நினைக்கவேண்டாம். பறவைகளும், மிருகங்களும், ஒற்றுமை, இனப்பற்று, கீழ்ப்படிதலென்ற நற்குணங்களைப்பெற்று இயற்கைப்பிவினால், சில ஏற்பாட்டின்படியே நடக்கின்றன. தங்களுடைய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்கின்றன. எறும்புகள் மிகச்சிறியவைகளாக இருந்தாலும் அவை

செய்யும் வேலையையும், அவற்றின் ஏற்பாடுகளையும், யுக்தி, ஒற்றுமை முதலான குணங்களையும் பார்த்தால்; மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கும். இதற்குக்காரணம் அவற்றின் இனக்கட்டுப்பாடுதான். தேனீக்களும் வியக்கத்தக்க குணங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. ஒருதேன்கூட்டைச் சிறியராஜ்யத்திற்கு ஒப்பிடலாம். அதில் ராஜ்யசின்னங்களையெல்லாம் பார்க்கலாம். மிக்கவிநோதமாய் மெழுகினாற்செய்யப்பட்ட அதன் சிற்றறைகளில் தேனீக்கள் தங்கள் கடமைகளை இடைவிடாமற் செய்கின்றன. சிலதேனீக்கள் கூட்டைக் கட்டிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. வேறுசில, வெளியிற்சென்று புஷ்பங்களிலிருந்து தேனைத்தேடிக்கொண்டுவந்து சிற்றறைகளிற்சேர்க்கின்றன. மற்றும் சில, கூட்டைக் காத்து, நெருங்கிவருபவர்களை ஈட்டிகள்போன்ற தங்கள் முட்களாற் கொட்டித் துரத்திவிடுகின்றன. மேலும், எல்லா ஈக்களுக்கும் தலைமையாகப் பெருந்தேனீயொன்று ஒவ்வொரு கூட்டிலுமிருக்கின்றது. அதற்கு எல்லாமரியாதைகளும் செய்யப்படுகின்றன. ஆகையால் சிறந்த நாகரிகம் பெற்றவர்களுக்கும் ஒருதேன்கூட்டிற் காணப்படும் ஒழுங்கும, ஏற்பாடும் வியப்பாகவேயிருக்கும். பெரிய மிருகங்களுக்கும்இவ்விதமான குணங்கள் இருக்கின்றன. யானைகள் காட்டில் கூட்டம்கூட்டமாகவே ஸஞ்சரிக்கும். எப்பொழுதும் வயதிலும் பலத்திலும் முதிர்ந்த யானையே கூட்டத்துக்குத் தலைமையதிகாரியாக விளங்கும். அது போகிறவழியே மற்ற யானைகள் போகும். ஆபத்துவருகிற ஸமயத்தில் வயதில் முதிர்ந்த யானைகளெல்லாம் சுவர்போல நாலுபக்கமும் வளைந்துகொண்டு, குட்டிகளை மத்தியில் விட்டு

வைத்து, உயிர்போமளவும் காக்கின்றன. இவ்விதமாக மிருகங்களுக்குக்கூட ஒருவிதமான ஆளுகை அவசியமாக இருந்தால், திரள்திரளாக வசிக்கும் மனிதர்களுக்குத் துரைத்தனம் அதியவசியமென்பதைச்சொல்லவும் வேண்டுமோ?

துரைத்தனம் வகிப்பது எளிதான காரியமன்று. மதம், ஜாதி, தொழில், குணம் இவற்றால் வேறுபட்டுள்ள ஜனக்கூட்டத்தை அடக்கி ஆளுவது சிரமமில்லையென்று யார்தான் நினைக்கக்கூடும்? கரைதெரியாத பெரிய சமுத்திரத்தின் நடுவே கப்பலைச்செலுத்திக்கொண்டு போகும் மாலுமிக்கு எவ்வளவுகவலை இருக்குமோ, அவ்வளவு மனோவிசாரம், துரைத்தனம் வகிப்பவர்களுக்கும் இருக்கின்றது. ஜலத்துக்குள், கண்ணுக்குத்தெரியாத கற்பாறைகளில் மோதாமலும், திடீரென்று உண்டாகும் புயல்களுக்கு இரையாகாமலும், விரைந்துசெல்லும் கப்பல்களிலேறி மற்றக்கப்பல்களைக் கொள்ளையிடும் கடற்கோள்ளைக்காரர்களிடம் அகப்படாமலும் தன்னுடைய கப்பலைக் கப்பற்றலைவன் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகச் செலுத்திக்கொண்டு போய்த் துறைமுகத்திற்சேர்க்கிறான். அப்படியே அநேககோடி ஜனங்களும் பலவகைத்திரவியங்களும் நிரம்பிய இத்தேசமாகிய பெருங்கப்பலைத் துரைத்தனத்தாரென்னும் கப்பற்றலைவர், இத்தேசத்திற்குள்ளேயே ஒருவருக்குந்தெரியாமல் ஒளித்துக்கொண்டு வசிக்கும் பகைவரென்னும் கற்பாறையில் மோதாமலும், திடீரென்று உண்டாகும் பஞ்சம், நோய், என்னும் புயலுக்கு இரையாகாமலும், இத்தேசத்தைக் கொள்ளையிட ஆசைவைக்கும்அன்னிய நாட்டாரென்னும் கொள்ளைக்

காரர்களிடம் அகப்படாமலும், நல்லவழியிற்செலுத்தி ஜனங்களுடையதிருப்தி என்கிற துறைமுகத்திற் சேர்க்கிறார்கள்.

"நெல்லு முயிரன்றே நீருமுயிரன்றே
மன்னனுயிர்த்தே மலர்தலையுலகம்" (புறநானூறு)

3.—WHAT THE SIRCAR DOES FOR US

௩.—துரைத்தனத்தார் செய்யும் நன்மைகள்

கிராமத்தின் தேவைகளும் தேசத்தின் தேவைகளும்—கல்விப்பயிற்சி—பயிர்த்தொழிலுக்குஸாதனங்கள்—ஊர்ச்சண்டைகளும் அவற்றைத் தீர்க்கும் உபாயங்களும்—ஊர்க்காவலும் கொடியவர்களைக்கண்டிப்பதும்—சீட்டுத்தூக்கிவேலை—துரைத்தனதருமங்கள்—ஆங்கில அரசாட்சியின் நன்மைகள்—துரைத்தனமுறைகள்.

மனிதர்களுக்கு அரசாட்சி இன்றியமையாததென்றும், அஃது இல்லையாயின், உயிர்ச்சேதம், பொருள் நஷ்டம், கலகம், சண்டைமுதலான கஷ்டங்கள் மிகுதியாக நேரிடுமென்றும், தேசம் கெட்டுப்போமென்றும், நாகரிகத்தின் பெருக்கத்துக்குத் துரைத்தனமே முதற்காரணமென்றும் ஒருவாறு குறிப்பித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நம் துரைத்தனத்தாராகிய ஆங்கிலேயர்கள் நம்முடைய இன்ன கஷ்டங்களைப் போக்குகிறார்களென்றும் இன்ன குறைகளை இன்ன விதமாகத் தீர்த்துவைக்கிறார்களென்றும் விசாரித்தல் அவசியமே. பலகுடித்தனங்கள் சேர்ந்து கிராமமாகிறதென்றும், கிராமங்கள்பல சேர்ந்து தேசமாகிறதென்றும் முன்னமே சொன்னோம். ஆகையால், கிராம

வாசிகளின் பொதுவானதேவைகளையும் கஷ்டங்களையும் தெரிந்துகொண்டால், இத்தேசத்தின் தேவைகளையும் கஷ்டங்களையும் அறிந்துகொண்டதுபோலாகும். கிராமவாசிகளின் நிலைமையே அரசாட்சியின் சிறப்பைக் கண்ணாடிபோலக் காண்பிக்கிறது. பட்டணத்து ஜனங்களைப்போலவே கிராமவாசிகளும், கல்வி, செல்வம், நாகரிகம் முதலியவற்றில் விருத்தியடைந்து திருப்தியையும், அமைதியையும்பெற்று ராஜவிசுவாசம் பாராட்டி வந்தால்தான் துரைத்தனமானது நல்லநிலைமையிலிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஆகையால் நத்தம்செழிக்க நகரம்செழிக்கும். நகரம்செழிக்கத் தேசம்செழிக்கும். தேசம்செழிக்கத் துரைத்தனம்செழிக்கும்.

கிராமவாசிகளுக்கு வேண்டிய பொதுவானநன்மைகளில் முதன்மையானது கல்விப்பயிற்சி. சிறுவர்களுக்குக் கல்வியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் புகட்டுவது மூத்தோர்கடமை. ஆனதுபற்றியே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பெரியவர்களால் ஏற்பட்டுள்ள வித்தியாசாலையில், ஆசிரியரிடம் கிராமச்சிறுவர்கள் படிக்கவும், எழுதவும் கணக்குப்போடவும் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமான படிப்பு யாவருக்கும் இன்றியமையாதது. சிறுவர்களை அன்னமிட்டுக் காப்பாற்றிவருவதோடு படிப்பில் தேர்ச்சியடையும்படி செய்வதும் பிதாவின்கடமை. சிறுவர்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து தனியாகப்படிக்காமல், கிராமத்தில் உள்ள பாடசாலையில் மற்றச்சிறுவர்களோடு கலந்து ஆசிரியரிடம் கற்றுக்கொண்டால் படிப்பு சீக்கிரம் வரும். கிராமமென்றிருந்தால் பள்ளிக்கூடமில்லாம

லிராது. அவ்வாறு பள்ளிக்கூடமிருப்பது அதிலுள்ள பிள்ளைகள் போடும் சந்தத்தால் ஒரூரில் புதிதாகப் பிரவேசிப்பவனுக்கு விளங்கும்.

கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு முக்கியமானதொழில் நிலத்தைப்பண்படுத்திப் பயிரிடுதல்; நிலத்தைக் கவனித்துப் பார்ப்போனுக்கு வருஷம்முழுவதும் ஏதாவது வேலை இருந்துகொண்டேயிருக்கும். சரியான காலங்களிற்குழிவெட்டி, நிலத்தைச் சமன்செய்து, நீரைத்தேக்கி, உழுது, நாற்றுநட்டு, களைபிடுங்கி, மிருகங்களும், பக்ஷிகளும் பயிரைத்தீண்டாமற் பாதுகாத்து, பக்குவகாலத்தில் அறுப்பறுத்துக் கண்டுமுதலை வீடுகொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டும். மேலும், கிராமவாஸிகளனைவரும் சேர்ந்து ஆறு, குளம், ஏரி முதலியவற்றின் கரைகளைப் பலப்படுத்தி, நீர்பாயும் கால்வாய்களைச் சரிவர வருஷந்தோறும் வெட்டிக் கண்ணிகளைச் செப்பனிட்டுவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடின் நிலங்கள் மேடிட்டுப்போம்; அப்பொழுது ஜலம் சரியாகப் பாயாமையால் அவற்றின் செழிப்பு குன்றிவிடும். ஆகையால் எல்லாருடைய நிலங்களிலும் ஜலம் சரிவரப்பாயும்படி செய்வது கிராமத்தில் ஒரு முக்கியமானவேலை. ஜலக்குறைவுள்ள காலங்களில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள்தங்கள் நிலங்களில் ஜலத்தைப் பாய்ச்சிவிடவேண்டுமென்ற ஆசையால், ஒருவரோடொருவர் சண்டை போட்டுக்கொள்வார்கள். இச்சண்டைகளில்லாமல், ஜலத்தைக் கட்டி அளந்து விடுவதற்காக, கிராமப்பொதுவில் நீராணிக்காரனென்ற ஒரு வேலைக்காரனை ஏற்படுத்துவதுண்டு. இவ்விதமான ஸாதனங்களை அமைத்துக் கொள்வது ஜனங்களுக்கு அவசியமாகும்.

கிராமத்திலுள்ளோர் நீர்ச்சண்டையோடு நில்லார். அநேக ஜனங்கள் சேர்ந்துவாழும் நிலைமையில், தங்கள் கடமைகளும் பாத்தியங்களும் தெரியாமையினாலோ, அல்லது தெரிந்தே பிறருடைய பாத்தியதைகளைத் தாங்களே அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற கெட்டஎண்ணத்தினாலோ, அவர்களுக்குள் அடிக்கடி விவாதங்களேற்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். நீர்ச்சண்டை, பொருட்சண்டை, மதச்சண்டை, தாயாதிச்சண்டை, வியாபாரச்சண்டை எனச் சண்டைகள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. இவற்றை எளிதாகத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யாவிடின் உலகவாழ்க்கையே முடியாதகாரியம் ஆகும். கொடியவர்களை அடக்கி நல்லவர்களைக் காப்பதற்கும், பலஹீனர்களின் பாத்தியதைகளை நிலைநிறுத்துவதற்கும் தகுந்த ஏற்பாடுகளில்லாவிட்டால் சண்டைகள் மிகுதியாகி, பலமுள்ளோர் செய்யும் தீமைகளுக்குப் பலமற்றவர்கள் இரையாவார்கள். ஆனது பற்றியே, கிராமத்தில் நடக்கும் சண்டைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அவ்விடத்தில் செல்வாக்குள்ள நாலைந்துமனிதர்களைக் கிராமவாஸிகள், பஞ்சாயத்தாராக நியமித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பஞ்சாயத்தார்கள் கிராமவாஸிகளாகஇருத்தலால் ஊர்வழக்கங்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு கிராமச்சண்டைகளைத் தாமதமின்றித் தீர்த்துவைக்கிறார்கள்.

கிராமத்தின் அமைதி கிராமத்தில் நடக்கும் சண்டைகளாலும், வெளியிலிருந்துவரும் சில தீங்குகளாலும் கெட்டுப்போகிறது. கிராமவாஸிகளை அடிக்கடி துன்பப்படுத்திப் பயப்படும்படி செய்பவர்கள் பிறருடைய பொருளைத் தம்முடையதாக நினைக்கிற கொள்

ளைக்காரர்கள்; கொள்ளையிடுவதையே தங்கள் ஜீவனோபாயமாகக்கொண்ட பல ஜாதியார்கள் இத்தேசத்தில் வசிக்கிறார்கள். சிலதிருடர்கள் பிறரறியாமல் இரவிற் கன்னமிட்டு நரிபோல் வீட்டுக்குட்புகுந்து நகைகள், பாத்திரங்கள், வஸ்திரங்கள் முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். வேறுசிலர் வெளிப்படையாகத் தீவர்த்திகள்போட்டுக்கொண்டு திரள்திரளாகக்கிராமத்திற் பிரவேசித்துச்செல்வவான்களுடைய வீடுகளிற்புகுந்து ஆங்குள்ளோர்களைத்தூணிற் கட்டி வைத்து, நகைநாணயங்களைக் கொடுக்கும்படி செய்து, ஒருவரும் நெருங்காமல் கவண்சுழற்றிப் பொழுதுவிடியுமுன் ஓடிவிடுவார்கள். தென்னிந்தியாவில் சிலஜில்லாக்களில் மாடுபிடிப்பதில் தேர்ந்த சிலவகைத்திருடர்களும் இருக்கிறார்கள். இவ்விதமான பாதகர்களுக்குத் தப்பிக் கிராமத்திலுள்ளோர் பிழைக்கவேண்டி யிருத்தலால், திருடர்களுடைய இயற்கை தெரிந்த காவற்காரனொருவனைக் கிராமவாஸிகள் நியமித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். திருடர்கள் அணுகாமலும், கிராமத்தின் எல்லைகளைப் பகைவர்கள் தீண்டாமலும், ஒருவருடைய நிலங்களின் கரைகளை மற்றவர்கள் தள்ளிப்போடாமலும், பயிர் செழித்திருக்குங்காலத்தில் ஆடுமாடுகள் பயிரையழிக்காமலும், இவன் கவனித்துக்கொள்ளுகிறான். பெல்லாரி, அனந்தப்பூர் முதலிய சிலஜில்லாக்களில் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் வெளியே கோட்டை போன்ற சுவரெழுப்பி, நாற்புறமும் சப்பாத்திமுதலிய முட்செடிகளை வளர்த்துத் தினந்தோறும் இரவு எட்டுமணிக்கு மேல் கோட்டைவாயிலை மூடிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் திருட்டைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள்

ROJA. MUTHIAH
ARTIST

செய்வது கிராமவாசிகளுக்கு முக்கியமான தொழிலாகும்.

காவற்காரனை நியமித்துக்கொள்வதுபோலவே, இன்னும் அநேகஸௌகரியங்களைக் கிராமவாசிகள் பொதுவில் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஒருகிராமத்திலிருந்து மற்றொருகிராமத்துக்குச் சமாசாரம் அனுப்புவதற்காக, பொதுவில் சீட்டுத்தூக்கி என்ற ஒருவனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு தூதர்களை வைத்துக்கொள்வதைக் காட்டிலும் யாவரும் சேர்ந்து கிராமச்சேவகனொருவனைப் பொதுவில் வைத்துக்கொண்டு சமாசாரப்ரசுரம் செய்வது எவ்வளவு எளிதானகாரியம்! நாகரிகம் எங்கும்பரவி வியாபாரம் மேலிட்டு, சமாசாரங்களை அனுப்புவதற்கு ஸௌகரியமான பலவழிகளேற்பட்டிருக்கும் இக்காலத்தில் வசிப்போர்களுக்கு, இச்சாதனங்களில்லாத முற்காலத்தில் மனிதர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்பார்களென்று தெரிவிப்பது அவசியமே. குறைந்தகூலிக்கு அதிகதூரம் செல்லும் உபாயங்கள் இல்லாமையாலும், திருட்டுப்பயம் மிகுந்திருந்தமையாலும், மனிதர்கள் அச்சமின்றி யாத்திரைசெய்யத்தக்க ராஜபாட்டைகள் மிகக்குறைவாக இருந்தமையாலும், சமாசாரப்ரசுரம் முற்காலத்தில், மிகவும் சிரமஸாத்தியமாக இருந்தது.

மேற்சொல்லிய விஷயங்களெல்லாம் கிராமவாஸிகளின் தேவைகளைப்பொதுவாகத் தெரிவிக்கின்றன. தேசத்தின்தேவைகளும் இத்தன்மையனவே. 'ஒருபானைசோற்றுக்கு ஒருபருக்கை பதம்' என்றபடி இத்தேசத்தின் குறைகளைப் பெரும்பாலும் கிராமத்தின் நிலைமையிலிருந்தே தெரிந்துகொள்ளலாம். எவ்வித

மாகக் கிராமத்திலுள்ளோர் தங்களுடைய சிறுவர்க ளைப் படிப்பிக்கவும் பொருள்களைக்காக்கவும், சண்டை களைத் தீர்க்கவும், சமாசாரங்களையனுப்பவும், நிலத் தைப் பண்படுத்திப்பயிரிடவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை த்தேடிக்கொள்ளுகிறார்களோ அவ்விதமாகவே அநேக கோடி ஜனங்களடங்கிய இத்தேசத்திற்கு வேண்டிய நன்மைகளைத் துரைத்தனத்தார் செய்துவருகிறார்கள். குடிகளின்'குறைகளைப் போக்கி, கல்விப்பயிற்சிக்கு வேண்டிய ஸாதனங்களை அமைத்து, திருட்டு, பொய், சூது, கொலை முதலிய குற்றங்கள் செய்யும் குற்றவாளி களைக் கண்டித்து, அயல்தேசத்தார்கள் இத்தேசத் தைக் கைப்பற்றாமற் காத்து, ஜனங்களுடைய விவா தங்களைத்தீர்த்து, சமாசாரங்களை மிகவிரைவாகப் பரவு ம்படிசெய்து, அநேகவிதிகளை ஏற்படுத்தி, எவ்விடத்தி லும் சாந்தம், நல்லொழுக்கம், திருப்தி, செழிப்புமுத லிய செங்கோற்சின்னங்கள் இருக்கும்படி செய்கிறார் கள். கிராமத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களைப்போல்வித்தி யாரம்பத்துக்குப் போதுமான சிறுபள்ளிக்கூடங்கள் பலவற்றைத் துரைத்தனத்தார் ஏற்படுத்துவதன்றிமேற் படிப்புக்குவேண்டிய பெரியகலாசாலைகளையும் ஸ்தாபி த்து, ஜனங்களாலேயே நடத்தப்படும் வித்யாசாலைக ளுக்கு அப்பொழுதுஅப்பொழுது பொருளுதவியும் செ ய்துவருகிறார்கள். நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு உபயோகமான கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டும், ஏரி, குளங்கள்முதலிய நீர்நிலைகளின் கரைகள்பலப்படுத்தப்பட்டும்,ஆறுகளின் ஜலம் சிறிதேனும் வீண்போகாமல்அணைக்கட்டுகளினால் தடுக்கப்பட்டுப் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களிற் பாய்ச்சப் பட்டும் வருகின்றன. இவ்விதமாகத்துரைத்தனத்தார்

கிராமத்துநீராணிக்காரன் வேலையையும் செய்துவருகிறார்கள். சேனைகளையும், ஊர்க்காவற்சேவகர்களையும் ஏற்படுத்திக் கிராமத்துக் காவற்காரனைப் போலவும் நம்மைப் பாதுகாக்கிறார்கள். அன்றியும் குடிகளுடைய சண்டைகளைத் தீர்க்கவும், குறைகளை நீக்கவும் நியாயஸ்தலங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பிரயாணிகள் சிறிதும் திருட்டுப்பயமில்லாமல்,செல்லும்படியான வழிநடைகளும், வணிகர்களும் மற்றவர்களும் அதிகப் பணச்செலவில்லாமல், நெடுந்தூரத்துக்கு அதிவிரைவிற் போகும்படியான இருப்புப்பாதைகளும், சமாசாரங்களை அதிகஜாமமில்லாமல் அனுப்புவதற்குரிய தபாலும் தந்தியும், ஆறுகளைச் கடந்துசெல்லத்தக்க பாலங்களும், வழிப்போக்கர்கள் அங்கங்கே தங்கியிருப்பதற்குரியஇடங்களும் அமைத்திருப்பது துரைத்தனத்தார் நமக்குச் செய்திருக்கும் சிறந்த உதவிகளாகும்.

அவர்களிடமிருந்து நாம் அடையும் நன்மைகள் இன்னும் பல உள. தனவான்கள் ஏழைகளைக்காப்பதுபோலவும், பலமுள்ளவர்கள் பலஹீனர்களை ரக்ஷிப்பதுபோலவும், நோயாளிகளைக் காக்கிறார்கள். பெரியபட்டணங்களில் மாத்திரமேயல்லாமல் சிறிய நகரங்களிலும் தர்மவைத்தியசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, பிணியுள்ள ஆண்பாலார், பெண்பாலார் என்ற இருதிறத்தாருக்கும் அவரவர் வயதுக்கும் வியாதிக்கும் ஒத்தபடி மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டும், காயம் அடைந்தவர்களுக்குச் சஸ்திரசிகித்ஸை செய்யப்பட்டும் வருகின்றன. பிறரைத் துன்பஞ்செய்யும் வைத்தியக்காரர்களுக்கும், குஷ்டரோகம், அம்மை, வாந்தி, பேதிமுதலிய தொத்துவியாதியுள்ளவர்களுக்கும் தனி

த்தனி வைத்தியசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஜனங்களுடையவியாதிகளைத் தீர்ப்பதுபோலவே குதிரை, நாய், ஆடு, மாடுமுதலிய ஜந்துக்களுடைய நோய்களைப் போக்குவதற்கும் தக்க ஒளஷதசாலைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாகப் பிராணிகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஒரேமாதிரியாகத் தர்மவைத்தியசாலைகளை முன்பு உண்டாக்கினவர் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் இத்தேசத்தின் வடபுறத்தில் இருந்து பௌத்தமதத்தைப் பரவச்செய்து தர்மபரிபாலனஞ்செய்துவந்த அசோகரென்னும் சக்கரவர்த்தியென்று நாம் சரித்திரங்களிற் படிக்கிறோம். அவருக்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் ஆங்கில அரசாட்சியில் இவ்விதமான நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. வியாபாரம் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு இன்றியமையாத பலவிதமான அளவைகளை ஏற்படுத்துபவரும் துரைத்தனத்தாரே.

இத்தேசத்துக்கும் வேறுதேசத்துக்கும் விவாதங்கள் நேரிட்டால், ஜனங்களுக்கு ஒருவிதமான பொருள்நஷ்டம் உண்டாகாமலும், தேசத்துக்கௌரவம் கெட்டுப் போகாமலும் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வியாபாரிகள் பொறாமையினால் ஒருவரோடொருவர் சண்டைபோட்டுக் கொள்வதுபோலவும், கிராமவாஸிகள் பொழிநிமித்தமாக வாதாடுவது போலவும், மரியாதைக்குறைவு ஏற்பட்டால் ஜனங்கள் விரோதித்துக்கொள்ளுவது போலவும் ஒரு துரைத்தனத்தார் வேறொரு துரைத்தனத்தாருடன், வியாபாரநிமித்தமாகவும், ராஜ்யஎல்லையைப்பற்றியும், ஒருவர்க்கொருவர் செய்துகொள்ள வேண்டிய மரியாதையின்

பொருட்டும் போர்புரிவதுண்டு. ஜனங்களுக்குள் விவாதமிருந்தால் நியாயாதிகாரிகள் தீர்ப்பார்கள். துரைத்தனத்தார்களுடைய சண்டைகளை யார்விலக்கமுடியும்? ஆதலால் அவர்களே ஒருவகையாக ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு பாத்தியங்களை ஸ்தாபித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு சமாதானம் செய்துகொள்ளாவிடின் ஜனங்களுக்குப் பலவிதமான கெடுதிகள் நேரிடும். துரைத்தனத்தாருக்குத் தயையும், பொறுமையும், முன்யோசனையுமிருந்தால் சமாதானம் ஏற்படும். இந்த உத்தமமான குணங்கள் யாவும் நம்முடைய துரைத்தனத்தாரிடம் நிரம்பியிருக்கின்றன என்பதற்கு இத்தேசத்திற் சென்ற நூறுவருஷங்களாக இருக்கும் அமைதியே போதுமானசாக்ஷி. அன்றியும், இத்தேசத்துப்பாத்தியஸ்தைகள் விட்டுப்போகாமலும், வீண்சண்டைகளில்லாமலுமிருப்பதால் இந்தத்துரைத்தனத்துக்குக் கௌரவம் வரவர அதிகரித்துவருகிறது.

மேற்கூறிய பலவகையான நன்மைகளைச்செய்து, இமயகிரிமுதல் கன்னியாகுமரிவரையில் வசிக்கும் ஜனங்களையும், மதம், ஜாதி, குலம், வர்ணம், செல்வம் முதலியவற்றை உத்தேசித்துப் பக்ஷபாதத்தைக்காட்டாமல் ஒரேவிதமாக நடத்தி ஆள்வது எவ்வளவு வியக்கத்தக்கது? மனத்தைக்கவருகிற ஒரு நாடகத்தில், சபையோர்களுடைய கண்ணுக்குத்தோன்றும் பதுமைகளை, ஒருவருக்கும் தெரியாமல் திரைக்குள் இருந்து ஸூத்திரதாரர்கள் திறமாக ஆட்டிவைப்பதுபோல், நமக்குவேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொடுத்து வெளிப்படையாக நம்மை ஸந்தோஷப்படுத்தும் உத்தியோகஸ்தர்களை, துரைத்தனத்தார் தாங்கள் இருக்கும்

இடத்தைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் ஒழுங்கான வழிகளில் நடத்துகிறார்கள். இப்பொழுது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஸௌகரியங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் காட்டி அவற்றை விரிவாகச்சொல்லுதல் இனி அவசியமாகும்.

"முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறை யென்று வைக்கப்படும்" (திருக்குறள்.)

4.—GOVERNMENT AND PRIMARY EDUCATION

௪.—துரைத்தனமும், பாலபோதமும்

பாலபோதத்தின் அவசியம்—பாலபோதமும் துரைத்தனத்தின் மேல்விசாரணையும்—துரைத்தனத்தின் உதவிப் பொருள்—இதைத் தீர்மானிக்கும் முறைகள்—இதனை உபயோகிக்கும் வழிகள்–ஆதாரப்படிப்பின் தற்காலநிலைமை–இப்பொழுது பாலபோதத்தில் செய்திருக்கும் சீர்திருத்தங்கள் — பாடசாலைகளை நடத்தும் தலைவர்கள் — பெண்கல்வி—இக்காலத்திய கல்விப் பெருக்கம்.

எந்தத்தொழிலுக்கும் படிப்பு அவசியமாக இருத்தலால், அதுவிஷயத்தில் துரைத்தனத்தார் செய்யும் உதவியைச் சிறந்ததாகவே கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய ஸம்பந்தம் இருப்பதால் ஒவ்வொருவித்யாசாலையும் மிகவும் ஒழுங்காக நடந்துவருகிறது. ஒவ்வொருகிராமத்திலும், சிறுவர்கள் எழுதவும், படிக்கவும், கணக்குப்போடவும் கற்றுக்கொள்வதற்குத் தக்க பாலபாடசாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சிறுவர்கள் ஜாதிபேதமில்லாமல் ஒரேவிதமாக நடத்தப்பட்டு உபயோகமான ஆதாரப்படிப்பை உபாத்தியாயர்களிட

மிருந்து கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் வயதுவந்த பிறகு மேற்படிப்பை வருத்தமின்றி எளிதாகக் கற்றுக் கொள்வதற்கும், ஜீவனத்துக்காகத் தேடிக்கொள்ளும் வர்த்தகம், கைத்தொழில், உத்தியோகம் முதலியவற்றில் நன்றாக விளங்குவதற்கும், இந்த ஆதாரப்படிப்பே சிறந்த கருவியாக இருக்கிறது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஆதாரப்படிப்பு ஜனங்களுக்குள் பரவி அவர்களை மேற்சொல்லியதொழில்களுக்கு உபயோகமாகச் செய்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாகரிகமும் பெருகும், குடிகளும் மேன்மையடைவார்கள். ஜனங்களுக்குக் குணங்களமைவது, அவரவர்களுக்குச் சிறுவயதில் ஏற்படும் படிப்பையும், பழக்கத்தையும் பொறுத்திருக்கிறது. கெட்ட குணமுள்ளவனாக இருந்தாலும் ஒருவனைச் சிறுவயதில் முறையான படிப்பால் திருத்தி நல்லகுணவானாகச் செய்துவிடலாம். வயதுவந்தபிறகு செய்வது கஷ்டம். சிறு செடியின் கோணலை நிமிர்த்துவது எவ்வளவு எளிதாக இருக்கிறது! ஆதலால் துரைத்தனத்தார் பாலபோத விஷயத்தை நன்றாகக் கவனித்துத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்துவருகிறார்கள்.

பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள வித்தியாசாலைகளில், ஆசிரியர்கள் சிறுவர்களுக்கு ஆதாரப்படிப்பை ஒழுங்காகக் கற்பித்துவருகிறார்களா என்பதை அடிக்கடி கவனிப்பதற்கும் நன்றாகக் கற்பிக்கும் முறைகளை அவர்களுக்குக் காட்டுவதற்கும் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்கிறார்களாவென்று தெரிந்துகொள்ளுவதற்கும் இன்ஸ்பெக்டர் (Inspector) என்றுசொல்லும் மேல்விசாரணைக்காரர்களையும், ஸுபர்வைஸர் (Supervisor)

என்றுசொல்லும் மேற்பார்ப்போர்களையும் துரைத்தனத்தார் நியமித்திருக்கிறார்கள். மேற்சொல்லிய ஸூபர்வைஸர்கள் ஆதாரப்படிப்புக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களைத் திடீரென்று அடிக்கடி போய்ப்பார்த்து, அவற்றின் வரவுசெலவுகணக்குகளையும் பிள்ளைகளின் நாமாவலிப் புஸ்தகங்களையும் பரிசோதனை செய்து, திறமான போதனுவழிகளையும், உபாத்தியாயர்களுக்குக் காண்பிக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்களும் வருஷத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது இரண்டுமுறை இவ்விதமாகவே வித்தியாசாலைகளைப் பரிசோதிக்கிறார்கள். ஒருபாடசாலையின் சரித்திரத்திலிருந்து, இவ்விதமாகப் பரிசோதனை நடக்கும்நாட்கள் முக்கியமானநாட்களாக இருந்தனவென்று தெரிந்துகொள்ளலாம். அத்தினங்களில்பள்ளிக்கூடங்களில் நடக்கும் ஆரவாரங்களும்,ஆசிரியர்களின் ஊக்கமும், மாணுக்கர்களின் சுருசுருப்பும், உத்ஸாகமும், கிராமத்தார்களின் சந்தோஷமும் சிறுவர்களுக்குந் தெரிந்திருக்கலாம். மேலதிகாரிகள் வித்தியாசாலைகளைப் பரீக்ஷைசெய்து உடனே எழுதும் அபிப்பிராயங்களால் அவற்றின்நிலைமைகள் விளங்கும்.

இவ்விதமான மேல்விசாரணையோடு நில்லாமல் அந்தஅந்தப்பாடசாலையின் நிலைமைக்குத் தக்கபடி துரைத்தனத்தார் பொருளுதவியும் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு வித்தியாசாலையை வைத்து நடத்துவது மிகவும் சிரமமான காரியம். உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளமளிக்கவும், பள்ளிக்கூடத்துக்குத் தகுந்த கட்டிடமமைக்கவும், நாற்காலிகள், உட்காரும் பலகைகள், மேஜைகள் முதலியனசெய்யவும் மிகுந்தபணம் செலவாகும். இச்செலவை, மாணுக்கர்களிடமிருந்து

கிடைக்கும் சம்பளத்தைக் கொண்டாவது, பள்ளிக் கூடத்தலைவரிடமிருந்து கிடைக்கும் நன்கொடையைக் கொண்டாவது செய்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால், மாணாக்கர்கள் கொடுக்கும் சம்பளம் மிகக்குறைவாக உள்ளது. அவர்களிடம் அதிகம் எதிர்ப்பார்ப்பது முடியாதகாரியம். மனிதர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருப்பதாலும், அவர்களுக்கு இயற்கையில் ஆதாரப் படிப்பின் நன்மை தெரியாமையாலும், மாணாக்கர்களின் சம்பளங்களை வரவரக்குறைத்தே இப்படிப்பைப் பரவச்செய்யவேண்டும். ஆதலால், மாணாக்கர்களின் சம்பளத்தைக்கொண்டே பாடசாலைகளை நடத்துவது சாத்தியமன்று. அன்றியும், அவற்றை வைத்து நடத்திவரும் யஜமானர்களும் வேண்டிய பொருளுதவி செய்து கல்வியைப்பரவச்செய்யும் பரோபகாரசிந்தையுடையவர்களாகப் பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. அநேகமாகக் கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களெல்லாம் அவற்றின் ஆசிரியர்களாலேயே பரிபாலிக்கப்படுகின்றன. இவர்களிடம் வறுமையே மிகுதியாகக்குடிகொண்டிருக்கும். இவர்கள் ஓதுவிக்கும் தொழிலையே ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டவர்கள். இத்தொழில் லாபகரமன்றென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். பள்ளிக்கூடம் வைத்துஸ்ரீமான் ஆவது, இவ்வுலகில் அஸாத்தியமான விஷயம்; மனிதப்பூண்டுக்குச் சிறுவர்களாகியபுஷ்பங்கள் கல்வியாலும், ஒழுக்கத்தாலும் பரிமளம்அளிக்கும்படி செய்கிற ஆசிரியரின் வேலையானது எல்லாத்தொழில்களிலும் சிறந்ததாக இருந்தாலும், அதனால் உண்டாகும் வருமானத்தைப் பார்க்குங்கால், மிகவும் தாழ்ந்ததென்றே தோன்றும். ஆகையால், பள்ளிக்கூடம் வைப்

பதில் நஷ்டமிருக்கக்கூடாதென்று துரைத்தனத்தார் ஒவ்வொருபாடசாலைக்கும் உதவிப்பொருள்(Grant-in-aid) அளித்துவருகிறார்கள். இவ்வுதவியைப்பெறும் பாடசாலைகள் அனுஸரிக்கவேண்டிய விதிகள் சில உண்டு. இவ்வித உதவியைப்பெறாத பள்ளிக்கூடங்களும் பின்பு துரைத்தனத்தாருடைய உதவியைப்பெறும் பொருட்டு அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள விதிகளை அநுஷ்டித்துவருகின்றன.

மேற்சொல்லிய உதவியானது, உபாத்தியாயர்களுக்குத் தகுந்த சம்பளமளிக்கவும், பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவும், நாற்காலிகள், மேஜைகள், பலகைகள், புஸ்தகங்கள் முதலியவற்றை வாங்கவும், ஏழைப் பிள்ளைகளைச் சம்பளமின்றிப்படிப்பிக்கவும் உபயோகப்படுகிறது. சிலவருஷங்களுக்கு முன்வரையில் இத்தேசத்திலும், இங்கிலாந்திலும் உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பளத்திற்காகத் துரைத்தனத்தார் செய்துவந்த உதவியானது வருஷந்தோறும் மேல்விசாரணைக்காரர்கள் மாணாக்கர்களைப் பரீக்ஷித்துச்செய்யும் முடிவுக்குத்தக்கபடியிருந்தது. இதனால்,உபாத்தியாயர்கள், பரீக்ஷை நெருங்குங்காலத்தில் மட்டும் மாணாக்கர்களுக்கு அவசியமானவற்றை மிக்க ஊக்கத்துடன் போதித்துப் பரீக்ஷைகளில் அவர்கள் நன்றாகவிடை பகரும்படி பழக்கிவந்தார்களேயன்றி, நற்குணங்களையும் நல்ல பழக்கத்தையும் எப்போதும் கல்விப்பயிற்சி செய்துவருதலைக் கருதவில்லை. அன்றியும், பரீக்ஷையின்முடிவு பரீக்ஷகர்களுடைய குணவிசேஷத்துக்கும் மாணாக்கர்களுடைய யோக்கியதைக்கும் தக்கபடி வருஷந்தோறும்

மாறிக்கொண்டேவருமாகையால், துரைத்தனத்தாருடைய உதவியும் மாறிக்கொண்டே வந்தது. இம்மாறுபாட்டால், உபாத்தியாயர்கள், கல்வி கற்பிக்கும் விஷயத்தில் நிலையான முறையொன்றையும் அனுஸரிக்கக் கூடவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கும் மாணுக்கர்களுக்கும் பலவிதமான அஸௌகரியங்கள் அடிக்கடி உண்டாயின. இவற்றைப் போக்குவதற்காகவே துரைத்தனத்தார், இப்போது வேறோர்ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். கலாசாலையிலிருக்கும் மாணுக்கர்களின் தொகை, கலாசாலைக்கட்டிடம், உபாத்தியாயர்களுடைய யோக்கியதைகள், மாணுக்கர்களை அவர்கள் கற்பிக்கும் முறை, வரும்படிவகைகள், பள்ளிக்கூடம் இருக்கும் இடத்தின் நிலைமை முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, ஒரு வித்தியாசாலைக்கு வருஷந்தோறும் இவ்வளவு சாச்வதமான பொருளுதவி செய்வதென்று பலவிதிகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் உபாத்தியாயர்கள் தாங்கள் கொண்டிருந்த பழைய வழக்கங்களை விட்டுவிட்டு மாணுக்கர்களை நன்றாகக்கற்பித்து, பாடசாலைகளுக்குக் கௌரவத்தை விளைவிக்கிறார்கள். மத்தியமாகாணம் முதலிய சிலவிடங்களில்மட்டும் புதிய ஏற்பாட்டையும் பழைய ஏற்பாட்டையும் கலந்த சிலவிதிகளை அனுஸரித்துப் பாடசாலைகளுக்கு உதவிசெய்துவருகிறார்கள்.

சென்னையில் வழங்கிவரும் விதிகளின்படி, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் அளிக்கவும், உபாத்திமைத்தொழிலைப் பயின்றுவருபவர்களுக்கு உபகாரச்சம்பளம் கொடுக்கவும், பாடசாலைக்குக் கட்டிடங்கள், மாணுக்

கர்களுக்கு விடுதிகள், போஜனசாலைகள் முதலிய வற்றைக்கட்டவும், புஸ்தகங்கள், கற்பலகைகள், உட்காரும்பலகைகள், மேஜைகள், நாற்காலிகள், ரஸாயன பதார்த்தங்கள், தையல்முதலிய தொழிற்பாடங்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் முதலியவற்றை வாங்கவும், புதிதாக ஆசிரியபீடங்களை ஏற்படுத்தவும், மாணக்கர்களுக்குப் பொருளுதவிசெய்யவும், விநோதசாலை, சிற்பசாலை, ரஸாயனசாலை முதலிய கல்விச்சாலைகளுக்காகப் பொருளுதவி செய்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவும் துரைத்தனத்தார் பொருளுதவி செய்கிறார்கள். ஒவ்வோர் உபாத்தியாயருக்கும் முப்பத்தாறு ரூபாயும், குறிப்பிட்ட தினங்களுக்குமேல், பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரும் மாணக்கர்களைக் கணக்கிட்டுத் தலைக்கு எட்டணு வீதமும் வருஷத்திற்கு ஒருமுறை வெகுமதி அளிக்கப்படுகின்றது. மாணக்கர்களைப் போதிப்பதிலும், தேகப்பயிற்சி, சித்திரம் எழுதுதல் முதலியவற்றைப் பழக்குவதிலும் திறமையுள்ள பாடசாலைகளுக்கு மேற்குறித்த தொகைக்குக் காற்பங்கு அதிகமாக வெகுமதியளிக்கவும் உபயோகமற்ற பாடசாலைகளுக்குக் காற்பங்கு குறைத்துக் கொடுக்கவும் மேல்விசாரணைக்காரர்கள் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். கட்டிடச்செலவில் மூன்றில் ஒருபங்கும், ஸாமான்களுடைய விலையில் அரைப்பங்கும், வித்தியாசாலையின் அபிவிருத்தியைக் கருதிக் கனவான்கள் அளிக்கும் நன்கொடையிற் பாதிக்கு மேற்படாத தொகையும் உதவி செய்யப்படுகின்றன. இவ்விதமாகப் பொருளுதவி செய்வதல்லாமல், எந்த உத்தேசத்துக்காக வித்தியாசாலை ஏற்பட்டதோ, அந்த உத்தேசம் நன்றாக நிறைவேறுகின்றதா

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMIL NADU, INDIA

வென்பதையும் கவனிக்கிறார்கள். பொருளுதவியைப் பற்றிய விதிகளெல்லாம் மற்ற மாகாணங்களிலும், இம்மாதிரியே மாறுபாடு அடைந்துகொண்டு வருகின்றன.

எவ்வளவோ உதவிகளைத் துரைத்தனத்தார் செய்துவந்தும், இத்தேசத்தில், படிப்பின் அபிவிருத்தி குறைவாகத்தான் இருக்கின்றது. 1901-ம்வருஷம் நடந்த ஜனசங்கியைக்கணக்கின்படி, ஆண்பாலார்களில் 1000-த்துக்கு 8-பேர்களும், பெண்பாலார்களில் 1000-த்துக்கு 7 பேர்களும், இத்தேசத்தில் படிக்கவும் எழுதவும் தெரிந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். ஏறக்குறைய 30-கோடி ஜனங்களடங்கியஇத்தேசத்தில் 1900-ம் வருஷத்தில் 1½-லக்ஷம் வித்தியாசாலைகள் இருந்தனவென்றும் மாணாக்கர்களின் தொகை 45-லக்ஷம் என்றும் தெரிகிறது. 1858-ம் வருஷத்தில், இரண்டுலக்ஷம் மாணாக்கர்களே 2000-துரைத்தனப் பாடசாலைகளிற் படித்து வந்தார்கள். சென்ற 50-வருஷங்களில் ஆதாரப்படிப்பானது வரவரப்பெருகிவந்தும், இன்னும்விரைவாகவும் விஸ்தாரமாகவும் அது பரவவேண்டுமென்பது துரைத்தனத்தாரின் அளவற்றஆசை. ஆகையால் இப்பொழுது, இங்கிலாந்து, ஜர்மனி முதலிய தேசங்களிலிருப்பதுபோல இத்தேசத்திலும் ஆதாரப்படிப்பை எல்லாச்சிறுவர்களும் சம்பளமில்லாமல் அவசியம் கற்றுக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கிறார்கள். இதற்குப்போதுமான செல்வபலம் அவர்களுக்கு உண்டானவுடன் இப்படி நடக்குமென்பதிற் சிறிதேனும் சந்தேகமில்லை. இப்பொழுது பலமாகா

ணங்களிலும் படிப்பவர்கள் இவ்வளவினரென்பது கீழே காட்டப்பட்டிருக்கிறது:—

மாகாணம்	ஆயிரத்துக்கு எவ்வளவுபேர் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்.	
	ஆண்	பெண்
பர்மா	378	45
திருவாங்கூர்	215	31
பரோடா	163	8
சென்னை	119	9
பம்பாய்	116	9
வங்காளம்	104	5
மைஸூர்	93	8
பஞ்சாப்	64	3
ஹைதராபாத்	55	3
காச்மீரம்	38	1

பொதுவாக ஜனங்களுக்குக் கல்வியின் உபயோகம் தெரிந்திருப்பதால் ஆதாரப்படிப்பின் நிலைமை கிராமங்களில் இருப்பதைக்காட்டிலும் பட்டணங்களில்திருப்திகரமாக இருக்கின்றது. அநேக கிராமங்களில் கையெழுத்துப்போடத் தெரிந்தவர்களே விசேஷமாக இரார். இத்தேசத்தில், கிராமவாஸிகளெல்லாம் பெரும்பாலும், பயிர்த்தொழிலையே ஜீவனோபாயமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதால், படிப்பைச்சிறிதும் கவனிப்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பயிர்த்தொழிலோடு, படிப்பும் கலந்திருந்தால், தங்கள்நிலங்களைச் சிறந்த உபாயங்களாற் பயிரிட்டு விசேஷமான விளைபொருள்களை அடையவும், சுகாதாரநல்வழிகளை அறிந்து தங்களுடையவீடு

களையும், கிராமங்களையும் தொத்துநோய் பரவாமல் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவும், தங்கள் தேகத்தை நன்முகக் கவனித்துக்கொள்ளவும், இருப்புப்பாதையின் உபயோகத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவும், நாகரிகமான வழக்கங்களை அனுஸரிக்கவும், நல்லவிஷயங்களிற் பணத்தைச் செலவிடவும் அனுகூலமாக இருக்கும். ஆயினும், இதுவரையில் வழங்கிவந்த பாலபோதமுறையினல், சிறுவர்கள் எழுதவும், படிக்கவும் கற்றுக்கொண்டார்களேயல்லாமல்,பிற்காலத்திற் கைக்கொள்ளவேண்டிய தொழில்களின் வழிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகையால் இப்போது கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கவும், எழுதவும், கணக்கிடவும் கற்றுக்கொடுப்பதல்லாமல், அந்தஅந்த இடங்களுக்குரிய மரவகைகள், மிருகவகைகள், விளைபொருள்கள் முதலியவற்றைப்பற்றியும், இத்தேசத்திற்குரிய கணக்குவழக்குகள், கொள்ளல் கொடுத்தல், முதலியவிஷயங்களைப்பற்றியும், சுகாதாரம், ப்ரகிருதிசாஸ்திரம் இவற்றைப்பற்றியும் பொருட்பாடத்தாலும், சித்திரப்படங்கள் முதலிய கருவிகளாலும், சொல்லிக்கொடுக்கிருர்கள். சில ஸமயங்களில் மாணுக்கர்களைவெளியிடங்களுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோயும் வேண்டிய விஷயங்களைக் கற்பிக்கிருர்கள். தகுந்ததொழில் தெரிந்த ஆசிரியர்கள் மிகுதியாக இல்லாமையால், இவ்விதமான ஆதாரப்படிப்பைப் பெருகச்செய்வது, துரைத்தனத்தாருக்குக் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. இப்பொழுது இத்தேசத்தில் முப்பதுலக்ஷம் சிறுவர்கள் துரைத்தனப்பாடசாலைகளில் ஆதாரப்படிப்பைப் பயின்றுவருகிருர்கள். இவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு அளவற்ற ஆசிரியர்கள்

வேண்டும். ஒழுங்காகச் சம்பளம் கொடுத்தாலும் தொழிற்பயிற்சியுள்ளவர்கள் அதிகமாக அகப்படுவது அருமையாக இருக்கிறது.

ஆதாரப்படிப்புக்காக இராஜாங்கத்தாராலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் சிலவே. அநேக வித்தியாசாலைகள், நகரவிசாரணைச்சங்கங்களாலும், ஜில்லா விசாரணைச்சங்கங்களாலும், மேற்றிசைப்படிப்பையும், நாகரிகத்தையும் முதல்முதல் இத்தேசத்திற்பரவச்செய்த கிறிஸ்தவப்பாதிரிகளாலும், கிறிஸ்தவச்சங்கங்களாலும், பொதுஜனங்களாலும், பொதுச்சங்கங்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்றன. வங்காளம், பர்மா முதலான இடங்களில் பொதுஜனங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டபாட்சாலைகளே அநேகம் உண்டு. பம்பாய்மாகாணத்தில் அநேகமாக நகரவிசாரணைச்சங்கங்களாலும், ஜில்லாவிசாரணைச் சங்கங்களாலுமே வித்தியாசாலைகள் நடத்தப்படுகின்றன. நம்முடைய மாகாணத்தில் இரண்டு விதங்களும் இருக்கின்றன. துரைத்தனப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் சங்கப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை.

இவ்வாறு சிறுவர்களைப் படிப்பிப்பதோடு, ஆசிரியர்கள் உபாத்திமைத்தொழிலை நன்றாகக்கற்றுக் கொள்ளும்படியான பல கல்விச்சாலைகளையும் துரைத்தனத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இக்காலத்தில் மாணாக்கர்களைப் பிரியத்துடன் நடத்தவேண்டுமேயல்லாமல் தண்டப்பிரயோகத்தால் கற்பிக்கக்கூடாதென்பது விதி. முற்காலத்தில் 'அடியாதமாடுபடியாது' என்ற கொள்கையைக்கொண்டு, உபாத்தியாயர்கள் சிறுவர்களைக் கைதிகள்போலவும், காட்டுமிருகங்கள்போலவும் நட

த்தி, கோதண்டம், விலங்கு, பிரம்புமுதலிய ஸாதனங்களால் அடக்கி, வாய்ப்பாடு, கீழ்க்கணக்கு முதலியவற்றைச் சொல்லிக்கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது வித்தியாசாலைகளில் சிறுவர்கள் மிக்கஅன்பாக நடத்தப்பெற்று, படங்கள், சித்திரங்கள், விளையாட்டுக்கள், தேகப்பயிற்சி, பாட்டுக்கள், பொருட்பாடம், அப்பியாஸபாடம், களிமண்ணுருவங்கள்செய்தல் முதலியநல்லவழிகளால் சிறிதேனும் கஷ்டமின்றிக் கல்விப்பயிற்சி செய்விக்கப்படுகிறார்கள். பெண்பாலார்களுக்கும் இவ்விதமாகவே பிரத்தியேகமான பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தி, எழுத்து, கணக்கு முதலியவற்றைக் கற்பித்துக் குடும்பத்துக்கு மிகவும் பிரயோசனமான தையல்வேலை, பாட்டு முதலியவற்றையும் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். ஆயினும், இந்நாட்டில் பெண்பாலார்களின் படிப்பு பலகாரணங்களால் பரவவில்லை. சிலமனிதர்களுக்குப் பெண்கல்வியில் நம்பிக்கையில்லை. நம்பிக்கையிருந்தபோதிலும் பெண்களை விவாகத்திற்குப்பிறகு பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பமாட்டார்கள். விவாகமும் சற்றேறக்குறைய பதினொருவயதிற்குமுன் முடிந்துவிடுகின்றது. மகம்மதியர்கள், ராஜபுத்திரர்கள் முதலிய ஜாதியார்கள் அனுஸரித்துவரும் கோஷாமுறைகளில் பெண்கள் வெளிவருவதே அருமை. ஆதலால் அவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடப்படிப்பிற்கு இடமேயில்லை. அன்றியும், ஆண்பிள்ளைகளையே படிப்பிக்கமுடியாதவர்களுக்கு, பெண்பிள்ளைகளைப்படிப்பித்தல் எப்படிஸாத்தியமாகும்? பெண்கல்வியானது இந்நாட்டுஸ்திரீகளுக்கு அலங்காரமாகிய அமைதிக்கும் நாணத்திற்கும் நாசத்தை விளைவிக்கு

மென்றும் சிலமனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள். இக்காரணங்களால் பெண்கல்வி சற்றேறக்குறைய ஒரேநிலையிலே தான்காணப்படுகின்றது. ஆகையால் பெண்கல்விக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிப்பதற்குத் துரைத்தனத்தார் ஊக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்நாட்டில் விவாகத்திற்குப்பிறகு, பெண்கள் வித்தியாசாலைக்குப் பெரும்பாலும் போகாமையால், அவர்களுடைய வீடுகளுக்குப் போய்ப் போதிக்கச்சில பாதிரிச்சங்கத்தாரும் நாஷனல் இண்டியன் அஸோஸியேஷன் (National Indian Association) என்றசங்கத்தாரும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமானஏற்பாட்டைத்துரைத்தனத்தார் தாங்களே செய்யாவிடினும் இந்தச்சங்கங்களுக்குப் பொருளுதவிசெய்துவருகிறார்கள். கற்பிக்கும் முறைகளில் உபாத்தியாயினிகளைப் பழக்குவதற்காகவே, பிரஸிடேன்ஸி டிரெயினிங்க் ஸ்கூல் (Presidency Training School for Mistresses) என்றதொழிற்பயிற்சிச்சாலையைச் சென்னைநகரில் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றார்கள்.

அளவற்ற சிறுவர்களுக்குஞ்சிறுமிகளுக்கும் இவ்வாறு படிப்பளிக்கமுயன்றது சென்ற ஐம்பதுவருஷகாலமாகத்தான். இத்தேசமானது உலகத்துக்குத் தாய்போன்ற விக்டோரியா மஹாராசக்கரவர்த்தினியார் அவர்களின் சிறந்தஅரசாக்ஷிக்கு உட்பட்டபிறகுதான், இத்தேசத்தார்களுக்கு மேற்றிசைப்படிப்பையும் ஞானத்தையும் புகட்டத் துரைத்தனத்தார் பலவகையானஏற்பாடுகளைச்செய்து வருகிறார்கள். ஆங்கில அரசாட்சிக்குமுன், மாணக்கர்கள், படிப்பிலும், ஞானத்திலும், ஒழுக்கங்களிலும் சிறந்த ஆசாரியர்களிடம் சில

காலமிருந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடைகள் செய்து இயன்றமட்டும் கல்விப்பயிற்சி செய்துவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மகம்மதியச்சிறுவர்கள், பள்ளிவாசல்களிலும், செல்வவான்களுடைய வீடுகளிலும் ஏற்பட்டிருந்த சிறு பாடசாலைகளில் கோரான் முதலிய ஸமயநூல்களை 'மௌல்விகள்' என்ற மகம்மதிய பண்டிதர்களிடம் படித்துவந்தார்கள். ஆயினும், இக்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்காகச் சிறுவர்கள் படிப்பதுபோல் முன்பு எந்தக்காலத்தும் காணப்படவில்லை. ஆங்கில அரசாட்சியினால் உண்டான நன்மைகளுள் அஞ்ஞானமென்ற இருளைப்போக்கும் கல்வியறிவு மிகச்சிறந்ததென்றே சொல்லவேண்டும்.

"இளமையிற்கல்." (ஆத்திசூடி.)
"இளமைப்பருவத்துக் கல்லாமைகுற்றம்."
(நான்மணிக்கடிகை.)

5.—GOVERNMENT AND HIGHER EDUCATION

ரு.—துரைத்தனத்தாரும், மேற்படிப்பும்

உயர்தரக் கலாசாலைகள்—இவற்றின் அமைப்பு—மாதிரி வித்தியாசாலைகளின் உபயோகமும் அவசியமும்—பழைய முறைகளும் புதிய ஏற்பாடுகளும்—இப்பொழுது செய்யும் சீர்திருத்தங்கள்—கல்லூரிகளும், ஸர்வ கலாசபைகளும்—இவற்றின் தற்காலநிலைமை—இவற்றிற்குத்துரைத்தனத்தார் செய்யும் உதவி—தொழிற் கல்விச்சாலைகள்—கல்விச்சாலைகளின் மேல்விசாரணையும், தற்கால நிலைமையும்—கல்வி இலாகாவின் அமைப்பு.

சிறுவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழ்மைத்தனம், புத்திக்குறைவு முதலியகாரணங்களால், ஆதாரப்படிப்போடு நின்றுவிடுகிறார்கள். புத்தியும், செல்வமும், படிப்பில் ஊக்கமும் உடையவர்கள் மேன்மேலும் படிப்பைவிருத்திசெய்துகொள்ளுவதற்காகப் பட்டணங்களில் உயர்தரக்கலாசாலைகளும் (High Schools), கல்லூரிகளும் (Colleges) ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உயர்தரக் கல்விச்சாலைகள், சுதேசபாஷா பாடசாலைகளென்றும், ஆங்கிலபாடசாலைகளென்றும் இரண்டுவகையாக உள்ளன. சுதேசபாஷாபாடசாலைகள் மூன்று உட்பிரிவுகளை உடையன. இம்மூன்றிலும், இலக்கிய இலக்கண நூல்களும், கணிதமும், பூகோளசாஸ்திரமும், இந்துதேசசரித்திரமும் சுதேசபாஷையிலேயே போதிக்கப்படுகின்றன. மேற்கூறியவற்றோடு மாணுக்கர்கள் ஆங்கிலசரித்திரம் (English History) அளவுநூல் (Geometry), அட்சரகணிதம் (Algebra), சார்புநூல்கள் (Technical Subjects) இவற்றுள், ஏதாவது ஒன்றையும்சேர்த்துக் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆங்கிலபாடசாலைகளில் ஆறுவகுப்புக்கள் உண்டு. அவற்றுள் முதல்மூன்று வகுப்புக்களை யுடையன, லோயர் ஸெகண்டரி பாடசாலைகள் (Lower Secondary Schools) என்றும், ஆறுவகுப்புக்களையுமுடையன அப்பர் ஸெகண்டரி பாடசாலைகள் (Upper Secondary Schools) என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆயினும், இந்த இரண்டுபாடசாலைகளும், ஒரேமுறையைச் சேர்ந்தனவென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆங்கிலக் கல்வியில் ஜனங்களுக்கு அவா இருப்பதால், இப்பாடசாலைகளில் மாணுக்கர்கள் அதிகரித்துவருகிறார்கள்.

ROJA. MUTHIAH
ARTIST
KOTTAIYUR P O

இப்பொழுது இத்தேசத்தில் ஏறக்குறைய $4\frac{1}{2}$-லக்ஷம்சிறுவர்கள் படித்துவருகிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் நம்முடைய மாகாணமே முதன்மையாக உள்ளதென்பது, ஜனத்தொகையையும், படிப்பவர்களின்தொகையையும் கவனித்துப்பார்ப்பவர்களுக்குத்தெரியும்.

மேற்சொல்லிய பாடசாலைகளுக்குப் பொருளுதவி மட்டும் செய்தாற்போதுமென்று துரைத்தனத்தார் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதால், இவை பெரும்பாலும் போதுஜனங்களாலும், போதுஜனச்சங்கங்களாலும், பாதிரிச்சங்கங்களாலுமே நடத்தப்படுகின்றன. ஆயினும், நன்றாகக் கற்பிக்கும் முறையைக் காண்பிக்க ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மாதிரி வித்தியாசாலை (Model School) ஒவ்வொன்றை இப்பொழுது ஏற்படுத்தி அவற்றைத் தங்கள் விசாரணையிலேயே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று துரைத்தனத்தார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள், இவ்விதமானபள்ளிக்கூடங்களில் விசேஷமானபொருளைச் செலவுசெய்து போதனுமுறை தெரிந்த ஆசிரியர்களை நியமித்து, சிறந்தபடிப்புக்கு வேண்டிய சாஸ்திரஸாதனங்களை அமைத்துச் சிறுவர்களுக்கு ஞான அமுதைப் புகட்டினால், மற்றவித்தியாசாலைகளும் ஒழுங்குபடுமென்பதற்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

அப்பர் ஸெகண்டரி பாடசாலைகளில் ஆங்கிலநூல்கள், கணிதம், சரித்திரம் பூகோளசாஸ்திரம், பூர்வீகபாஷைகளில் ஏதாவதொன்று, தேசபாஷை, மூலாதார சாஸ்திரம் (Elementary Science) முதலியன ஓதுவிக்கப்படுகின்றன. ஆறுவருஷப்படிப்பு ஆனபிறகு எல்லாமாணாக்கர்களும் "மெட்ரிகுலேஷன்" என்று சொல்லும் சர்வகலாசங்கப் பிரவேசபரீக்ஷைக்குப் பணம்கட்டி வெற்றி

பெற முயலுகிறார்கள். இந்த வெற்றியைத் துரைத்தனத்தாரும் மற்றவர்களும் இத்தேசத்தில் எல்லாவேலைகளுக்கும் யோக்கியதையாக ஒப்புக்கொள்வதால் மாணாக்கர்களுக்குப் பிற்காலத்தில் உபயோகப்படக்கூடியதையும், கூடாததையும் போதித்து எப்படியாவது பரீக்ஷையில் தேறும்படி உபாத்தியாயர்கள் செய்துவருகிறார்கள். 1901-ம் வருஷத்தில் இப்பரீக்ஷைக்குப் போனவர்களின்தொகை கிட்டத்தட்ட 23,000 இருக்கும். அதிபாலியத்திலேயே தங்களுடைய அருமைப்பிள்ளைகள் இந்தப்பரீக்ஷையைக்கடந்து, மேற்பதவிக்குவந்து குடும்பபாரத்தை வகிக்கவேண்டுமென்ற மூடத்தனமான எண்ணங்கொண்டு, அவர்களுடைய தேகப்பயிற்சிக்கு இடங்கொடாமல்அவர்களை பிஞ்சிலேயே பழுக்கும்படி சிலர் செய்துவந்தனர். இதை ஒருவாறுதடுப்பதற்காகவே இப்பொழுது பதினைந்துவயதுக்கு உட்பட்ட எவரும் இப்பரீக்ஷைக்குப் போகக்கூடாதென்றவிதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பாடசாலைப் படிப்பானது மாணாக்கர்களுக்குக் கல்லூரிகளுக்குப்போக வழியைக் காட்டியதேயன்றி பிறகு உலகநடையில் கைக்கொள்ளவேண்டிய வர்த்தகம், கைத்தொழில் முதலிய உபயோகமான வேலைகளுக்குத் தக்கவர்களாக அவர்களைச் செய்யவில்லை. இக்காரணம்பற்றியே 1882-ம் வருஷத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கல்வி விசாரணைச்சங்கத்தார் (Educational Commission) நம்முடைய பாடசாலைகளின் மேல்வகுப்புக்களில் இரண்டுவிதமான படிப்பும் இரண்டுவிதமான பரீக்ஷைகளும் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். ஒருவிதமானபடிப்பு கல்லூரிப்

படிப்புக்கு வழிகாட்டியாகவும், மற்றொன்று வாழ்நாளில் கைக்கொள்ளவேண்டியதொழில்களுக்கு உபயோகப்படும்படியாகவும், இருக்கவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கம். இந்தஅபிப்பிராயத்தின்படி பம்பாய்முதலானமாகாணங்களில் பிரவேசபரீக்ஷையைத் தவிர,பள்ளிக்கூடமுடிவுப்பரீக்ஷை என ஒருபரீக்ஷையும் (School-final Examination) நம்முடையமாகாணத்தில்அப்பர்ஸகண்டரிபரீக்ஷை(Upper Secondary Examination) என ஒன்றும்ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆனால், நம்முடையமாகாணத்தில் துரைத்தனவேலைக்குப் பிரவேசபரீக்ஷையும் அப்பர்ஸகண்டரிபரீக்ஷையும், ஸமமாகப் பாவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கல்லூரிப்படிப்பில் அவா மிகுதியாகஇருப்பதால் கல்லூரிப்படிப்புக்கு வழிகாட்டியாகிய பிரவேசபரீக்ஷைக்கே சிறுவர்கள் பெரும்பாலும் பயின்றுவருகிறார்கள். ஆனதுபற்றியே சிறுவர்களுக்குப் பிரவேசபரீக்ஷையில் உள்ளமோகத்தை எப்படியாவது போக்க பிற்காலத்துக்கு உபயோகமான பள்ளிக்கூடமுடிவுப்பரீக்ஷையில் ஆசையைஉண்டாக்கிச் சீர்திருத்தம்செய்யவேண்டுமென்பது இப்பொழுது துரைத்தனத்தாரின் நோக்கமாக இருக்கிறது. உயர்தரக்கலாசாலைப்படிப்பானது, கல்லூரிப்படிப்புக்கு அஸ்வாரமாகமட்டும் இருக்கிறதென்றுநினைப்பது தவறு. ஆதாரப்படிப்பானது ஜனங்ளுடையசிறுதொழில்களுக்கும் வேலைகளுக்கும் உபயோகப்படுவதுபோல், மேற்சொல்லியபாடசாலைப்படிப்பும் எவ்விதமானவியாபாரத்திலும் ஜனங்கள் வெற்றியும்லாபமும்அடையும்படி செய்யவேண்டும்.

இந்தப்படிப்போடு துரைத்தனத்தார் நம்மை விட்

டுவிடவில்லை. இத்தேசத்துப்படிப்பையும், மேற்றிசைக்கல்வியையும் பூர்ணமாகச்சிறுவர்களுக்குப் புகட்டி, குறைவற்ற அந்தக்கல்வியாலுண்டாகும் புகழுக்கும் பயனுக்கும் அவர்களைப் பாத்திரர்களாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பலகல்லூரிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். மேற்படிப்புக்கு உதவியான இவ்வித்தியாசாலைகள் சற்றேறக்குறைய 50-வருஷகாலமாகத்தான் இத்தேசத்தில் இருந்துவருகின்றன. அவற்றிற்பல, துரைத்தனத்தாராலும், பல, பாதிரிச்சங்கங்களாலும், சில, இத்தேசத்தாராலும், மிகச்சில, நகரவிசாரணைச் சபையாராலும், நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. இக்கலாசாலைகளில் படிக்கும் மாணுக்கர்களுக்குக்கல்விமுறையை ஏற்படுத்தவும், அவர்களைப்பரீக்ஷித்துப்பரிசளிப்பதற்கும் யோக்கியதாபத்திரம் கொடுப்பதற்கும் ஸர்வகலாசபைகளென்றுசொல்லும் (Universities) கல்விச்சங்கங்கள்,கல்கத்தா,சென்னை,பம்பாய், அல்லகாபாத், லாகூர்முதலிய ஐந்துஇடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இச்சபையார்கள் கல்விமுறைகளை ஏற்படுத்துவதல்லாமல், வித்தியாசாலைகளிற்சிறந்த ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, வித்தியார்த்திகளை நல்லவழியிற் கொண்டுவருகிறார்களா என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆகையால்,கல்வியின் தராதரந்தெரிந்தவர்களே இச்சபையின் அங்கத்தினராக இருத்தல்வேண்டும். ஆயினும்,1904-ம் வருஷம் வரையில் நல்ல கல்விப் பயிற்சியில்லாதவர்கள் கூட, தேர்ந்தகலாநிபுணர்களுடன், கௌரவத்துக்காகவும் மரியாதைக்காகவும் இச்சபையில் இருந்தார்கள். ஆகையால், மேற்சொல்லியசபைகள் மிகவிரிவாகவும் கல்விவிஷயங்களில் திறமற்றவைகளாகவும் இருந்தன.

இவற்றைத் தடுக்கும்பொருட்டே 1904-ம் வருஷத்தில் இச்சபைகளை அடியோடுமாற்றிச் சிறியவைகளாகவும் கல்வித்திறமுடையவைகளாகவும் செய்வதற்கு இராஜாங்கத்தாரால் சட்டநிர்மாணம்செய்யப்பட்டது. இப்போது நூதனமாக ஏற்பட்டிருக்கும் சபைகள், மாணுக்கர்களைப்பரீக்ஷித்து யோக்கியதாபத்திரம் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்குக் கல்விமார்க்கத்தில் நல்லபிரசங்கங்கள் செய்யச் சிறந்தஆசிரியர்களை எல்லாவித்தியாசாலைகளுக்கும் உபயோகமாகநியமிக்கவும், வித்தியார்த்திகள் பெரியநகரங்களில் நெறிதவருமல் வசிக்கும்படி, விடுதிகளேற்படுத்தவும், புத்தகசாலைகளையும், ரஸாயனத் தொழிற்சாலைகளையும், அமைக்கவும் முயலுகிருர்கள். இப்பொழுது வடஇந்தியாவில் அலிகர் (Aligarh) என்னும் பட்டணத்தில், மகம்மதியர்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக ஏற்பட்டிருக்கிற கல்லூரியில்மட்டும் மேற்சொல்லிய ஸாதனங்கள்யாவும் பொருந்தியிருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில், நடைஉடைபாவனைகளில் வேறுவேருன கொள்கைகளையுடைய பலஜாதியார்கள் இருப்பதால் மேற்சொல்லிய ஸாதனங்கள் அனைத்தும் ஒவ்வொருகாலாசாலையிலும் அமைப்பது அஸாத்தியமாக இருக்கின்றது. ஆயினும், வித்தியார்த்திகளுக்குவேண்டிய ஸௌகரியங்களை அநேகமாகக் கவனிக்க வரவர முயலுகிருர்கள்.

இத்தேசத்தில், இப்பொழுது 145-கல்லூரிகள் இருப்பதாகவும் அவற்றில் ஏறக்குறைய 18,000-மாணுக்கர்கள் பயின்று வருவதாகவும் தெரிகின்றது. இவை, முதல்தரக்கல்லூரியென்றும் (First Grade Colleges) இரண்டாந்தரக் கல்லூரியென்றும் (Second

Grade Colleges) இருவகைப்படும். முதல்தரக்கலாசாலைகளில் 4-வருஷப்படிப்பும் இரண்டாம்தரக்கலாசாலைகளில் இரண்டுவருஷப்படிப்பும் உள்ளன. இம்மாகாணத்தில் உள்ளகலாசாலைகளுள், துரைத்தனத்தாரால் வகிக்கப்படும் **மாகாணக்கலாசாலையும்** (Presidency College), பாதிரிச்சங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் **கிறிஸ்தவக்கலாசாலையும்** (Christian College) காலஞ்சென்றஸ்ரீமான் பச்சையப்பமுதலியாருடைய தர்மசொத்தைக்கொண்டு சென்னையில் நடத்தப்படும் **பச்சையப்பக்கலாசாலையும்**, (Pachaiyappa's College, Madras) மைஸூர் ராஜாங்கத்தாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட **மத்தியகலாசாலையும்** (Central College, Bangalore) முக்கியமானவைகளென்று சொல்லலாம்.

மேற்படிப்புக்கு உபயோகமான ஆங்கிலபாடசாலைகள், **கல்லூரிகள்** இவற்றின்தேவைகளையும், வரவுசெலவுகணக்குகளையும், மூன்றுவருஷத்திற்கு ஒருமுறைபார்வையிட்டுத் தாங்கள்செய்யக்கூடிய திரவிய சகாயத்தைத் துரைத்தனத்தார் செய்து வருகிறார்கள். இந்தஉதவியானது வருஷந்தோறும் வித்தியாசாலையின் நிலைமைக்குத் தக்கபடி மாறிக்கொண்டிருக்கும். மேற்சொல்லிய உதவியைத்தவிர கட்டிடத்திற்காகவும், புஸ்தகங்கள் வாங்குவதற்காகவும், உதவி புரிகிறார்கள்.

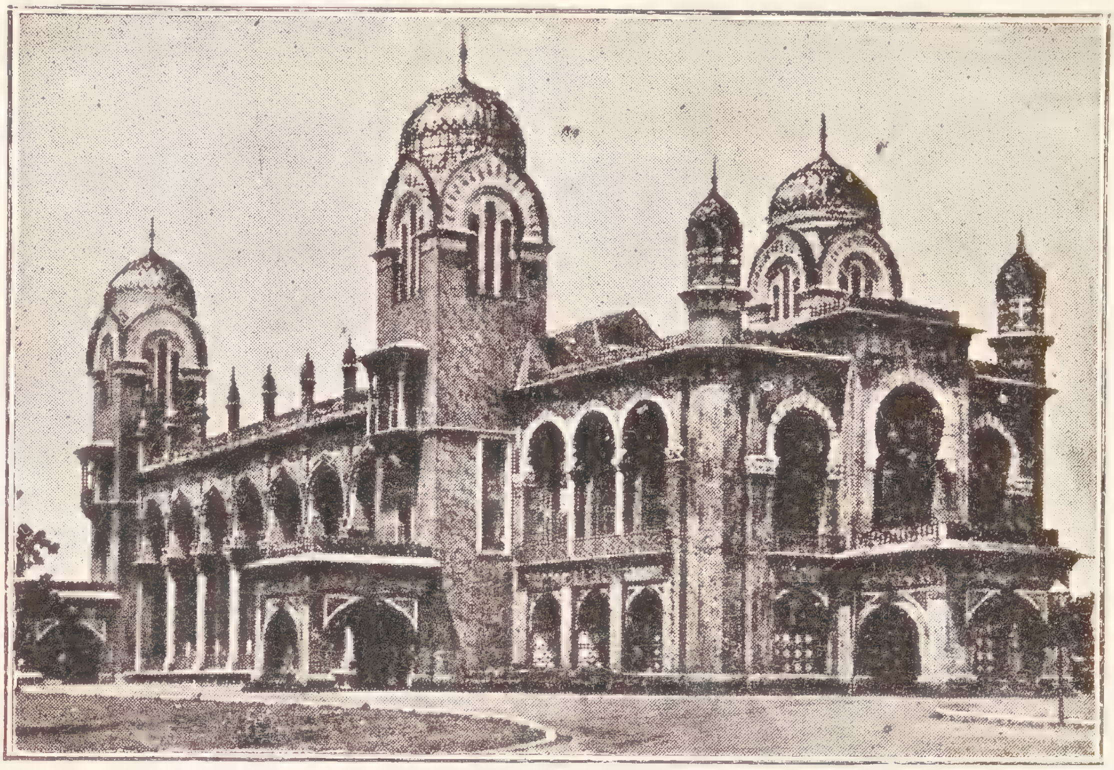
பயிர்த்தொழில், வர்த்தகம், வைத்தியம், சட்டம், சிற்பம், சித்திரம் முதலியபலகலைகளையும் கற்பிக்கத் தொழிற்கல்விச்சாலைகள் (Technical Colleges) பல ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், உபாத்திமைத் தொழிலைக் கற்பிக்கஇம்மாகணத்தில் ஜில்லாவுக்குஒரு

தொழிற்சாலையை வைத்து, கற்பிக்கும்முறையைக் கற்றுக்கொள்ளும்உபாத்தியாயர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்து அவர்களுக்குச் சிறந்தபோதனுமுறைகளைப் பயிலுவிக்கிறார்கள். இப்போதனுமுறைத் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் இராஜாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒருமேலதிகாரியின் அதிகாரத்திற்கு (Inspector of Training and European Schools) உட்பட்டவை. 1909-ம்வருஷம் ஏப்ரல்மாஸம்முதல் இத்தொழிற்சாலைகள் அந்தஅந்த மாகாணப்பிரிவு இன்ஸ்பெக்டருடைய விசாரணையிலும் இருக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், இப்பொழுது இத்தொழிற்சாலைகள் பெரிய அதிகாரிகள் இருவருடையவிசாரணையிலிருக்கின்றன. அடிக்கடி மேல்விசாரணை நடக்கவேண்டுமென்றே இவ்விதம் செய்திருக்கிறார்கள். ஜனங்களுடைய கல்விக்கும், நாகரிகத்துக்கும் பெரும்பாலும் ஆசிரியர்களே காரணமாதலாலும், அவர்களுடைய கல்விக்கும், படிப்பிக்கும் முறைக்கும் மேற்சொல்லிய தொழிற்சாலைகளே காரணமாதலாலும் குடிகளைநல்வழிப்படுத்துவதே துரைத்தனத்தாரின் எண்ணமாகையாலும், இத்தொழிற்சாலைகள் யாவும், துரைத்தனத்துக்குச் சொந்தமாயிருப்பது பொருந்தும். சிறந்த போதனுவழிகளைத் தெரிவிக்கும் ரஸாயனத்தொழிற்சாலை, பொருட்காட்சிசாலை, சிற்பத்தொழிற்சாலை, சித்திரக்கலாசாலை முதலியவற்றை அமைப்பதற்கு அதிகப்பொருட்செலவு செய்வது துரைத்தனத்தாரால் முடியுமேயன்றி மற்றவர்களால் முடியாது. இப்பொழுது, இத்தேசத்தில் ஏறக்குறைய 110-உபாத்திமைத் தொழிற்சாலைகளி

ருப்பதாகவும். அவற்றில், ஏறக்குறைய 4,500- உபாத்தியாயர்கள் படித்துவருவதாகவும் தெரிகிறது. இவற்றுள் 50-தொழிற்சாலைகள் உபாத்தியாயினிகளுக்காக ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றில், பெண்களைக் கற்பிக்கும்முறைகள் போதிக்கப்படுகின்றன. மாணுக்கர்களாகஇருக்கும் உபாத்தியாயினிகள் ஏறக்குறைய 1250-பேர்கள் இருக்கலாம், பெரும்பாலும், உபாத்தியாயினிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகளைப் பாதிரிகளே நடத்திவருகிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தில், தொழிற்சாலை விஷயமாகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகள் மற்ற மாகாணங்களிலிருப்பதைக் காட்டிலும் சிறந்தவை. போதனுமுறைகளைத் தெரிவிக்கும் • உபாத்திமைத்தொழிற் சாலையொன்று (Teachers' college)சென்னைக்கருகில் சைதாபேட்டையில் துரைத்தனத்தாரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொழிற்சாலை இத்தேசத்துக்கே முதன்மையானதென்று சொல்லலாம். இவ்விதமாகவே மற்றமாகாணங்களிலும் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவேண்டுமென்பது துரைத்தனத்தாருடைய கொள்கை. பெண்பாடசாலை உபாத்தியாயினிகள் படிப்பதற்குச் சென்னையில்.ஒருதொழிற்சாலையை (Presidency Training school for Mistresses) நடத்துகிறார்களென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோம். கணவரைஇழந்து துயரக்கடலில் முழுகியிருக்கும் பரிதாபநிலைமையிலுள்ள கைம்பெண்களும் கல்விகற்றுப் போதனுமுறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு உபாத்தியாயினிகளாக இருந்தால் ஒருவாறு தங்களுடையகாலத்தை எளிதாகக் கழிக்கலாமென்பது துரைத்தனத்தாருடைய நோக்கமாதலின்

இதிற்படிக்கும் கைம்பெண்களுக்கு வேண்டிய திரவியஸகாயத்தைச் செய்கிறார்கள். துரைத்தனத்தார் இவ்வளவு செய்தும் இவ்வுதவியைப் பெற்றுக்கொண்டு இனத்தார்களுக்கும் தங்களுக்கும் ஆறுதலைத் தரக்கூடிய வழிகளைக் கைம்பெண்கள் தேடிக்கொள்ளவில்லை.

மேற்சொல்லிய எண்ணிறந்த கல்விச்சாலைகள் யாவும் சரிவர நடந்துவருகின்றனவாவென்று கவனிப்பது எவ்வளவு கஷ்டமானவேலை? இவற்றை அடிக்கடிபோய்ப் பரிசோதிப்பதற்காக அநேக மேல்விசாரணைக்காரர்களைத் துரைத்தனத்தார் நியமித்திருக்கிறார்கள். 1901-ம் வருஷத்து ஜனசங்கியைக்கணக்கின்படி இத்தேசத்தில் உள்ள பாடசாலைகளைக் கவனிப்பதற்கு 35 மேல்விசாரணைக்காரர்களும் (Inspectors), 6-மேல்விசாரணைக்காரிகளும் (Inspectresses), 36 உதவிவிசாரணைக்காரர்களும் (Assistant Inspectors) 660-தாழ்ந்த அதிகாரிகளும் இருப்பதாகத்தெரிகின்றது. மேலும், ஒவ்வொருமாகாணத்திலும், ஆதாரப்படிப்பைக் கவனிப்பதற்கும் கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களை அடிக்கடிபோய்ப்பார்த்துச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும் ஸுபர்வைஸர் (Supervisor) என்று சொல்லும் அநேகம், சிறுஅதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். இம்மாகாணத்தில்மட்டும் 260-ஸுபர்வைஸர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் இதுவரையிலும் ஜில்லாவிசாரணைச்சபையாரின் ஆதீனத்தில் இருந்துவந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களைத் துரைத்தனத்தார் தங்களுடைய ஆதீனத்திலேயே கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். கல்வியை நிலைநாட்டுவதற்கு இவ்வளவுமேலதிகாரிகள் வேண்டுமோவென்று சிலர் நினைக்

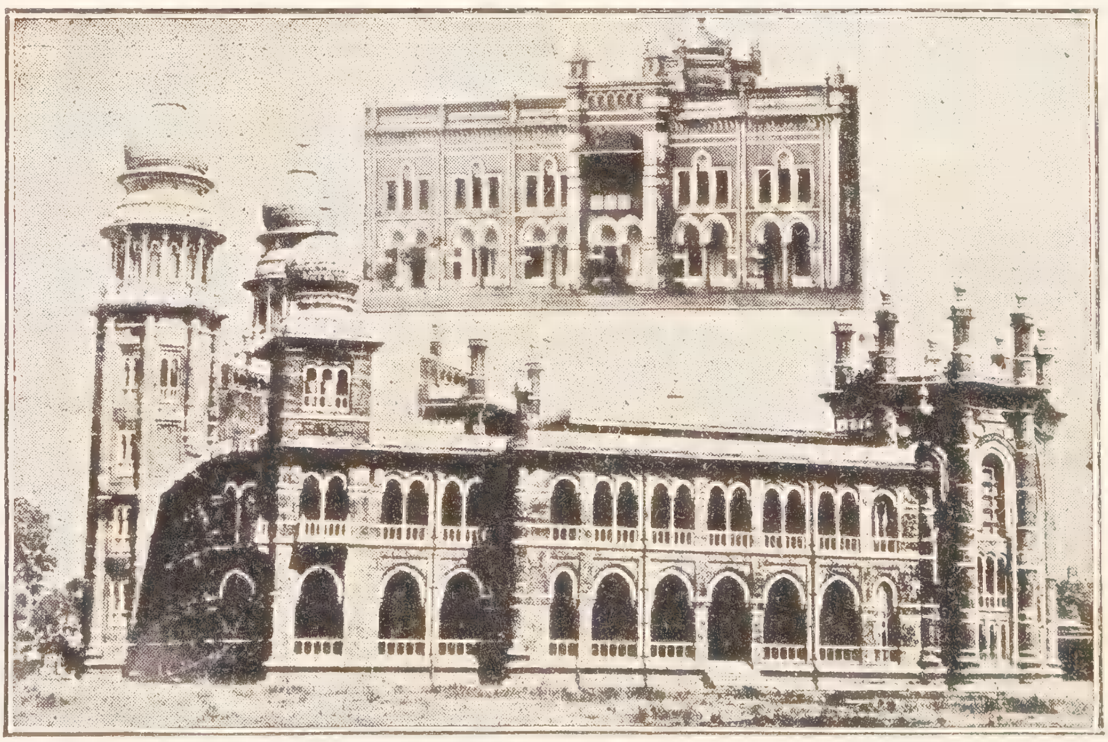

M. E. PRESS, MADRAS.

SENATE HOUSE, MADRAS.

சென்னை ஸர்வகலா ஸபாமண்டபம்.

43-ம் பக்கம் பார்க்க.

M. E. PRESS, MADRAS.

LAW & ENGINEERING COLLEGES, MADRAS.

சட்டக்கலாசாலையும் சிற்பக்கலாசாலையும், சென்னை.

45-ம் பக்கம் பார்க்க.

கலாம். ஆயினும் இப்பெரிய தேசத்திலிருக்கும் வித்தியாசாலைகளையும், மாணுக்கர்களையும் கணக்கிட்டால், உத்தியோகஸ்தர்களின்தொகை குறைவென்றேதோன்றும். போன ஜனஸங்கியைக் கணக்கின்படி தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய இத்தேசத்தின் கல்விநிலைமை கீழே காட்டப்பட்டிருக்கிறது:—

பாடசாலைகளின் விவரம்.	பாடசாலைகளின் தொகை.	மாணுக்கர்களின் தொகை.
ஆதாரப் பாடசாலைகள் (Primary schools)	97, 854	3, 204, 336
ஆங்கில பாடசாலைகள் (Secondary schools)	5, 493	622, 768
கல்லூரிகள் (Colleges)	145	17, 651
தொழிற்கல்விச் சாலைகள் (Colleges for Professional Training)	46	5, 358
சிறப்புக்கலாசாலைகள் (Schools for special instruction)	1,084	36, 380
மொத்தம்...	1,04,622	3, 886, 493

கல்விவிஷயமாகவும், வித்தியாசாலைகள் விஷயமாகவும் வருஷத்துக்கு ஏறக்குறைய 4-கோடிரூபாய் வீதம் துரைத்தனத்திற் செலவாகின்றது.

மேற்கூறிய விசாரணை உத்தியோகஸ்தர்களைத் தவிர தங்களுடைய சொந்தத்தில் இருக்கும் வித்தியா சாலைகளுக்குத் தகுந்த ஆசிரியர்களையும், குமாஸ்தாக்

4

களையும் (clerks) துரைத்தனத்தார்கள் நியமிக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மூன்றுவகைப்பட்டவர்கள். 500-ரூபாய்க்குமேல் 2,500 ரூபாய்வரையில்சம்பளம் உள்ளவேலைகளுக்கு இங்கிலாந்திலேயே நியமனம் பெற்று இங்குவரும் ஆங்கிலேயர்கள் முதல்வகையார். இவர்களுடைய சேவகத்துக்கு இந்தியக்கல்விச் சேவகம்(Indian Educational Service) என்றுபெயர்கொடுத்திருக்கிறார்கள். 200-ரூபாய்க்கு மேல் 700-ரூபாய் வரையில் சம்பளமுள்ள வேலைகளுக்கு இத்தேசத்திலேயே நியமனம்பெறுபவர்கள் இரண்டாவதுவகுப்பினர். இவர்களுடைய சேவகத்தை மாகாணக்கல்விச்சேவகம் (Provincial Educational Service) என்றுசொல்லுகிறார்கள். மற்றவர்களெல்லாம் மூன்றாவதுவகுப்பினர் ஆவர். இவர்கள் கீழ்த்தரமான கல்விச்சேவகத்தைச் (Subordinate Educational Service) சேர்ந்தவர்கள். கணக்கற்ற இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்களும் அநேக வித்தியாசாலைகளும் அடங்கிய வித்தையிலாகாவுக்கு மாகாணத் தலைமையதிகாரியாக டைரக்டர் ஆப் பப்லிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் (Director of Public Instruction) என்பவர் துரைத்தனத்தாரால் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார். இவரே மாகாணத்தின் கல்விநிலைமைக்குப் பாத்தியப்பட்டவர். அன்றியும் எல்லாமாகாணங்களிலும் போதனுமுறை ஒரே விதமாக நடந்துவருகிறதா என்பதைக் கவனிக்கவும், துரைத்தனத்தாருக்கே கல்விவிஷயத்தில் நல்ல அபிப்பிராயங்களை அப்போதப்போது தெரிவிக்கவும், இத்தேசத்துப் பிரதானநகரத்தில் டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் எடுகேஷன் (Director General of Education) என்ற

4224

ஒருவரை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வேலைக்கு, தக்க ஒரு மேற்றிசைக்கலைஞரே நியமனம்பெறுகிறார். அந்தஅந்த இடங்களிலிருக்கும் அதிகாரிகளின் சுவாதீனத்தை அதிகமாகக்குறைக்காமலே, இத்தேசம்முழுவதும் கல்விநிலையை ஒழுங்குபடுத்தும்சிறந்தஉபாயங்களைத் துரைத்தனத்தார் இவ்விதமாகச் செய்துவருகிறார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு ஏற்பாடுகள் செய்தும், நமதுதேசத்தில் கோடிக்கணக்கானஜனங்கள்அஞ்ஞானமாகியஇருளால் மூடப்பட்டிருப்பதால் தேசாபிமானிகளும் துரைத்தனத்தாரும் கல்விப் பெருக்கத்துக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகள் இன்னும் எவ்வளவோ உள்ளனவென்றே சொல்லவேண்டும். எவ்வளவுவிரைவில், பரோபகாரசிந்தையுள்ளவர்களும், கல்வியறிவிற்சிறந்தபண்டிதர்களும் இவ்விஷயமாகத் துரைத்தனத்தாருக்கு உதவி செய்கின்றார்களோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அஞ்ஞானமாகிய இருளானது நீங்குமென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. ஆங்கில அரசாட்சியினால் இத்தேசத்தின் புராதனக்கல்வியும், மேற்றிசைக்கல்வியும் கலந்து இவ்வாறு ஒழுங்காகக்கற்பிக்கப்பெற்றுவருவது தெய்வானுகூலமென்றே சொல்லவேண்டும்.

"தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்தூறுமறிவு." (திருக்குறள்.)

6.—GOVERNMENT AS ARBITER

௬.—துரைத்தனமும் நியாயவிசாரணையும்

மனிதர்களின் விவாதங்களும் அவற்றின் காரணங்களும்—மத்தியஸ்தர்களாகிய துரைத்தனத்தார் செய்யும் உதவி—கிராமப்பஞ்சாயத்தின் அமைப்பும் அதிகாரமும்—

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR 623 106

மேற்பட்ட நியாயஸ்தலங்களின் அமைப்பு—நியாயவிசாரணைமுறைகள்—முற்காலத்திய ஏற்பாடுகளும் இக்காலத்திய முறைகளும்.

தின்பண்ட மொன்றைத் தெருவில் எறிந்தால் உடனே பலதிக்குகளிலிருந்தும் நாய்கள் ஓடிவந்து அதனை உண்பதற்றாக ஒன்றோடொன்று சண்டை போடுவதை யாவரும் பார்த்திருக்கலாம். இம்மாதிரியே மனிதர்களும் ஏதாவது லாபமுள்ளபொருளைக் கண்டால், தங்களுடைய பெருந்தன்மையை மறந்து, சுற்றத்தாரென்றும் சிநேகிதரென்றும் பாராமல் ஒருவரோடொருவர் சண்டைபோடுவதுண்டு; ஒருசிறுவன் கையில் விநோதமான ஒருபிரதிமையையாவது படத்தையாவது மற்றொருவன் கண்டால் இரண்டுபேருக்கும் அது ஸம்பந்தமாகச் சண்டைநேர, முடிவில், பலமுள்ளவன் கையில்அப்பொருளையும் பலமற்றவன் கண்ணில் நீரையும் பார்க்கிறோம். பலஸமயங்களில் சண்டைமுடியுமுன், பிரதிமை உடைந்துபோக, சண்டையும்அடியுமே மிச்சமாகின்றன. சண்டையினால் வரும் கேடுகள் அநேகருக்குத் தெரிந்திருந்தும், மனக்கொதிப்புங்கோபமும் வருகிற சமயத்தில், முடிவான லாபநஷ்டங்களைப் பாராமலே வீணாக வாதிக்கிறார்கள். நாய்கள் தின்பண்டங்களுக்காகச் சண்டைபோடுவதுபோலவே பெரியோர்கள் நிலம், நீர், பொருள், மதம், வியாபாரம்முதலியவற்றிற்காகச் சண்டைபோடுகிறார்கள். பொதுவாக ஜனங்களுக்குள் இவ்விதமான வழக்குகள் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

கேவலம் பலத்தாலேயே பாத்தியத்தை நிலைநிறுத்

துவது மிகப்புராதனமான வழக்கம். இந்தவிஷயத்தில் ஜனங்கள் மிருகங்களை ஒத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுகூட நாகரிகமற்ற ஜாதியார்கள் கைச்சண்டைபோட்டே தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை அடைகிறார்கள். ஏதாவது ஒருவிஷயமாக விவாதம்நேர்ந்தால் அதில்ஸம்பந்தமுள்ளவர்கள் தமக்குத்தெரிந்த வேறொருவரிடம் தம்குறைகளைத்தெரிவித்து அவர்கள்சொற்படி தம்விவாதத்தைத்தீர்த்துக்கொள்ளும் வழக்கம் நாகரிகத்தின்மிகுதியால் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் செய்யாவிட்டால் பலமுள்ளவன் செய்யும் கொடுமையெல்லாம் நியாயமாகிவிடும். அமைதியான வாழ்க்கையும் அஸாத்தியமாகிவிடும். ஆகையால் குடிகளின் அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் எவ்விதத்திலும் கவனிக்கவேண்டிய துரைத்தனத்தார் அவர்களுடைய சண்டைகளை மத்தியஸ்தர்களாக இருந்து தீர்த்துவைப்பது முக்கியமான கடமையாகும்.

சிலஊர்களில் அவ்வூராருக்குள் உண்டாகும் சிறு விவாதங்களை அவ்வூரிலுள்ள முக்கியமானநாலைந்துபேர்களே தீர்க்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பஞ்சாயத்தார் என்று பெயர். இன்னாரின்னார் பஞ்சாயத்தாராக இருக்கவேண்டுமென்பதைக் கட்சிக்காரர்களே நிச்சயித்துக்கொள்ளலாம். பஞ்சாயத்தார் எவ்வித முடிவு செய்தாலும் அதற்குக்கட்சிக்காரர்கள் உடன்பட்டு நடப்பார்கள். இவ்வேற்பாட்டிற் பொருட்செலவு ஒன்றுமில்லை. இதைப் பலர் அறிந்திருக்கலாம். பஞ்சாயத்தாருக்குக்கிராமவழக்கங்களும் கிராமத்தார்குணங்களும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்குமாகையால், அவர்கள் ஜனங்களின் குறைகளை விசாரித்து நியாயமாகவே தீர்ப்புச்சொல்லக்

கூடிய நிலைமையிலிருக்கின்றார்கள். மேலும், சிறுவிவாதங்களை இவ்வளவுஎளிதாகத்தீர்க்குமுபாயம்வேறொன்றுமில்லை. ஆனதுபற்றியே இவ்வுபாயமானது இராஜாங்கத்தாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 20-ரூபாய்க்குமேற்படாத பொருள் அல்லது தொகை விஷயமாகவரும் எல்லாவிவாதங்களிலும், கட்சிக்காரர்கள் சம்மதித்தால், 20-ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு 200-ரூபாய்க்கு மேற்படாததொகை அல்லது பொருள் ஸம்பந்தமாக ஏற்படும் விவாதங்களிலும் பஞ்சாயத்தார்செய்யும் தீர்ப்பைத் துரைத்தனத்தார் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். பஞ்சாயத்தார் இல்லாதவிடங்களில் அவர்கள் வேலையைக் கிராமமுனிசீப் (Village Munsiff) என்னும் அதிகாரி செய்துவருகின்றார். பெரும்பாலும் கிராமத்தில் செல்வாக்குள்ளவரையே இந்தவேலைக்கு நியமிப்பதால், இவருடைய தீர்ப்புக்கு மதிப்பு இருக்குமென்றே துரைத்தனத்தார் நம்புகிறார்கள். கிராமாதிகாரி, தன்ஊராரின் விவாதங்களை ஒழுங்காக விசாரித்துத் தீர்த்துவந்தால், அவனைச்சிறந்த நியாயாதிகாரியென்றே சொல்லலாம்.

மேற்சொல்லிய ஏற்பாடானது ஸாமானியவிவாதங்களுக்கும் கிராமங்களிலேற்படும் சிறுசண்டைகளுக்கும் போதுமானதே. நாகரிகமும் சட்டதிட்டங்களும் அதிகரித்திருப்பதனால், பெருத்ததொகை ஸம்பந்தமான வழக்கு வரும்பொழுது, இன்னும் சிறந்தஉபாயங்களைத் துரைத்தனத்தார் தேடவேண்டியிருக்கின்றது. பலஜாதியார்கள் அடங்கிய இத்தேசத்தில் கிராமத்தலைவன் எவ்வளவு நிஷ்பக்ஷபாதியாக இருந்தபோதிலும், தன்னுடையஜாதியாரிடத்தில் அபிமான

மும், மற்றவிடத்தில் கொஞ்சம்விரோதமும்பாராட்டக்கூடும். அன்றியும் கிராமத்தலைவர் செய்யும் பிழையைத்திருத்த மேல்அதிகாரிகள் வேண்டும். ஆனது பற்றியே அநேகமாக ஒவ்வொருதாலூகாவிலும் ஒவ்வொருநியாயஸ்தலம் துரைத்தனத்தாரால், ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; அதற்கு அதிபதி ஜில்லாமுனிசீப் (District Munsiff) என்பவர். அவர் 1000 அல்லது 2000-ரூபாய்வரையில் பெறக்கூடிய பொருள்களின் சம்பந்தமான வழக்குக்களைத் தீர்த்துவைக்கிறார். ஜில்லாநியாயஸ்தலங்களையே அடிப்படையான நியாயஸ்தலங்களென்று கொள்ளவேண்டும். மிகுந்ததொகை பெறும் ஆஸ்திகளைப் பற்றியவியாஜ்யங்களைத் தீர்ப்பதற்காக ஜில்லாநியாயாதிபதிகளையும் (District judges), அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக சப்ஜட்ஜிகளையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். கீழ்நியாயஸ்தலங்களிலிருந்து வரும் வியாஜ்யங்களை மறு விசாரணைசெய்யவும், பிரதானபட்டணத்தின் வியாச்சியங்களைக் கவனிக்கவும், ஹைகோர்ட் என்னும் பெரியநியாயஸ்தலம் ஒவ்வொருமாகாணத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமான நியாயஸ்தலங்கள் பம்பாய், சென்னை, கல்கத்தா என்னும் மூன்று நகரங்களிலுமிருக்கின்றன. பர்மாவிலும், பஞ்சாப்பிலும்உள்ள இம்மாதிரியான நியாயஸ்தலங்களுக்குச் சீப்கோர்ட் (Chief Court) அல்லதுமுக்கியநியாயஸ்தலம் என்று பெயர்.

இப்பெருந்தேசத்தில் இவ்வாறு சற்றேறக்குறைய 2200-நியாயஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தி, ஜாதிவர்ணாச்ரமபேதத்தைப் பாராமற்குடிகளுக்குத் துரைத்தனத்தார் மத்தியஸ்தவேலையைச் செய்துவருகின்றனர். மேலும்

இங்கிலாந்தின் நவீனநாகரிகத்தைச் சேர்ந்த சட்டதிட்டங்களை இத்தேசத்தில் திடீரென்று ஏற்படுத்தாமல் காணியாட்சி, ஸ்வீகாரம், சொத்தின்விபாகம் முதலிய விஷயங்களில், இந்நாட்டின் புராதனவழக்கங்களையே கைக்கொண்டு நியாயவிசாரணை செய்துவருகிறார்கள். பெரும்பாலும் இந்தியர்களே கீழ்நியாயஸ்தலங்களுக்கு அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதன்றிப் பெரியநியாயஸ்தலமாகிய ஹைகோர்ட்டிலும் மேற்றிசையாருடன் ஏற்படுத்தப்படுகிறார்கள்; கூடியவரையில் ஊர்வழக்கம் தெரிந்தவரே நியாயம் சொல்லவேண்டுமென்ற கொள்கையினால், நம்மினத்தார்களைக்கொண்டே துரைத்தனத்தார் நம்முடைய விவாதங்களைத் தீர்த்துவைக்கிறார்கள். பெரியோன் சிறியோனென்ற வித்தியாசம்பாராமல் தேசம்முழுவதும் ஒரேமாதிரியாகவும் ஒழுங்காகவும் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் நியாயவிசாரணைமுறை வேறு எந்தகாலத்திலும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

முன்புகூறியபடி ஆயிரக்கணக்கான நியாயஸ்தலங்களை இத்தேசத்தில்ஸ்தாபித்து, ஆயிரக்கணக்கானஇந்தியர்களைக்கொண்டே நம்முடைய வழக்குக்களைத்தீர்த்து வீண்வழக்கிடுவோர்களைக் கண்டிப்பதல்லாமல், பெரும்பொருளைப்பற்றிய விவாதங்களையும் அபிப்பிராயபேதத்தை உண்டாக்கக்கூடிய சங்கடமான வழக்குகளையும் மேல்விசாரணைசெய்வதற்காக இங்கிலாந்தில் நம்முடையசக்கரவர்த்தியின் மந்திராலோசனைச்சங்கத்தை (Privy Council) ச்சேர்ந்த நியாயசபை (Judicial Committee) யில் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலிருக்கும் மேற்சொல்லிய நியாயசபை

முதல், நம்முடைய கிராமப்பஞ்சாயத்துவரையில், ஆயி ரக்கணக்கான நியாயஸ்தலங்களிருந்த போதிலும், அவைகளெல்லாம் ஒருசங்கிலியின் வளையங்கள்போல ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சியுள்ளன. இவ்விதமான ஏற்பாடு இத்தேசத்திற்குப் புதுமையென்றேசொல்ல லாம். முற்காலத்தில் கிராமவாசிகள் தங்கள்குறைகளைத் தாங்களே கூடுமானவரையில் போக்கிக்கொண்டார்கள். பிரதான நகரங்களில் மட்டும், அரசர்கள் நியாயமண்ட பத்துக்கு வரும்சமயத்தில் ஜனங்களுடைய சிலகுறை களைக் கேட்டுத்தங்களுடைய மனம்போனவாறு தீர்ப் புச்சொல்லி வந்தார்களென்று தெரிகிறது. நாடுமுழு வதும் நியாயவிசாரணை செய்வதற்கு ஒரேவிதமான ஏற்பாடு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஜனங்களுக்குள் சமாதானமும் பொருளின் பாதுகாப்பும் ஆங்கிலேய அரசாட்சியால் ஏற்பட்ட முக்கியமானநன்மைகளெ ன்று சொல்லலாம். இவற்றிற்குக்காரணம் அவர்கள் அமைத்திருக்கும் நியாயவிசாரணையின்ஒழுங்கே.

"சமன்செய்து சீர்தூக்குங்கோல் போலமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி." (திருக்குறள்.)

7.—SIRCAR AS PROTECTOR (AGAINST INTERNAL DANGERS)

எ.—துரைத்தனமும் ஊர்க்காவலும்

குற்றவாளிகளைக்கண்டிக்கும் அதிகாரிகளும் முறை களும்—ஜ்யூரர்கள்—ஊர்க்காவலும் அதன் நன்மைகளும்—இந்தவேலையைச்செய்வோர்களின் நிலைமை—இவர்களு டைய கடமைகள்—இந்த இலாகாவில் புதிய சீர்திருத்தங் கள்.

கொள்ளல், கொடுத்தல், வியாபாரம்முதலிய விஷயங்களைப்பற்றிய வழக்குக்களைக் கவனிக்கிற மேற்சொல்லிய நியாயஸ்தலங்களுக்கு ஆங்கிலபாஷையில் ஸிவில்கோர்ட்டுகளென்றும், தடியடி, சண்டைகள், திருட்டு, பொய், கொலை, கலகம், மோசம்முதலியவற்றை விசாரித்துக் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நியாயஸ்தலங்களுக்கு, கிரிமினல் கோர்ட்டுகளென்றும் சொல்லுகிறார்கள். உயிர்க்கேட்டையும் மானபங்கத்தையும் விளைவிக்கின்ற பாதகங்களைத் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொருஜில்லா அல்லது இரண்டு மூன்று ஜில்லாவடங்கிய ஒவ்வொருபிரிவில் ஸெஷ்ஷன்ஸ்ஜட்ஜ்(Sessions Judge)என்றுசொல்லப்படும் ஒவ்வொருஅதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கு அடுத்தபடி மாஜிஸ்திரேட் (Magistrate) என்று சொல்லப்படும் ஊர்க்காவலதிகாரிகள் பலர் நியமிக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் மூன்றுவகுப்பினர் ஆவர். இரண்டுவருஷத்திற்கு மேற்படாத காவல் சிக்ஷையும் ஆயிரம்ரூபாய்வரையில் அபராதமும் விதிக்கக்கூடியவர்கள் முதல்வகுப்பினர். ஆறுமாதம் காவல்தண்டனையும் இருநூறுரூபாய் அபராதமும் விதிப்பதற்கு அதிகாரம்பெற்றவர்கள் இரண்டாவதுவகுப்பினர். ஒருமாதம் காவல்சிக்ஷையும் நூறுரூபாய் அபராதமும் விதிக்கக்கூடியவர்கள் மூன்றாவதுவகுப்பினர். இன்ன இன்ன குற்றங்களை இன்னஇன்ன அதிகாரிகளே விசாரணைசெய்யலாமென்றும், குற்றத்துக்குத் தகுந்த தண்டனை விதிக்க அதிகாரமற்ற கீழதிகாரிகள்கூட மேல்அதிகாரிகளுடைய உத்தரவின்மேல் அக்குற்றங்களைவிசாரித்துத் தகுந்ததண்டனை விதிப்பதற்காக

ஜில்லாஸெஷன்ஸ் கோர்ட்டுக்குத் தெரிவிக்கலாமென்றும், விதித்திருக்கின்றார்கள். அன்றியும், பட்டணங்களில் அசுத்தஞ்செய்தல், சிறுசண்டைகள்போடுதல், வண்டிக்காரர்கள் செய்யும்தவறுகள் முதலிய அற்பக் குற்றங்களை விசாரிப்பதற்குச் சம்பளமின்றிக் கௌரவ மாஜிஸ்திரேட்ஸ் (Honorary Magistrates) என்னும் அதிகாரிகளையும், சொற்பச்சம்பளத்திற் சில குற்றவிசாரணைச் சங்கங்களையும் (Stipendiary Benches of Magistrates), தலைநகரில் (Presidency town) சிறுகுற்றங்களைக் கண்டிக்கவும், பெரியகுற்றங்களை விசாரித்துப் பெரிய நியாயஸ்தலத்திற்கு (High Court) அனுப்பவும் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்திரேட்ஸ் (Presidency Magistrates) என்று சொல்லும் அதிகாரிகளையும் துரைத்தனத்தார் நியமித்திருக்கின்றார்கள். இம்மாதிரியான குற்றவிசாரணைஸ்தலங்கள் இத்தேசத்தில் சற்றேறக்குறைய 6,300 இருக்கின்றன. பெரிய நியாயஸ்தலத்திற்கு மேல்விசாரணைக்காகப் போகவேண்டிய வழக்குக்களெல்லாம் கீழ்நியாயஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் அனுப்பப்படுகின்றன. ஜில்லாநியாயாதிபதிகள் எவ்விதமான தண்டனையும் விதிக்கக்கூடுமானாலும் அவர்கள்விதிக்கும் மரணதண்டனையானது பெரிய நியாயாதிபதிகளால் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். இந்தத்தண்டனையால் உயிரே போய்விடுகிறபடியாலும், கூடுமானவரையில் இந்தத்தண்டனையை மாற்றமுயல்வதே நாகரிகத்தின் முறைமையானபடியாலும், மேற்சொல்லிய நிபந்தனை ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் அவசியமென்றே தோன்றும். மேலும் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதியைத் தகுந்தகாரணங்கள்

இருந்தால் அத்தண்டனையினின்றும் விடுவிப்பதற்கு இந்தியா தேசத்துப்பிரதிநிதியாகிய கவர்னர்ஜனரலும், மாகாணத்துத் தலைமையதிகாரியாகிய கவர்னரும் அதிகாரம்பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆயினும், இவ்வதிகாரத்தை அவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே உபயோகித்து வருகின்றார்கள்.

மேலும், குற்றவாளிகள் பெரிய நியாயஸ்தலத்திலும், ஜில்லாநியாயஸ்தலங்களிலும் விசாரிக்கப்படும்போது, சாமானியஜனங்களில் தக்கநிலைமையுள்ள 9-பேர்களுக்கு மேற்படாதவர்கள் நியாயாதிபதிகளுடன் கூடஇருந்து விசாரணையைக் கவனித்துவருகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜ்யூரர்கள் அல்லதுயோஜனைத் துணைவர்களென்று பெயர். விசாரணைமுடிந்ததும் இவர்களுடையஅபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டே நியாயாதிபதிகள் தண்டனை விதிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் நியாயாதிபதிகளுக்கும் அபிப்பிராயபேதம் உண்டாகும்போது பெரியநியாயாதிபதிகளுடைய தீர்மானப்படியேதண்டனை விதிக்கப்படும். இவ்வித ஏற்பாட்டினால் குற்றவாளிகளுக்கு எல்லாவித ஸௌகரியமும் நியாயமும் கிடைக்குமென்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஜ்யூரர்களைப்போலவே அஸெஸர் (Assessor) என்ற ஒருவகுப்பார் உண்டு. ஜ்யூரர்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை இவர்கள்பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், இவர்களுடைய அபிப்பிராயம் விரோதமாயிருப்பினும் நியாயாதிபதி தன்னிஷ்டம்போல் நடத்தலாம்.

குற்றவாளிகளைக் கண்டித்துக் குடிகளைக்காப்பது துரைத்தனத்தாரின் முக்கியமான கடமையென்று சொன்னோம். வியாதிவந்தபிறகு வைத்தியம்பண்ணு

வதைக் காட்டிலும், வியாதிவராமலே தேகத்தைச் சுத்தமாகவைத்துக் கொள்ளுவது மிகச்சிறந்ததன்றோ! இம்மாதிரியே குற்றம் செய்தபிறகு குற்றவாளியைப் பிடித்துக் கண்டிப்பதைவிடக் குற்றம்நேரிடாமலே காவல் வைத்துக் குடிகளைக்காப்பது மிகச்சிறந்தவழியென்று கூறவேண்டும். இக்காரணம்பற்றியே இத்தென்னிந்தியாவிலுள்ள அநேககிராமங்களில் ஊர்க்காவலுக்காகக் கிராமப்பொதுவில் ஒருகாவலாளை நியமித்திருக்கிறார்கள். இவன் கிராமத்திலுள்ள நிலங்களையும் வீடுகளையும் காப்பதல்லாமல், திருட்டுப்போனபொருளைக் கண்டுபிடிக்கவும் வேண்டும். முற்காலத்திற் சிலவிடங்களில் காவற்காரன் திருட்டைக்கண்டுபிடிக்கத் தவறினால் அவனிடமிருந்தே கெட்டுப்போன பொருளின் விலைவாங்கப்பட்டுவந்தது. இவ்விதமானஏற்பாடு மிகச் சிறந்ததென்றே யாவரும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். சீனதேசத்தில் அரண்மனைவைத்தியனுக்கு அரசன் சௌக்கியமாயிருக்கும் காலத்தில்மட்டும் சம்பளமளிக்கப்பட்டு வருகிறதேயன்றி அவன்பிணியினால் வருந்துங்காலங்களில் சம்பளமே கொடுக்கப்படுகிறதில்லை. இதனால், தனக்கு நஷ்டம்வராமலிருக்க வேண்டுமேயென்ற கவலையினால் அரசனுடைய தேகசௌக்கியத்தைச் சீனவைத்தியன் நன்றாகக் கவனித்துக்கொள்ளுகிறான். இம்மாதிரியே, பழையகிராமவழக்கப்படி காவற்காரன் கிராமநஷ்டத்திற்குப் பாத்தியப்பட்டவனாக இருந்தபடியால் மிகஜாக்கிரதையாக வீடுகளையும் நிலங்களையும் காத்துவந்தான்.

ஆயினும், மேற்சொல்லிய வழக்கத்தைக் கிராமங்களில்மட்டும் அனுஷ்டிக்கக் கூடுமேயன்றி, பெரியபட்

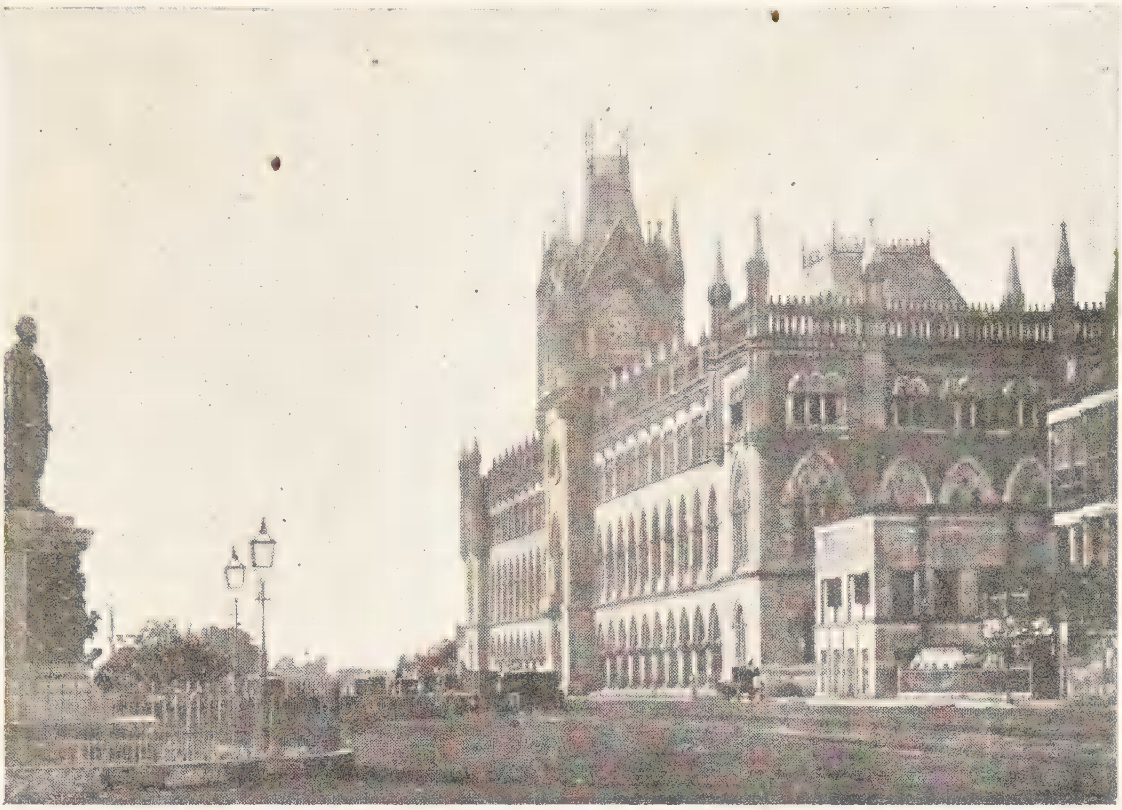
டணங்களில் அனுஸரிப்பது அஸாத்தியமாகும்; ஏனெனில் ஆங்கிலஅரசாட்சியினால் பட்டணங்கள் விஸ்தீரணத்திலும், ஜனத்தொகையிலும் விருத்தியடைந்துகொண்டுவருகின்றன. ஜனங்கள் அதிகமாகஅதிகமாகப் புதுமையான திருட்டுக்களும், சூதுகளும் அதிகரிக்கின்றன. ஆகையால் பட்டணங்களிலும் ஜில்லாக்களிலும் மேலேசொன்ன தவறுகளைத் தடுப்பதற்காகவே போலீஸார் என்ற காவற்காரர்களைத் துரைத்தனத்தார் நியமித்திருக்கிறார்கள். பலவீதிகள் கூடுமிடங்களிலும், கடைவீதிகளிலும், சந்தையிலும், உத்ஸவம் நடக்கும் இடங்களிலும், கோடைக்காலங்களில் வெள்ளைச்சட்டைகளையும் மழைக்காலங்களில் கறுப்புச்சட்டைகளையும்,செந்நிறமான தலைப்பாகைகளையும்,கட்டைமாட்டிய காற்சட்டைகளையும் அணிந்துகொண்டு கனமான கருஞ்செருப்புக்களைக்காலிற்போட்டுக்கொண்டு முறுக்கிய மீசையுடன்இருக்கும் வீரர்களை யாவரும் பார்த்திருக்கலாம். இவர்களே "போலீஸ்" என்ற ஊர்க்காவற்சேவகர்கள். கூட்டத்தில் அசுசியானகாரியம்செய்து இவர்களிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டவர்களுக்கும் வீதிகளில்பக்கம் விட்டுப்பக்கத்தில் வண்டிகளை ஓட்டியதற்கு இவர்களாற் கண்டிக்கப்பட்ட வண்டிக்காரர்களுக்கும், இவர்கள் கொடுமைக்காகவே ஏற்பட்டவர்கள்போல் தோன்றுவார்கள். ஏனெனில், இவர்கள்செலுத்தும் கடுமையான அதிகாரம்மட்டும் வெளிப்படையாய்த் தெரியுமேயொழிய இவர்களுடைய கடுமையால் உண்டாகும் பலவிதமான நன்மைகள் நன்றாகப் புலப்படுவதில்லை. நிழலிலிருப்போனுக்கு நிழலருமைதெரியுமா? ஜனநெருக்கமுள்ள பட்டணங்களில் இச்சேவகர்கள் இல்லா

விடின் மானமுள்ளவன் வாழ்வது அசாத்தியமாகிவி டும். கூட்டங்களில் திருட்டும் மோசமுமில்லாமலும் வீதிகளில் வண்டிகளினால் அபாயமில்லாமலும் ஜனங்க ளைப்பாதுகாத்துத் திசைகெட்டுத் தடுமாறும் குழந்தை களை அவற்றின் வீடுகளிற்சேர்த்தும், நெருப்பினால் அபாயம் நேரிட்ட இடம் சென்று வேண்டிய உதவி செய்தும், இராக்காலங்களில் ஊர்சுற்றி வீட்டுக்கதவு களைத் தட்டி வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு எச்சரிக்கைகொ டுத்தும், பழங்குற்றவாளிகளின் நிலைமையை நன்றாகக் கவனித்தும், ஜனங்களுக்கு அளவற்றநன்மையைச் செய்பவர்கள் சொற்பச்சம்பளம் பெற்று உழைக்கும் இந்தக் காவற்சேவகர்களன்றோ? ஏறக்குறைய $1\frac{1}{2}$- லக்ஷம் மனிதர்களை இவ்விதமான ஊர்க்காவலுக்காகத் துரைத்தனத்தார் இத்தேசத்தில் நியமித்திருக்கின்றார் கள். இவர்களையல்லாமல் சிறுகிராமங்களின் காவலுக் காக 7-லக்ஷம்பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொருகிராமத்திலும் போலீஸ்டேஷன் என்று சொல்லும் காவற்சேவகவிடுதிகளைக் கட்டி, அந்தஅந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி, இவ்வளவுஇவ்வளவுகாவற் சேவகர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று வரையறை செய் திருக்கிறார்கள். இந்தவிடுதிகளுக்கு அதிகாரிகளாகத் தலைமைக்காவற்சேவகரென்பவரும் (ஹெட்கான்ஸ்டே பில்) உள்விசாரணைக்காரர் (ஸப்இன்ஸ்பெக்டர்) என்ப வரும் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள்சொற்படி மற் றக்காவற்சேவகர்கள் நடக்கவேண்டும். இவ்வேலைக ளைப் பெறவிரும்புவோர், வேலூர், பக்கல்பூர், மூர்ஷிடா பாட் என்னும் இடங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள காவற் றொழிற் கல்விச்சாலைகளில் (Police Training Schools)

சிலகாலமிருந்து தாங்கள்செய்யவேண்டிய வேலைமுறைமையைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இந்தஅதிகாரிகள் நெறிதவறாமல் தங்களுடையகடமைகளைச் செலுத்துகிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஊர்க்காவல் பலப்படும். ஆகையால் இவர்களைக் கவனித்துவர இன்ஸ்பெக்டர் என்றுசொல்லும் விசாரணைக்காரர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருஜில்லாவிலுள்ள எல்லாவிசாரணைக்காரர்களும் ஜில்லாஸுபரிண்டெண்டெண்டு என்று சொல்லப்படும் மேல்விசாரணைக்காரருடைய அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டவர்கள். ஒவ்வொருமாகாணத்திலும் இந்தஇலாகாவின் தலைமையதிகாரியாக இருப்பவருக்கு இன்ஸ்பெக்டர் ஜேனரல் என்றுபெயர். தலைநகரில், 'போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களையெல்லாம் கமிஷனர்என்றுசொல்லும் மேலதிகாரி கவனித்துவருகிறார்.

ஊர்க்காவற்சேவகத்தொழில்மூன்றுவகைப்படும். அவையாவன:—(1) பழையகுற்றவாளிகளைக் கவனித்து அவர்களால் ஜனங்களுக்கு மறுபடி கெடுதிநேரிடாமற் பார்த்துக்கொள்வது (2) புதியகுற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பது (3) நியாயாதிபதிகளிடம் குற்றவாளிகளைக் கொண்டுபோய்விட்டுத் தண்டனைவிதிக்கும்படிசெய்வது. சிறைச்சாலைகளினின்றும் கைதிகள் வெளியேபோகாமல் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ள (Jail Police) சிறைச்சாலைக் காவற்காரர்கள் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். கொலை, களவு, வஞ்சகம் முதலிய தீச்செயல்களையே குலத்தொழிலாகக்கொண்டு பிழைத்துவரும் பலஜாதியார்கள் இத்தேசத்திலுண்டு. மற்றவர்களுக்கு நல்லகாரியங்களுக்காக உபயோகப்பட்

A. P. STUDIO, MADRAS

HIGH COURT, CALCUTTA.

ஹைகோர்ட், கல்கத்தா.

55-ம் பக்கம் பார்க்க.

DEL TUFO, MADRAS.

HIGH COURT, MADRAS.

ஹைகோர்ட், சென்னை.

55-ம் பக்கம் பார்க்க.

டுவரும் புகைவண்டியும், தந்தியும், தபாலும், இவர்களுடைய தீச்செயல்களுக்குப் பயன்பட்டு வருகின்றன. இக்கொடியவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது வரவரக் கஷ்டமாக இருக்கிறபடியால், இவர்களை அடக்குவதற்காகவே அநேக உத்தியோகஸ்தர்களை எல்லா மாகாணங்களிலும் நியமித்திருக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு பல ஏற்பாடுகளைச் செய்தும், ஊர்க்காவல்வேலையிற் பலகுறைகள் காணப்படுகின்றன. காவற்சேவகர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாக இருப்பதால் அவர்கள் உண்மையாக இருந்து ஊக்கத்துடன் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில்லை; சொற்பச் சம்பளத்திற்குப் புத்திசாலிகள் அகப்படுவதில்லை. ஆதலால், குற்றஞ் செய்யாதவர்களே சிலசமயங்களிற் பிடிக்கப்பட்டுத் துன்பமடைகிறார்கள்.

இவ்விதமானகுறைகளை நோக்கி, அவற்றைப்போக்கு முபாயங்களைத் தெரிந்து சொல்வதற்காக, 1902-ம் வருஷத்தில் ஒரு விசாரணைச்சபையை (Police Commission)த் துரைத்தனத்தார் நியமித்தார்கள். அச்சபையார்களுடைய அபிப்பிராயப்படி சேவகர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டதல்லாமல், அவர்கள் உண்மையாக இருந்து வேலைபார்க்கும்படி செய்யவேண்டிய உபாயங்கள் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1905-ம் வருஷத்தில் மாத்திரம் போலீஸ் சீர்திருத்தத்திற்காக 50-லக்ஷம் ரூபாயைத் துரைத்தனத்தார் செலவிட்டார்கள். இனிமேல், படித்தவர்களையே காவற்சேவக உத்தியோகங்களில் நியமித்து அவர்களைக்கொண்டே குற்றங்களை விசாரித்து, குற்றவாளிகளைக் கண்டித்துக் குடிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பது இராஜாங்கத்

தாரது நோக்கமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு சிறந்த திருத்தம் ஏற்பட்டாலும் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில் ஜனங்கள் அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய ஸகாயம் செய்தாலன்றி, துரைத்தனத்தார் செய்யும் உபாயங்கள் யாவும் அவர்கள் எண்ணுமளவு பயன்படா. ஆதலால், துரைத்தன அதிகாரிகளுக்குக் குற்றவிசாரணை விஷயத்தில் வேண்டிய ஸகாயம் செய்வது குடிகளின் கடமையாகும்.

"பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்க ளாமென்
றுரைசெயைந் திடத்தி னுமுலகிடை யிடையூ றெய்தா
வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினர் தம்மை யொத்திக்
கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலர் தரும மைந்தா"

(விநாயகபுராணம்.)

8.—SIRCAR AS PROTECTOR (AGAINST EXTERNAL DANGERS)

அ.—துரைத்தனமும் தேசக்காவலும்

முற்காலத்தில் இத்தேசத்துக்கு உண்டான அபாயங்களும், இப்போது உள்ள அமைதியும்—இதற்குக்காரணம் தேசக்காவலுக்கு உபயோகமான ஸாதனங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதே — நிலப்படையும் கப்பற்படையும் — இவற்றின் அமைப்பு—இவற்றிற்குச் செய்யும் செலவு வீண் அன்றென்பது.

பொருள்நஷ்டமும் மானக்கேடும் உண்டாகாமற் குடிகள் ஊர்க்காவலாற் பாதுகாக்கப்படுவதுபோல் பேராசைபிடித்து இந்நாட்டைக் கைப்பற்ற விருப்பமுடைய அயல்தேசத்தார் அணுகாவண்ணம் நம்முடைய அருமைநாடானது தேசக்காவலாற் காப்பாற்றப்படு

கின்றது. செல்வமும், வளமும் மிகுந்த இந்நாடானது போர்புரியும் பற்பல ஜாதியார்களுக்குத் தொன்று தொட்டுப் பேராசையையுண்டாக்கி அவர்களுடைய கொடிய செய்கைகளாற் குடிகளுக்கு அளவற்ற பொருள் நஷ்டத்தை விளைவித்திருக்கின்றது. சென்ற 2000-வருஷங்களாக, பாரஸீகர், கிரேக்கர், யவனர், துருக்கியர், ஆப்கானியர், மகம்மதியர், ஐரோப்பியர் முதலிய அன்னியர்கள் ஒருவர்பின் ஒருவராக இத்தேசத்தில் ஆசைவைத்து இதைக் கைப்பற்ற முயன்றுவந்ததில் இந்நாடானது அமைதியற்று இருந்தது. அமைதியில்லாவிடின் உபயோகமான தொழில் ஒன்றும் நடவாதன்றோ? அல்லாமலும் கல்வி, கைத்தொழில், வர்த்தகம், நல்லொழுக்கம், நாகரிகம் முதலியவை யெல்லாம் குறைந்துவிடும்; அநேக நூற்றாண்டுகளாகச் சிறுகச் சிறுக உண்டான பெருமையெல்லாம் யுத்தக்கிளர்ச்சியினால் அதிசீக்கிரத்திற் பறந்துவிடும். ஆகையால், இவ்விதமான குறைகள் நேரிடாமல், நிலப்படை, கப்பற்படை முதலிய சிறந்த ஸாதனங்களால் தேசத்தைக்காத்து அமைதியை உண்டாக்கிக் குடிகளுக்கு நன்மைபுரிவது துரைத்தனத்தின் கடமையாகும்; இக்கடமையானது சென்ற நூறுவருஷங்களில் நன்றாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதற்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

தேசக்காவலுக்கு முக்கியமானகருவிகள் நிலப்படையும், கப்பற்படையும். இங்கிலாந்தின் கப்பற்சேனையே இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லாக் கப்பற்சேனைகளிலும் சிறந்தது; ஆங்கிலேயர்களுக்கு இப்பூமியின் எல்லாப் பாகங்களிலும் ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றமையால், அவர்க

ROJA. MUTHIAH
ARTIST

ளுடைய துரைத்தனத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் குடிகளுக்கு அமைதியை உண்டாக்குவதற்கும் கப்பற்சேனை மிகவும் உபயோகமாகின்றது. இந்நாட்டிற்கும் மேற்கூறிய கப்பற்சேனையே சிறந்த பக்கபலமாக இருக்கின்றது. இச்சேனையை வைத்து நடத்துவதில் ஏறக்குறைய 32-கோடிபவுனை ஆங்கிலேயர்கள் செலவிடுகிறார்கள். நாம் இந்தச் செலவுக்காக ஒன்றும் கொடாவிட்டாலும் கப்பற்சேனையா லுண்டாகும் நன்மைகளைமட்டும் அடைகிறோம். இத்தேசத்திற்கென்றே பிரத்தியேகமான சேனை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதில் 75,000-ஆங்கிலேய வீரர்களும், 1,55,000-இந்திய வீரர்களும் இருக்கின்றார்கள். முற்காலத்தில் ரத, கஜ, துரக, பதாதிகளென்று நான்குவகையானசேனைகள் இருந்ததுபோல் இக்காலத்திலும் காலாள், குதிரைவீரர், பீரங்கிப்பட்டாளம், சிற்பவீரர் என்ற நான்குவகையான வீரர்கள் இருக்கின்றனர். சேனையைப் பல வகுப்புக்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வோர் அணிவகுப்புக்கும் தகுந்தஅதிகாரிகளை நியமித்திருக்கின்றார்கள். 1895-ம் வருஷம்வரையில் அந்த அந்த மாகாணங்களிலிருந்த சேனைகள் அந்த அந்த இடங்களிலிருந்த மேலதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தன. ஒரே அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டால்தான் சேனை தேர்ச்சியடையுமாதலால் சென்ற 10-வருஷங்களாக, இத்தேசத்தில் உள்ள சேனைகளையெல்லாம் சேர்த்து அவற்றின் தலைமையதிகாரியாக, முக்கிய ஸேனாதிபதி என்பவரை (Commander-in-chief) நியமித்திருக்கிறார்கள். மேற்சொல்லிய சேனைவீரர்களுக்கெல்லாம் மாதச்சம்பள முண்டு.

இவர்களையல்லாமல், பற்பல தொழிலைச்செய்யும்

ஐரோப்பியரும், இத்தேசத்திற்பிறந்த வெள்ளைக்காரர்களும், தங்கள் ஓய்வுநேரங்களில், யுத்தமுறையைக் கற்றுக்கொண்டு துறைமுகம், இருப்புப்பாதைகள், படைவீடுகள், ஐரோப்பியர்கள் மிகுதியாக இருக்குமிடங்கள் முதலியவற்றைக் காப்பதன்றி, ஆபத்துக்காலத்தில் துரைத்தனத்தாருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சம்பளம் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. இவர்களுடைய சேனைக்குச் சம்பளமில்லாப்படை (Volunteer corps) என்று பெயர். இவ்விதமாகத் தங்களுடைய இனத்தார்களின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டுத் தாமாகவே வலிந்து ஸேனையைச் சேர்ந்தவர்கள் இத்தேசத்தில் ஏறக்குறைய 34,000-பேர்கள் இருக்கலாம்.

மேலும், வெகுகாலமாக நம்முடைய இந்தியஅரசர்களுக்கும் சிற்றரசர்களுக்கும் சொந்தமான இடங்களில் அலங்காரமாக வைக்கப்பட்டிருந்த உபயோகமற்ற சேனைகளை நமது துரைத்தனத்தார் ஆங்கிலேய அதிகாரிகளைக்கொண்டு யுத்தமுறையில் நன்றாகப்பழக்கித் தங்களுக்கும் தேசக்காவலுக்கும் உபயோகமாகும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் பழக்கப்பட்ட 20,000-வீரர்கள் (Service corps) பற்பல மாகாணங்களிலும் இருக்கின்றார்கள். இந்தச்சேனைகளுக்குத் தலைவர்களாக இந்தியரே இருக்கவேண்டுமென்று கருதி, சிலவருஷங்களுக்குமுன் இத்தேசத்தில் ராஜப்ரதிநிதியாக இருந்த லார்ட் கர்ஸன் (Lord Curzon) என்பவர் உயர்ந்தகுலத்தைச்சேர்ந்த இருபது இந்தியச்சிறுவர்களைப்பொறுக்கி அவர்களுக்குயுத்தமுறையைக் கற்பிக்கும்படி செய்தார். மைஸூர், ஹைதராபாத் முத

லியசுதேசராஜாங்கங்களுக்கு உட்பட்டமாகாணங்களில் அந்தஅந்தத் துரைத்தனத்திற்கு உபயோகமாகும்படி ஏறக்குறைய 93,000- போர்வீரர்கள் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள சேனைத்தொகையின்விவரமுதலியன கீழேயுள்ள அட்டவணையால்விளங்கும்:-

அணிவகுப்புக்கள்	தலைவர்கள்	வீரர்கள்	மொத்தம்
ஆங்கிலேயர்கள்			
குண்டுப்பட்டாளங்கள்	547	14,116	14,663
குதிரைவீரர்	261	5,391	5,652
காலாட்கள்	1,508	52,238	53,746
சிற்பவீரர்கள்	365	215	580
ஆங்கிலேயர்களின் மொத்தம்.	2,681	71,960	74,641
இந்தியர்கள்			
குண்டுப்பட்டாளங்கள்	53	3,493	3,546
குதிரைவீரர்	544	24,450	24,994
காலாட்கள்	1,845	115,138	116,983
சுரங்கமறுப்போர் முதலிய சேவகர்கள்	947	8,777	9,724
இந்தியர்களின் மொத்தம்	3,389	151,858	155,247
சம்பளமில்லாச்சேனைவீரர்			34,000
ஸர்விஸ்கோர்			20,000
இந்திய ராஜாக்களின் சேனைகள்			93,000
சேனைகளின் மொத்தம்			376,888

இவ்வாறு பலவிதமான ஏற்பாடுகளினாலும் தேசக் காவலென்ற சிறந்த தர்மத்தைத் துரைத்தனத்தார் செய்துவந்தும், சேனைவிஷயமாகச் செய்யும் செலவெல்லாம் வீணென்றும், அழகான ஆடையணிந்து, கொழுத்த தீனியைத்தின்று, தேகத்தை வளர்த்து, துப்பாக்கியைத் தாங்கி, சத்தமிடும் பாதாகைஷகளைப் போட்டுக்கொண்டு விசையாக நடக்கும் போர்வீரனெவ்வொருவனும் தேசத்தின் வறுமைக்குக் காரணமென்றும் சிலர் நினைக்கலாம். ஆயினும், இத்தேசத்து ஜனத்தொகையின் மிகுதியையும், இதைச்சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலு மிருக்கின்ற சத்துருக்களையும், அவர்களாற் சிறிதுகாலத்துக்கு முன்வரையில் இந்நாட்டிற்கு விளைந்த நஷ்டங்களையும் நோக்குங்கால், இப்பொழுது இந்நாட்டிலிருக்கும் சேனையும், அதற்கு ஆகும் செலவும் வீணென்று தோன்று. வேட்டைநாய்க்குப் போடுகிற தீனி நஷ்டமென்று நினைத்து அதைத் துரத்திவிட்டால் புலியும், ஓநாயும் ஆட்டுமந்தையைச் சூறையாடிவிடும். அம்மாதிரியே தேசக் காவலில்லாவிடின், கொடிய சத்துருக்கள் பலர் இந்நாட்டைக் கைப்பற்றிக்கொள்வார்கள். இங்குள்ள பலஜாதியாரும், பலநாட்டாரும், பலமதஸ்தர்களும் ஒருவரோடொருவர் சண்டை போடுவார்கள். அப்போது தேசத்தின் அமைதி கெட்டுப்போம். சில நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் தாமர்லேன், நாதர்ஷாவென்னும் கொடுங்கோல் அரசர்கள் இத்தேசத்தைப் படையெடுத்து மிகுதியானபொருளைக் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு போனார்களென்றும், இந்த வரும்படியின் மிகுதியால் தங்களுடைய குடிகளிடமிருந்து ஒருவிதமான தீர்வையையும் பலவரு

ஷகாலம் வரையில் வாக்காமலிருந்தார்களென்றும் கேள்வியுறுகிறோம். ஆதலால், வருஷந்தோறும் சேனைகளுக்காகச் செய்யும்செலவு ஜாஸ்தியென்றுதோன்றுது. அன்றியும், உலகத்தில் திருட்டிருக்கும் வரையில் காவலாளிக்குக் கட்டணமளித்தே ஆகவேண்டும். நாகரிகமும், நல்லொழுக்கமும் எப்போது நிலைபெறுமோ, தெருவில் ஒருவனால் தவறிவிடப்பட்ட மோகராவானது மறுபடி சிலதினங்களுக்குப்பின் அவனால் தேடப்படும்போது ஒருவராலும் அபகரிக்கப்படாமல் இருந்தவிடத்திலேயே இருக்கும் நிலைமை எப்போது நம்தேசத்துக்கு வருமோ, மண்ணாசையென்றபேயின் வாயினின்றும் அயல்நாட்டார் எப்போது விடுபடுகிறார்களோ, அந்தக்காலம்வரையில் தேசக்காவல்இருக்கவேண்டியது அவசியமே. வேண்டிய தில்லையென்று சொல்வது அறியாமையாகும்.

சண்டைவரும்போது, போர்வீரர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது அசாத்யமாகும். யுத்தமுறைமைதெரியாத வீரர்களைக் காக்கைக்கூட்டமென்றே சொல்லலாம். முன்னொருகாலத்தில், ஓர் அரசன் சேனையினால் பணநஷ்டமுண்டாகிறதென்று நினைத்துக் காட்டிலிருக்கும் குரங்குகளைப்பிடித்துவந்து சண்டைபோடும் வழிகளை அவற்றிற்குக் கற்பித்தான். அவையாவும் துப்பாக்கிமுதலியவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு மிக்க ஊக்கத்துடன்தேசத்தைக் காத்துவந்தன. புத்திசாலியான ஒரு விரோதி இந்தக் குரங்குச்சேனையை ஜயிப்பதற்குச் சுலபமான வழியொன்றைக் கண்டுபிடித்தான். தேங்காய்க் கீற்றுக்களை மிகுதியாக வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு சில ஆட்களுடன் குரங்குகள் இருக்குமிடம் வந்து

அவற்றின் முன்னே அந்தக் கீற்றுக்களை வாரி இறைத்தான். உடனே குரங்குகள் துப்பாக்கிகளைக் கீழே எறிந்துவிட்டுத் தேங்காய்க்கீற்றுக்களை எடுக்க ஆரம்பிக்கவே அந்தப் புத்திசாலி துப்பாக்கிகளைப் பொறுக்கிக்கொண்டு, குரங்குகளைத் துரத்திவிட்டு, ராஜ்யத்தையும் கைபற்றிக்கொண்டான். இம்மாதிரி பணலாபத்தையே உத்தேசித்து,தேசத்தைக் கெடுத்துவிடலாகாது. அவசியமில்லாமல் ஒருநொடிப்பொழுதேனும் சேனையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எந்தத் துரைத்தனத்தாரும் எண்ணுவதில்லை. சேனைச்செலவென்ற பெரும்பாரத்தைக் குடிகளின் முதுகிலிருந்து எப்படி எடுத்துவிடலாமென்று நாகரிகம் மிகுந்த ஐரோப்பா கண்டத்திலும் துரைத்தனத்தார்கள் யோஜித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒருவழியும் தெரியவில்லை.ஏனெனில், மண்ணாசை, பொன்னாசையென்ற வலையிற் சிக்கிக்கொண்ட மனிதர்களும் ஜாதியார்களும் இவ்வுலகத்தின் அமைதியைக்கெடுக்கிறவரையில மேற்சொல்லிய பாரத்தைக் குறைப்பது அசாத்தியமானகாரியம். ஜனங்களுக்கு மிருகத்தன்மை நீங்கி நற்குணங்கள் உண்டாக உண்டாக, இப்பாரம் குறைந்துகொண்டேவரும்.

“மன்னவன் வலிசெங் கோலினாலன்றி
வாளினாற் சேனையா லில்லை
நன்னெறி வழுவா மன்னவன் றனக்கு
நாடெலாம் பேரர ணுலகின்
மன்னுயி ரெல்லா மவன்படை யன்னோர்
மனமெலா மவனுறை பீட
மின்னதன் மையனு யரசளிப் பவனை
யிகல்செயுந் தெறுநரு முளரோ.” (நீதிநூல்.)

“உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.” (திருக்குறள்.)

9.—SIRCAR AS MESSENGER

கூ.—துரைத்தனமும், தபாலும், தந்தியும்

சீட்டுத்தூக்கிவேலையின் உபயோகம்—இஃது எவ்விதம் துரைத்தனத்தாரால் செய்யப்படுகின்றது?—நாம்போடும் கடிதத்தின் விருத்தாந்தம்—தபால் தலைகளின் உபயோகம்—தபால் இலாகாவினால் நமக்குக்கிடைக்கும் மற்ற நன்மைகள்—இந்த இலாகாவின் அமைப்பும் அதிகாரிகளும்—தந்திகொடுக்கும் முறைகள்—தந்தியுள்ள இடத்தின் விஸ்தீரணம்—இதன் வரவு செலவு—இந்த ஸாதனங்களின் நன்மைகள்.

சமாசாரப்போக்குவரவு விஷயத்தில்துரைத்தனத்தார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சியைப் பற்றிச் சுருக்கமாக முன்பு சொன்னோம். அவர்களால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் முக்கியமான நன்மைகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இந்தநன்மை எல்லாமனிதர்களுக்கும் மிக்க உபயோகமானது. இதுஸம்பந்தமானவேலையைத் துரைத்தனத்தார் மிகவும் சாமர்த்தியமாகவும், அழகாகவும் நடத்திவருகிறார்கள். இத்தேசத்தில், மூலையிலிருக்கும் கிராமத்திலும் பொழுது விடிந்தவுடன் தபாற்காரன்வரவை மிக்க ஆவலோடு ஜனங்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். இராஜங்கத்தார் அளித்திருக்கும்மற்ற நன்மைகள்ஜனங்களுக்குப் பெரும்பாலும் தெரியாவிட்டாலும் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தபால், தந்தி, இருப்புப்பாதை இவற்றின் உபயோகம் நன்றாகத் தெரியும். முற்காலத்தில் இவ்விதமான ஸௌகரியங்கள் இத்தேசத்தில் இப்போது இருப்பதுபோல இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. சொற்பபணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, வேறு இடங்

களுக்கு ஸௌகரியமாகச் சமாசாரங்களை அனுப்ப அமைத்திருக்கும் உபாயங்கள்யாவும் இத்தேசத்திற்குப் புதியவையென்றே சொல்லவேண்டும்.

சமாசாரங்களையனுப்புவதற்காகத் தபால்என்றும், தந்தி என்றும் இரண்டுபிரிவுகள் உள்ளன. கடிதமூலமாக, தூரதேசத்திலிருக்கும் ஸ்நேகிதர்களோடும், பந்துக்களோடும் சிறிதும் சிரமமில்லாமல் ஸம்பாஷிக்கிறோம். காலணா இருந்தால் காசியில் உள்ளவனுக்குச் சமாசாரமனுப்பலாம். ஓரணா இருந்தால், சீமையிலுள்ளவருடன் பழக்கம் வைத்துக் கொள்ளலாம். நாம் செய்யும் செலவுசொற்பமாயினும் அடையும்பயன் மிகுதியாக இருக்கிறது. அந்தரங்கமானஸமாசாரம் எழுதவேண்டுமானால் அரைஅணா போதுமானது. கடிதம் அனுப்புதல், பணம்அனுப்புதல், பணத்தைப்பாதுகாத்தல், ஸாமான்கள் அனுப்புதல் முதலியவேலைகளைக் கவனிப்பதற்குப் பட்டணங்களிலும், முக்கியமான சிலகிராமங்களிலும் தபால் ஆபீஸ்களை ஏற்படுத்தி, அவற்றில், உத்தியோகஸ்தர்களையும்,சேவகர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆபீஸ்கள் இல்லாத கிராமங்களிலும் ஜனங்கள் ஸௌகரியமாகச் சமாசாரம்முதலியவற்றையனுப்பவும்,பெற்றுக்கொள்ளவும் வழிகளைஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கடிதம் எழுதுவதற்கு உபயோகமாகக் காலணாமுதல் 26-ரூபாய் வரையில் விலையுள்ள பலவகையான கடிதச்சீட்டுக்களும், உறைகளும், தலைகள் என்று வழங்கும் சிறு துண்டுக்கடிதங்களும் ஒவ்வொரு தபால் ஆபீஸிலும் விற்கப்படுகின்றன. இவையொவ்வொன்றிலும் சக்கரவர்த்தியின் தலையுருவம் அச்சிடப்பட்டிருப்

பதையும், கடிதச்சீட்டைத்தவிர மற்றவற்றிற் பசை தடவப்பட்டிருப்பதையும் யாவரும் பார்த்திருக்கலாம். கடிதம் எழுதுவதற்கு அவர்கள் விற்கும் சீட்டையும், உறையையுமே உபயோகிக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்த மில்லை. நமக்கு அழகாகத் தோற்றும் வேறு சீட்டுக் களையும், உறைகளையும் உபயோகித்து அவர்கள் விற் கும் தலைகளை வாங்கி ஒட்டி வெளியூர்களுக்கு அனுப்ப லாம். கடிதம் அனுப்புகிறவர்கள் முன்னடியே பணங் கொடுத்துச் சீட்டுக்களையோ, உறைகளையோ, தலைகளை யோ வாங்கி எப்படி அனுப்பவேண்டுமோ அப்படி அனுப்பவேண்டும். இல்லாவிட்டாற் பெற்றுக்கொள் பவர்கள், ஏற்பட்டிருக்கும் விகிதத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு விகிதம் கொடுத்தே கடிதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். நாம் கொடுக்கும் பணம், துரைத் தனத்தார் நமக்குச் செய்யும் வேலைக்கு முன்கூலியே யன்றி, தபாற்சீட்டு முதலியவற்றின் கிரயமென்று நினை த்தல் தவறு. ஏனெனில், காலணாவுக்கு வாங்கும் சீட் டைக்காட்டிலும், 1-ரூபாய், 8-அணா இவற்றிற்கு வாங் கும் தலைகள் கனத்திற் குறைவாகவே இருக்கும். தலை கள் விலைக்குத் தக்கபடி பலநிறங்களில் உள்ளன. ஒவ் வொன்றிலும், ஏற்பட்டுள்ளவிலை அச்சிடப்பட்டிருக் கிறது. தலைகள்பலவற்றை வரிசையாகச்சேர்த்து அச் சிட்டு, கிழிப்பதற்குச் சௌகரியமாக இடையிடையே துளையிட்டிருக்கிறார்கள். தபால் ஆபீஸ்களிலும் முக் கியமான தெருக்களிலும் கடிதங்களைப் போடுவதற்குப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இன்ன இன்னபெட் டிகளிற் போடும் கடிதங்களை இன்ன இன்ன காலங்க ளில் எடுப்பதென்ற வரையறையுண்டு.

காலணாச்சீட்டைக் கொண்டே கடிதப்போக்கு வரவு வேலை எவ்வளவுவிரைவாகவும் ஒழுங்காகவும் நடந்துவருகிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அச்சீட்டில் சக்கரவர்த்தியின் தலை உருவம் அமைந்த பக்கத்தில் மேல்விலாஸத்தையும் மற்றொருபக்கத்திற் சமாசாரத்தையும் எழுதிக் குறித்த காலத்துக்குள் தபாற்பெட்டியிற் போட்டுவிட்டால், தபால் உத்தியோகஸ்தர்கள் மற்றக் கடிதங்களோடு அதனை எடுத்து, ஆபீஸின்பெயரும், தேதியும், அடங்கிய முத்திரையிட்டுத் துணிப்பையிற் போட்டுக்கட்டி, முடிப்பில் அரக்குமுத்திரைவைத்துச் சமீபத்திலுள்ள ரயில்வேஸ்டேஷன்களுக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். கடிதங்கள் அடங்கியமூட்டை அதிகக்கனமாக இருந்தால், ஆள் இழுக்கும் கைவண்டியிலாவது குதிரை வண்டியிலாவது கொண்டுபோகப்படுகிறது. இல்லாவிட்டால் ஆளே தலையில் தூக்கிக்கொண்டு சலங்கைகள் கட்டிய தடியுடன் சப்தஞ் செய்துகொண்டுபோவான். தபால்வண்டியைக் கண்டாலும், தபால் மூட்டையைக் கொண்டுபோகும் ஆளைக்கண்டாலும் எல்லாரும் விலகிக்கொள்வார்கள். புகைவண்டிகளில் மெயில்வான் (Mail van) என்னும் தனியான தபால்வண்டியொன்று உண்டு. அந்தவண்டியில்இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் தபால்மூட்டை ஒப்புவிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இந்தமூட்டையைப் பிரித்து அதில் அடங்கிய கடிதங்களைச் சேரவேண்டிய ஊர்களுக்குத் தக்கபடி வகுத்துக்கொண்டு ஊர்வந்தவுடன் ஸ்டேஷனிற்காத்துக்கொண்டிருக்கும் சேவகனிடம் அந்தஊர்க்கடிதங்களை ஒருபையிற்கட்டி முத்திரையிட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவன் அந்த ஊர்த்

தபாற்சாலையில் அதைச்சேர்க்கிறான். அவ்விடத்தி லுள்ள அதிகாரிகள், பையைஅவிழ்த்துக் கடிதங்களை எடுத்து, அந்த அபீஸின்பெயரும் தேதியும்அடங்கிய முத்திரையைப்போட்டுத் தபாற்சேவகர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அச்சேவகர்கள் தெருத்தெருவாகப் போய்க் கடிதங்களைக்குறிப்பிட்ட விலாஸமுள்ளவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கிறார்கள். இருப்புப்பாதையைவிட்டு விலகியிருக்கும் கிராமங்களுக்கும் தபாற்சேவகர்கள் ஓடிப்போய்க் கடிதங்களைச் சேர்ப்பிக்கிறார்கள்.

ஒருகடிதத்தைப் பார்த்தால் அது போடப்பட்ட ஊரின் பெயரும் தேதியும், சேர்ந்த ஊரின்பெயரும் தேதியும் விளங்கும். கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மனிதர் குறிப்பிட்ட ஊரில் இல்லாமல் வேறு ஊருக்குப் போயிருந்தால் அந்தஊருக்கு அக் கடிதம் ஒருவிதமான கூலியும் இல்லாமல் அனுப்பப் படுகின்றது. தபால் ஸம்பந்தமான வேலைகள் மிகுதியாக இருந்தாலும், ஆயிரக்கணக்கான உத்தியோகஸ்தர்களையும், சேவகர்களையும் துரைத்தனத்தார் நியமித்திருப்பதாற் கடிதங்கள் சரியானகாலங்களில் தவறாமல் அநேகமாக வந்துவிடுகின்றன. இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகவும்சுருசுருப்புள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஜனங்கள் போடுந்தபால்களை வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பும் தொழிலைமட்டும் செய்யும் தபால் ஆபீஸுகளும், அதனோடு வெளியிடங்களிலிருந்துவரும் கடிதங்களை ஜனங்களுக்கு அனுப்பும்வேலையையும் கவனிக்கும் தபாலாபீசுகளும் உள்ளன.

கடிதங்களைப்பெட்டியிற் போட்டபிறகு தபாலுத்தியோகஸ்தர் முத்திரைபோடுவது, சக்கரவர்த்தியின்

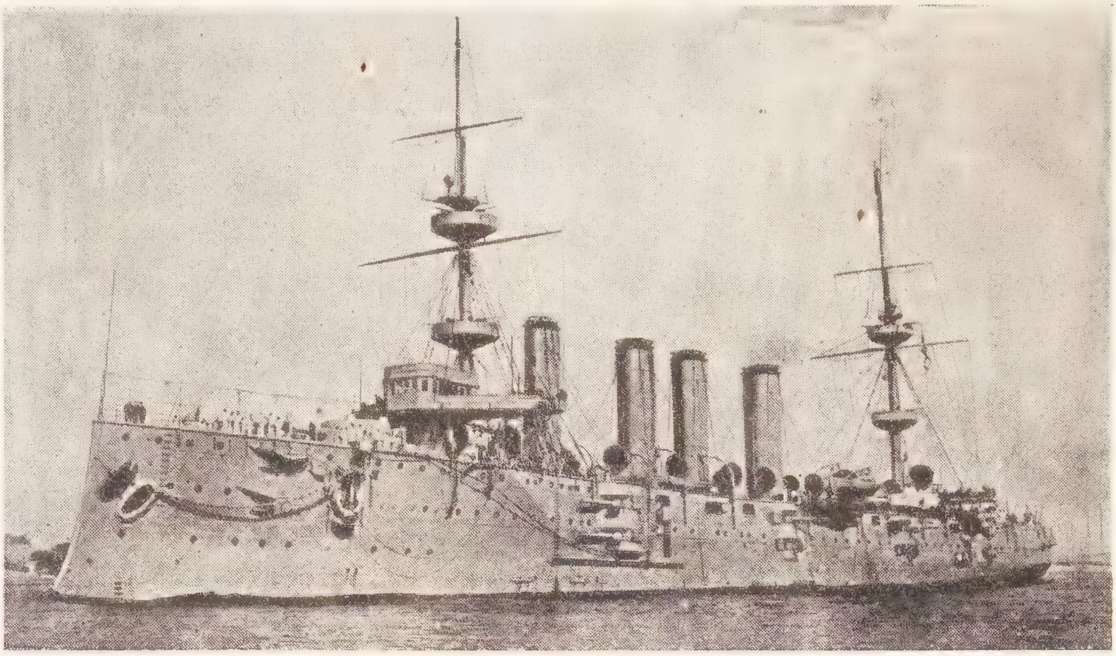
தலையுருவம் அச்சிடப்பட்டுள்ள இடத்திலேதான். என் அழகான உருவத்தை முத்திரை போட்டுக் கெடுத்துவிட வேண்டுமென்று சிலர் எண்ணக்கூடும். அந்தத்தலைகள் நாம்கொடுக்கும் பணத்துக்குச் செல்லுச்சீட்டாக இருப்பதால் பிறர் அவற்றை மறுபடி உபயோகித்துத் துரைத்தனத்தாருடைய வரும்படியைக் கெடுக்காமலிருக்கும் பொருட்டேயென்று எண்ணவேண்டும். முத்திரைபோட்ட தலைகளை ஒட்டினுல் அவற்றை ஒட்டியவர்களுக்கு அபராதம் இவ்வளவென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துரைத்தனத்தார் தங்களுடைய ஸமாசாரப்போக்குவரவுக்காகத் தனியானசீட்டுக்கள், தலைகள் முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். இவற்றை' மற்றவர் உபயோகித்தால், கடுந்தண்டனையடைவார்கள்.

தபால்விகிதங்கள் எடைக்குத் தக்கபடி ஏற்பட்டிருக்கின்றனவேயன்றி, தூரத்திற்குத் தக்கபடி இல்லை. எடைக்குத்தக்கபடி வைத்துக்கொள்வதுதான் துரைத்தனத்தாருக்கும் ஜனங்களுக்கும் எளிதான வழியாகும். பத்துமைலுக்குக் காலணுவென்று வைத்துக்கொண்டபோதிலும் 2000-மைலுக்கப்பால் இருக்கும் மனிதனுக்குக் கடிதம் எழுத 3-ரூபாய்க்குமேல் ஆகும். அப்போது பலர் கடிதம் எழுதுவதையே நிறுத்திவிடுவார்கள். "காலணுதானே கடிதம் எழுதுவோம்" என்று எழுதுவோர் எத்தனையோபேர்கள் இருக்கிறுர்கள். விகிதம் அதிகமாக இருந்தால் அத்யவச்யமான காரணம் ஏற்பட்டாலன்றி அநேகர் கடிதம் எழுதமாட்டார்கள். அன்றியும் நாம் எவ்வளவு தூரத்திற்குக் கடிதம் எழுதிப்போட்டாலும் தபால் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச்

சற்றேறக்குறைய வேலை ஒன்றுதான்.' ஒருவனுக்கென்று துரைத்தனத்தாரால் எந்த ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. ஆகையால், மிக்க ஏழைகள் தபாலுக்கு எவ்வளவுசெலவு செய்யக்கூடுமென்பதையேஒருநிதானமாக வைத்துக்கொண்டு இந்தவிகிதங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; ஜனங்களுக்கு இதில்இருக்கும் உபயோகம் மிகுதியே. விகிதங்களைமிகக்குறைவாக ஏற்படுத்தியும் துரைத்தனத்தாருக்கு விசேஷமான லாபம் கிடைக்கிறது. 'எடைக்குத்தக்கபடி விகிதம்ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னோம். கடிதங்களுக்கு, ஒருரூபாய் எடைவரையில்$\frac{1}{2}$-அணாவும்,10-ரூபாய்எடைவரையில்1-அணாவும்,மேற்பட்ட ஒவ்வொரு 10-ரூ எடைக்கும்1-அணாவீதமும்விகிதங்கள்ஏற்பட்டுள்ளன. சமாசாரக்கடிதங்களையல்லாமல் சமாசாரப்பத்திரிகைகளும், புஸ்தகங்களும், வஸ்திரங்களும், நகைகளும், பணமும், மற்றச்சாமான்களும்,தபால்மூலமாக உள்நாட்டிலுள்ள பலஇடங்களுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. உள்நாட்டிலிருப்பதைவிட வெளிநாட்டுக்குத் தபால் விகிதங்கள் அதிகமாக உள்ளன.

தபால்உத்தியோகஸ்தர்கள் தபால் இலாகாஸம்பந்தமான கடிதங்களைமற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அனுப்பவும், தபால் அதிகாரிகள்செய்யும் அக்கிரமத்தைப்பற்றிமேலதிகாரிகளுக்கு ஜனங்கள் தெரிவிக்கவும் தபால்தலைகளைக் கடிதங்களில் ஒட்டவேண்டியதில்லையென்ற விதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய பந்துக்களுக்காவது ஸ்நேகிதர்களுக்காவது பணம் அனுப்பவேண்டுமானால் கூலியைப்பெற்றுக்கொண்டு தபால் உத்தியோகஸ்தர் குறிப்பிட்டவர்

A. P. STUDIO, MADRAS.

A WATCH-DOG OF THE EMPIRE.

ராஜ்யத்தைக்காக்கும் சண்டைக்கப்பல்.

67-ம் பக்கம் பார்க்க.

THE DUTIFUL SOLDIER.	**THE VIGILANT SAILOR.**	**THE LOYAL SEPOY.**
கடமையைக் கைக்கொண்ட படைவீரன்.	கவனமுள்ள கப்பற்படைவீரன்.	ராஜபக்தியுடைய போர்ச்சேவகன்.

THE SENTINELS OF THE EMPIRE.

நம்முடைய ராஜ்யத்தைக்காப்பவர்கள்.

68-ம் பக்கம் பார்க்க.

களுக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். ஒரு சாமானைப் பிறருக்குத்தபால்மூலமாக அனுப்பி அதன் கிரயத்தையும் தபாற்கூலியையும் நாம் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதற்குக் கூலிகொடுக்கவேண்டும். விலையுள்ள சாமான்களையும், நாணயச்சீட்டுக்களையும், தபால்வழியாகஅனுப்பவேண்டுமானால்,நன்றாகக்கட்டி அரக்கு முத்திரையிட்டு அனுப்புகிறவர் பெயரையும் விலாஸத்தையும் எழுதி,ஏற்பட்டகூலியைத் தபால்தலைரூபமாகஒட்டி அவற்றைத் தபால்உத்தியோகஸ்தரிடம் கொடுக்கிறோம்.அவர் அவற்றைப்பெற்றுத் தம்முடைய புஸ்தகத்திற் பதிந்துகொண்டு நமக்குச்செல்லுச் சீட்டுக்கொடுத்துவிட்டு உரிய இடங்களுக்கு அனுப்பிவிடுவார். வழியில் எந்தவிதமாகவாவது அவை தவறிப் போனால், துரைத்தனத்தார் நன்றாகவிசாரணைசெய்து அவற்றிற்கு ஈடாகப் பணத்தைப் பாத்தியமுள்ளவர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த ஏற்பாட்டிற்கு 'இன்ஷ்யூரன்ஸ்' (Insurance) என்று பெயர். தபால்வழியாக அனுப்பும் ஸாமான்களில் அனுப்புகிறவருடைய பெயரும், விலாஸமும் எழுதப்பெற்றிருந்தால், பெற்றுக்கொள்பவரிடம் அவை சேராமற்போனாலும் அனுப்பினவரிடம் எப்படியும் வந்துசேரும்.

துரைத்தனத்தார் இந்த இலாகாவில் நமக்குச்செய்திருக்கும் நன்மைகள் இன்னும் சில உள. ஒவ்வொருவரும் ஆபத்தனமாகச்சேர்க்கவிரும்பி அப்போதப்போது கொடுக்கும்பணத்தைவைத்துக் காப்பாற்றி நூற்றுக்குக் கால்வீதம்வட்டி சேர்த்து அவர்கள்வேண்டும் போது கொடுக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் அவர்கள் ஒரு விதமான கூலியையும் பெற்றுக்கொள்வதில்லை.

ஆனல், இவ்வளவுக்குமேற்பட்ட தொகை ஒருவனுடையகணக்கில்இருக்கக்கூடாதென்றும் ஒருவாரத்தில் ஒருதடவையேயன்றி நினைத்தபோதெல்லாம் பணம் திரும்பிவாங்கக்கூடாதென்றும் நிபந்தனையுண்டு. சேனையிலிருந்து நீங்கிய போர்ச்சேவகர்களுக்கு மாதந்தோறும் உபகாரச்சம்பளம் கொடுக்கவும், ஜ்வரத்தைத்தீர்க்கும் மருந்தாகிய 'கொயினு'வைவிற்கவும் தபாலாபீஸில் ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார்கள். துரைத்தன உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய தள்ளாத பருவத்திற் செலவிடவோ, பிற்காலத்தில் தங்களுடைய மனைவிகளும், மக்களும் வருத்தமின்றி ஜீவிப்பதற்கு ஸௌகரியப்படுத்தவோ உத்தேசமாகச்சேர்த்துவைக்க வேண்டுமென்று தாங்கள் எண்ணும்தொகைக்குத்தக்கபடி மாதந்தோறும் தங்கள் சம்பளத்தில் ஒருபகுதியை மிகுத்து முன்பணமாகக் கொடுத்துவந்தால் அவர்கள் குறிப்பிடுங்காலத்தில் அவர்களிடமாவது, அவர்கள் இறந்தபிறகு அவர்கள் சந்ததியாரிடமாவது, குறிப்பிட்ட தொகையைத் துரைத்தனத்தார் கொடுக்கிறார்கள். அநேக குடும்பங்களுக்கு இவ்விதமாகக்கிடைக்கும் ஆபத்தனமானது பேருபகாரமாக இருக்கிறது.

சில இடங்களிற் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களும், ஸ்டேஷன்மாஸ்டர்களும் தபால்வேலைகளைக் கவனித்துவருகிறார்கள். அநேககோடிஜனங்கள் அடங்கிய இத்தேசத்தில் தபால்வேலை செய்வதற்கு எவ்வளவு பேர்கள்வேண்டும்? சாதாரணமாக ஒவ்வொரு தபாலாபீஸிலும் போஸ்டு மாஸ்டர் (Post-master) என்ற அதிகாரியும் அவருக்கு அடுத்தபடி சிலகுமாஸ்தாக்களும் தபாற்சேவகர்களும் இருப்பது யாவருக்கும் தெரியும்.

தபால் ஆபீஸ்களின் மேல்விசாரணைக்காக இத்தேசத்தை 11-பிரிவுகளாக (Circles)ச் செய்து ஒவ்வொரு பிரிவையும், பலவகுப்புக்களாக (Divisions) வகுத்து, அந்தஅந்தப்பிரிவுகளுக்கும்,வகுப்புக்களுக்கும்தக்கபடி மேலதிகாரிகளை நியமித்திருக்கின்றார்கள். இந்த அதிகாரிகளுக்கு முறையே (Post Master General) போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜனரலென்றும், (Superintendent of Post Offices) தபால் மேல்விசாரணைக் காரர்களென்றும் பெயர். எல்லாருக்கும் மேற்பட்ட அதிகாரிக்கு டைரக்டர் ஜனரல் (Director General) என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். ஸூபரிண்டெண்டண்டுக்கு அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு தபாலாபீஸையும் சுற்றிப்பார்க்கும் பொருட்டு இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். 1904-ம் வருஷத்தில் தபாலிலாகா இருந்த நிலைமையானது பின்வரும் அட்டவணையால் விளங்கும் :—

தபாலாபீஸ்கள்	15,403
தபாற்பெட்டிகள்	34,005
கடிதங்கள்	286,822,556
சமாசாரப்பத்திரிகைகள்	34,262,838
மூட்டைகள் (Parcels)	3,941,809
தலைமைஅதிகாரிகளும், அவர்களுக்கு அடுத்தவர்களும்	25
ஸூபரிண்டெண்டண்டுகளும் இன்ஸ்பெக்டர்களும்	536
போஸ்ட்மாஸ்டர்கள்	6,229
தபால்வேலைசெய்யும் ஸ்கூல்மாஸ்டர்களும், ஸ்டேஷன்மாஸ்டர்களும்	9 371

குமாஸ்தாக்கள்	10,222
தபாற்சேவகர்கள்	28,073
தபால் மூட்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடும் சேவகர்கள்	20,419
தந்தியடிப்போர்கள்	2,715
இலாகா வேலைக்காரர்களின் மொத்தம்	77,590
சென்ற மூன்றுவருஷங்களிற் கிடைத்த ஆதாயம் ரூ.	41,00,000
ஒருவருஷத்திற் குற்றத்திற்காகத்தள்ளப்பட்டவர்கள்	534
சேமப்பொருள் நிதியில் (Savings Bank) சேர்ந்தவர்கள்	9,87,635
சேமப்பொருள் ரூ.	12,33,00,000
ஷை தொகையின் வட்டி ரூ.	35,00,000

மேற்காட்டியவிஷயங்களால் இந்த இலாகாவின் பெருமையும், உபயோகமும், அளவும் நன்குபுலப்படும். வரும்படிபெருகப்பெருகத் தபாலுத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகச்சம்பளம் கொடுத்து அவர்களைச் சுகமாகவைப்பது தருமமென்று துரைத்தனத்தார் நினைக்கிறார்கள். 1907-ம் வருஷம்வரையில் தபாற்சீட்டுக்களையும், தலைகளையும், தபாலுத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தரகுகொடுத்து விற்றுவந்தனர். இப்பொழுது தரகில்லாமல் விற்பனைசெய்கிறார்கள். இதனால் எஞ்சிய தொகையைத் தபாலுத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த உபயோகிக்கிறார்கள்.

அநேக இடங்களில் தபாலாபீஸ்களோடு தந்தி

ஆபீஸ்களும் சேர்ந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தந்தியென்பது தபாலைக்காட்டிலும் மிகவிரைவாகச் சமாசாரத்தை அனுப்புதற்குரிய சிறந்தஉபாயமாகும். கடிதங்களைப் புகைவண்டியிலேற்றிச் சீக்கிரம் அனுப்புவதுபோலச் சமாசாரங்களைமின்சாரக்கம்பிகள்வழியாக அனுப்புகிறார்கள். அவஸரத்தந்தியென்றும், சாதாரண தந்தியென்றும், தந்தி இரண்டுவகைப்படும். இரண்டிற்கும்தனித்தனிகூலிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. தந்திஆபீஸ்களில் விலையின்றிக் கிடைக்கும் அச்சிட்டகடிதத்தை (Telegraph form) வாங்கிச் சமாசாரத்தையும், பெற்றுக்கொள்பவர் விலாஸத்தையும் சுருக்கமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதி, ஏற்பட்டகூலியைத் தபால்தலைகள் ரூபமாக அதில் ஒட்டித் தந்தியாபீஸிற் கொடுத்துவிட்டால், ஆபீஸிலுள்ளவர்கள் ஸமாசாரத்தைக் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். நாம் பணம் கொடுத்ததற்கு அறிகுறியாகச் செல்லுச்சீட்டுக்களைக் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமான தந்திகளுக்கு 12-வார்த்தைகள் வரையில் 6-அணுவும், மேற்பட்ட வார்த்தையொன்றுக்கு ½-அணுவும், அவஸரத்தந்திகளுக்கு 12-வார்த்தைகள் வரையில் ஒருரூபாயும், மேற்பட்ட வார்த்தையொன்றுக்கு 2-அணுவுமாக விகிதங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சமாசாரத்தை ஒருகடிதத்தில் எழுதி அதைச்செந்நிறமான ஓர் உறையிற் போட்டு, மேல் விலாஸத்தை அதில் எழுதிக்குறிப்பிட்டவருக்குத் தந்தியுத்தியோகஸ்தர்கள் அனுப்புகிறார்கள். மேல்விலாஸமும் 12-வார்த்தைகள் என்ற கணக்கிற்சேரும்; தந்திபோய்ச்சேரவேண்டிய ஊர் தந்திஆபீஸிலிருந்து 7-மைலுக்கு அப்பால் இருந்தால் தந்தி விகிதத்துடன் எடுத்

துக்கொண்டு போவதற்காக ஆட்கூலியும் கொடுக்க வேண்டும்.

1904-ம்வருஷத்தில் 2127-தந்தி ஆபீஸ்கள் இருந்தன. அவற்றுள் 1859, தபாலாபீஸ்களோடு சேர்ந்திருந்தன. மற்றவை தனித்தந்திஆபீஸ்களே. வருஷந்தோறும் சிலதந்திஆபீஸ்கள் துரைத்தனத்தாரால் நூதனமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இவ்விலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளின்வரிசையும் தொகையும் கீழேகாட்டப்பட்டுள்ளன:—

தலைமைஅதிகாரிகள்	34
உதவிஅதிகாரிகள் (Assistant Supdts)	146
தந்திஆபீஸ் அதிகாரிகளும், தந்தியடிப்போர்களும் (Telegraph masters, and Signallers)	2,361
குமாஸ்தாக்களும் தாழ்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களும்	8,000
ஆகமொத்தம்	10,541

இத்தேசத்தில் 1855-ம்வருஷம் முதல்தான் தந்திபோடுவதற்குத் துரைத்தனத்தார் ஆரம்பித்தனர். முதலில் சற்றேறக்குறைய 3000-மைல் விஸ்தீரணத்திற்குத் தந்திபோடப்பட்டது. இப்பொழுது இத்தேசத்தில் தந்திபரவியிருக்கும் விஸ்தீரணம் 67,587-மைல் இருக்கும்.

தந்திவேலைசெய்வதால்துரைத்தனத்தாருக்கு 125 லக்ஷம்ரூபாய் வரவும், 96-லக்ஷம் ரூபாய்செலவும் ஆகின்றன. வருஷந்தோறும் ஏறக்குறைய ஒருகோடித்தந்திகள் அனுப்பப்படுகின்றன.

இவ்விதமாகத் துரைத்தனத்தார் தந்திமூலமாகவும், தபால்மூலமாகவும் ஜனங்களுக்குப்பல நன்மைகளைச் செய்கிறார்கள். சமாசாரங்களை அனுப்புவதில் ஜனங்களுக்கு அதிகப்பணச்செலவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான ஏழைஜனங்கள் இந்த இலாகாக்களில் துரைத்தனத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டுத் தக்க சம்பளம்பெற்றுப் பிழைக்கிறார்கள். இச்சாதனங்களால் வர்த்தகமும், கைத்தொழிலும், கல்வியும், நாகரிகமும் விருத்தியடைகின்றன. இத்தேசத்திலும் அயல்தேசத்திலும் நடக்கும் விஷயங்களை யாவரும் நன்றாகத்தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய சமாசாரப்பத்திரிகைகள், தந்தியும், தபாலுமில்லாவிட்டால், ஒழுங்காக நடைபெறா. அல்லாமலும், இச்சாதனங்கள் துரைத்தனத்திற்கும், தேசக்காவலுக்கும் இன்றியமையாதவை. இத்தேசத்திற்கலகம்நேரிட்டாலும் அயல்தேசத்தாரால்விரோதமுண்டானாலும்சிறந்தஇவ்வுபாயங்களாற் பல சேனைகளை உடனே வருவித்துச் சேர்த்துவைத்துக்கொண்டு நன்றாகக் காக்கலாம். இந்நாட்டுப் பெருக்கத்துக்குக் காரணமான அயல்நாட்டு வர்த்தகமானது இச்சாதனங்களில்லாவிடின் மிகக்குறைந்துவிடும். சமாசாரப் போக்குவரவுக்காக முற்காலத்தார் செய்து வந்த ஏற்பாட்டிற்கும், இப்போது ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார் அமைத்திருக்கும் ஸாதனங்களுக்குமுள்ள வித்தியாசங்கள் இன்னவையென்பதை யாவரும் இப்போது தெரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

"வகையாமின் னஞ்சலினு லெத்திசையுள் ளோரோடும்
வார்த்தைசொல்வோம். (நீதி நூல்)

10.—SIRCAR AS CARRIER (RAILWAYS)

௧௦—துரைத்தனமும் இருப்புப்பாதைகளும்

இருப்புப்பாதைகளின் உபயோகம்—துரைத்தனத்தாருக்கும் இவற்றிற்கும் உள்ள சம்பந்தம்—பாதைகளின் விவரம்—இவற்றல் ஜனங்களுக்கு உண்டாகும் நன்மைகள்—துரைத்தனத்தார் மேல்விசாரணைக்காகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகள்.

தபால், தந்தியிலாக்காக்களின் உபயோகங்கள் முன் அத்தியாயத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டன. தபால் வேலைக்கு இன்றியமையாததாக இருப்பது இருப்புப் பாதை. முற்காலத்தில் டில்லி ஸுல்தான்களிற் சிலர் தபால்களுக்காகக் குதிரைவண்டிகளை ஏற்படுத்திக் குடிகளுக்கு உதவி செய்ததை ஜனங்கள் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள்; அப்படியானல் இப்பொழுது மணிக்கு 50-மைல் வீதம் வேகமாக ஓடும் புகைவண்டிகளை எவ்வளவு சிறப்பித்துச்சொல்லவேண்டும். இவ்வண்டிகள் தபால்கள் அடங்கிய மூட்டைகளை இழுப்பதல்லாமல் பிரயாணிகளையும், சாமான்களையும், ஆடுமாடுகள், குதிரைகள் முதலிய மிருகங்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு மிக்க „ வேகமாகச் செல்லுகின்றன.

இவற்றிற்காகப் பெற்றுக்கொள்ளும் கூலியானது, செய்யும் வேலையை உத்தேசிக்கும்போது குறைவென்றே தோன்றும். புகைவண்டி செல்வது நீராவியின் பலத்தால்தான். மாடுகள் பூட்டிய பாரவண்டிகள், வில்வண்டிகள், குதிரைவண்டிகள், பல்லக்குகள், முதலிய வாகனங்களைக்காட்டிலும் புகைவண்டிகள் எவ்

INDIA
EXCEPT BURMA
English Miles
0 50 100 150 200 250 300
TIBET
HINDU KUSH
Chitral
KARAKORUM MTS.
MT. GODWIN AUSTEN
KASHMIR
Srinagar
FRONTIER PROV.
Pethawar
Kabul
Kabul R.
Jelalabad
Khaibar Pass
Kuram Pass
Ghazni
AFGHANISTAN
N. W.
Rawal Pindi
R. Indus
N. W. Ry.
R. Jhelum
PANJAB
R. Bias
Amritsar
R. Chenab
R. Ravi
Lahore
HIMALAYA
Simla
MOUNTAINS
Quetta
Bolan Pass
SULAIMAN MTS.
Multan
R. Sutlej
Hurdwar
MT. NANDA DEVI
R. Brahmaputra or Sanpu
Lassa
Kelat
BALUCHISTAN
Shikarpur
Bahawalpur
Meerut
O. R. Ry.
DHAULAGIRI
Shigatze
Gyang-tse
MT. EVEREST
HIMALAYA MTS.
NEPAL
Delhi
ACRA AND
Bareli
The Thar or Indian Desert
Bikanir
Bhartpur
Agra
R. Ganges
Khatmandu
KANCHANJANGA
SIKKIM
BHUTAN
Darjiling
RAJPUTANA
Jaipur
Lucknow
R. Gogra
R. Brahmaputra
SINDE
Ajmere
R. Chumbul
Gwalior
Cawnpore
R. Gumti
OUDH
R. Jumna
Karachi
Haidarabad
R. Luni
Allahabad
Benares
Patna
E. B. S. Ry.
EASTN. BENGAL AND ASSAM
Oodeypoor
Mirzapore
Behar
E. I. Ry.
CENTRAL INDIA
Rewa
R. Sone
Dacca
Rann of Cutch
REWA
Moorshedabad
Plassy
Tropic of Cancer
BENGAL
MALWA
Bhopal
G. of Cutch
Ahmedabad
Chandernagore (Fr.)
CALCUTTA
Jabulpur
G. I. P. Ry.
GUZERAT
Indore
Baroda
VINDHYA Hs.
R. Nerbudda
Sunderbunds
Ganges
BOMBAY
70
80
90
30

American Process Studio] தேசபடம், இந்தியா. [Madras.

விதத்திலும் சிறந்தவைகளே. எவ்வளவு கூட்டமாக இருந்தாலும், ஜனங்கள் மற்றவாகனங்களில் ஏறிச்செல்லாமல் இப்போது இவற்றிற் பெரும்பாலும் வெளியிடங்களுக்கு ஏறிச்செல்வதே இவற்றின் சிறப்பை விளக்கும்.

இப்போது இந்நாட்டிலுள்ள இருப்புப்பாதைகளின் மொத்தநீளம் ஏறக்குறைய 29,000-மைல் இருக்கும்; இதற்கு 360-கோடிரூபாய் வரையிற் செலவுபிடித்திருக்கும். இருப்புப்பாதை போடுவது மிகவும்கஷ்டமான வேலை. ஒருமைல்தூரம் போடுவதற்குலக்ஷரூபாய்க்குமேற் செலவாகின்றமையாலும், இத்தேசத்தார்கள் பெருந்தொகையைச் செலவுசெய்யச் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தமையாலும், இங்கிலாந்திலுள்ள தனவான்களையும், வர்த்தகச்சங்கத்தார்களையும், (Companies) இத்தேசத்தில் இருப்புப்பாதைவேலையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி துரைத்தனத்தார் செய்தார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும்பொருட்டு இருப்புப்பாதைகளுக்குவேண்டிய நிலங்களைத்தாங்களே விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொடுப்பதாகவும் செலவிடும் தொகையில்நூற்றுக்குக் குறிப்பிட்ட லாபம் கிடைக்காவிட்டால் அதற்குக் குறையும்தொகையைத் தாங்கள் கொடுப்பதாகவும், அதற்குமேற்பட்டுவரும் லாபத்திற் பாதியைமட்டும் எடுத்துக்கொள்ளலாமென்றும், சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு, தாங்களே, இருப்புப்பாதைகளையும் வண்டிகளையும், சொந்தத்தில் விலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகவும், வாக்குறுதிசெய்தார்கள். இந்த ஏற்பாட்டிற்கு ஆங்கிலத்தில் "காரண்டீ ஸிஸ்டம்" (Guarantee System) என்று பெயர்.

இதனுல் முதலில் இராஜாங்கத்தாருக்கு நஷ்டம் உண்டாயிற்று. ஆயினும், இப்போது சில இருப்புப்பாதைகளை, தாங்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின்படி ஸொந்தத்தில் வாங்கிக்கொண்டு விட்டபடியாலும், வர வர வரும்படி அதிகமாக இருப்பதாலும் வருஷந்தோறும் 3-கோடி ரூபாய்வரையில் லாபம் கிடைக்கிறது. துரைத்தனத்தாரையல்லாமல் இந்நாட்டிற் சில சுதேசராஜாக்கள் தங்களுக்குச்சொந்தமான ராஜ்யங்களில் தங்களுடைய வரும்படியைக் கொண்டோ, துரைத்தனத்தாரிடம் கடன்வாங்கியோ சில இருப்புப்பாதைகளைப் போட்டிருக்கிறுர்கள். இம்மாதிரி போடப்பட்ட இருப்புப்பாதைகளின் மொத்தநீளம் 3472 மைல்இருக்கும். அன்றியும், சிலஜில்லாக்களில் இப்பாதைகளைப்போடுவதற்காகத் துரைத்தனத்தார் (District Board) ஜில்லா விசாரணைச் சபையாருக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறுர்கள். ஜில்லா ஸபையார்களால் தஞ்சாவூர்ஜில்லாவில் 105-மைல் நீளத்துக்கும் வங்காளத்தில் 168-மைல் நீளத்துக்கும் இருப்புப்பாதைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. தாங்களே ஸொந்தத்தில் இருப்புப்பாதைகள் போடும்படியான நிலைமைக்கு இத்தேசத்தார் இன்னும் வரவில்லை. இதற்கு வெகுகாலம் பிடிக்குமென்று தோன்றுகிறது. இத்தேசத்தில் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பலவகையானஇருப்புப்பாதைகளும் ஒரேவிதமான அகலமுள்ளவைகளாக இல்லை. இப்புஸ்தகத்தின் 94, 95-ம் பக்கங்களில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையைப் பார்த்தால் இவ்விஷயம் நன்குவிளங்கும். தென்னிந்தியா இருப்புப்பாதையைப்போலச்சில,குறுகலாகவும், சென்னைஇருப்புப்பா

தையைப்போலச்சில, அகலமாகவும் உள்ளன. பாதைகளின் அகலத்துக்குத் தக்கபடியே வண்டிகளின் அகலமும் இருக்கும். ஓர் இருப்புப்பாதைவழியாகச் செல்லும் வண்டிகள் அகலக்குறைவுள்ள வேறோர்இருப்புப்பாதைவழியாகச்செல்லா. பாதை அதிகஅகலமாகஇருந்தால் புயற்காற்றின் உபத்திரவம் அதிகமாகத் தெரியாது. இங்கிலாந்திலுள்ள இருப்புப்பாதையின்அகலம் 4-அடி $8\frac{1}{2}$-அங்குலம். புயற்காற்றினால் நேரிடும் அபாயம் இங்கிலாந்தைவிட இந்தியாவில் அதிகமாக இருப்பதால் இருப்புப்பாதைகளின் அகலம் $5\frac{1}{4}$-அடி இருக்கவேண்டுமென்று முதல்முதல் எண்ணி அவ்வாறேசெய்தார்கள். ஆயினும், நாளடைவிற் செலவை உத்தேசித்துக் குறுகலான பாதைகளையும் போடலாமென்று 3-அடி $3\frac{3}{8}$-அங்குலம் அகலமுள்ளவழிகளை உண்டாக்கினார்கள். இருப்புப்பாதைகளின்அகலம் ஒரேமாதிரியாக இல்லாவிட்டால் பஞ்சகாலத்திற் பஞ்சமுள்ள இடங்களுக்கு உணவுப்பொருள்களை விரைவாகக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தலும், கலகமுள்ளகாலங்களிற் சேனைகளைப் பலஇடங்களிலிருந்தும் அபாயமுள்ளவிடத்திற்குச் சீக்கிரமாக அனுப்புதலும் சிரமமாகஇருக்கும். ஆகையால், இந்நாட்டிற் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குறுகலான இருப்புப்பாதைகளையெல்லாம் ஒரேவிதமான அகலமுள்ளவைகளாகச்செய்து ஒன்றோடு மற்றொன்றைச் சம்பந்தப்படுத்தி நாளடைவில் அதிகப்பணம் கிடைக்கும்போதுஅவற்றை அதிக அகலமுள்ளவைகளாகச் செய்யவேண்டுமென்று துரைத்தனத்தார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். சில விடங்களில்2 அல்லது $2\frac{1}{2}$-அடி அகல

முள்ள கிளைப்பாதைகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலில் இருப்புப்பாதைகள் போடும்போது இத்தேசத்திற்பிரயாணிகள் மூலமாக அதிகவரும்படி வராதோ என்று பயந்தார்கள். ஆயினும், ஸ்தலயாத்திரைசெய்பவர்களும், தீர்த்த யாத்திரை செய்பவர்களும் விசேஷமாக இங்கு இருப்பதாலும், அதிகமான கூலியையும் வேலையையும் உத்தேசித்து ஜனங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்துக்கு அடிக்கடிசென்று வருவதாலும், பிரயாணிகள் மூலமாகக்கிடைக்கும் வரும்படி அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. வண்டிகளில் கூலிக்குத்தக்கபடி, முதல்வகுப்பென்றும், இரண்டாவது வகுப்பென்றும், மூன்றாவது வகுப்பென்றும் மூன்றுவகுப்புக்கள் உள்ளன. இப்பொழுது பிரயாணிகளாற் கிடைக்கும் 1176-லக்ஷம் ரூபாய்வரும்படியில், 990-லக்ஷம்ரூபாய் மூன்றாவதுவகுப்பில் ஏறிச்செல்லும் பிரயாணிகளாற் கிடைக்கின்றமையால் அவர்களுக்குவேண்டிய ஸௌகரியங்களை இருப்புப்பாதைச்சங்கத்தாரைக்கொண்டு நன்றாகச் செய்விக்கத் துரைத்தனத்தார் முயன்றுவருகிறார்கள்.

பிரயாணிகளைக்காட்டிலும் சாமான்களை ஏற்றிச்செல்வதாற்கிடைக்கும் வரும்படி அதிகமாக இருக்கும். இருப்புப்பாதை வண்டிகளில் ஏறாதவர்களும், அவற்றைப் பார்த்தறியாதவர்களும் அநேகர் இருக்கக்கூடுமாயினும், அவற்றில் வந்த ஸாமான்களை உபயோகித்துக்கொள்ளாதவர் இரார். தானியம், விதைகள், நிலக்கரி, பருத்தி, உப்பு, சர்க்கரை, மரம் முதலியவற்றை எடுத்துச் செல்வதினாலேயே 25-கோடி ரூபாய்க்குமேல் வரும்படி கிடைக்கின்றது.

ஓரிடத்தில் அதிகமாகக் கிடைக்கும் விளைபொருள்கள் அவை அகப்படாத மற்ற இடங்களுக்கு இருப்புப்பாதைகளால் விரைவாகக் கொண்டுபோகப்படுகிறபடியால் சாமான்களின் விலை சற்றேறக்குறைய எல்லாவிடங்களிலும் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றது. "ரயிலும் வந்தது விலையும் ஒன்றுபட்டது" என்றவசனத்தையாவரும் கேட்டிருக்கலாம். இத்தேசத்திற் பெரும்பாலும் குடிகள் நிலத்தைப்பயிரிட்டே ஜீவிப்பதால் சரியான காலங்களில் மழையில்லாவிட்டால் உண்டாகும் தீமைகள் மிகுதியாக உள்ளன. ஆகையால், பயிர்த்தொழிலைத் தவிர வேறு வகையான பல தொழில்களும் இருந்தால் பஞ்சத்தினால் நேரிடும் அபாயம்குறையும். இருப்புப்பாதைகளே பலவிதமானதொழில்களுக்கு இடம்கொடுத்திருக்கின்றன. புகைவண்டிகளை ஓட்டவும், கட்டிடங்களமைக்கவும், தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யவும், பணம்பெற்றுக்கொண்டு பிரயாணிகளுக்குச் சீட்டுக்கொடுத்துக் கணக்குகளை எழுதியனுப்பவும் லக்ஷக்கணக்கான மனிதர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 4-லக்ஷம் உத்தியோகஸ்தர்கள் இருப்புப்பாதை ஸம்பந்தமான வேலைகளில் இருக்கிறார்கள். கூலிக்காரர்களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் கணக்கில்லை. பற்பல ஜாதியார்களையும், பற்பலநாட்டாரையும் பிரயாணங்களில் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுடைய அறிவையும், அன்பையும் விருத்திசெய்வது இருப்புப்பாதைகளே.

இப்போது இத்தேசத்திலுள்ள இருப்புப்பாதைகளின் பெயர் முதலிய விவரங்கள் இதன் அடுத்த இரண்டு பக்கங்களிற் காட்டப்பட்டுள்ளன:—

இருப்புப்பாதையின் பெயர்	புகைவண்டிகள் ஓடும் இடம்	பாதையின் நீளம் இத்தனை மைல் என்பது	போடுவதற்கு ஆரம்பித்த வருஷம்	உடன்படிக்கை முடியும் வருஷம்	அகலம் அல்லது குறுகல்	லாபம் அல்லது நஷ்டம்	விசேஷக் குறிப்பு
1. தென்னிந்தியா இருப்புப்பாதை (S. I. R.)	தென்னிந்தியா	1353	1861	1891	குறுகல்	லாபம்	பிரயாணிகள் அதிகம்
2. தென் மஹாராஷ்டிர இருப்புப்பாதை(S.M.R.,	பம்பாயின்தென்பாகம்	1687	1884	1907	குறுகல்	நஷ்டம்	பிரயாணிகள் குறைவு
3. சென்னை இருப்புப்பாதை (M. R.)	சென்னையின் வடபாகம்	1493	1856	1908	அகலம்	நஷ்டம்	முன் இரண்டுடன் சேர்ந்துவிட்டது
4. கிரேட் இந்தியன்பெனின் ஸ⁻லர் இருப்புப்பாதை (G. I. P. R.)	பம்பாய் முதல் ரெய்ச்சூர் வரையில்	3009	1870	1900	அகலம்	நஷ்டம்	முதல் வகுப்புப் பிரயாணிகளும் பருத்திச்சரக்கும் அதிகம்
5. வங்காள நாகபுரி இரு						கொஞ்ச	

ப்புப்பாதை (B.N.R.)	மத்தியதேசம்	2170	1891	1913	அகலம்	லாபம்	
6. மத்திய இந்தியா இருப்புப்பாதை (C. I. R.)	பம்பாய்மாகாணம்	3192	872	1905	868-அகலம்; மீதி குறுகல்	நஷ்டம்	சாமான்கள் அதிகம்
7. கீழ் வங்காள இருப்புப்பாதை (E.B.R.)	கீழ்வங்காளம்	1272	1862	1884	495-அகலம்; மீதி குறுகல்	லாபம்	
8. கீழ் இந்திய இருப்புப்பாதை (E.I.R.)	கங்காதீரம்	2225	1854	1880	அகலம்	அதிக லாபம்	நிலக்கரி மிகுதி
9. வடமேற்கு வங்காள இருப்புப்பாதை (N. W. B. R.)	கங்கைக்கு வடபாகம்	1468	1874	1932	குறுகல்	லாபம்	வளமுள்ள இடம்
10. வடமேற்கு ஸர்கார் இருப்புப்பாதை (N. W.S.R.)	வடமேற்கு இந்தியா	4426	1861	1886	அகலம்	லாபம்	கோதுமை மிகுதி
11. அயோத்தி ரோகில் கண்ட் இருப்புப்பாதை (O.R.R.)	கங்கைக்கு வடக்கு	1277	1867	1889	அகலம்	கொஞ்ச லாபம்	வளமுள்ள இடம்
12. அஸ்ஸாம் வங்காள இருப்புப்பாதை (A.B.R.)		775	1895	1921	குறுகல்	அதிக நஷ்டம்	தனியானபாதை

இருப்புப்பாதைகளை அமைப்பதற்கு அந்த அந்தச் சங்கத்தார்கள் போடும் முதலுக்குக் குறிப்பிட்ட வட்டியிற் குறைவாக லாபம் கிடைத்தாற் குறையும் தொகையைத் தாங்களே கொடுப்பதாகவும்,குறித்தகாலத்தில் இருப்புப்பாதைகளைச் சொந்தத்தில் வாங்கிக் கொள்வதாகவும்,துரைத்தனத்தார் உடன்படிக்கைசெய்திருப்பதால் அவற்றை அமைக்கும்போதும் அமைத்தபிறகும் செய்யப்படும் செலவு கிரமமாக இருக்கிறதா என்பதை நன்றாகக்கவனிக்கும்பொருட்டு ரெயில்வே கன்ஸல்டிங்-எஞ்சினியர் (Consulting Engineer for Railways)என்ற அதிகாரியை ஒவ்வொருமாகாணத்திலும் நியமித்தார்கள். புதியபாதைகள் போடும்போதும், பெரியபாலங்களைக்கட்டும்போதும், மலைகளைக் குடைந்து வழிகளை (Tunnels) யுண்டாக்கும்போதும், குறித்த அளவுக்கு மேற்பட்ட தொகையைச் செலவிடும்போதும் இந்தியா துரைத்தனத்தாரின் சம்மதத்தை இருப்புப்பாதைச்சங்கத்தார்ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறார்கள்.அவர்கள் அபிப்பிராயப்படி செலவுகள் ஒழுங்காக நடந்தனவா என்று மேலேசொன்ன கன்ஸல்டிங்-எஞ்சினியர்கள் கவனித்துவந்தார்கள். ஆயினும், இந்தஏற்பாட்டினால் இத்தேசமுழுவதும் உள்ளஇருப்புப்பாதைகளைப்பற்றிய விஷயங்கள் ஒரேமுறையாக நடத்தப்படவில்லையென்றும், வரவர அதிகரித்துவரும் இப்பாதைகளின் விசாரணையைநடத்தத் தேர்ந்த நிபுணர்களையே மேலதிகாரிகளாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் லார்ட்கர்ஸன், ராஜப்பிரதிநிதியாக இருந்தகாலத்தில் துரைத்தனத்தார்நினைத்து, 1901-02-ம் வருஷத்தில்

A. P. STUDIO, MADRAS

TAJ MAHAL, AGRA.

தாஜ்மஹால், ஆக்ரா.

105-ம் பக்கம் பார்க்க.

DEL TUFO, MADRAS.

TIRUMAL NAYAK'S MAHAL, MADURA.

திருமலைநாயகன் மஹால், மதுரை.

105-ம் பக்கம் பார்க்க.

களைச் சிறந்தவையென்று சொல்லலாம்.

புகைவண்டிகளில் ஏறிச்செல்லும் பிரயாணிகள் ஒருவரோடொருவர் சண்டைபோடாமலிருக்கும்பொருட்டும், இவ்வண்டிகளையே தங்களுடைய திருட்டுக்கு ஸாதகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் திருடர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், சீட்டில்லாமல் ஏறிச்செல்லும் பிரயாணிகளைக் கண்டிப்பதற்கும், வண்டிகள் ஓடும்போது துஷ்டர்களால் ஒருவித அபாயமும் பிரயாணிகளுக்கு நேரிடாமற்பார்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டும் துரைத்தனத்தார் காவற்சேவகர்கள்பலரை (Railway Police) நியமித்திருப்பதல்லாமல், ஜனங்கள் விசேஷமாகச் செல்லும் ஸமயங்களில், அவர்களுடைய ஸௌகரியத்தின்பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் செய்யும்படி இருப்புப்பாதைச் சங்கத்தாரை வற்புறுத்துகிறார்கள்.

ஜனங்களுக்கு எந்தக்காரணத்தினாலாவது அஸௌகரியம் நேரிட்டால் அவர்கள் துரைத்தனத்தாருக்குத் தெரிவிப்பார்களாயின் உடனே அதனைப்போக்கவேண்டிய வழிகள் தேடப்படுகின்றன.

“புகைவண்டி யூர்ந்துலகை நொடிக்குள்ளே
சுற்றுவோம் புகைக்கூண்டேறிக்
ககனமிசைப் பறவையெனப் பறப்போமோர்
புகைக்கலத்தாற்கடல் கடப்போம்”. (நீதிநூல்)

11.—SIRCAR AS BUILDER

கக:— துரைத்தனமும், கட்டிடமும், ஜலவஸதியும்

துரைத்தனத்திற்குக் கட்டிடங்கள் அவசியமென்பது—கட்டிட இலாகாவின் வரலாறு—இந்த இலாகாவின் வேலைகள் இவ்வகைப்பட்டனஎன்பது —சாலைகள்—பாலங்கள்— கால்வாய்கள் —அணைக்கட்டுகள்—கட்டிடங்கள்— முற்காலத்திய கட்டிடங்களும் இக்காலத்தவைகளும்.

அநேகப் பெரியகட்டிடங்களைத் துரைத்தனத்தார் கட்டுகிறார்களென்பது யாவருக்குந் தெரிந்தவிஷயம். பொதுவானகாரியங்களுக்காக, குடிகள் சேர்ந்தாவது துரைத்தனத்தாராவது, கட்டிடம் அமைக்கவேண்டும். கிராமங்களில் சத்திரம் சாவடிகளைக் கிராமத்தோர்சேர்ந்து கட்டுவதுபோல், உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலைபார்ப்பதற்குக் கட்டிடங்களையும், சேனைகள் தங்கியிருப்பதற்குப் படைவீடுகளையும், கோட்டைகளையும், பிரயாணத்திற்கு உபயோகமான சாலைகளையும், ஆறுகளைக்கடந்து செல்வதற்குப் பாலங்களையும், நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு வேண்டிய கால்வாய்களையும், நியாயஸ்தலங்களையும், வைத்தியசாலைகளையும் பலவகைத் தொழிற்சாலைகளையும் துரைத்தனத்தார் உண்டாக்குகிறார்கள். இம்மாதிரியான வேலைகள் மிகுதியாக இருப்பதால் இவற்றைக் கவனிப்பதற்காக இந்த வேலைகளிற் பயிற்சியுள்ள சிறந்த உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து அவர்களுக்கென்றேதனியான இலாகா ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

ஐம்பதுவருஷகாலமாகத்தான் இந்த இலாகா

இருந்து வருகிறது. முதலிற் சேனைகளுக்கு உபயோகமான கட்டிடங்களை மாத்திரமே துரைத்தனத்தார் கட்டிவந்தார்கள். பிறகு லார்ட் டால்ஹௌஸி (Lord Dalhousie) என்னும் கவர்னர்-ஜெனரலின் காலத்தில் இவ்விலாகா உண்டாக்கப்பட்டது. அதுமுதலாக எஞ்சினியர் (Engineer) என்ற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பெற்றார்கள். அவர்கள், அதிகாரத்திற்குத்தக்கபடி, தலைமை எஞ்சினியர் (Chief Engineer) என்றும், மேற்பார்க்கும் எஞ்சினியர் (Superintending Engineer) என்றும், ஜில்லா எஞ்சினியர் (Executive Engineer) என்றும், உதவி எஞ்சினியர் (Assistant Engineer) என்றும், கீழ்த்தர எஞ்சினியர் (Engineer subordinate) என்றும், பெயர்பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேலைகளைக் கற்பிக்கவே எஞ்சினியரிங் காலேஜ் (Engineering college) என்ற கலாசாலைகள் பல ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. நாளடைவில் சேனைகளுக்குரிய கட்டிடவேலைகளைப் பிரித்துச்சேனை அதிகாரிகளிடம் ஒப்புவித்துவிடுவது அவசியமென்று தோன்றவே, இராஜாங்கத்திற்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் அமைத்தலையும், மார்க்கங்கள் போடுதலையும், கால்வாய்கள் வெட்டுதலையும கவனித்தாற்போதுமென்று மாகாண அதிகாரிகளுக்குத் துரைத்தனத்தார் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த வேலைகளுக்காக ஏறக்குறைய 1,000-எஞ்சினியர்களும், அளவிறந்த கீழுத்தியோகஸ்தர்களும் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். கீழதிகாரிகள், பெரும்பாலும், சென்னை, பூனா, ஸிப்பூர், ரூர்கீ என்ற இடங்களிலிருக்கிற துரைத்தனக் கலாசாலைகளிற் படித்துத்தேறியவர்கள்.

இவ்விலாகாவின் வேலைகளை 6-வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:—(1) சாலைகள்போடுதல் (2) பாலங்கள் கட்டுதல் (3) கால்வாய்கள் வெட்டுதல் (4) அணைகளும், அணைக்கட்டுகளும் கட்டுதல் (5) கட்டிடங்கள் கட்டல் (6) பழையவேலைகளைப் புதுப்பித்தல்.

1. சாலைகள்.—இம்மாகாணத்தில்மட்டும் உள்ள சாலைகளின் மொத்த நீளம் 25,000-மைல்களுக்கு மேற்படுகிறது. அவற்றைச்செப்பனிட்டு இரண்டு பக்கங்களிலும் மரங்களை உண்டாக்கிச் சுமைதாங்கிகள் கட்டி, தங்குமிடங்கள் அமைத்து, திருடர்களாலுண்டாகும் பயத்தை ஒழிப்பதனால் வர்த்தகத்திற்கு உள்ள ஸௌகரியத்தை யாவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளக் கூடும். இருப்புப்பாதைகள் ஏற்பட்டும் சாலைகளின் உபயோகம் குறையவில்லை. ஏனெனில், இருப்புப் பாதைகள் வழியாகக்கொண்டு போகப்படும் பொருள்களை ஊர்களுக்குக் கொண்டுபோவதற்குச் சாலைகள் அவசியமாகின்றன. இவற்றுட் பலசாலைகள் கற்களாற் பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாகாணத்தில் இவ்வினம் உள்ள சாலைகளின் மொத்த நீளம் ஏறக்குறைய 20,000-மைலிருக்கும். பஞ்சாப் மாகாணத்திலும் சிறந்தசாலைகள் பல இருக்கின்றன.

2. பாலங்கள்:—இத்தேசத்திற்பெரும்பாலும் நதிகள் மேற்குமலைகளில் உண்டாகிக் கிழக்கு ஸமுத்திரத்திற் கலக்கின்றன. ஆகையால், ஒருவன் கன்னியாகுமரியிலிருந்து கங்காதீரம்வரையிற் போகவேண்டுமானல், காவேரி, கிருஷ்ணா, கோதாவரி, மஹாநதிமுதலிய பலஆறுகளைக்கடந்தே செல்லவேண்டும். இவற்றிற்குப்

பாலங்களில்லாவிடின் பிரயாணத்திற்குக் குறைவு ஏற்படும். ஆகையால், பாட்டைசாரிகள் கடந்துசெல்லுவதற்கும், புகைவண்டிகள் ஓடுவதற்கும், கற்பாலங்களும், இருப்புப்பாலங்களும் பலவிடங்களிற் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பழையபாலங்களும் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜீவநதிகளுக்குப் பாலங்கட்டுவதில் மிகுதியான பணச்செலவு ஆகும். அப்படியிருந்தும், பணச்செலவைச்சிறிதும்பாராமல் துரைத்தனத்தார், கங்கை, ஸிந்து, கோதாவரி, கிருஷ்ணு முதலிய ஜீவநதிகளுக்குப் பாலங்கள் கட்டியிருக்கின்றனர்.

3. கால்வாய்கள்:—நிலத்தைப்பயிரிட்டுப் பிழைக்கும் ஜனங்கள் விசேஷமாக உள்ள இந்நாட்டில் நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு வேண்டிய ஸாதனங்கள் பல உள்ளன. செம்பரம்பாக்கம், கம்பம் முதலிய ஏரிகளாலும், கிருஷ்ணுகால்வாய் முதலிய கால்வாய்களாலும், நீர்வறண்ட இடங்களிற் கிணறுகளாலும் நீர்ப்பாய்ச்சல்வேலை நடந்துவருகிறது. முற்காலத்தில் ஜனங்களாலேயே ஏரிகளும், குளங்களும், கிணறுகளும் வெட்டப்பட்டுவந்தன. இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் 40,000-குளங்களுக்கு மேலிருந்தன. ஆயினும், ஜனங்கள் அவற்றின் உபயோகத்தைக் கவனியாமல் நாளடைவில் அவற்றைப் பாழாக்கிவிட்டனர். ஆகையால்,இப்போது அவற்றைப் பண்படுத்துவதல்லாமல் நீர்வறண்டஇடங்களிற் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வேண்டியபணத்தைத் துரைத்தனத்தார் கடனாகக்(Agricultural loans) கொடுக்கிறார்கள். கால்வாய்கள் வெட்டுவதிலும் பணம் மிகுதியாகச் செலவிடப்படுகின்றது. முற்காலத்தில் ஆக்பரைப்போன்ற சிலடில்லிசக்கரவர்த்திகளே வடதேசத்திற் கால்

வாய்கள் வெட்டி நன்மைசெய்தார்களென்று தெரிகிறது. அவர்களுக்குப் பின்பு இருந்தவர்கள் அவற்றைக் கவனியாமல் தூரும்படி விட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது துரைத்தனத்தார் அவற்றைச் செப்பனிட்டதல்லாமற் புதியகால்வாய்களையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் புதிதாக வெட்டப்பட்ட கால்வாய்களின் பெயர்கள் முதலியன கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன:—

பெயர்.	நீளம் மைல்	நீர்பாயும் பரப்பளவு.	வெட்டியதற்குச்செலவு ரூ.
கங்கைக்கால்வாய்	4935	10-லக்ஷம் ஏகர்	3-கோடி
ஸர்ஹிண்ட்கால்வாய்	3040		2¼ ,,
சீனுப்கால்வாய்	2430	20-லக்ஷம் ,,	2¼ ,,
கோதாவரிக்கால்வாய்	2408	24-லக்ஷம் ,,	134-லக்ஷம்
கிருஷ்ணாகால்வாய்	1997		144-லக்ஷம்
காவேரி	2094		31-லக்ஷம்

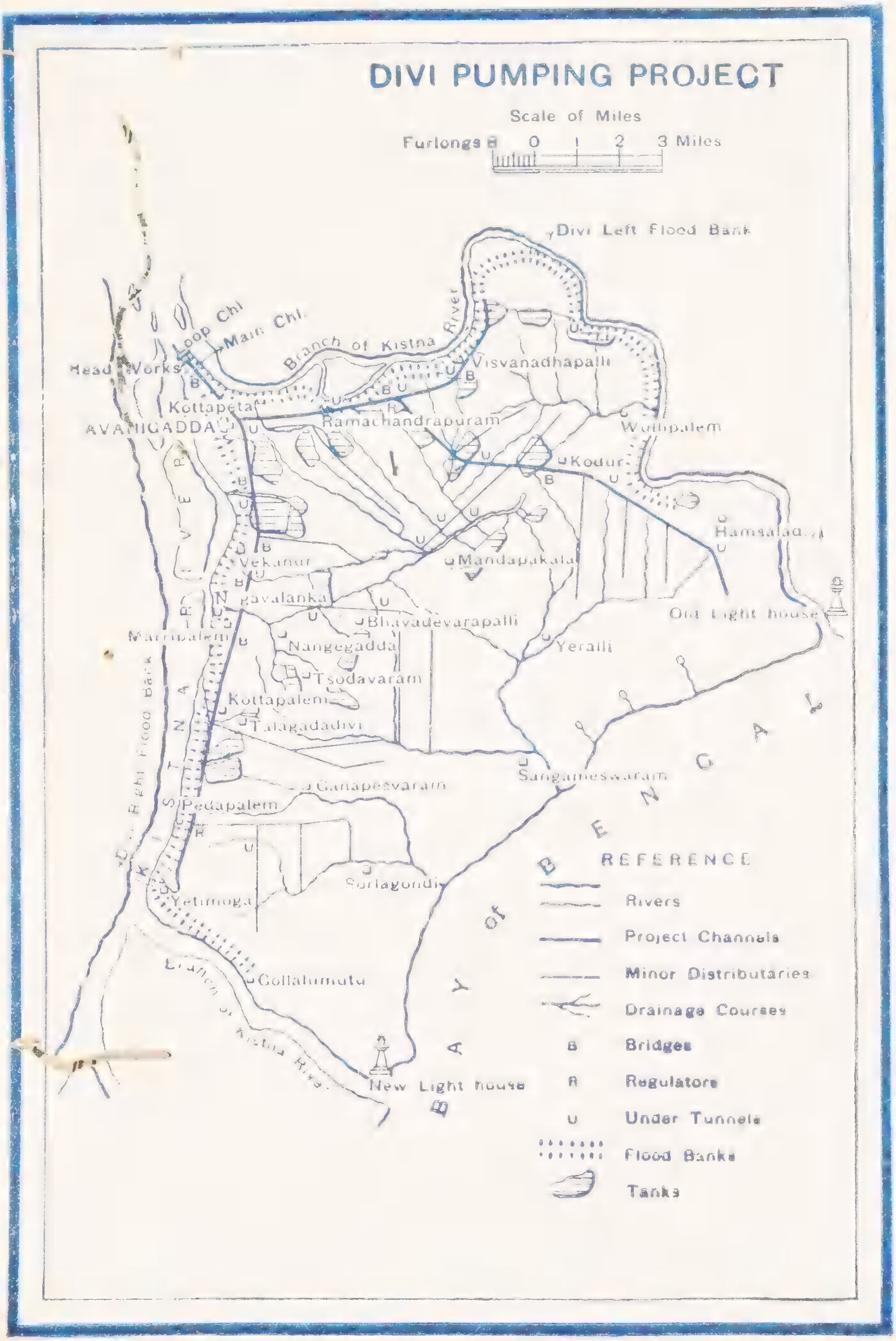
கால்வாய்கள் வெட்டுவதில் 43-கோடிரூபாய்க்கு மேற்செலவு ஆயிருக்கிறது. பஞ்சகாலங்களிற் சோற்றுக்குத் தவிக்கும் கூலியாட்களைக்கொண்டு சிலகால்வாய்களை (Famine relief works) வெட்டி அவர்களுக்கு அன்னமளித்துக் காப்பாற்றுகிறார்கள். இப்பொழுது இத்தேசத்தில் 168-லக்ஷம் ஏகராவுக்குமேற்பட்ட நிலங்கள் இவ்விதமான கால்வாய்ப்பாய்ச்சலாற் பயிரிடப்படுகின்றன.

4. அணைக்கட்டுகள்:—கால்வாய்களை வெட்டுவதற்காகப் பெரும்பாலும் நதிகளை அணைகளால் தடுக்கிறார்கள். அணைக்கட்டிருந்தால் ஜலம்தேங்கிஎழும்பிக் கால்

வாய்களிற்பிரவேசித்து மேட்டுநிலங்களிலும் பாயும். இம்மாகாணத்தில் நதிகளின்முகத்துவாரத்தின் அருகிலும் கங்காதீரத்தில் ஆறுகளின் உற்பத்தியின் அருகிலும் அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வேகமாக ஓடும் ஆழமான ஜீவநதிகளில் அணைகட்டுவது எளிதன்று. ஆயினும், அதிகப்பணத்தைச்செலவிட்டு ஆச்சரியமான பல கருவிகளைக்கொண்டு துரைத்தனத்தார் கங்கை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, முதலிய ஆறுகளில் அணைகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இம்மாகாணத்தில், மேற்கு ஸமுத்திரத்திற்போய் விழும் பெரியார் என்ற நதியை ஒருபெரிய அணைக்கட்டினால் தடுத்து அதன் ஜலத்தை மதுரைஜில்லாவிலுள்ள நிலங்களிற் பாய்ச்சுகிறார்கள். இந்த அணைக்கட்டுவேலை பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

அணைகளைத் தவிர வேறு உபாயங்களாலும் மேட்டுநிலங்களுக்கு ஜலம் பாய்கின்றது. கிருஷ்ணாநதியின் முகத்துவாரத்தில் திவி என்ற தீவில் விஸ்தாரமான நிலங்கள் நீர்ப்பாய்ச்சலில்லாமல் உபயோகமற்றிருந்தன. இப்பொழுது பெரிய யந்திரங்களின் உதவியால் நீரைஆற்றினின்றும் எழும்பி அந் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சுகிறார்கள். விளைவின்றி உபயோகமற்றுக்கிடந்த நிலங்களெல்லாம் இவ்விதமான உபாயங்களால் இப்பொழுது பயிரிடப்பெற்று உபயோகமான தானியங்களைக் கொடுத்துவருகின்றன.

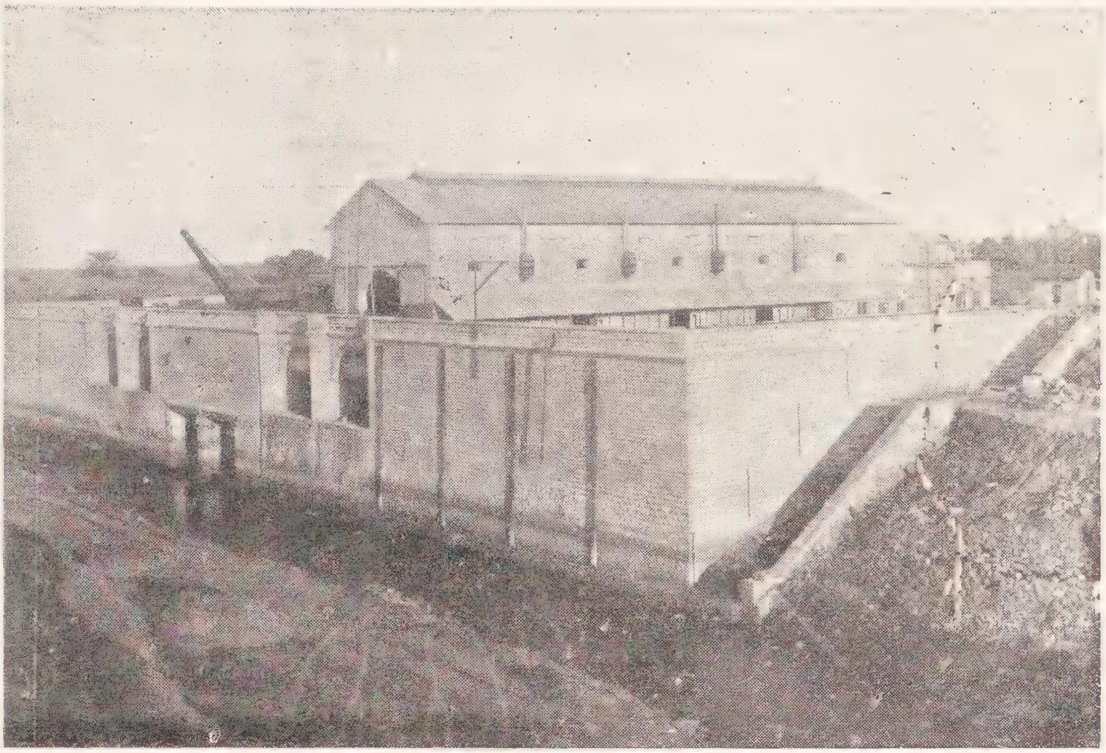
5. கட்டிடங்கள்:—துரைத்தனத்திற்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள்எல்லாம் இந்த இலாகாவினால் கட்டப்படுகின்றன. அவையாவன: கலாசாலைகளும், உத்தியோகசாலைகளும், வைத்தியசாலைகளும், நியாயஸ்தலங்க

American Process Studio] *[Madras.*

திவியில் நீர்பாயும் முறையைக் காட்டுவது.

ROJA. MUTHIA
ARTIST
KOTTAIYUR P.O
RAMNAD DIST

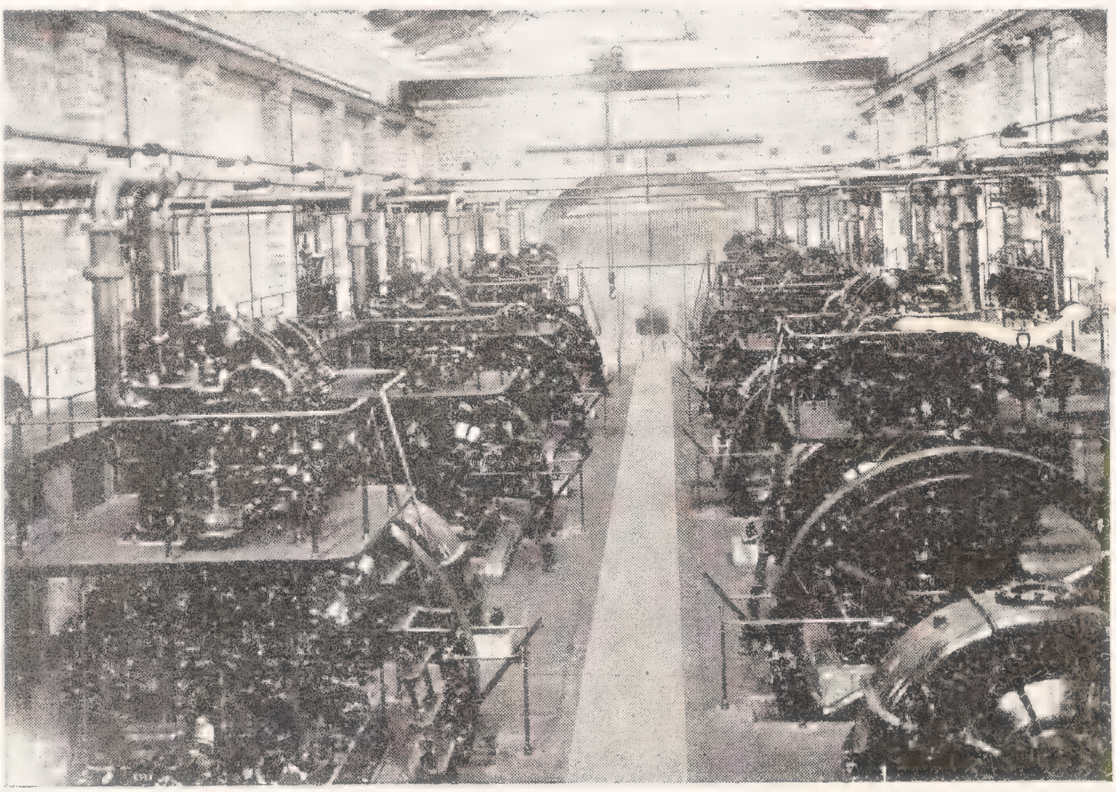

A. P. STUDIO, MADRAS.

ENGINE HOUSE, DIVI.

இயந்திரசாலை, திவி.

104-ம் பக்கம் பார்க்க.

A. P. STUDIO, MADRAS.

PUMPING PLANT, DIVI.

ஜலம் இறைக்கும் நீராவியந்திரம், திவி.

104-ம் பக்கம் பார்க்க.

NICHOLAS. **PERIYAR DAM.** MADRAS.

பெரியாற்றின் அணை.

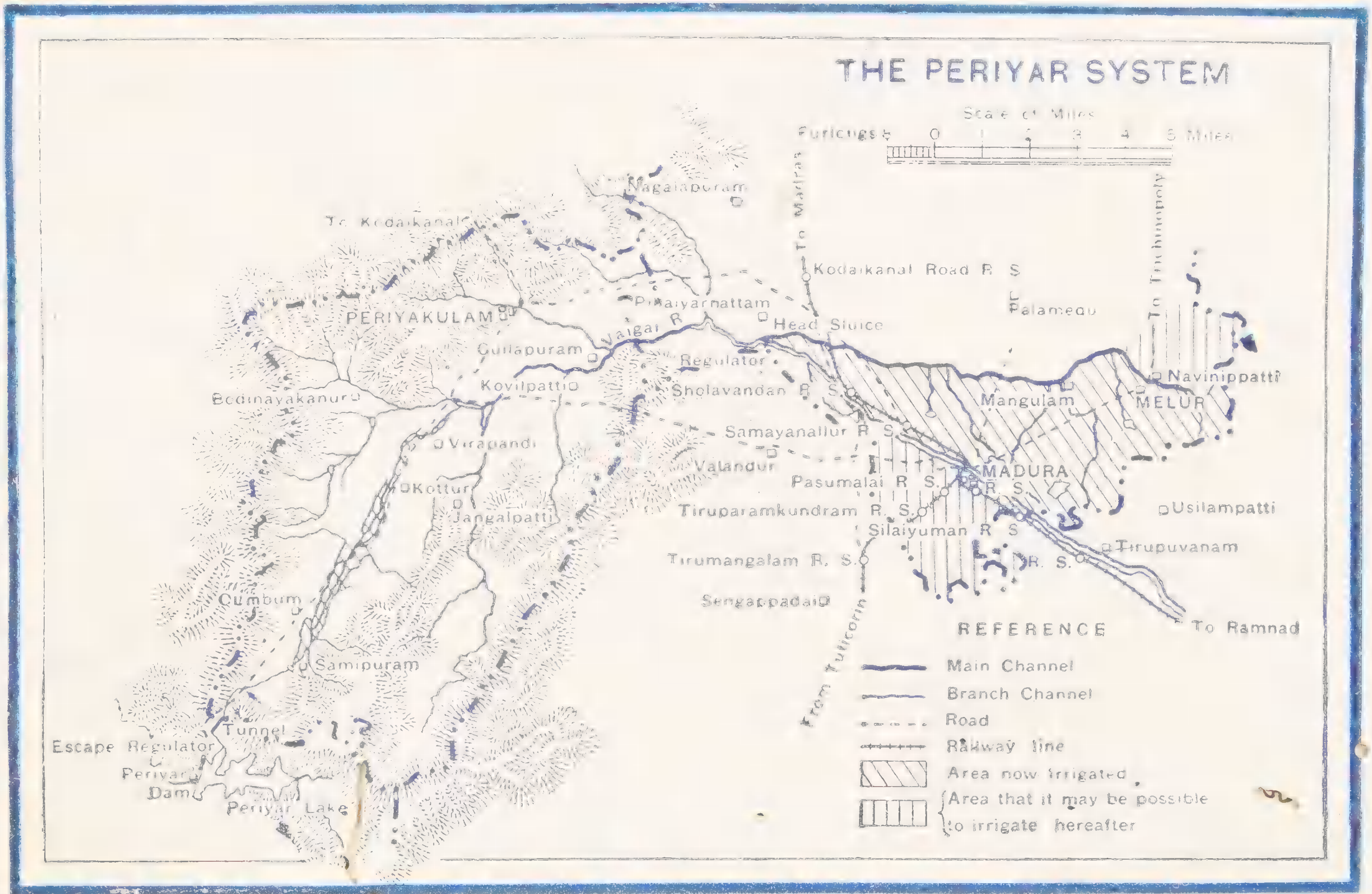
104-ம் பக்கம் பார்க்க.

NICHOLAS. **KISTNA BRIDGE.** MADRAS.

கிருஷ்ணாவின் பாலம்.

104-ம் பக்கம் பார்க்க.

American Process Studio] [Madras.

பெரியாற்றுப் பாய்ச்சலை விளக்குவது.

ளும், சிறைச்சாலைகளும், பொருட்காட்சிச்சாலைகளுமாம். இவற்றைக் குத்தகைக்காரர்களைக்கொண்டு கட்டுவித்தபோதிலும், எஞ்சினியர்களுடைய மேற்பார்வை இருப்பதால் இவை ஒழுங்காக நடக்கின்றன.

6. பழையவேலைகளைப்புதுப்பித்தல்:—இவ்வேலையானது மற்ற ஐந்துவேலைகளுக்கும் பொதுவாக இருக்கிறது; இதனைத் துரைத்தனத்தார் நன்றாகக்கவனித்து வருகிறார்கள். பழைய கட்டிடங்களை அப்போது அப்போது செப்பனிடுவதல்லாமல், முற்காலத்தில் இந்திய அரசர்களாற் கட்டப்பெற்ற சிறந்தஅரண்மனைகள், கோபுரங்கள், ஸபாமண்டபங்கள் (Durbar Halls)முதலிய கட்டிடங்களையும் புதுப்பித்து வருகிறார்கள். முற்காலத்து நாகரிகத்தைக்குறிக்கும் இவ்விதமான கட்டிடங்களைத் தகுந்த நிலைமையில் வைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியவர் சிலவருஷங்களுக்கு முன் இந்தியாவில் ராஜப்ரதிநிதியாக இருந்த லார்ட் கர்ஸன் (Lord Curzon) என்பவரே.

முற்காலத்திய அரசர்கள் செய்த வேலைகளையும், நம்முடைய துரைத்தனத்தார்செய்யும் வேலைகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் சில வித்தியாசங்கள் வெளிப்படையாகத் தோன்றும். முற்காலத்திலும், பலமுள்ள பாலங்களும் உயரமான கோபுரங்களும், தாஜ்மஹாலையும், திருமலைநாயகன்மஹாலையும் போன்றஆச்சரியமான கட்டிடங்களும், விநோதமான மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டன. ஆயினும், இப்பொழுதிருப்பதுபோலத் தேசம்முழுவதும் கட்டிடவேலைக்கென்றே தனியான ஏற்பாடு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பணத்தையெல்லாம் தலைநகரங்களைச் சிங்காரிப்பதற்கே உபயோகித்

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 10
TAMIL NADU-INDIA

தனர். நாடுகளிலும், கிராமங்களிலும், குடிகளே நடைவழிகளேயும், குளங்களேயும் உண்டாக்கிக்கொண்டார்கள்.

இப்பொழுது நமதுதுரைத்தனத்தார் திறமைக்குத்தக்ககூலியும், சுவாதீனமும் வேலைக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துக் கட்டிடங்களின் அழகை முக்கியமாகக் கருதாமல் அவற்றுற் பொதுஜனங்களுக்கு உண்டாகும் உபயோகத்தையும் நன்ருகக் கவனித்து எல்லா இடங்களிலும் உபயோகமான பல கட்டிடங்களே அமைத்துப்பணத்தை மிகுதியாகச் செலவிடுகிருர்கள்.

"சத்திரஞ்சோலை சாலைகள்குளங்க டண்ணதி
மதகொடாலயங்கள்
வித்தியாசாலை மாடகூடங்கள் வேறு வேறமைத்து *
* வித்திசைபுரக்கு நிருபனே நிருபனுமன்ருே" (நீதிநூல்).

12.—SIRCAR AS FIXER OF THE STANDARDS

கஉ.—துரைத்தனமும் அளவைகளும்

அளவைகளின் வகைகளும் உபயோகமும்—நாணயங்களின் அமைப்பு—ஆதாரநாணயமும் குறிப்பு நாணயங்களும்—இந்திய நாணயங்களின் வரலாறு-நாணயங்கள் செய்யும் விதம்—நாணயச் சீட்டுக்கள்.

அளவைகள் எங்கும் ஒரேமாதிரியாக இருந்தாலன்றி வியாபாரம் ஒழுங்காக நடைபெறுமென்பதை யாவரும் அறிந்திருக்கலாம். கடைக்குக்கடை வெவ்வேருன எடைகளும், படிகளும், அளவுகோல்களுமிருந்தால் மோசத்திற்கு இடமாகி வியாபாரம் குறைந்துவிடும். ஆனதுபற்றியே, ஒரேவிதமான அளவைகளே

ஏற்படுத்துவதும், அவற்றையே எல்லா இடங்களிலும் உபயோகப்படும்படிசெய்து வியாபாரத்தை மோசமில்லாமல் நடத்துவதும் துரைத்தன முறைமையாகும். அளவைகள், எண்ணலளவை, எடுத்தலளவை, முகத்தலளவை, நீட்டலளவை, நாணய அளவை எனப் பலவகைப்படும். வியாபாரத்துக்கு வேண்டிய அளவுகோல்களையும், படிகளையும், எடைகளையும் துரைத்தனத்தார் நன்றாகப்பரிசோதித்து முத்திரைபோட்டு அப்பால் வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கிறார்கள். 1871-ம் வருஷத்தில் எடுத்தலுக்கும், முகத்தலுக்கும், சேர் என்பதையே பரிமாணமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விதித்தார்கள். அதுமுதல், சேரை ஆதாரமாகக்கொண்டு, நிறுத்துப்பார்ப்பதற்குப் படிக்கல்லுகளையும், தானியம் முதலியவற்றை அளப்பதற்கு ஒரு சேர் ஜலம் பிடிக்கக்கூடிய படியை ஆதாரமாகக்கொண்டு மரக்கால், ஆழாக்கு, உழக்கு முதலிய பலஅளவு கருவிகளையும் செய்து உபயோகித்து வருகிறார்கள். சரியல்லாத அளவுகருவிகளை உபயோகப்படுத்துவோர்கள் துரைத்தனத்தாரால் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

மேற்சொல்லிய அளவைகளைப்பார்க்கிலும் முக்கியமானவை நாணயங்கள். இவையின்றி ஒருவியாபாரமும்நடவாது. வியாபாரத்தைத் தாமதமின்றி நடத்துவதற்குப் பொருள்களின் விலையளவாகிய நாணயங்களைச் சிறந்தஸாதனங்களென்று சொல்லவேண்டும். இவை இல்லாவிட்டால், நெய்யை வைத்துக்கொண்டு புஸ்தகத்தை வேண்டுவோன் புஸ்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு நெய்யை வேண்டுவோனைத் தேடிச் செல்ல வேண்டிவரும். இவை இருந்தால், நெய்யைவிற்றுப்

பணமாக்கி, அப்பணத்தைக்கொண்டு தாமதமின்றிப் புஸ்தகத்தைவாங்கலாம். ஆதலால், வியாபாரத்தைப் பரவச்செய்வதற்குப் பலவிதமான நாணயங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

இப்பொழுது நாம் கையாளும் ரூபாய்முதலிய நாணயங்களையே பொருள்களின் விலையளவாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது அவச்யமில்லை. ஆதிகாலத்தில் இத்தேசத்திற் சோழிகளும், சீனதேசத்தில் தேயிலைப்பெட்டிகளும், இத்தாலிதேசத்தில் மாடுகளும் நாணயங்களாக உபயோகப்பட்டுவந்தன. ஆயினும், இவற்றைச்சிறந்த நாணயங்களென்று சொல்லக் கூடாது. நாணயங்களே விலைமதிப்பாகிறபடியால், அவை அளவிலும், மதிப்பிலும் குறையாமல் இருக்க வேண்டுவதன்றி சீக்கிரம் அழிந்து போகாமல் எப்போதும் கையாளக் கூடியவைகளாகவும், எளிதாக மாற்றத்தக்கவைகளாகவும், யாவரும் சந்தோஷமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கு ஏற்றவைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். இதுபற்றியே, அவற்றைத் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகங்களில் வில்லைவில்லையாகச் செய்து ஒருபக்கத்தில் சக்கரவர்த்தியின் தலையுருவத்தையும், மற்றப் பக்கத்திற் பெறுமானத்தையும் அமைத்துச் சிங்காரமான வரம்புகட்டி, அரும்புவைத்து, பதக்கங்கள்போல் அழகாகச் செய்கிறார்கள். வெள்ளிநாணயங்களையும், தங்கநாணயங்களையும் இப்படிச்செய்வது அவற்றைப் பிறர்கத்தரித்தும், தேய்த்தும் திருடாமலிருப்பதற்குக்கூட அனுகூலமாகின்றது. முற்காலத்தில் வழங்கிவந்த அழகற்ற நாணயங்களையும் இக்காலத்துவழங்கும் அழகான நாணயங்களையும் ஒப்பிட்

டுப்பார்ப்பவர்களுக்கு இவை எவ்விதத்திலும் சிறந்தவையென்றே தோன்றும்.

ஒரே நாணயமிருந்தாற் போதுமே; பலநாணயங்கள் நம்முள் ஏன் வழங்கிவரவேண்டும்? சிறுபண்டங்களை அளக்கப்பல சிறிய அளவைகள் வேண்டியிருப்பதுபோல், குறைந்த தொகைகளைக் குறிப்பதற்கும் பல சிறியநாணயங்கள் அவச்யமாகின்றன. இத்தேசத்தில், நாணய அளவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பது 15-ரூ மதிப்புள்ள பவுனொன்றே; இதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு வெள்ளி, செம்பு, நிகலென்னும் உலோகங்களிற் பல சிறு நாணயங்கள் துரைத்தனத்தாராற் செய்யப்படுகின்றன. ஆதாரநாணயமாகிய பவுனின் சிறு பாகங்களைக் குறிப்பித்தலால் இவற்றைக்குறிப்புநாணயங்கள் என்று சொல்லல் தகும். இவற்றிற்குத் துரைத்தனத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பெறுமானத்திற்கும், இயற்கையாக உள்ள மதிப்புக்கும் வித்தியாசமுண்டு. நாம் ஒரு பவுனைக் கடையிற் கொடுத்தால், அதற்குச்சரியான எடையுள்ள தங்கத்தைமட்டும் வாங்கலாம். ஆனால், ஒரு ரூபாயைக்கொடுத்தால் அதன் எடைக்கு மேற்பட்ட வெள்ளியை வாங்கலாம். ஆகையால் இந்நாணயத்திலுள்ள வெள்ளியானது ஒருரூபாய் விலையுள்ளதன்றென்று தெரிகிறது; செம்பு நாணயமும் இப்படியே; ஆதலால்வெள்ளிநாணயங்களையும், செம்புநாணயங்களையும் ஜனங்கள் அழித்து நகைகளாகவும்,பாத்திரங்களாகவும் செய்வது அவர்களுக்கு நஷ்டத்தை விளைக்கும்; ஆகையால் இந்த நாணயங்கள் அழிக்கப்படுவதில்லை. இல்லாவிடின், நாணயங்கள் வியாபார

ங்களுக்கு உதவாமல் நகைகளுக்காகவும், பாத்திரங்களுக்காகவும் சீக்கிரம் அழிக்கப்படும். பவுன் எடைக்கெடை தங்கத்திற்குச் சமமாக இருப்பதால், எவ்வளவு தங்கநாணயங்களைத் துரைத்தனத்தார் வெளிப்படுத்தினாலும் அவ்வளவும், நகைகளில் அளவற்ற பிரியமுள்ள ஜனங்களிருக்கும் இந்நாட்டில், அதிசீக்கிரத்தில் மறைந்துவிடுகின்றன. இப்போது பவுன் கிடைப்பது குதிரைக்கொம்பாக இருப்பதற்குக் காரணம் இதுவே.

ஆங்கில துரைத்தனத்திற்குமுன் பற்பலவிடங்களிற் பற்பலநாணயங்கள் வழங்கிவந்தன. 1835-ம்வருஷத்திற் பழையநாணயங்களுக்குப் பதிலாகச் சென்னையில் வழங்கிவந்த வெள்ளிரூபாயை மற்றஇடங்களிலும் முக்கியநாணயமாகச்செய்தனர். 1873-வது வருஷத்திற்குப்பிறகு சுரங்கங்களில் அதிகவெள்ளி அகப்பட்டதாலும், மற்றத்தேசங்களில் வெள்ளிநாணயங்களுக்குப்பதிலாகத் தங்கநாணயங்களே ஏற்பட்டுவிட்டபடியாலும், வெள்ளி மலிந்துவிட்டது; ரூபாயின் மதிப்பும் வரவரக்குறைந்துவிட்டது. ஆகையால், சீமையில் அரைரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் புஸ்தகங்களுக்கு இவ்விடத்தில் நாம் முக்கால்ரூபாய் கொடுக்கும்படியாயிற்று. இதை உத்தேசித்தே துரைத்தனத்தார் 1893-ம்வருஷத்தில் ஒருபவுனுக்கு 15-ரூபாயே பெறுமானமென்று விளம்பரஞ்செய்து 1899-ம் வருஷத்திற் பவுனையே இந்நாட்டு அளவுநாணயமாகச் செய்தார்கள். இந்நாணயம் இங்கிலாந்திலேயே செய்யப்படுகின்றது. 1906-ம் வருஷத்திற் செம்பின்விலை வரவர உயர்ந்துவிட்டபடியால் செம்பு நாணயங்களுக்குப்

பதிலாக வெண்கலநாணயங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும், நிகலென்ற வெண்மையான உலோகத்தால், அணாவைக்குறிப்பதற்கு நக்ஷத்திரம்போன்ற நாணயங்களை நூதனமாக உண்டாக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்து அங்ஙனமே செய்தனர். இப்பொழுது இந்நாணயங்கள் ஜனங்களுக்கு மிகுந்ததிருப்தியை விளைவித்திருக்கின்றமையால் அரையணாவைக்குறிக்கும் நிகல்நாணயங்களை இனிமேற் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்.

பவுனைத்தவிர மற்றநாணயங்கள் பம்பாய், கல்கத்தா என்னும் இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள நாணயச்சாலைகளிற் செய்யப்படுகின்றன. 1906-ம் வருஷத்தில்மட்டும் இவ்விடங்களிற் செய்யப்பட்ட நாணயங்களின் மதிப்பு ஏறக்குறைய 26-கோடிரூபாய் இருக்கும். உலோகங்களை முதலில் உருக்கிக் கழிகளாக வார்த்துக்கொண்டு பின்பு சட்டங்களாக்கி அப்பால் அச்சட்டங்களையே சிறுவில்லைகளாக வெட்டி அவற்றில்அழகான உருவங்களையும் எழுத்துக்களையும் அமைத்து வரம்புகட்டிச் சரியானமதிப்பும் எடையுமுள்ள நாணயங்களை மட்டும் வெளியிடுகிறார்கள்; அநேகவருஷகாலம் உபயோகப்பட்டுத் தேய்ந்துபோன நாணயங்கள் திரும்பத் தங்களிடம் வந்தவுடன் அவற்றை அழித்துவிடுகிறார்கள். ஒழுங்கான நாணயங்களே வழங்கிவரவேண்டுமென்பது துரைத்தனத்தாரின் நோக்கமாதலால் இவ்விதமானமுறைகள் அனுஸரிக்கப்படுகின்றன.

வியாபாரமும், நாகரிகமும் வரவர விருத்தியடைந்துவருவதாற்பலவகையான நாணயங்களைத் துரைத்தனத்தார் மிகுதியாக வெளியிட்டிருந்தபோதிலும், நாண

யங்களை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு எடுத்துச்செல்லுதலும், அனுப்புதலும் சிரமமாகத்தோன்றவே, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1,000, 10,000 இந்த ரூபாய்களுக்குப் பதிலாகத்தனித்தனி நாணயச்சீட்டுக்களை (CurrencyNotes) அச்சிட்டு வெளியிடுகிறார்கள். இவற்றைச்சிறிதும் சிரமமில்லாமல் இடம் விட்டு இடம் அனுப்பலாம். நாணயங்களைப்போலவும் உபயோகிக்கலாம். இவ்விதமான நாணயச்சீட்டுக்கள் 1906-ம்வருஷத்தில் 46-கோடிரூபாய்க்குமேற்பட்டு வழங்கி வந்தன. தற்செயலாக இவை கெட்டுப்போனால் நன்றாகவிசாரித்து இவற்றின் மதிப்புத்தொகையைத் துரைத்தனத்தார் உரியவரிடம் கொடுத்துவிட்டு இவற்றிற்குக் கொடுத்திருக்கும் எண்களைத் தங்கள் கணக்குப்புஸ்தகங்களிற் பதிந்துகொண்டு எல்லாப் பொக்கிஷசாலைகளுக்கும் அச்செய்தியைத்தெரிவித்து விடுகிறார்கள்.

“ சத்தியமகலா வாணிகமாதி சகலநற்
றொழிலவரவர்க
ணித்தியமுயல வித்திசைபுரக்கு நிருபனே
நிருபனுமன்றே ” (நீதிநூல்)

PART II

இரண்டாம்பாகம்

13.—OUR CONTRIBUTIONS TO THE SIRCAR

கங.—துரைத்தனத்தாருக்கு நாம் செய்யுமுதவி

வரிகளை ஏன் போடவேண்டும்—வரி தண்டும் முறைகள்—அரசாட்சி முறைமை துரைத்தன விருத்திக்குக் காரணமாகும் என்பது.

துரைத்தனத்தார் நமக்குச் செய்துவரும் உதவிகளைப்பற்றி இதுவரையிற் சொல்லிவந்தோம். இக்காலத்திற் பணம் இல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடவாதென்பதும் துரைத்தனத்தார் அளவற்ற பொருளைச் செலவுசெய்தே ஜனங்களுக்கு நன்மைகளைச்செய்யக் கூடுமென்பதும் யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். ஜனங்களைக் காப்பது துரைத்தனத்தின் கடமைபோல் துரைத்தனத்தாருடைய உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஜனங்கள் தங்களுடைய வரும்படிக்குத் தக்கபடி அவர்களுக்குப் பிரதியாகப் பொருளுதவி செய்வதும் முக்கியமான கடமையாகும். இஷ்டமிருப்பினும் இல்லாவிடினும் ஒருவன் இக்கடமையைச் செய்தே தீரவேண்டும். இவ்வகையாகச் செய்யும் பொருளுதவிக்கே வரி என்று பெயர். வரி செலுத்தவேண்டு

வது முறையென்று தெரிந்திருந்தும் அதைச்செலுத்துங் காலத்திற் சிலருக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கும். இங்ஙனம் வருத்தப்படுபவர்கள், சாலைகள் எல்லாம் அழகாக அமைக்கப்படவேண்டுமென்றும், ஜலவஸதியும், இரவில் நல்லவெளிச்சமும் பூரணமாக இருக்கவேண்டுமென்றும், சிறுவர்கள் சம்பளமின்றிப் படிப்பதற்குத் தகுந்த சௌகரியங்கள் ஏற்படவேண்டுமென்றும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளங்களை உயர்த்தவேண்டுமென்றும், நூதனமான பலவேலைகளை உண்டாக்கி உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்துச் சம்பளமளிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லுதல் நியாயமா! இவ்வளவுக்கும் பணம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்? துரைத்தனத்தாரே தங்களுடைய ஜன்மதேசத்திலிருந்து வேண்டிய திரவியத்தைக் கொண்டுவந்து இத்தேசத்தாருக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தல் ஸாத்யமா? ஜனங்கள் கொடுக்கும் பகுதிகளைச் சேர்த்து நல்லவழியிற் செலவிட்டு அவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்துவருவது தான் துரைத்தனத்தாருக்கு ஸாத்யமாகும்.

வரி தண்டுவதில் சிலநியாயங்கள் உள்ளன. வரும்படிக்குத் தக்கபடியே வரிகள் போடவேண்டுமென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். ஏழைகள் சொற்பவரியும் பணக்காரர்கள் அதிகவரியும் கொடுப்பது நியாயமே. வரியை ஒருவன் கொடுக்க அதனால் வேறொருவன் நஷ்டபடையலாம். வஸ்திரவரியினாற் பெரும்பாலும் வியாபாரி நஷ்டமடைவதில்லை. அவன் வஸ்திரத்தின் விலையில் வரியைச்சேர்த்து விடுவதால், நஷ்டம்அடைபவன் அதைவாங்குபவனாகிறான். இப்படியே வீட்டுவரி பெரும்பாலும் குடியிருப்போனுக்கு

நஷ்டத்தை விளைவிக்கின்றது. ஆகையால் வரியினால் உண்மையில் நஷ்டம் அடைவோர்களுடைய நிலைமைக்குத் தக்கப்படி துரைத்தனத்தார் தீர்வையை விதிக்க வேண்டும். அன்றியும், ஜனங்களிடமிருந்து வரிகளைத் தண்டல்செய்வதற்காக அதிகச்செலவு செய்தல்கூடாது. வரி லக்ஷ ரூபாயாக இருந்தால் அதைத் தண்டுவதற்கு ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் செலவிடுவதைச் சிறந்த வழியென்று சொல்லக்கூடாது. ஏற்பட்டவரி முழுவதும் கூடுமானவரையில் துரைத்தனத்துக்கு உபயோகப்படவேண்டும். வரிவிஷயத்தில் துரைத்தனத்தார் தங்களுடைய வரும்படியையே முக்கியமாகக் கருதாமல் ஜனங்களுடைய நன்மையையும் கருதுவது அவசியமானாலும், கள்ளுண்ணல் முதலிய கெட்டவழக்கங்களைத் தடுப்பதற்காகக் கடுமையான வரிகளைஏற்படுத்தித் தங்களுக்கு அதிக வரும்படியைச் செய்துகொண்டாலுங் குற்றமில்லை.

வருமானத்தைவிட அரசாட்சி முறைமையையே துரைத்தனவிருத்திக்குச் சிறந்த காரணமென்று கூற வேண்டும். வரிவாங்குவதற்கும், வாங்கும் வரியைச் சரிவரச் செலவிடவும், பொதுவான துரைத்தன அதிகாரங்களை வகிப்பதற்கும், சிறந்த அதிகாரிகளை நியமித்து உரிய கடமைகளை அவர்கள் ஒழுங்காகச் செலுத்தும்படி செய்வதே துரைத்தனத்துக்கு அழகு. கடமையைச் செய்வதே அதிகாரத்தின் லக்ஷணம். பெரியதொழிற்சாலைகளில் ஒவ்வொரு வேலைக்காரனும் அவனவனுடைய வேலையைச்செய்யாவிட்டால், யந்திரம் அசைவற்று நின்றுவிடும். ஆதலால், துரைத்தனமென்ற பெரிய யந்திரத்தை நடத்துவதற்கு அநே

காரிகள் குறித்த வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது நாம் துரைத்தனத்தாருக்குக் கொடுத்துவரும் வரிகள் இன்னவை, அவை இவ்விதம் தண்டப்படுகின்றன, அவற்றைக்கொண்டு துரைத்தனம் இன்னவாறு நடத்தப்படுகிறது, என்னும்விஷயங்கள் இனி, கூறப்படும்.

"கொற்றவர் நரர்க்குழைத்துக் கூலியா விறையைக்கொள்வர்"
(நீதி நூல்)

"நன்றிமறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று" (திருக்குறள்).

14.—THE SOURCES AND COLLECTION OF REVENUE

கச.—வரிமூலங்களும்,வரிதண்டலும்.

வரிகள் பலவாக இருப்பதற்குக் காரணம்—நிலவரியும் அதன் வரலாறும்—ஜமீன்தாரி, குடிவாரி, கிராமவாரி முறைகள்—நிலவரியை ஏற்படுத்தும் முறைகள்—உப்புவரியும் அதன் வரலாறும்—உப்புவரி குறைக்கப்பட்டதில் உண்டான நன்மைகள்—சாராயத்தீர்வையின் பயன்கள்—ஏற்றுமதி இறக்குமதித்தீர்வை—வரும்படிவரி—காட்டுவரி—முத்திரைச்சீட்டுக்களின் ஆதாயம்—தந்தி, தபால், இருப்புப்பாதை, நாணயச்சாலை முதலியவற்றால், கிடைக்கும் வரும்படி—மேற்சொல்லியவரிகளைத் தண்டும்முறைகளும், அதிகாரிகளும்.

மனிதர்கள், வரும்படியையுத்தேசித்துத் தேடிக்கொள்ளும் வழிகள் பல. பலர் பயிர்த்தொழில் செய்யலாம். சிலர் கைத்தொழில் வேலைகளில் அமர்ந்திருக்கலாம். வேறுபலர் வர்த்தகத்தினால் ஜீவிக்கலாம்.

மற்றுஞ்சிலர் முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளைக்கொண்டு ஸுகஜீவனம் செய்துவரலாம். வரும்படிக்குத் தக்கபடி வாங்கவேண்டுமாதலால் வரிகளும், அவற்றின் காரணங்களும் பலவாறாக இருக்கின்றன. இன்னவரிகள் இத்தேசத்தில் வழங்கி வருகின்றனவென்றும் அவை இன்னவாறு கிடைக்கின்றனவென்றும் இனிச் சொல்லுவோம்.

நிலத்தீர்வை:—இத்தேசத்து ஜனங்களுள் மூன்றில் இரண்டுபங்குக்கு மேற்பட்டவர்கள் நிலத்தைப் பயிரிட்டுப் பிழைப்பதால் நிலத்தீர்வையே துரைத்தனத்தாருடைய வருவாய்க்கு முக்கியமான காரணமாகிறது. 1906-ம் வருஷத்தில் நிலவரியால் துரைத்தனத்தாருக்குக் கிடைத்ததொகை சற்றேறக்குறைய 28-கோடி ரூபாய் இருக்கும். வங்காள மாகாணத்தில் 1793-ம் வருஷத்தில் நிலவரி எப்படி ஏற்பட்டதோ அப்படியே இன்னும் இருந்துவருகிறது. துரைத்தனத்தார் அதனை ஜமீன் ராஜ்யமாகச் செய்ததும், அப்பொழுது இருந்த நிலவளத்தையும் வரும்படியையும் மதிப்பிட்டு ஜமீன்தார்கள் கட்டவேண்டிய தீர்வையை(பேஷ்) இவ்வளவென்று தீர்மானித்ததல்லாமல் அதை ஒருபோதும் மாற்றக்கூடாதென்று சட்டம் ஏற்படுத்தியதுமே மேற்சொல்லிய ஒரே நிலைக்குக்காரணமாகின்றன. இம்மாதிரியாகவே சென்னை, ஆக்ரா முதலான மாகாணங்களுட் சிலவிடங்களில் நிலவரி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. சென்ற நூறுவருஷங்களாக இந்த இடங்களில் நிலங்கள் அதிகமாகப்பயிரிடப்பட்டு வருவதாலும் விளைபொருள்களின் விலை அதிகரித்து வருவதாலும் ஜமீன்தார்களுக்கு நல்லலாபம் கிடைக்கிறதேயன்றி, துரைத்

தனத்தாருக்குமட்டும் வரும்படி பெருகவில்லை.

மற்றவிடங்களில் 10-வருஷங்களுக்கு மேல் 30-க்குள்ளாக ஒருமுறை தீர்வையைத் தீர்மானிக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கே சொந்தக்காரர்களாகிய பெருத்தநிலக்காரர்களுடைய விஸ்தாரமான நிலங்களைக் கிராமவாரியாகக் கணக்கெடுத்து அப்பொழுது இருக்கும் பயிர்களின் செழிப்பையும் நிலங்களின் அளவையும் கவனித்து வரிகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அடுத்தமுறை இம்மாதிரியான கணக்கெடுக்கும்வரையில் இத்தீர்வை மாற்றப்படுகிறதில்லை. ஆனால், ஒரு கிராமத்திலுள்ள நிலங்கள் பலருக்குச் சொந்தமாக இருந்தால், 20 அல்லது 30- வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை பெயர்வழிக் (குடிவாரி) கணக்கெடுத்து வரியின்திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு நிலக்காரரும் இவ்வளவுஇவ்வளவு தீர்வைசெலுத்தவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறார்கள். எல்லாச்செலவும் போகக் கிடைக்கும் ஆதாயத்தில் ஏறக்குறைய பாதியளவு துரைத்தனத்தாருக்குத் தீர்வையாகச்செலுத்தப் படுகின்றது. நீர்வறண்டு விளைவில்லாத பஞ்சகாலங்களில் தீர்வையைத் தள்ளிக்கொடுக்கவும் நீர்வளமுள்ளகாலத்திற் புதிதாகப் பயிரிடப்படும் நிலங்களைக் கணக்கிட்டு வரிபோடவும் ஜில்லாஅதிகாரிகளுக்குத் துரைத்தனத்தார் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஜனங்களைச் சிலவிடங்களில் அழைத்து அவர்கள்குறைகளைக் கேட்டுக் கணக்கர்களை வைத்துக்கொண்டு நிலவரிவிஷயங்களைத் தீர்மானிக்கிறார்கள். இதற்குத்தான் ஜமாபந்தி என்று பெயர்.

உப்புவரி:—நிலமில்லாதவர்கள் அநேகர் இந்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், உப்பை உபயோகியாதவர் பெரும்பாலும் இல்லை. ஆகையால், இத்தேசத்தில் யாவரும் கொடுக்கின்றவரி உப்புவரியென்றே சொல்லலாம். இந்தவரியை ஏழைகளும் கொடுக்கிறார்கள்; பணக்காரர்களும் கொடுக்கிறார்கள். ஏழைகள்கூடத் தங்களால் இயன்றஅளவு துரைத்தனத்திற்குப் பொருளுதவி செய்யவேண்டுவது நியாயமல்லவா! ஆகையால், இத்தேசத்தில் அந்தஉதவியைஅவர்கள் உப்புவரிரூபமாகச் செய்துவருகின்றார்கள். ஆயினும், இதுவும் வரவரக் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றது. 1903-ம் வருஷம் வரையில் மணங்குக்கு 2½-ரூபாவீதம் வரி வாங்கி வந்தார்கள். அதே வருஷத்தில் 2-ரூபாய்க்குக் குறைத்துப் பிறகு 1½-ரூபாயாக மாற்றினார்கள். 1908-ம்வருஷத்தில் ஒரு ரூபாயாகவே செய்துவிட்டார்கள். இப்படிச் செய்தும் துரைத்தனத்தாருடைய வரும்படி அதிகமாகக்குறையவில்லை. ஏனெனில், உப்பு மனிதர்களுடைய உணவுக்கும், மிருகங்களுடைய தீனிக்கும், நிலங்களின் எருவுக்கும், மீன்முதலியவற்றைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கும் மிகுதியாக உபயோகிக்கப்படுகிறது. இப்போது வருஷந்தோறும் ஏறக்குறைய 4-கோடி மணங்குகளுக்குமேல்அது செலவாகின்றது. 6-கோடி ரூபாய்க்குமேல் இராஜாங்கத்தாருக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. உப்புவரி குறைந்தது யாவருக்கும் ஸந்தோஷமே.

இந்நாட்டில்உள்ளவர்களுக்கு உப்பு நான்குவிதமாகக்கிடைக்கிறது: (1) சென்னையின் அருகே கடலோரமாகப்பாத்திகள் கட்டி உப்புஜலத்தைத் தேக்கிச் சூரிய வெப்பத்தினால் நீர் சுண்டியவுடன் உப்பைவாரி முட்டி

ட்டுச் சிலகாலம்வைத்துப் பிறகு உபயோகத்துக்கு வெளிவிடுகிறார்கள். (2) ராஜபுதனத்திலுள்ள ஸாம்பார் முதலான உப்பேரிகளினின்றும் உப்பு எடுக்கப்படுகின்றது. (3) பஞ்சாப் மாகாணத்திலுள்ள சிலகுன்றுகளிலும் உப்பு அகப்படுகின்றது. (4) இங்கிலாந்து, ஏடன்முதலான அயல்இடங்களிலிருந்தும் இத்தேசத்திற்கு உப்பு அனுப்பப்படுகின்றது. சிலவிடங்களில் துரைத்தன அதிகாரிகளாலும், வேறுசிலவிடங்களில் அவர்களிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்ட ஜனங்களாலும் உப்பு செய்யப்படுகின்றது. வடஇந்தியாவிற் பெரும்பாலும் துரைத்தன அதிகாரிகளே இந்தவேலையைச் செய்கிறார்கள். சென்னையில், துரைத்தன அதிகாரிகள் 22-உப்பளங்களையும் அவர்களுடைய அனுமதி(License) பெற்றுக்கொண்ட ஜனங்கள் 45-உப்பளங்களையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உப்புவரி வாங்குவதற்கு எவ்வளவு அதிகாரம்செலுத்தலாமோ அவ்வளவே செலுத்தப்படுகின்றது. திருட்டுத்தனமாக உப்பு எடுப்பதைத் தடுக்கும்பொருட்டுத் தகுந்தஅதிகாரிகள், சேவகர்கள், காவலாட்கள் முதலியவர்களை நியமித்திருப்பதன்றி அன்னிய துரைத்தனத்தைச் சேர்ந்த மாகாணங்களிலிருந்துதிருட்டுத்தனமாக உப்பு இவ்விடம் வராமல்இருப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறார்கள்.

சாராயத்தீர்வை:—தங்களுடைய ஸொந்தலாபத்தைக் கவனிப்பதல்லாமல், கள்ளுண்ணல் முதலிய சில கெட்டவழக்கங்களைத் தடுப்பதற்காகவும் துரைத்தனத்தார் தீர்வைகள் போடுகிறார்களென்று முன்னமே சொன்னோம். இந்தத்தீர்வைகளுள் கள்வரியொன்றாகும். மயக்கத்தைத் தரக்கூடிய கள், கஞ்சா, அபினி

முதலிய பதார்த்தங்கள் வெகுகாலமாக இந்நாட்டில் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றையுண்பவர்களுக்கு மனம், வாக்கு, காயம் இம்மூன்றும் தம்வசப்படாமையால் நாணம்அழியும். அழியவே அறிவுடையோரும் இனத்தோரும் அவர்களைக் காணுதற்கு அஞ்சி அவர்களிடம் நெருங்கார். அல்லாமலும், தம்முடைய செல்வமெல்லாம் இழந்து வறியவராகித் தெருத்தோறும் அலைந்துதிரிந்து விழுந்துகிடந்து பலராலும் பழிக்கப்படுவார்கள். கள்ளுண்ணல் மிகுந்தபாவமென்று எல்லா நீதிநூல்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும், இந்தக்கெட்டவழக்கம் வரவர அதிகரித்துவருகின்றது. இதைத்தடுக்கும்பொருட்டே கடுமையான தீர்வையை விதித்துப் பல சட்டதிட்டங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பானங்களுக்குத் தக்கபடி துறைமுகங்களில் ஒருகாலன் (Gallon) அல்லது $2\frac{1}{2}$-படிக்கு ஓர்அணுமுதல் ஏழுரூபாய்வரையில் தீர்வை வாங்கப்படுகின்றது. கள்வியாபாரிகள் ஒருவருஷத்திற்கு ஏற்பட்டவரியை முன்னதாகச் செலுத்தியோ, தீர்வைகள் ஏலத்தில் விடப்படும்போது அதிகத்தொகையைக் கொடுத்தோ பானங்களை விற்பனைசெய்ய அதிகாரம்பெறுகிறார்கள். வரியைச்செலுத்தாதவர் வியாபாரம்செய்தல்கூடாது. இந்நாட்டில், சாராயத்தைக் காய்ச்சுவோர்கள் அதன் பலத்திற்கும் அளவுக்கும் தக்கபடி காய்ச்சுமிடத்திலேயே தீர்வை கொடுக்கவேண்டும். துரைத்தன அனுமதி பெற்ற கடைக்காரர்களே சாராயம் விற்கவேண்டுமென்றும் குழந்தைகளுக்கும், மயக்கமுற்றவர்களுக்கும் அதனைக் கொடுக்கக்கூடா

தென்றும், கடனாக விற்பனை செய்யக்கூடாதென்றும், கடைகளைக் குறிப்பிட்டநேரத்திற்குள் சாத்திவிடவேண்டுமென்றும், அனுமதிச்சீட்டுக்களை(லைஸென்ஸ்களை) வருஷந்தோறும் புதுப்பித்து வரவேண்டுமென்றும், சட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். கஞ்சா அபினி முதலியவற்றைப் பயிரிடுவோரிடமிருந்து இராஜாங்கத்தாரே வாங்கிவைத்துக்கொண்டு அதிகத்தொகை கொடுத்து அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளும் வியாபாரிகளிடம் அவற்றைக்கொடுத்து ஜனங்களுக்கு விற்கும்படி செய்கிறார்கள். இப்படி அநேக நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டும் ஜனங்களுக்கு இந்தவஸ்துக்களில் அதிகவிருப்பமிருப்பதால் அதிகவிலையைக் கொடுத்தாவது வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆதலால், 1905-ம் வருஷத்தில் துரைத்தனத்தாருக்கு ஏறக்குறைய 8-கோடிரூபாய் வரும்படி கிடைத்தது. கல்வியும் அறிவும் பெருகப்பெருக இந்தக்கெட்டவழக்கங்கள் நீங்கிவரவேண்டும்.

ஏற்றுமதி இறக்குமதித்தீர்வை:—இந்தநாட்டில் மிகுதியாக விளையும் பொருள்களை அயல்நாட்டுக்கு அனுப்பவும், இத்தேசத்திற்குவேண்டியவற்றை அயல்தேசத்தினின்றும் வருவிக்கவும் வேண்டிய ஸௌகர்யங்களை நமக்குச் செய்துகொடுப்பது துரைத்தனத்தாரின் கடமை. ஆகையால், ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்களுக்குப் போடும் தீர்வைகளை நாளடைவில் தள்ளிவிடவேண்டுமென்றே துரைத்தனத்தார் நினைக்கிறார்கள். 1860-வதுவருஷம் வரையில் இறக்குமதிக்கு நூற்றுக்குப்பத்துவீதமும், ஏற்றுமதிக்கு மூன்றுவீதமும்தீர்வை போடப்பட்டது. 1875-ம் வருஷத்தில் இறக்குமதித்தீர்வையை நூற்றுக்கு ஐந்தாகக் குறைத்துவிட்டா

ர்கள். 1876-ம் வருஷத்திற் பருத்திப்பொருள்களுக்கு இறக்குமதித் தீர்வையைத் தள்ளிவிட்டார்கள். 1882-ம் வருஷத்தில் உப்பு, சாராயம், வேடிமருந்து, முதலியவற்றைத்தவிர மற்ற வஸ்துக்களுக்குத் தீர்வையையே எடுத்துவிட்டார்கள். 1888-ம் வருஷத்தில் மண்ணெண்ணெய்க்குமட்டும் சொற்பத்தீர்வையை விதித்தார்கள். 1894-ம் வருஷத்தில் வெளிநாட்டிலிருந்துவரும் பருத்திப்பொருள்களுக்கும், இந்நாட்டு யந்திரசாலைகளில் நெய்யப்படும் வஸ்திரங்களுக்கும் நூற்றுக்கு ஐந்துவீதம் தீர்வைவாங்கினார்கள். 1896-ம் வருஷத்தில் இந்தத்தீர்வையை மூன்றரையாகக்குறைத்துப் பருத்தி நூல்களுக்குத் தீர்வையையே நீக்கிவிட்டார்கள். ஆகையால், இப்போது சீமைவஸ்திரம், வெள்ளி, துப்பாக்கி, வேடிமருந்து, மண்ணெண்ணெய், சாராயம், சர்க்கரை இவற்றிற்குமட்டும் தீர்வைவாங்குகிறார்கள். புஸ்தகம், அச்சிடும்கருவிகள், யந்திரங்கள், தங்கம், நிலக்கரி, கப்பல், மிருகங்கள், முதலியவற்றிற்குத் தீர்வையேவேண்டாமென்று விதித்திருக்கிறார்கள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதித் தீர்வையால் 1907-ம்வருஷத்தில் துரைத்தனத்தாருக்குக்கிடைத்த வரும்படி ஏறக்குறைய 8-கோடிரூபாய் இருக்கும்.

வரும்படிவரி:—முதல்முதல் 1860-ம்வருஷத்தில் இத்தேசம் கம்பெனியாரிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்களுடைய அரசாட்சிக்குவர, துரைத்தனமுறையிற் பலசீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அக்காலத்தில், துரைத்தனத்தாருக்குச் செலவு அதிகமாக இருந்தபடியால் ஜனங்களுடைய வருஷவரும்படிக்குத் தக்கபடி வரும்படிவரிஎன்னும் இவ்வரியை ஏற்படுத்தினார்கள்; முதலில், 200-ரூபாய்க்குமேற்கிடைக்கும் வருஷவரும்படி

க்கு வரிவாங்கினார்கள். 1862-ம்வருஷத்தில் 500-ரூபாய்க்குமேற்பட்ட வரும்படிக்குமட்டும் வரிபோட்டார்கள். இப்பொழுது 1000-ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவரும்படிக்கு மட்டுமே வரி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ஏழை ஜனங்கள் இந்தவரியினால் ஒருவிதமான நஷ்டத்தையும் அடைவதில்லை. ஏறக்குறைய 3-லக்ஷம் தனவான்கள் இந்நாட்டில் இந்தவரியைக் கொடுக்கிறார்கள். 1000-ரூபாய்க்குமேல், 2000-ரூபாய்க்கு உட்பட்டு ரூபாய்க்கு 4-பை வீதமும், 2000-ரூபாய்க்குமேற்பட்டு ரூபாய்க்கு 5-பைவீதமும் வரிவாங்கப்படுகிறது. இந்தவகையில் வருஷந்தோறும் துரைத்தனத்தாருக்கு ஏறக்குறைய இரண்டுகோடிரூபாய் கிடைக்கிறது.

காட்டுவரும்படி:—காடுகளையும் இந்நாட்டிற்குச்சிறந்த மூலதனமென்று சொல்லவேண்டும். அவற்றில் உபயோகமான பல மரங்களும், செடிகளும் இருப்பதல்லாமல், மற்றநாடுகளிற்காணப்படாத அபூர்வமானமிருகங்களும் இருக்கின்றன. மழைபெய்வதற்கும் காடுகள் முக்கியமான காரணமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால், ஜனங்கள் மரங்களை இஷ்டப்படிவெட்டிக் காடுகளை அழிக்காமல் இருக்கும்பொருட்டுத் துரைத்தனத்தார் பலவிதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களால் விடப்படும் காடுகளில், அனுமதிபெற்றுக்கொண்ட பிறகே மரம்வெட்டலாம்; வேட்டையுமாடலாம். காட்டிற்கிடைக்கும் பொருள்களைக் குறைவான விலைக்கே குடிகளுக்குத் துரைத்தனத்தார் கொடுக்கிறார்கள். இந்நாட்டில் 87,000-சதுரமைல்கள் பரப்பளவுள்ள காடுகளால், வருஷந்தோறும் ஏறக்குறைய $2\frac{3}{4}$-கோடிரூபாய் துரைத்தனத்தாருக்குக் கிடைக்கிறது.

முத்திரைக்கடிதங்கள்:—தபால்தந்தி இலாகாக்களில் முத்திரைச்சீட்டுக்கள் இவ்விதம் உபயோகப்படுகின்றனவென்றும், துரைத்தனத்தார் நமக்குச்செய்துவரும் வேலைகளுக்காக நாம்கொடுக்கும் கூலிக்கு அவை செல்லுச்சீட்டுக்கள் (Receipts) என்றும் முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோம். இம்மாதிரியே நாம் நியாயஸ்தலங்களில் வியாஜ்யம் செய்யும்போதும், பத்திரங்களெழுதும்போதும் பொருளுடைய மதிப்புக்குத்தக்கபடி பணங்கொடுத்து முத்திரைக்கடிதங்கள் வாங்கி அவற்றில் விருத்தாந்தங்களை எழுதுகிறோம்; இந்தப்பணமானது துரைத்தனத்தார் நியாயஸ்தலங்களையும், நியாயாதிபதிகளையும் ஏற்படுத்தி, நம்முடையவழக்குக்களைத் தீர்த்துவைப்பதற்காக நாம்கொடுக்கும் தீர்வையென்று நினைக்கவேண்டும். நியாயஸ்தலங்களில் ஆகவேண்டிய காரியங்கள்யாவும் முத்திரைக்கடிதங்களாலேயே ஆகின்றன. இவ்வாறு முத்திரைக்கடிதங்களாற்கிடைக்கும் வரும்படியினாலேயே நியாயஇலாகா நடந்துவருகிறது. பத்திரங்களில் திருட்டுத்தனமாகத் திருத்தங்கள்செய்து ஒருவரையொருவர்மோசஞ் செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டு "ரேஜிஸ்ட்ரார்" (Registrar) என்றுசொல்லும் பத்திரப்பதிவுஅதிகாரியிடம் ஜனங்கள் சென்று பத்திரத்திலுள்ள விஷயங்களைத்துரைத்தனத்தாருடைய புஸ்தகங்களிற் பதிந்துகொள்ளும்படி செய்கிறார்கள். இதற்கும் கூலியளிக்கவேண்டும். மேற்சொல்லியவிஷயங்களைத் தாமதமின்றி எளிதில் முடிப்பதற்கு முத்திரைக்கடிதங்கள் மிகச்சிறந்த வழியாகின்றன. இந்தக்கடித விற்பனையால் வருஷந்தோறும் 6-கோடிரூபாயும் பத்திரப்பதிவினால் 57½-லக்ஷம் ரூபா

யும் துரைத்தனத்தாருக்குக் கிடைக்கின்றன.

தபால், தந்தி, இருப்புப்பாதை, நாணயச்சாலை இவற்றின்வரும்படி:—

இவற்றையெல்லாம் துரைத்தனத்தார் குடிகளுக்கு மிகவும்நயமாகச் செய்திருந்தபோதிலும் கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் இச்சாதனங்களை உபயோகிக்கின்றமையால், துரைத்தனவரும்படி பெருகிக்கொண்டே வருகின்றது. மேற்சொல்லிய இலாகாக்களையெல்லாம் ஒரேஇலாகாவாகச்செய்து (Department of Commerce and Industry) இந்தியா துரைத்தனத்தாரே கவனித்துவருகிறார்கள். இப்பொழுது சில இருப்புப்பாதைகள் துரைத்தனத்தாருக்கே சொந்தமாகிவிட்டன. நாளடைவில் மற்ற இருப்புப்பாதைகளும் உடன்படிக்கையின்படி அவர்களுடைய ஸ்வாதீனத்துக்கு வந்துவிடும். ஆகையால், இருப்புப்பாதைகளால் துரைத்தனத்தாருக்குவரவர வரும்படி அதிகமாகும். 1907-ம் வருஷத்திற் கிடைத்தவரும்படி ஏறக்குறைய 20-கோடிரூபாயும் ஆனசெலவு 17-கோடி ரூபாயும்இருக்கும். ஆகையால், ஆதாயம் ஏறக்குறைய 3-கோடிரூபாய்ஆகிறது. தபால், தந்தி, நாணயம் முதலியவற்றால் துரைத்தனத்தாருக்கு வரும்படி $4\frac{3}{4}$-கோடிரூபாயும், செலவு $4\frac{1}{2}$-கோடிரூபாயுமாகின்றன.

மேற்சொல்லிய வழிகளைத் தவிர துரைத்தனவரும்படிக்கு வேறுசில வழிகளுமுள்ளன. மைஸூர், திருவாங்கூர் முதலிய சுதேச ராஜ்யங்களிலிருந்து கிடைக்கும் கப்பமும், துரைத்தனக்கால்வாய்களை உபயோகிப்பதற்கு ஜனங்கள்கொடுக்கும் தீர்வையும், வேறுசில வரும்படியும் சேர்ந்து துரைத்தனத்தாருக்கு வருஷத்

தில் ஏறக்குறைய 12-கோடிரூபாய் கிடைக்கின்றது.

இவ்வாறு பலவிதமாகக் கிடைக்கும் மிகுதியான தீர்வைகளைக் கணக்கிட்டு ஜனங்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு ஒவ்வொருகிராமத்திலும், தாலூகாவிலும், ஜில்லாவிலும், மாகாணத்திலும் அதிகாரம்பெற்ற உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து, ஒவ்வொரு பொக்கிஷசாலைக்கும் தகுந்த அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். கிராமங்களில் மணியம்என்றும் கர்ணம் என்றும் சொல்லப்படும் அதிகாரிகளையும், சில கிராமங்கள் சேர்ந்தபிரிவுக்கு (Firka) ரேவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரையும் (Revenue Inspector), தாலூகாவிற்குத் தாசில்தார், அல்லது டிப்டி தாசில்தார் என்னும் அதிகாரியையும் (Tahsildar and Deputy Tahsildar) இவர்களுக்குமேல் டிப்டி கலெக்டர்களையும் (Deputy Collectors) ஜில்லாவிற்குஅதிகாரியாகக் கலெக்டரையும் (Collector) நியமித்து, பொக்கிஷசாலைகளுக்குத் தகுந்த காவலேற்படுத்தி இவ்விதமானவரியை வாங்குகிறார்கள். ஜில்லாவுக்குத் தலைமைஅதிகாரியாக இருப்பதால் வரிவாங்குவதோடு நிலங்களையும், குடிகளையும் பற்றித் துரைத்தனத்தாருக்குச் சமாசாரங்கள் அனுப்பவும், நிலக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்குமுள்ள விவகாரங்களைத் தீர்க்கவும், கிணறு முதலியவற்றை வெட்டி நிலங்களைச் செழிப்பாக்கக் கடன்கொடுக்கவும், ஜில்லா பொக்கிஷசாலைகளை விசாரிக்கவும், ஜில்லா கலெக்டர் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார். இவ்விதமான அதிகாரிகள் இவ்வழியிற் செய்யும் வேலையை மேல்விசாரணைசெய்வதற்கு இந்த ராஜதானியில் ரேவின்யூபோர்ட் (RevenueBoard) என்ற சங்

கத்தை ஏற்படுத்தி, ஜில்லா அதிகாரிகளாக இருந்து தேர்ச்சியடைந்த நான்கு சிறந்த உத்தியோகஸ்தர்களை அதன்அங்கத்தினராக (Commissioners) நியமித்து ரெவினியூ இலாகாவைத் தனிமையாக நடத்திவருகிறார்கள். இம்முறைகளே வங்காளம் ஆக்ரா முதலான மாகாணங்களிலும் உள்ளன. ஆனால், பம்பாய்மாகாணத்தில்மட்டும் ரெவினியூபோர்ட் என்ற சங்கத்தை ஏற்படுத்தாமல் இரண்டு கமிஷனர்களைக்கொண்டு ரெவினியூ விஷயங்களைக் கவனித்துவருகிறார்கள். புதிய மாகாணங்களிலும் ரெவினியூபோர்டுகளில்லை.

ரெவினியூஇலாகாவைத் துரைத்தனத்திற்கு வரும்படியைக்கொடுக்கும் இலாகாவென்று சொல்லவேண்டும். தேகத்தின் உறுப்புக்கள் அனைத்தும் வயிற்றிற்கு ஈயப்படும் உணவைக்கொண்டு பலப்படுவதுபோல, செலவுசெய்யும் இலாகாக்கள்யாவும் ரெவினியூ இலாகாவின் வரும்படியைக்கொண்டே திறப்படுகின்றன. ஆகையால், ரெவினியூஇலாகாவின் சட்டதிட்டங்களும், கணக்குக்களும், வரிதண்டும்முறைகளும், அதிகாரிகளும் மிகவும்ஒழுங்காக இருப்பது துரைத்தனத்திற்கு மிகவும் அவசியம். இம்மாதிரி இருக்கும்படிசெய்வதிலேயே நம்முடையதுரைத்தனத்தார்ஊக்கமுடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். முற்காலத்தில் ஜனங்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட வரியெல்லாம்துரைத்தனத்தாரிடம் சேர்வதில்லை. ஏனெனில் வரிதண்டல்செய்யும்அதிகாரிகள் தீர்வையின் சிலபாகத்தைத் தாங்களேஉபயோகித்துக்கொண்டுவந்ததாகத் தெரிகின்றது. இப்பொழுதோ ஒருபைசா அளவுகூடத் தவறுவதற்கிடமில்லை. குடிகள் கொடுக்கும்வரிகள் யாவும் ஒழுங்காகத் தண்

A. P. STUDIO, MADRAS.

1. MARKET. கடை **2. SHANDY.** சந்தை. **3. ROAD.** சாலை.

A. P. STUDIO, MADRAS.

1. PARK. சிங்காரத்தோட்டம். **2. LAMP & FOUNTAIN.** விளக்கும் தண்ணீர் குழாயும். **3. BUILDINGS.** கட்டிடங்கள்.

MUNICIPAL GIFTS.

நகரபரிபாலனச் சபையார் செய்யும் பொது நன்மைகள்.

133-ம் பக்கம் பார்க்க.

டப்பட்டுத் துரைத்தனவிஷயத்தில் உபயோகிக்கப் பட்டு வருகின்றன. மேலும் கணக்குவிஷயத்தில் துரைத்தனத்தார் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகள்யாவும் வியக்கத்தக்கனவே. இவ்வளவுபெரியநாட்டை ஆங்கிலேயர் அடைந்ததைவிட அவர்கள் 4000-மைலுக்கு அப்பாலிருந்துகொண்டு இத்தேசத்தின் மூலையிலிருக்கும் சிறியபொக்கிஷசாலையில் ஒருகாசு தவறிப்போனாலும் அதனை அப்பொழுதே கண்டுபிடிக்கக்கூடிய வழிகளை அமைத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

"வேருறுநீர் மரமெங்கும் விரவுமுதாங் கொள்சுவை
யாருணவு தேகமெலா மண்ணுறுங்கோன் கொள்ளுமிறை
பாருயிர்க்கெலாம்பின்பு பயன்படலாற் றகும்பருவத்
தேருறவே தக்கவிறை யினிதீவர் குடிகளரோ" (நீதிநூல்)

15.—WHERE WE MANAGE OUR OWN AFFAIRS

கரு.—நகரபரிபாலனம் முதலியன

குடிகளுக்குத் துரைத்தனத்தார் கொடுத்திருக்கும் ஸ்வாதீனம்—கொடுக்கப்பட்ட காலம்—நகரவிசாரணை ஜில்லா விசாரணைச் சங்கங்களின் அமைப்பு—அவற்றின் வரும்படியும் செலவும்—அவற்றாற் செய்யப்படும் பொது நன்மைகள்-மேற்கூறிய ஸ்வாதீனத்தாற் குடிகளுக்கும் துரைத்தனத்துக்கும் உள்ள நன்மைகள்.

குடும்பத்திற்குத் தகப்பன் எப்படியோ அப்படியே நாட்டிற்குத் துரைத்தனத்தாரென்று முதலிற் சொல்லியிருக்கிறோம். சிலர் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஒருவிதமான ஸ்வாதீனமும் கொடாமற் குடும்ப வேலைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்களே கவனித்துத்

தங்களுடைய அதிகாரம் முழுவதையும் அவர்களிடத்திற் செலுத்திவிடுவார்கள். ஆனல்,கல்வியும்,விவேகமுமுள்ளவர்கள் தங்கள்பிள்ளைகளுக்குக்குடும்பதர்மங்களை நன்றாகப்போதித்து அவர்களிடம் சிலவேலைகளை ஒப்புவித்து, அவர்களுக்கு ஸ்வாதீனம்கொடுத்து, அவர்களுடைய அன்பையும் நம்பிக்கையையும் பெற்றுத் தாங்கள் தலைவர்கள் என்ற விஷயத்தைக்காட்டிக் கொள்ளாமலே, மிக்க திறமையுடன் குடும்பங்களை நடத்துவார்கள். இந்த இரண்டுவழிகளுட் சிறந்தது இன்னதென்பதை யாவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் தன்பிள்ளைக்குச் சுவாதீனம் கொடுக்கிறனே அவ்வளவுக்கவ்வளவு பிள்ளை தேர்ச்சியடைவதோடு அவனும் மரியாதையாக நடத்தப்படுகிறன். ஆகையால், நம்முடைய துரைத்தனத்தார் எந்தவேலைகளைக் குடிகளே சரிவரச்செய்துகொள்ளலாமோ, அவற்றையெல்லாம்அவர்களிடம் ஒப்புவித்துஅவ்வேலைகள் ஒழுங்காக நடக்கும் வரையில் ஒதுங்கிநின்று பார்த்துவருகிறர்கள். கொடுக்கப்பட்ட சுவாதீனத்தை எப்பொழுதாவது கெட்டவழியிற் செலுத்தி ஒருவரோடொருவர் சண்டை போட்டுக்கொண்டால் அப்பொழுது குடிகளிடமிருந்து சுவாதீனத்தைச் சிறிதுகாலம் பிடுங்கிஅவர்களுக்குப் புத்திவரும்படி செய்கிறர்கள்.

தேசத்தைக்காத்து, நியாயம் செலுத்திக் கல்வியைப் பரவச்செய்து, இந்நாட்டுக்குப் பொதுவான தருமங்களைத் துரைத்தனத்தாரே நடத்தி வருகிறர்கள். ஆனல், நகரம், தாலூகா, ஜில்லா முதலியஇடங்களில் அந்த அந்த இடங்களுக்கு வேண்டிய வழிநடைகள்,

வைத்தியசாலைகள் முதலியவற்றைஅமைக்கவும், தெருக்களில் வெளிச்சம் போடவும், அசுத்தங்களைப் போக்கவும், சத்திரம் சாவடிகளைக் கவனிக்கவும், இவ்வேலைகளுக்கெல்லாம் வேண்டிய சிறு தீர்வைகளைப் போடவும், ஜனங்களுக்கே அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமான அதிகாரத்தை ஜனங்கள் வேறெந்த அரசாட்சியிலும் அடையவில்லை. 1884-ம் வருஷத்தில் லார்ட் ரிப்பன் என்பவர் ராஜப்ரதிநிதியாக இருந்தபோது நம்முடைய காருண்ய துரைத்தனத்தாரால் இஃது இந்நாட்டாருக்குக் கிடைத்தது. அப்பொழுது நகரவிசாரணைக்காகவும், ஊர்விசாரணைக்காகவும் சில சட்டங்களை(Local and Municipal Acts) ஏற்படுத்தி, நகரங்களையும், ஜில்லாக்களையும் பரிபாலித்து வரும்படி ஜனங்களுக்கு ஒருவாறு ஸ்வதந்தரம் கொடுத்தார்கள்.

மேற்சொல்லிய சட்டங்களினால், பெரியகிராமங்களில் யூனியன் (Union) என்றும், நகரங்களில் முனிஸிபாலிடி (Municipality) என்றும், தாலூகாக்களில் டாலுக் போர்ட் (Taluk Board) என்றும், ஜில்லாக்களில் டிஸ்திரிக்ட் போர்ட் (District Board) என்றும், விசாரணைச்சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. யூனியன்களில், கிராமவாஸிகள், ஐவரைப்பஞ்சாயத்தாராக நியமித்து, சொற்பமானவீட்டுவரி வாங்கிக் கிராமங்களைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளும்படி அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். முனிஸிபாலிடி யென்னும் நகரபரிபாலனசங்கத்திற்கு அங்கத்தினராக இத்தனை பேர்களே இருக்கவேண்டுமென்ற நியமமுண்டு. இவர்களுள், பாதிப்பேர்களைத் துரைத்தனத்தாரும், மற்றவர்களை ஜனங்களும் நியமிக்கிறார்கள். ஊரார்க்கு வேண்

டிய ஸௌகர்யங்களைக் கவனிப்பவர்கள், இவர்களே. தாலூகாவிசாரணைச் சபையாரெல்லாரும் இராஜாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினருட் சிலர் துரைத்தனத்தாராலும், மற்றவர்கள் சங்கத்தாராலும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இச்சங்கங்களுடைய அங்கத்தினரின் தொகை ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கின்றது. பின்வருவன இச்சங்கங்களுடைய ஆதீனத்திற்கு உட்பட்டவை:— (1) சாலைகள் (2) சாலகங்களும், கால்வாய்களும், பாலங்களும் (3) குப்பை, சாலகநீர், அசுத்தங்கள் முதலியன (4) வைத்தியசாலைகள், சத்திரங்கள், பாடசாலைகள், கடைகள், குளங்கள், கிணறுகள் முதலியன.

நகரபரிபாலன சபைக்குக் கீழே காட்டிய பல வகையான வரிகள் கிடைக்கின்றன.

1. தொழில்வரி.

2. வருஷ வரும்படியில் நூற்றுக்கு $7\frac{1}{2}$-க்கு மேற்படாத நிலவரியும் வீட்டுவரியும்.

3. வருஷவரும்படியில் நூற்றுக்கு நாலுக்கு மேற்படாமல் வீடுகளுக்கும் நிலங்களுக்கும் ஏற்படும் தண்ணீர்த் தீர்வை.

4. பலவகைவண்டிகள், பல்லக்குகள், மாடு, குதிரை முதலிய மிருகங்கள் ஆகிய இவற்றை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 6-மாதத்திற்கொருமுறை செலுத்தவேண்டியவரி.

5. அயலிடங்களிலிருந்து பட்டணத்துக்குள் வரும் வண்டிகளுக்கும், வாகனங்களுக்கும் வாங்கும் சுங்கம்.

இந்த வரும்படியைக் கொண்டு நகரபரிபாலன சங்கத்தார்கள் பிரயாணிகளுக்கு உபயோகமான சாலைகளையும், பாலங்களையும், வியாதிகளை நீக்கத்தக்க பல வைத்தியசாலைகளையும், பாடசாலைகளையும், ஏழைகளுக்கு உபயோகமான விடுதிகளையும், சத்திரங்களையும், சாவடிகளையும், வியாபாரத்திற்கு அவசியமான கடைகளையும், அசுத்தநீர் ஓடுவதற்குரிய சாலகங்களையும், கோடைக்காலங்களில் உபயோகப்படத்தக்க குளங்களையும், கிணறுகளையும் அமைப்பதல்லாமல் வருஷந்தோறும் அவற்றின் நிலைமையைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். அன்றியும் வீதிகள் குப்பையில்லாமல் சுத்தமாகஇருப்பதும், இராக்காலங்களில் தெருக்களில் விளக்குகள் போடப்படுவதும், ஓய்வுநேரங்களில் ஜனங்கள் சந்தோஷமாக உலாவுதற்குரிய சிங்காரத்தோட்டங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதும், தொத்துநோய் பரவாமல் இருப்பதற்குத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதும் இவர்களுடைய விசாரணையாலேயே. மேற்சொல்லிய வேலைகளைச் செய்வதற்குப் பலவகையான வேலைக்காரர்களையும் அதிகாரிகளையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். தொத்துநோய்கள் வருங்காலத்தில் நோயாளிகளைத் தனியிடங்களில் இருக்கச்செய்து அவர்களுக்குத் தகுந்தவைத்தியம் செய்வதல்லாமல் அவர்களுடைய வீடுகளில் தகுந்த திரவங்களைத்தெளித்து நன்றாகச் சுத்தம்செய்து வியாதி பரவாமலிருக்கும்படி ஜாக்கிரதை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பின்

வரும் அட்டவணையால் 1901-ம்வருஷத்தில் முனிசிபாலிடிகள் இருந்த நிலைமையானது விளங்கும்:—

விவரம்	எண்
முனிசிபாலிடிகள்	742
அவற்றின் ஜனத்தொகை	1,38,71,218
முனிஸிபல் மெம்பர்கள்	9,757
ஜனங்களால் நியமிக்கப்பட்ட மெம்பர்கள்	4,937

முனிசிபாலிடிகளைப் போலவே போர்டுகளுக்கும் கீழேகாட்டிய வரும்படிகள் கிடைக்கின்றன :—

1. குறித்த அளவுக்கு மேற்படாதவீட்டுவரி.

2. சாலைகளிற் செல்லும் வண்டிகள், வாகனங்கள், மிருகங்கள் முதலியவற்றிற்குச் சுங்கம்.

3. பந்தல், கொட்டகைமுதலியன போடுவதற்காக, ஒரு சதுரகஜத்திற்குத் தினம் காலணாவுக்குமேற்படாத அனுமதித்தீர்வை. (Licence fees)

4. சந்தை கூடுங்காலங்களிலும், உத்ஸவங்களிலும் வண்டிப்பேட்டைகளையும், ஸாமான் விற்கும் இடங்களையும், கிராமப் பொதுவிடங்களையும் உபயோகப்படுத்துவதற்காக ஏற்பட்டுள்ள சிறுதீர்வைகள்.

5. மலையாளம், தென்கன்னடம், நீலகிரிமுதலிய இடங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு வருஷவரும்படியில் ரூபாய்க்கு இரண்டணவும் மற்றஇடங்களில் ரூபாய்க்கு ஓரணவும் ஆகிய நிலவரி.

இந்தவரும்படியைக்கொண்டு சாலைகளை உண்டாக்கி,அவற்றில் நிழலுக்காக மரங்களைப் பயிராக்கி, வைத்

தியசாலைகள், பாடசாலைகள், சத்திரங்கள், சந்தைகள், சாலகங்கள், கிணறுகள், குளங்கள் முதலியவற்றை ஜனங்களின் ஸௌகரியத்துக்காக அமைத்து, வருஷந் தோறும் அவற்றைக் கவனித்துப் பஞ்சகாலங்களில் ஏழைகள் பிழைப்பதற்காக வேலைகள்கொடுத்து, வைத்தியத்திற்கும், அம்மைகுத்துவதற்கும் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்துவருகிறார்கள். பின்வரும்அட்டவணையில் 1901-ம் வருஷத்திய போர்டுகளின் நிலைமையானது காட்டப்பட்டிருக்கிறது:—

விவரம்	எண்
போர்டுகள்	1,073
ஜனத்தொகை	19,36,00,005
மெம்பர்கள்	15,648
ஜனங்களால் நியமிக்கப்பட்ட மெம்பர்கள்	5,216

இவ்விதம் குடிகளையே அந்தஅந்த இடத்துக் காரியங்களைக் கவனிக்கும்படி செய்வதால், துரைத்தனத்திற்கும், ஜனங்களுக்கும் உண்டாகும் நன்மைகள் பல. அந்தஅந்த இடத்திற்குவேண்டிய தேவைகளும் குறைகளும் அந்தஅந்த இடத்திலுள்ளவர்களுக்கே நன்றாகத்தெரிந்திருக்கும். மேலும் பணச்செலவு செய்வதில் துரைத்தனத்தாரைவிட, நகரவாஸிகளும் முனிஸிபல் அதிகாரிகளும் மிக்ககவனத்தையும் செட்டையும் காண்பித்துத் துரைத்தனமுறையிலும் தேர்ச்சியடைந்து பலவிதத்தில்துரைத்தனத்தாருக்குவேண்டிய உதவிபுரியலாம். ஒரு நகரத்தைப் பரிபாலிப்பதனால் உண்

டாகும் கஷ்டங்களாலேயே ஒருபெரிய தேசத்தைப் பரிபாலித்து வருவது துரைத்தனத்தாருக்கு இவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்குமென்று ஜனங்கள்தெரிந்துகொண்டு அவர்களிடம் அன்பை நன்றாகச் செலுத்தக்கூடும். இவ்விதமான அதிகாரத்தைக் குடிகளுக்குக் கொடுத்திருப்பதால், ஊக்கமும் விவேகமுமுள்ள மனிதர்கள் இந்நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குப் பலவிதத்தில் நன்மைசெய்யும் வழிகளைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிகிறார்கள். தங்களுக்கு இட்ட நகரபரிபாலனவேலையை ஜனங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சரிவர நடத்துகிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு துரைத்தனத்தில், மேல்அதிகாரங்களுக்கும், சுவாதீனத்திற்கும் தகுதியுடையவர்களாக ஆவார்கள்.

"கோவரிய சீவன் குடிகளுட லாவார்
சீவன்சும் மாவிருக்கத் தேகமுழைத் தோம்புதல்போற்
பூவலய மீதினிற்றம் பூட்சிகளி னுலுழைத்துக்
காவலனைக் காக்கக் கடனங் குடிகளுக்கே" (நீதிநூல்)

"...........அறவழி நிற்கு மறிஞரை
யறிந்தவர்க் குரிய
தேயவா திக்கந் தந்துநன் னீதி செலுத்தியெங்
கணுமருந் தினுக்குந்
தீயவ ரிலரென் றிசையுற வடக்குந் திறலுளோன்
பூதல வேந்தே" (நீதிநூல்)

PART III

மூன்றாம்பாகம்

16—OUR GOVERNMENT AND ITS STRUCTURE (PROVINCIAL GOVERNMENT)

கசு—மாகாண அரசாட்சி

கிராமஅதிகாரிகளும் ஜில்லா அதிகாரிகளும்—ஜில்லாவுக்குத்தலைவர் கலெக்டர்—இவருக்குமேற்பட்டவர் இன்னுரென்பது—மாகாணஅரசாட்சியின் அமைப்பு—கவர்னரும் அவரதுசபையும்—சட்டநிர்மாண சபையின் அமைப்பு—அதன் அதிகாரமும் வேலையும்—அதனுல் ஜனங்களுக்கு உண்டாகும் நன்மைகள்.

துரைத்தனத்தாரிடமிருந்து நாம் பெற்றுவரும் உதவிகளைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு நாம்செய்யும் பிரதி யுபகாரத்தைப் பற்றியும் இதுவரையிற் சொல்லி வந்தோம். இவ்வுதவிகளைத் துரைத்தனத்தார் இன்னசாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு செய்துவருகுரர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

ஆயிரக்கணக்கான அதிகாரிகளைக்கொண்டும் சேவகர்களைக்கொண்டுமே நமக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்விக்கிருர்கள். கிராமங்களில் கர்ணம், பட்டாமணியம்,

ஊர்க்காவற்சேவகர் முதலிய வேலைக்காரர்களும், தாலூகாக்களில் அவர்களுக்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகளும், ஜில்லாக்களில் தாலூகாஅதிகாரிகளுக்கு மேற்பட்டவர்களும் நியமிக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஜில்லாவிலுள்ள தலைமை அதிகாரிக்குக் கலெக்டர் (Collector) என்று பெயர். ஜில்லாவைச் சிறிய ராஜ்யமென்று சொல்லலாம். இந்த இராஜ்யத்திற்கு அரசர் கலெக்டர்ஆவார். துரைத்தன அங்கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஜில்லாவிற் பார்க்கலாம். இந்தியாவை 250-ஜில்லாக்களாகப் பிரித்துத் தக்க அதிகாரிகளைக்கொண்டு ஆண்டுவருகிறார்கள். சற்றேறக்குறைய ஒருஜில்லாவின் விஸ்தீரணம் 4500-சதுரமைலும் ஜனத்தொகை லக்ஷமும் இருக்கும்.

லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களைப் பாதுகாக்கும் அதிகாரிகளுக்கு, ஊக்கம், நல்லொழுக்கம், கல்வியறிவு, தயை, தைரியம், நடுவுநிலைமை, உண்மையுடைமை முதலிய சிறந்த குணங்கள் இன்றியமையாதவை. ஆகையால், இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்தியன் ஸிவில் ஸர்விஸ் (Indian Civil Service) என்ற கடினமான பரீக்ஷையில் தேறி, மேற்சொல்லிய குணங்கள்யாவும் நன்றாக அமையப்பெற்று ஜில்லா வேலைகளில் நல்ல திறமையும் அநுபவமும் உள்ளவர்களே கலெக்டர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். குடிகளிடமிருந்து தீர்வை வாங்குவதும், நியாயாதிபதிகளாக இருந்து குற்ற விசாரணை செய்வதும், தலைவர்களில்லாச் சிறுவர்களுடைய பொருளைக் காப்பாற்றித் தகுந்த வயது வந்தவுடன் அவர்களிடம் ஒப்புவிப்பதும், ஜனங்களுடைய குறைகளைக்கேட்டு அவர்களுக்கு

வேண்டிய நன்மைகளைக் கூடியவரையிற் செய்வதும் இவர்களுடைய கடமையாகும்.

சென்னை மாகாணத்தில் ஜில்லாத் துரைத்தனத்திற்கு மேற்பட்டது மாகாணத் துரைத்தனமாகும். சிலமாகாணங்களில் நாலைந்து ஜில்லாக்களை ஒரு பெரும்பிரிவாக்கி (Division)க் கமிஷனர் (Commissioner) என்ற அதிகாரியை அதற்குத்தலைவராக நியமித்திருக்கிறார்கள்.

சென்னை மாகாணத்தின் தலைவர் கவர்னர் ஆவார். அவருக்கு மந்திரிகள் (Councillors) இருவர். இவர்கள் மூவரும் 5-வருஷகாலம் அதிகாரம்செலுத்தும்படி சக்கரவர்த்தியால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இந்தியாவில் முன்னர் ஒரு வேலையிலும் இராத ஆங்கிலேயர்களே கவர்னர்களாக நியமிக்கப்பெற்று இங்கிலாந்திலிருந்து வருகிறார்கள். ஆனால்,மந்திரிகள் இருவரும் இத்தேசத்திலேயே ஜில்லா உத்தியோகங்களை வகித்துத் தேர்ச்சியடைந்து முதிர்ந்த அனுபவமுடைய ஆங்கிலேயர்கள். கவர்னரும் அவருடைய மந்திரிகளிருவரும் எல்லா இலாகாக்களையும் தங்களுக்குள் ஒருவகையாகப் பிரித்துக்கொண்டு மாகாணத் துரைத்தனத்தைக் கவனித்து வருகிறார்கள். யாதேனும் ஒருவிஷயத்தில் ஒருவருக்குச் சந்தேகம் உண்டானால் வாரந்தோறும்கூடும் ஆலோசனைஸபையில் மற்றவர்களோடு கலந்து அவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்வார். இம்மாதிரியே, பம்பாய் மாகாணத்திலும் துரைத்தனம் நடந்துவருகின்றது. மற்றமாகாணங்களில், தலைமையதிகாரிகள் இந்தியா துரைத்தனத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டுவருகிறார்களேயன்றி, சக்ரவர்த்

தியால் நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும், அரசாட்சி முறைமை இம்மாதிரியாகவே யிருக்கிறது. சில மாகாணப்பிரிவுகளிலுள்ள தலைமை யதிகாரிகளுக்கு லெப்டினெண்ட் கவர்னரென்று பெயர்.

ஆங்கில துரைத்தனத்திற்கு உட்பட்ட இந்தியாவானது, 8 - பெரிய மாகாணங்களாகவும் 5-சிறிய மாகாணங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கவர்னர்களுக்கு உட்பட்ட சென்னை இராஜதானியும் பம்பாய் இராஜதானியும், லெப்டினெண்ட் கவர்னர்களுக்கு உட்பட்ட வங்காளம், ஆக்ராவும் அயோத்தியும் சேர்ந்தபிரிவு, பஞ்சாப், பர்மா, கீழ்வங்காளம் ஆகிய இவைகளும், சீப்கமிஷனருக்கு உட்பட்ட மத்தியமாகாணங்களும் பெரிய மாகாணங்களாகும். வடமேற்கு எல்லைமாகாணம், பிரிடிஷ்பெலுசிஸ்தான், குடகு, ஆஜ்மீர், மேர்வாரா, அண்டமான் தீவுகள் ஆகிய ஐந்தும் சிறிய மாகாணங்கள். லெப்டினெண்ட் கவர்னர்களும் சற்றேறக்குறைய கவர்னர்களைப்போலவே அதிகாரமும் கௌரவமும் உடையவர்கள். கவர்னர்கள் இருக்குமிடங்களில் மந்திராலோசனைஸபைகளும் சட்டநிர்மாணசபைகளுமிருக்கின்றன. ஆனால், லெப்டினெண்ட் கவர்னர் இருக்குமிடத்தில் சட்டநிர்மாண சபை மாத்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

ஜனங்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமலும், அவர்களிற் சிறந்தவர்களோடு யோசனைசெய்யாமலும் துரைத்தனத்தார் சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. பழையசட்டங்களைத் திருத்துவதற்கும் புதிய சட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்

தும் சென்னைராஜதானியில் நியாயசபை அல்லதுசட்ட நிர்மாண சபை என ஒருசபை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இச்சபைக்குக் கவர்னரும், அவருடைய மந்திரிகளிருவரும், அட்வோகேட்ஜனரல் என்பவரும், துரைத்தன அதிகாரிகள் ஒன்பதுபேரும், துரைத்தன உத்தியோகத்தில் இல்லாத பதினொருபேர்களும் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தப் பதினொருபேர்களுள் 4-பேர்கள் துரைத்தனத்தாராலும் மற்றவர்கள் மாகாணத்திலுள்ள பற்பல சபையார்களாலும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், சபையார்களுடைய நியமனத்தைத் துரைத்தனத்தார் அங்கீகரிக்கவேண்டும். நகரபரிபாலன சபையார்களும் ஜில்லா ஸபையார்களும் (Municipalities and District Boards) சேர்ந்து 4-பிரதிநிதிகளையும் சென்னைச்சர்வகலா சங்கத்தார் (Senate) ஒருவரையும், சென்னை நகரபரிபாலன சபையார் (Madras Corporation) ஒருவரையும், சென்னை வர்த்தகச் சங்கத்தார் (Chamber of Commerce Madras,) ஒருவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். துரைத்தன அதிகாரிகளாக உள்ள அங்கத்தினர் துரைத்தனத்தாராலேயே நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஜனப்பிரதிநிதிகள் முகமாக ஜனங்களுடைய மனோபாவங்களையும் குறைகளையும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டே சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கருதி 1861-ம் வருஷம் முதல் ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் துரைத்தனத்தார் இச்சபைகளில் அதிகமாக நியமித்து வருகிறார்கள். இதற்கேற்ப, இப்பொழுது ராஜ்ய பாரத்தை வகிப்பவரும் இந்தியா துரைத்தனத்தின் பிரதம காரியதர்சியுமாகிய ஜான்

மார்லே (John Morley) பிரபு என்பவர் இந்தியா துரைத்தனத்திற் பல சீர்திருத்தங்கள்செய்ய வேண்டுமென்றும், அவற்றுள்முக்கியமாக குடிகளின் எண்ணங்களைத் தெரிவிக்கக் கூடிய பிரதிநிதிகளை எல்லாச்சபைகளிலும் மிகுதியாக நியமிக்கவேண்டுமென்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார். இம்மஹானுடைய எண்ணங்கள் நிறைவேறியபின் மந்திராலோசனை ஸபைகளிலும் பல மாறுபாடுகள் உண்டாகக்கூடும். இந்நாட்டிற் புகழ்பெற்ற ஸின்ஹா என்னும் கனவானைக்கவர்னர் ஜெனராலுடைய மந்திராலோசனை ஸபையிற் சட்ட சம்பந்தமான அங்கத்தினராக (Law Member) த்துரைத்தனத்தார் சிலநாட்களுக்குமுன் நியமித்திருப்பதைக் கண்டு இந்தியர்கள் சந்தோஷமடைகிறார்கள்.

மேற்சொல்லிய சட்ட நிர்மாண சபைகளில் சட்டதிட்டங்கள் செய்வதல்லாமல் துரைத்தனத்தின் வரவு செலவு கணக்குக் (Budget)களைப் பற்றி விசாரித்துத் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை வெளியிடவும், மதம், தீர்வை, சேனை, மற்றத்துரைத்தனத்தாருக்கும் இந்தியாதுரைத்தனத்தாருக்குமுள்ள விவகாரங்கள் ஆகியஇவ்விஷயங்களைத்தவிர மற்றவற்றைப்பற்றிக் கேட்பதற்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகாரம்உண்டு. இக்காரணம்பற்றியே, ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் குடிகளுடைய எண்ணங்களையும் தேவைகளையும் வெளியிட்டுத் துரைத்தனம் நன்றாக நடைபெறும்படி செய்கிறார்கள். இவ்வாறு துரைத்தனத்தார் பலவகையான உபாயங்களால் குடிகளுடைய குறைகளைத்தீர்த்து

அவர்களுடைய அன்பைக்கைக்கொள்வதால் துரைத்தனம் நிலைபெறு மென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

“ தம்முயிர்க் குறுதி யெண்ணார்
 தலைமகன் வெகுண்ட போதும்
வெம்மையைத் தாங்கி நீதி
 விடாதுநின் றுரைக்கு மெய்யர்
செம்மையிற் றிறம்பல் செல்லாத்
 தேற்றத்தார் தெரியுங் கால
மும்மையு முணர வல்லா
 ரொருமையே மொழியு நீரார்.” (கம்பராமாயணம்)

17.—OUR GOVERNMENT AND ITS STRUCTURE (INDIA GOVERNMENT)

கஎ.—தேச அரசாட்சி

கவர்னர் ஜனரலும் அவருடைய மந்திராலோசனை சபையும்—துரைத்தன இலாகாக்கள்—சட்டநிர்மாண சபையின் அமைப்பு—மந்திராலோசனை சபையாரின் அதிகாரங்கள்—தேசத்தலைவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரமும் ஸ்வாதீனமும்.

இத்தேசம் 13-மாகாணங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுத் தனித்தனியாகத் துரைத்தனம் நடத்தப்படுகிறதென்பது முன் அத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டது. மாகாண அரசாட்சிகளை மேல்விசாரணை செய்வதற்கும், எல்லாத் துரைத்தனங்களும் சற்றேறக்குறைய ஒரேவிதமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வதற்கும், இத்தேசத்திற்கும் மற்றத்தேசங்களுக்குமுள்ள பொதுவான விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கும், தேசத்தலைவர்கள் இருக்கவேண்டுவது அவசியமல்லவா! ஆகையால் பெரிய இத்தேசத்தை ஆளுவதற்கு ஐந்துவருஷங்

களுக்கு ஒருமுறை ஆங்கிலேயகனவான் ஒருவர் சக்ர வர்த்தியால் நியமிக்கப்பெற்று ராஜப்ரதிநிதியாக இந் நாட்டிற்கு இங்கிலாந்திலிருந்துவருகிறார். அவருக்குக் கவர்னர்ஜெனரல் என்று பெயர். இத்தேசத்துத் துரை த்தன விஷயத்தில் தேர்ச்சியடைந்த 6-கனவான்கள் அவருடைய யோசனைத் துணைவர்களாக ஐந்துவருஷங் களுக்கொருமுறை நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் ஆறுபேரும் சேர்ந்த சபைக்கு மந்திராலோசனை ஸபை யென்று பெயர். இத்தேசத்து முக்கிய ஸேனாதிபதி யும் இச்சபையின் அங்கத்தினராவர்.

இந்தியா துரைத்தனமானது 8-இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருஇலாகாவுக்கும் ஒவ் வொருகாரியதரிசியை நியமித்து, கவர்னர்ஜெனரலும் அவருடையமந்திரிகளும் தாங்களே பிரிவுக்குத் தக்க படி காரியங்களைக் கவனித்து வருகிறார்கள். பிரிவு கள்எட்டும் பின் வருமாறு:—

1. அன்னிய துரைத்தன விசாரணை இலாகா (Foreign Department.)

2. இந்தியா சம்பந்தமாக இங்கிலாந்தில் நடக் கும் அரசாட்சி இலாகா (Home Department.)

3. விவசாயத் தீர்வை இலாகா (Department of Revenue and Agriculture.)

4. பொக்கிஷ இலாகா (Finance Department.)

5. வர்த்தகக் கைத்தொழில் இலாகா (Department of Commerce and Industry.)

6. சட்ட நிர்மாண இலாகா (Legislative Department.)

A. P. STUDIO, MADRAS.

VICTORIA AND HER FAMILY.

விக்டோரியாவும் அவரதுகுடும்பமும்

EMPEROR. EMPRESS.

LORD MINTO.

INDIAN PRINCES.

OUR PRESENT RULERS.

இப்போது நம்முடைய தலைவர்கள்.

7. பொது நன்மைக் கட்டிட இலாகா (Public Works Department.)

8. ஸைன்னிய இலாகா [(i) Army and (ii) Military Supply Department.]

இந்நாட்டில், ஆங்கிலேய துரைத்தனத்துக்கு உட்பட்ட இடங்களில் வசிக்கும் எல்லா ஜனங்களுக்கும், உட்படாத விடங்களில் வசிக்கும் இந்தியர்களுக்கும், சுதேசராஜ்யங்களில் (Native States) வசிக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் சட்டநிர்மாண இலாகாவிற் சட்டங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இதற்காக, மந்திராலோசனை ஸபையானது சட்டநிர்மாண சபையாக மாறுவதோடு 16-புதிய அங்கத்தினர்களை உதவியாக அடைகின்றது. இவர்களுள் 8-அங்கத்தினராவது துரைத்தனவேலையில் இல்லாதவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த 8-பேர்களில், நால்வரை, சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, அல்லஹபாத் என்னும் மாகாணங்களிலுள்ள சட்டநிர்மாணசபையார்களுள் துரைத்தன வேலையிலில்லாதவர்களும், ஒருவரை, கல்கத்தா வர்த்தகச்சங்கத்தாரும் நியமிக்க வேண்டுமென்றும் விதித்திருக்கின்றனர். மற்றவர்களையெல்லாம் கவர்னர்ஜனரலே தம்முடைய இஷ்டப்படி நியமித்துக்கொள்ளலாம்.

கவர்னர்ஜனரலும் அவருடைய ஆலோசனைசபையின் மந்திரிகள் 6-பேர்களுமே இந்நாட்டுக்குத்தலைவர்கள் என்று சொல்லவேண்டும். துரைத்தன உத்தரவுகள் யாவும் இவர்களுடைய பெயராலேயே வெளியாகின்றன. இத்தேசத்துத் துரைத்தன விஷயங்களையும், இந்நாட்டுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்குமுள்ள வர்த்தமானங்களையும் சட்டநிர்மாணத்துக்கு வேண்டிய ஆதாரங்

களையும் கவனிப்பதற்காகச் சில தினங்களுக்கொரு முறை இவர்கள் சந்தித்து யோசனை செய்கிறார்கள். ஆயினும், குறிப்பிட்ட சில ஸமயங்களில் மந்திராலோசனை சபையார்களைக் கேளாமலே கவர்னர் ஜனரல் தீர்மானங்கள் செய்யலாம்.

இங்கிலாந்தில் இந்நாட்டுக் காரியதரிசியாக இருப்பவர்கூட, மேற்கூறிய தலைவர்களின் அதிகாரத்திற் பிரவேசிப்பதில்லை. இந்தியா துரைத்தனத்திற்கு வேண்டிய அளவு ஸ்வாதீனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியர்களை இம்மாதிரிதான் நடத்தவேண்டுமென்று சீமையில் உள்ளோர் இங்குள்ள தலைவர்களுக்கு ஒருபோதும் கட்டளையிடுவதில்லை; கவர்னர்ஜனரல் அபிப்பிராயம் கேட்கும்போதுமட்டும் சீமையிலுள்ள காரியதரிசியானவர் தம்முடைய எண்ணங்களை வெளியிடுவார். இந்நாட்டில் வசிக்கும் அதிகாரிகளிடத்து இவ்விதம் அளவற்ற நம்பிக்கை வைப்பதில் ஒருவிதமான அபாயமும் இல்லை. நாம் ஒருவனுக்குக் கஷ்டமான வேலையைக் கொடுத்துவிட்டு அவ்வேலையில் அடிக்கடி தலையிட்டு வந்தால் வேலையும் அலங்கோலமாகிவிடும்; வேலை செய்வோனுக்கும் அதிற்கவனமும், உத்ஸாகமும் குறையும். ஆகையால், சீமையில் உள்ளவர்கள் இந்நாட்டின் துரைத்தனத்தை வகிக்கும் தலைமையதிகாரியிடம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்து அவர் செய்யுங்காரியங்களில் தலையிடாமல் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு துரைத்தனவிஷயம் நன்றாக நடைபெறுவதன்றி ஜனங்களுக்கும் அவரிடம் அன்பும் மரியாதையும் அதிகரிக்கும். இந்நாடு சீமையில் உள்ளவர்களுக்குச் சிறந்த மூலதனமாக இருப்ப

தால் அவர்களால் அனுப்பப்படும் தலைவர்கள் இத்தேச த்துக்கு நன்மையையும் தங்கள் தேசத்துக்குப் புகழை யும் விளைவிக்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

"ஆளுமரசன்பாலன்புமவனுக்காவதறியறிவும்
ராளுமவற்றைக்கலங்காமனன்குமுடிக்குமுளத்துணிவும்
மூளும்விளைக்குத்தன்கரத்தின் மொய்த்தபொருளின்விழை யாத
சோளுமுடையான்புரிவினையிற்குற்றமுறாதுகுணமேயாம்"
(விநாயகபுராணம்)

18.—OUR GOVERNMENT AND ITS STRUCTURE (HOME GOVERNMENT)

கஅ.—இந்தியாவைப்பற்றி இங்கிலாந்தில் நடக்கும் அரசாட்சி

இந்தியா காரியதரிசியும் அவருக்கு உதவியாகவுள்ள மந்திராலோசனை ஸபையும்—அவருக்கும் சக்கரவர்த்திக்கு முள்ள சம்பந்தம்—ஆங்கிலேயஅரசர்களிடத்து இந்நாட்டா ருக்குள்ள அன்பும், அதன்காரணமும்—இந்த அன்பைத் தெரிவிக்கும் அடையாளங்கள்.

இத்தேசமானது இங்கிலாந்துக்கு உரியதென்பதை யாவரும்அறிந்திருக்கலாம். இந்தராஜ்யத்தின் நன்மைகளைத் தேடுவதற்கும், மேல் விசாரணை செய்வதற்கும்,இங்குள்ளசமாசாரங்களை உள்ளபடி அறிந்து ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்குத் தெரிவிப்பதற்கும் சீமையிலேயே சில அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டுவது அவசியமானதால் "ஸெக்ரடரி அப் ஸ்டேட்" (Secretary of

State) என்ற காரியதரிசி இங்கிலாந்தின் பிரதான மந்திரியால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவருடைய ஆபீஸானது லண்டன் மாநகரத்தில் உள்ளது. அதற்கு 'இந்தியா ஆபீஸ்' (India office) என்று பெயர். சக்கரவர்த்தியின் மந்திரிகளுள் இந்தியாவின் காரியங்களைக் கவனிப்பவரும், இந்நாட்டு வர்த்தமானங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்குத் தெரிவிப்பவரும் இவரே. இவருக்கு உதவியாக, ஏறக்குறைய 15-கனவான்கள் சேர்ந்துள்ள மந்திராலோசனை ஸபையொன்று இருக்கிறது. இச்சபையின் அங்கத்தினர்கள் இந்தியாவில் 10-வருஷங்களுக்குமேல் வசித்து இந்நாட்டுவிஷயங்களில் நல்ல அனுபவமுள்ள சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள்; இப்பொழுது இந்தியா காரியதரிசியாக இருப்பவராகிய ஜான் மார்லே (John Morley) என்றபிரபு மேற்சொல்லியசபையில் இரண்டுஇந்தியகனவான்களை நியமித்திருக்கிறார். இக்கனவான்கள், கேட்கப்படும் விஷயங்களில் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லவும், காரியதரிசி கொடுக்கும் வேலையைச் செய்யவுங் கூடுமேயன்றி தாங்களாகவே ஒரு காரியத்தையுஞ் செய்ய அதிகாரம் பெற்றிலர். ஆனால், இவர்களுடைய சம்மதமின்றி ராஜ்யச்செலவுகள் காரியதரிசியினாற் செய்யப்படமாட்டா. அந்தரங்கமாக நடத்தவேண்டிய ராஜநீதி முறைகளில் இவர்களுக்குத் தெரிவிக்காமலே எந்தக்காரியத்தையும் காரியதரிசி முடித்துவிடலாம். ஆங்கிலேய துரைத்தனத்திற்குத் தலைவர்களாகிய சக்கரவர்த்திக்கும் ஜனப்ரதிநிதி ஸபையார்களுக்கும் (Parliament) உட்பட்ட ஓர் அதிகாரியென்று இந்தியா காரியதரிசியைக் கருதவேண்டும். இவர் தம்மிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட ராஜ்ய

த்தின் அமைதி, க்ஷேமம், இவ்விஷயங்களில் மேற்சொல்லிய தலைவர்களுக்குமட்டும் உத்தரவாதம் சொல்ல வேண்டியவர். ஆங்கிலேயர்களுக்கு நம்பிக்கையுள்ள பிரதிநிதிகளுள் முதிர்ந்த ஒருகனவானை முதல் மந்திரியாக (Prime Minister) ஆங்கிலேய வேந்தர் நியமிக்கிறார். இவர் தமக்கு உட்பட்ட ராஜாங்க இலாகாக்களைக்கவனிப்பதற்கும், ராஜ்யநிர்வாகத்தில் உதவிசெய்வதற்கும் ஜனப்ரதிநிதிகளுள் தமக்குச் சமமான சிலரை உபமந்திரிகளாக நியமித்துக் கொள்ளுகிறார். முதல் மந்திரியும் உபமந்திரிகளும் சேர்ந்துள்ள ஸபையைக் 'காபினெட்' (Cabinet) என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஸபையில் இந்தியா காரியதரிசி ஓர்அங்கத்தினர். பார்லிமெண்டில் ஜனப்பிரதிநிதிகளாற் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் இவர் உத்தரம் சொல்லி இந்தியாதுரைத்தன ஸம்பந்தமான வரவுசெலவு விஷயங்களை (Budget) அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்வதல்லாமல், இத்தேசத்தில் உள்ளசட்ட நிர்மாண சபைகளிற் செய்யப்படும் தீர்மானங்களுக்குத் தம்முடைய சம்மதத்தைக் கொடுத்து ஆங்கிலேய வேந்தருடைய அபிப்பிராயத்தையும் கலந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இத்தேசத்துச் சக்கரவர்த்தியாகிய ஆங்கிலேயவேந்தரும், அவருக்கு உதவியாக இருக்கும் பார்லிமெண்டு சபையாருமே இத்தேசத்தில் நடக்கும் எல்லா அதிகாரத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் பாத்தியப்பட்டவர்களென்று சொல்லலாம்.

இந்நாட்டுத் துரைத்தனவிஷயங்களுள் ஒன்றுந் தெரியாதவர்களுக்குக் கூட, காலஞ்சென்ற சக்கரவர்த்தினியாரின் பெயரும், இப்பொழுது உள்ள சக்கர

வர்த்தியின் பெயரும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். ஆங்கிலேயவேந்தர் குடும்பத்தில் இந்நாட்டாருக்குள்ள பற்றும், மரியாதையும் அளவற்றன. ராஜவிசுவாஸம் என்பதே இத்தேசத்தார்களுக்கு முதன்மையான குணமாக இருக்கிறது. அரசர் குடிகளின் ஊழியக்காரரென்றும், ஜனங்களின் எண்ணப்படி செங்கோல் செலுத்தும் மட்டுமே அவருக்கு மரியாதை செய்யப்படுமென்றும், கனவிலும் இந்நாட்டார் நினைத்திலர். ஆங்கிலேய அரசாட்சிக்கு உட்பட்டது முதல் இந்நாட்டாரிடத்து ஆங்கிலேயமன்னர்கள் அன்பு பாராட்டித் துரைத்தனத்தைப் பலப்படுத்திக் குடிகளுக்கு அபயம் அளித்துப் பலவகையாக உதவிசெய்து வந்திருப்பதால், இந்நாட்டுஜனங்கள் அவர்கள் குடும்பத்திற் பற்றுள்ளவர்களாக இருப்பது வியக்கத்தக்கதன்று. காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாராணியின் செங்கோன்மையே இவ்வித ராஜவிசுவாஸத்துக்குக் காரணமென்று சொல்லலாம். 1858-ம் வருஷத்தில் நடந்தபோர்வீரர்களுடைய கலகத்துக்குப்பின்னர் இந்தியாவை இப்பெருமாட்டியார் தம் ஆதீனத்திற் கொண்டுவந்தபொழுது, இத்தேசத்திலிருந்த சில ஆங்கிலேயர்கள், கலகஞ்செய்து அதிக நஷ்டத்தைஉண்டாக்கிய இந்தியர்களை அடியோடு அழித்துவிடவேண்டுமென்று முறையிட்டார்கள். அச்சமயத்திற் கருணைப் பெருங்கடலாகிய சக்கரவர்த்தினியார், சிறந்த நீதிநூல்களில் எழுதியுள்ளபடி, 'பகையை அன்பால் வெல்லவேண்டும்' என்றகொள்கையைக்கொண்டு, ஆங்கிலேயர்களுடைய வார்த்தையைக் கேளாமல் இந்தியர்களுக்கு அபயம் அளித்துத் துரைத்தனவிஷயத்தில், ஜாதி வித்தியாஸத்

தைக் கவனிப்பதில்லையென்றும், மதவிஷயங்களிற் பிர வேசிப்பதில்லை யென்றும், எந்நிலையராயினும், எக்குடிப்பிறந்தோராயினும், எம்மதத்தோராயினும், யோக்கியதைக்குத் தக்கபடியே உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படுமென்றும் டில்லிமாநகரிற் பிரசுரஞ் செய்வித்தார். அன்றியும், இந்நாட்டுச் சிற்றரசர்கள் சீமைக்குப் போகுங்காலங்களில் அவர்களை மகிழ்வுடன் ஏற்று இந்தியர்களுடைய க்ஷேமலாபங்களை அவர்களிடம் பிரியமாகக்கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு தம்முடைய அரண்மனையிலும் சில உத்தியோகங்களுக்கு இந்தியர்களை நியமித்துப் பலவிதமாக இத்தேசத்தாரிடம் இருந்த பிரியத்தை வெளியிட்டு வந்தார். ஆகையால், 1901-ம் வருஷத்தில் இப்பெருமாட்டியார் காலஞ்சென்றபோது பசுவை இழந்த கன்றைப்போல் இந்நாட்டார் இவருடைய பிரிவாற்றாமையால் மிக வருந்தி இனி இம்மாதிரியான குணநிதி எப்போது கிடைக்குமென்று மிக்க கவலை யுற்றிருந்தனர். ஆனால், இவருடைய புத்திரராகிய எட்வர்ட் அரசர் பட்டத்துக்கு வந்தபின் தாயைப்போலவே துரைத்தனம் வகித்து மற்ற அரசர்களோடு சமாதான உடன்படிக்கைகள் செய்துகொண்டு, 1876-ம் வருஷத்தில் தாமே சுற்றிப்பார்த்த இத்தேசத்தை அன்போடு பரிபாலித்துச் சென்ற 1908-ம் வருஷம் டிஸம்பர் மாதத்தில் தம்முடைய நன்மொழியால் அப்பெருமாட்டியின் பட்டயத்தை உறுதிப்படுத்தியதால் மேற் கூறிய துயரமானது நீங்கிவிட்டது. மேலும், இவருடைய குமாரரும் யுவராஜாவுமாகிய ஜார்ஜ் என்பவர், 1906-ம் வருஷத்தில் இத்தேசத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து, ஜனங்களோடுசம்பாஷி

ROJA. MUTHIAH
ARTIST

M. E. Press, Madras.

இளவரசர் இந்நாட்டிற்செய்த சுற்றுப்பிரயாணம்

த்து, இந்நாட்டிலுள்ள ஆச்சரியங்களைக் கண்ணுற்று, கடைசியில் சீமைக்குத் திரும்பியபோது இந்நாட்டாரை 'அன்பு' என்கிற பாசத்தாலேயே கட்டவேண்டுமென்று உரைத்தனர். இந்தப் பிரியவசனம் இந்நாட்டாருக்கு அமிர்தம் போல இருந்தது. இப்படியே

பல ஸமயங்களில், ஆங்கில அரசர்கள் இத்தேசத்தாரிடத்து அளவற்ற பிரியத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றபடியால் அவர்கள் குடும்பத்தில் இந்நாட்டாருக்குள்ள பற்றும் நம்பிக்கையும் பெருகிக்கொண்டே வருகின்றன.

சிறந்த துரைத்தனமுறைகளைக் காட்டிலும் அரசனுடைய குணவிசேஷங்களிலேயே இத்தேசத்தாருக்கு நோக்கம் அதிகம். குடிகளே துரைத்தனம் வகிப்பதென்பது இத்தேசத்திற்குப் புதிது. நம்முடைய வேந்தர் நம்முடைய நன்மையை நாடுகிறாரென்ற எண்ணமானது இந்நாட்டாருக்கு வந்துவிட்டால் துரைத்தனமுறைகளிற் சில தவறுகள் இருந்தபோதிலும் அவற்றைச்சிறிதும் கவனிக்க மாட்டார்கள். துரைத்தன மேலதிகாரிகளாகிய ஆங்கிலேய கனவான்கள் சிறிதுகாலம் இந்நாட்டில் இருந்துவிட்டுப் பிறகு ஜன்மதேசம் போய்விடுவதும், இந்தியாகாரியதரிசியானவர் தம்முடைய உதவிச்சங்கத்தார் அதிகாரத்தில் இருக்கும் மட்டும் மந்திரியாக இருந்துவிட்டு அப்பால் விலகி விடுவதுமே, துரைத்தன முறைகள்யாவும் சக்கரவர்த்தி மௌனமாகச் செலுத்தும் அதிகாரத்தால் ஒழுங்காகவும் சிறப்பாகவும் உள்ளன வென்று ஜனங்கள் நினைக்க இடந்தருகின்றன.

செங்கோன்மன்னர்களைத் தெய்வம்போற் கொண்டாடுவது இந்நாட்டாருக்குத் தொன்றுதொட்ட வழக்கம். சிறுபிள்ளைகள் படிக்கும் பாடசாலைகளில் "வேந்தன்வாழ்க" என்று சொல்லும் வாழ்த்தும், கல்யாணகாலங்களில் ராஜஸம்பாவனை ஏற்பட்டிருப்பதும் மேற்சொல்லிய வழக்கத்தை வலியுறுத்துகின்றன. தங்களு

டைய அளவற்ற ராஜபக்தியை வெளியிடும் பொருட்டுக் காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாராணியின்பெயரால், சிறந்தமாளிகை யொன்றை, ஆதிகாலத்தில் டில்லிநகரில் மொகலாயர்களாற் கட்டப்பட்ட கட்டிடத்தைப்போலவே சென்னையிலுள்ளோர் அமைத்து இந்நாட்டுத் தொழிலாளிகளாற் செய்யப்படும் வஸ்திரம், கம்பளம், மரஸாமான், பித்தளைஸாமான், தந்தஸாமான் முதலிய சிறந்த பொருள்களை வருவித்து அதில்விற்று வருகிறார்கள். வேறுவேறான சமயக்கொள்கைகளையனுஸரிக்கும் பற்பல ஜாதியார்கள் வஸிக்கும் இந்நாட்டில், ராஜபக்தியையும் ஒற்றுமைக்குச் சிறந்த காரணமாகச் சொல்லலாம்.

"குலமகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயு மறவோர்க்
கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குந் தெய்வ
மிலைமுகப் பைம்பூ ணிறை." (நீதிநெறிவிளக்கம்)

"மந்திரக் கிழவர் கண்ணு மக்கடன் றூள்க ளாகச்
சுந்தர வயிரத் திண்டோ டோழராச் செவிக ளொற்று
வந்தர வுணர்வு நூலா வரசெனு முருவு கொண்ட
வெந்திர மிதற்கு வாயாத் தூதுவ ரியற்றப் பட்டார்."
(சூளாமணி)

19--ENGLAND'S SUZERAINTY

கக—இங்கிலாந்தின் ஏகாதிபத்தியம்

இங்கிலாந்தின் அரசர் இந்தியா சக்கரவர்த்தி என்பது—சுதேச ராஜ்யங்களின்வகைகளும் விஸ்தீரணமும்—அவற்றிற்கும் துரைத்தனத்துக்கும் உள்ள ஸம்பந்தம்—அவற்றைக் காப்பதால் துரைத்தனத்தாருடைய செங்கோன்மை வெளியாகின்றதென்பது—ஆங்கிலேயர்களுடைய மேற்பார்வை

யாய் சிற்றரசுகளுக்கு உண்டாகும் நன்மைகள்—சுதேச ராஜ்யங்களால் உள்ள நன்மைகள்.

பல . சிற்றரசர்களுக்கு மேற்பட்ட வேந்தரைச் சக்கரவர்த்தியென்றும், சிற்றரசர்களில்லாத தேசத்தின் மன்னரை அரசரென்றும் சொல்லுவதுண்டு. ஆனது பற்றியே, மாக்ஷிமைதங்கிய எட்வர்ட் மன்னர், சிற்றரசர்களில்லாத இங்கிலாந்துக்கு அரசரென்றும், மைஸூர், திருவாங்கூர், புதுக்கோட்டை, பரோடா, ஹைதராபாத் முதலிய பல சிறியராஜ்யங்கள் அமையப்பெற்ற இந்தியாவுக்குச் சக்கரவர்த்தியென்றும் சொல்லப்படுகிறார்.

இந்நாட்டில், சிற்றரசர்களுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் பரப்பளவு ஏறக்குறைய ஏழு லக்ஷம் சதுரமைல் என்றும், அவற்றின் ஜனத்தொகை ஏழு கோடி என்றும் தெரிகின்றது. ஷை ராஜ்யங்களுள் பெரியவைகளாகிய 175, இந்தியா துரைத்தனத்தாராலும், சிறியவைகளாகிய 500, மாகாணத்துரைத்தனத்தாராலும் கவனிக்கப்படுகின்றன. அநேக ராஜ்யங்கள் மிக்க செழிப்புள்ளவை. மைஸூர் ராஜ்யம் பொன்விளையும் பூமியெனப் பேர்பெற்றது. இடமகன்ற நிஜாம் ராஜ்யத்தில் நிலக்கரி, இரும்பு முதலிய உபயோகமுள்ள பொருள்கள் அகப்படுகின்றன. பரோடாவைக் கூர்ஜர நாட்டுக்கு நந்தவனமென்று சொல்லலாம். காஷ்மீரமும், திருவாங்கூரும் இயற்கை யமைப்பிற்கும், நல்ல காட்சிகளுக்கும் பெயர் பெற்றவை.

இந்நாட்டில் 20-சதுரமைலளவுக்கு மேற்படாத பரப்புள்ள மிகச்சிறிய ராஜ்யங்களும்பல இருக்கின்றன. பொதுவாக, ராஜபுதனத்திலும், மத்திய இந்தியா

விலும் உள்ள ராஜ்யங்கள் சிறியவைகளே. தென்னிந்தியாவிலோ, ஆங்கிலேய துரைத்தனம் ஏற்படுவதற்குமுன்பு பலமுள்ள அரசர்கள் சிறியராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு அவற்றைப்பெரியவைகளாகச் செய்துவைத்திருந்தார்கள். அந்த நிலைமையிலேயே அவை இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. பின்வரும் அட்டவணைகளால் சுதேசராஜ்யங்களின் பெயர்கள் முதலியன விளங்கும்:—

க.—இந்தியா துரைத்தனத்தாருடைய பார்வைக்கு உட்பட்டவை *

பெயர்.	விஸ்தீரணம்; சதுரமைல்.	1901ம்-வருத்திய ஜனத்தொகை.	கப்பம் இத்தனை லக்ஷம் ரூபா என்பது.
1. நேபாளம்	54,000	40,00,000	150
2. நிஜாம்ராஜ்யம்	82,698	1,11,41,142	359
3. மைஸூர்	29,444	55,39,399	190
4. பரோடா	8,099	19,52,692	123
5. காஷ்மீரம்	80,900	29,05,578	87
6. பலுச்சிஸ்தான் ஏஜென்ஸி	78,034	4,28,640	10
7. மத்திய இந்தியா ஏஜென்ஸி: 148-ராஜ்யங்கள்	77,395	85,10,317	421
8. ராஜபுதன ஏஜென்ஸி:20 ராஜ்யங்கள்	1,28,918	98,41,765	320

* 1. Nepaul, 2. Nizam's Dominions, 3. Mysore 4. Baroda, 5. Cashmere, 6. Baluchistan Agency 7. Central India Agency, 8. Rajputana Agency.

உ.—மாகாணத் துரைத்தனத்தாருடைய
மேற்பார்வையிலிருப்பவை

மாகாணத்தின் பெயர்.	ராஜ்யங்களின் எண்.	விஸ்தீரணம்.	1901-ம் வருஷத்திய ஜனத்தொகை.	கப்பம் இத்தனை லட்சம் ரூபாய் என்பது.
சென்னை	* 5	9,969	41,88,086	141
பம்பாய்	354	65,761	69,08,648	420
வங்காளம்	30	58,652	39,98,544	78
பஞ்சாப்	34	36,532	44,24,398	155
பர்மா	52	67,011	17,77,987	13½
மத்தியமாகாணங்கள்	15	29,435	19,96,383	21
அஸ்ஸாம்	26	12,356	3,94,984	4½
ஆக்ரா	2	5,079	8,02,097	36

* திருவாங்கூர், கொச்சி, புதுக்கோட்டை, சாந்தூர், பங்கனபள்ளி.

மேற்சொல்லிய இடங்களில் ஹிந்துக்கள், மகமதியர்கள், பௌத்தர்கள், ஸீக்கர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் முதலிய பற்பல மதஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயஅரசாட்சியால் உள்ளநன்மைகள் எல்லாவற்றையும் இவர்களும் அடைகிறார்கள். ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் அதற்குரிய சிற்றரசராலேயே ஆளப்பட்டுவருகின்றது. இவற்றின் துரைத்தன விஷயங்களில் இந்தியா துரைத்தனத்தார் அனுவசியமாகத் தலையிடுகிறதில்லை. குடிகளுக்குவேண்டிய சட்ட திட்டங்கள்யாவும்சிற்றரசர்களாலேயே செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், துரைத்தனத்தாருக்கும் சிற்றரசர்களுக்கும் சம்பந்தமான விஷயங்கள் மட்டும் துரைத்தனத்தாருடைய பிரதிநிதிகளாகச் சுதேசராஜ்யங்களில்வஸிக்கும்ஆங்கிலேயமந்திரிகளால்

(Residents) நடத்தப்படவேண்டும். அன்றியும், இவ்விடங்களில் உள்ள வேலைகளுக்கு ஐரோப்பியர்களை நியமிப்பதாக இருந்தால் துரைத்தனத்தாருடைய அனுமதி வேண்டும். சிற்றரசர்கள், ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாரோடன்றி மற்றத் துரைத்தனத்தார்களோடு சம்பாஷிக்கவாவது காரியம் நடத்தவாவது அதிகாரம் பெற்றிலர். இந்த ராஜ்யங்களிலுள்ள சேனைகள்யாவும் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்துக்கு உட்பட்டவை.

இச்சிறுராஜ்யங்களிற் கலகம் நேரிடாமல் மேற்பார்வையிட்டு வருகிறார்களேயன்றி,இவற்றை எப்படியாவது கைப்பற்றித் தங்கள் ராஜ்யத்துடன் சேர்த்து விட வேண்டுமென்று ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார் எண்ணவில்லை. 1858-ம் வருஷத்தில் மாகூஷிமைதங்கிய விக்டோரியா மகாராணியாரால் ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டயத்தில், "அயல் நாடுகளைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்ற ஆசை நமக்கு இல்லை; பிறர் நம்முடைய நாடுகளிற் பிரவேசிப்பதாக இருந்தாலும் இடங்கொடோம்; அவர்களுடைய நாடுகள் அபகரிக்கப் படுவதையும் பார்த்திரோம்; சிற்றரசர்களுடைய உரிமைகளையும், மேன்மையையும், குலப்பெயரையும் ஸொந்தத்தைப்போலவே பாதுகாத்து வருவோம்; நாட்டின் அமைதியாலுஞ்செங்கோன்முறைகளாலுமே அடையக்கூடிய செழிப்பையும், நாகரிகப் பெருக்கத்தையும் நம்முடைய குடிகளைப்போலவே சிற்றரசர்களின் குடிகளும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கை" என்ற இனியவசனங்கள் வரையப்பட்டிருந்தன.

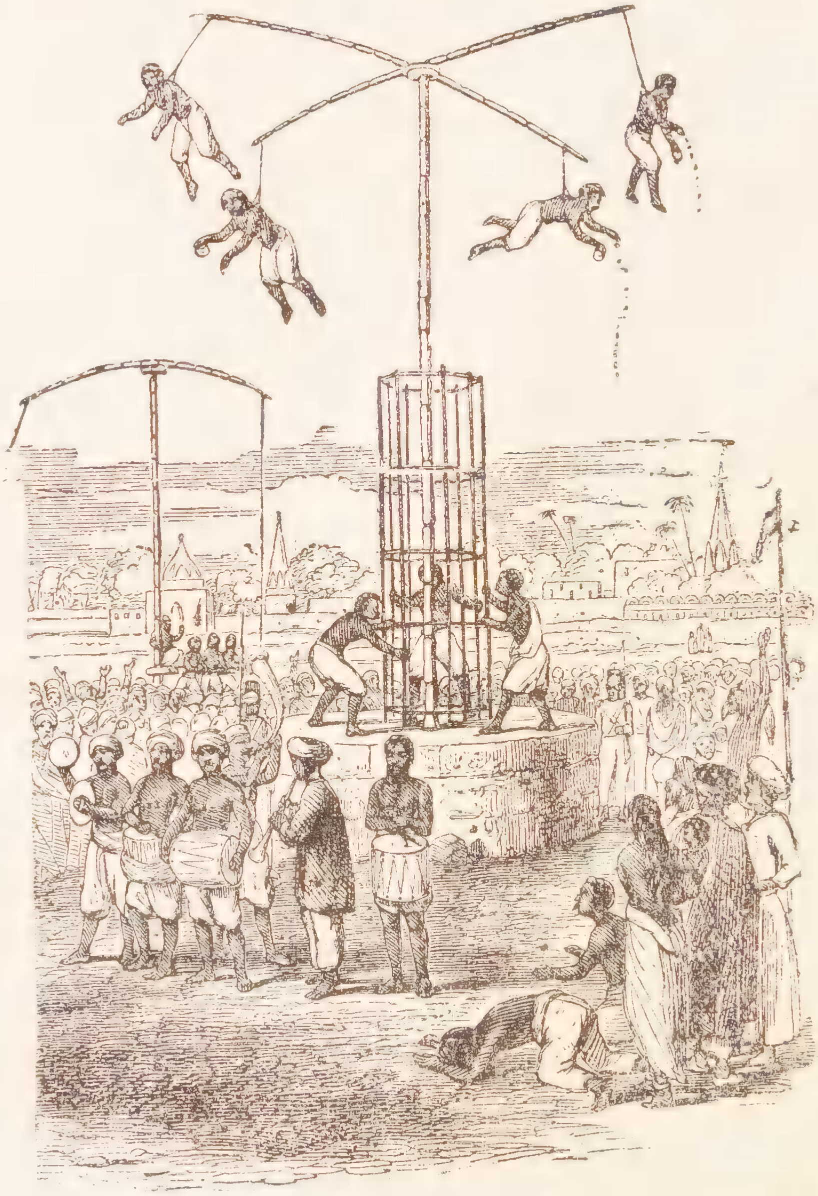
ஸ்வீகாரஞ்செய்துகொண்டாவது குலத்தை விரு

த்தியாக்கிக்கொள்வது ஹிந்துக்களுள்வழக்கமாக இருப்பதால், பிள்ளைகளில்லாத சிற்றரசர்கள் யாரையாவது ஸ்வீகாரஞ்செய்துகொண்டு தங்கள் பரம்பரையை விருத்தியாக்கிக்கொள்ளலாமென்பதைத் துரைத்தனத்தார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்கு மாறாக, ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு, சந்ததியில்லாத சிற்றரசர்களுடைய ராஜ்யங்களை ஈஸ்டு இந்தியா கம்பெனியார் கைப்பற்றிக்கொண்டதே "ஸிபாய்மியூடினி" என்ற கலகத்துக்குக் காரணமாயிற்று. ஆகையால், கலகமடங்கிய பின்னர் சிற்றரசர்களுக்கு ஒருவிதமான தீங்கையும் விளைவிக்காமலே துரைத்தனம் நடத்தப்படுமென்ற உறுதிமொழியை இராஜாங்கத்தார் கூறினர்.

இவ்வாறு அளவற்ற சிற்றரசர்களை இந்நாட்டில் வைத்துக்கொண்டு மிகவும் அமைதியாகவும் சிறப்பாகவும் ஆங்கிலேயர் ஆண்டுவருவது அயல்தேசத்தார்களுக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கின்றது. ஏனெனில், மற்ற ராஜ்யங்களுட்பலவற்றில் சிற்றரசர்கள் அழிந்தபிறகு துரைத்தனம் பலப்படுகின்றது. இந்தராஜ்யத்தில் மட்டும் சிற்றரசர்கள் நல்லநிலைமையில் இருக்கும்போதே துரைத்தனம் பலப்பட்டிருக்கிறது; ஆதலால், மிருகராஜாவாகிய சிங்கத்தைச்சுற்றி யானை, புலி, குதிரை, பசு, மான், நரி, முயல்முதலிய மிருகங்கள் இந்நாட்டிற் சிறிதும் அச்சமின்றி இஷ்டப்படி விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லலாம்.

சிற்றரசர்களுடைய குடிகள் ஆங்கிலேயர்களாற் பலநன்மைகளை அடைந்திருக்கிறார்கள். எல்லாச்சிற்றரசர்களும் செங்கோன்முறைகளை யனுஸரித்துக் குடிகளைச் சிறிதும் வருத்தாமல் இருக்கிறார்கள்; சட்டதிட்

டங்கள், கல்வி, தர்ம பரிபாலனம் முதலிய விஷயங்க ளில் ஆங்கிலேயர்களைப்பின்பற்றி, சிசுஹத்தி, உடன்கட் டையேறுதல், செடில்குத்தல் முதலிய கொடியவழக்கங் களை நீக்கிவிட்டார்கள். பிரயாணத்திற்கும் வர்த்தகத்

செடில் குத்தல்

திற்கும் இடையூறான சுங்கம், வரிமுதலியவற்றைக் குறைத்துவிட்டபடியால் யாத்திரைசெய்தலும், வியாபா ரமும் சுதேச ராஜ்யங்களிற் பெருகிவிட்டன. சில சுதேச ராஜாக்கள் இருப்புப்பாதைகளை யமைத்துக் குடிகளுக்கு

A. P. STUDIO, MADRAS.

INDIAN PRINCES

இந்திய அரசர்கள்

A. P. STUDIO, MADRAS.

INDIAN STATESMEN

இந்திய அமைச்சர்கள்

அளவற்ற நன்மைகளை விளைவிக்கிறார்கள். துரைத்தன த்தாரால் அமைக்கப்படும் இருப்புப்பாதைகளினாலும் அவர்களுடைய குடிகள் நன்மையடைகிறார்கள்; சில சுதேசராஜ்யங்கள், ராஜச் சின்னங்கள் எல்லாம் நன்றாக அமையப்பெற்று ஆங்கிலேய நாடுகளைப்போலவே விள ங்குகின்றன.

சுதேச ராஜகுமாரர்களை ஆங்கிலேய துரைத்தனத் தார் தக்க ஆசிரியர்களைக்கொண்டு அவர்கள் அரண்ம னைகளிலாவது அவர்களுக்கென்று ஏற்பட்ட ராஜகு மார வித்தியாசாலைகளிலாவது கல்வி கற்பிப்பதன்றி, செங்கோன்முறையிலும் நன்றாகப் பழக்கிவருகின்ற னர். ராஜபுதனத்தில் அமைந்துள்ள ஆஜ்மீர் கலாசா லையும், கத்தியவாரில் உள்ள ராஜக்கோட்டைக் கலாசா லையும் ராஜகுமார வித்தியாசாலைகளே.

ஆங்கிலேய துரைத்தனம் ஏற்படுவதற்குமுன் இந் நாட்டு மன்னர்கள் தங்களை மிகவும் பெரியவர்களாக எண்ணித் தாங்களே பலவிதமான பட்டப்பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய நன்மைக்கும், லாப த்திற்கும் குடிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறார்களேயன்றி அவர் களுடைய க்ஷேமத்தைத் தாங்கள் நாட வேண்டியதில் லையென்ற எண்ணமுடையவர்கள் போல் நடந்து வந் தார்களென்று தெரிகிறது. ஆனால், இப்போது உள்ள சிற்றரசர்கள் ஆங்கில துரைத்தனமுறைகளையும், ஆங் கிலநாடுகளிற் குடிகளுக்கும் அரசருக்குமுள்ள சம்பந் தத்தையும் உலகத்திலுள்ள பல இடங்களில் ஆங்கிலே யர்களைப்போன்ற பலஜாதியார்கள் செய்திருக்கும் விய க்கத்தக்க சீர்திருத்தங்களையும் கவனித்துத் தெரிந்து கொண்டு தாங்களும் அங்ஙனமே செய்ய முயன்றுவரு

கிறார்கள். இவ்வாறு தங்களுடைய நன்மைகளையே முக்கியமாகக்கருதாமல், கடமைகளை ஊக்கத்துடன் சிற்றரசர்கள் செலுத்தி வருவதால், அவர்களுடைய நாடுகள் சிறப்புற்று விளங்குமென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ !

சிற்றரசு ராஜ்யங்கள் இருப்பதாற் சில நன்மைகள் இருக்கின்றன. இடமகன்ற இந்தியாவின் மூன்றிலொருபாகமானது சிற்றரசர்களுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருப்பதில், தேசம் முழுவதையும் ஆங்கிலேயர் ஏகதேசத்தில் ஆளவேண்டிய சிரமம் குறைவுபடுகிறது. வேறு வேறான நடையுடை பாவனைகளுள்ள இடங்களுக்குத் தக்கபடி துரைத்தனங்கள் அமையப்பெற்று ஷை ராஜ்யங்களிருப்பது தேசத்தின் அமைதிக்குக் காரணமாகின்றது. அல்லாமலும், நல்லவிவேகமும், நுண்ணறிவும் உள்ள இந்தியர்கள் தங்களுடைய கல்வியறிவையும், திறமையையும் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்குக் காட்டுவதற்குச் சுதேசராஜ்யங்கள் இடந்தருகின்றன. பல இந்திய புத்திமான்கள், இயற்கையறிவிலும், செயற்கையறிவிலும் நன்றாகத்தேர்ச்சியடைந்து சுதேச நாடுகளில் மந்திரிகளாக இருந்து ராஜ்யத்துக்கும் ஜனங்களுக்கும் அளவற்ற நன்மைகளைச் செய்து புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அங்ஙனம் புகழ்பெற்றவர்களுள், நிஜாம் ராஜ்யத்தில் அமைச்சராக இருந்த நவாப் ஸர் ஸாலர் ஜங்க் அவர்களும் (Nawab Sir. Salur Jung Bahadur, G. C. S. I.) மைஸூர் ராஜ்யத்தை நல்ல நிலைமைக்குக்கொண்டுவந்தவர்களாகிய திவான் ஸி. அரங்காசார்லுஅவர்களும்(Dewan C. Rangacharlu, C.I.E) ஸர், கே, சேஷாத்திரி ஐயரவர்களும்(Sir. K. Seshadri Iyer, K. C. S. I.), திருவாங்கூர், இந்தூர், பரோடா

முதலிய இடங்களில் அளவற்ற சீர்திருத்தங்களைச் செய்த ராஜா, ஸர். டீ. மாதவராவ் (Rajah. Sir. T. Madhava Rao. K. C. S. I) அவர்களும், திருவாங்கூரை முதன்மையான சுதேசராஜ்யமாகச் செய்தவரும், பற்பல திருத்தங்களாற் புதுக்கோட்டையைப் புதுநகரமாக்கினவருமாகிய ஸர். அ. சேஷையா சாஸ்திரிகளும் (Sir. A. Seshayya Sastrial K. C. S. I.) ஆங்கிலேய துரைத்தனத்திற் பல உத்தியோகங்களை வகித்து இந்தூர் ராஜ்யத்தில் திவானாக இருந்து ஜனங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துப் பலநன்மைகளைச் செய்ததன்றி, முதிர்ந்தவயதிலும் தேசத்தின்நன்மைக்கும் ஜனங்களுடைய நன்மைக்கும் இப்போது உழைத்து வருபவருமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, திவான்பகதூர் ஆர். ரகுநாதராயரவர்களும் (M. R. Ry. Dewan Bahadur R. Raghunatha Rao Avl, C.S. I.) முக்கியமானவர்கள். இப்பொழுது உள்ள இந்திய அமைச்சர்களும் அதிகாரநிலையில் இந்தியர்கள் தேசத்துக்கு இவ்வகையான சிறந்த நன்மைகளைச் செய்யலாமென்பதைத் தங்களுடைய நற்செயல்களாற் காட்டிவருகிறார்கள். இவர்களைப்போன்றவர்கள் இத்தேசத்தில் அதிகரிக்க அதிகரிக்கத் துரைத்தனத்தாருக்கு இந்நாட்டாரிடத்தில் நம்பிக்கையும் அன்பும் பெருகுமன்றோ!

“ ஆற்றலென் றோதப் பட்ட வரசர்கட் கவற்றின் மிக்க
வாற்றறுன் சூழ்ச்சி யென்ப தாதலா லதனை யாயு
மாற்றலா ரமைச்ச ராக வமைச்சரோ டமர்ந்து செல்லு
மாற்றலா னரச னாகி னரியதொன் றில்லை யன்றே ”

(சூளாமணி)

PART IV

நான்காம்பாகம்

20.—INDIA BEFORE BRITAIN

உ0.—ஆங்கிலேயர் வருதற்கு முன் இந்தியா

முற்கால நிலைமையால் தற்கால நன்மையைத்தெரிந்துகொள்ளலாமென்பது—இத்தேசத்துப் பழையநிலைமை—முதலிற்குடியேறின ஆரியர்கள்—அவர்களுக்குப் பின்வந்த பலஜாதியார்கள்—படையெழுச்சியினால் உண்டான நஷ்டங்கள்—அக்பருடைய செங்கோன்மை—அவருடைய ஸந்ததியாரின் ஒழுங்கின்மை—ஔரங்கஸீபுக்குப்பின் இருந்த துரைத்தனத்தின் சீர்க்கேடு.

நிழலின் அருமையை வெயிலால் தெரிந்துகொள்வதுபோல, ஆங்கிலேய அரசாட்சியில், இந்நாட்டுக்குக் கிடைத்திருக்கும் நன்மைகளை முற்காலத்தில் இத்தேசம் இருந்த நிலைமையால் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடுமாதலால், அதனை வரிசைக் கிரமமாகக் கீழே சொல்லி வருவோம் :—

ஆகாயத்தை அளாவியுள்ள ஹிமயகிரியினால் பக்கத்துத் தேசங்களினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட இந்நாட்டில் தொன்றுதொட்டுப் பலஜாதியார்கள் பலசமயங்களில் இருந்திருக்கிறார்கள். சற்றேறக்குறைய 4000-வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏதோ ஒரு வடமேற்கு நாட்டிலிருந்து மேற்சொல்லிய மலையைக்கடந்து வெள்ளைக்காரர்களைப்போன்ற உருவத்தையும் நிறத்தையும் பெற்ற பல மனிதர்கள் இந்நாட்டிற்புகுந்து முதல் முதல் ஸிந்து

நதிக் கரையிற் குடியேறித் தங்கள் நாகரிகத்தை நிலை நிறுத்தினார்கள். காலக்கிரமத்தில், இவர்கள் விருத்தியடைந்து, இந்நாட்டிலிருந்த ஜனங்களை வென்று கங்காதீரத்திற் பலராஜ்யங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, மதம், தத்துவசாஸ்திரம், ஞானசாஸ்திரம் முதலியவற்றில் தேர்ச்சியுற்றுக் கிழக்கு ஸமுத்திரக்கரை வழியாக இலங்கைத் தீவுவரையில் தங்களுடைய நாகரிகத்தைப் பரவச்செய்தார்கள். ஆயினும், அவர்களை நல்ல நிலைமையில் அதிகநாள் தெய்வமானது வைக்கவில்லை. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஏறக்குறைய 500-வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு பாரஸீக வீரன் இத்தேசத்தைப் படையெடுத்து, ஸிந்துநதிதீரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டானென்றும் இதற்குப்பிறகு 200-வருஷங்களுக்குள்ளாகக் கிரீஸ் (Greece) தேசத்து மஹாசக்கரவர்த்தியாக இருந்த அலெக்ஸாண்டர் (Alexander the Great) என்னும் யௌவனவீரரொருவர் ஸிந்து நதிக்கரையிலிருந்த அரசர்களைவென்று பஞ்சாப் (Punjab) நாட்டைத் தமது ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக் கொண்டாரென்றும் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. இவர் இந்நாட்டைவிட்டுத் திரும்பியவுடன், மகததேசத்தில் நந்த வம்சத்தைச்சேர்ந்த சந்திரகுப்தரென்ற வீரர் கிரேக்கர்களை (The Greeks) வென்று வட இந்தியா முழுவதையுங் கைப்பற்றிக்கொண்டு பாதலிபுரத்தில் ஏகசக்ராதிபதியாகச் செங்கோல் செலுத்திவந்தார்.

இதற்குள், கௌதமசாக்கியமுனி யென்ற ஞானியொருவர் ஆரியமதத்தில் தமக்குத் தோற்றிய சில மாசுகளைநீக்கிவிட்டு உபயோகமான பல அரிய விஷயங்களை அதிலிருந்து தம்முடைய மதத்திற்கு உபயோகப்படு

த்திக்கொண்டு, மனிதர்கள்ஒருவரையொருவர் சகோதரர்களைப்போல் நேசிக்கவேண்டுமென்றும், ஜீவகாருண்யம் இருக்கவேண்டுமென்றும் போதித்து, ஆசையையொழித்தாலொழிய மோக்ஷமில்லையென்றும் வற்புறுத்தினார். இவரால் ஏற்பட்ட மதம் பௌத்தமதமாகும். இது வெகு சுலபமாய் இந்நாட்டிற்பரவி ஆதிகாலத்தில் ஆரியமதத்திற்கு ஸமமாக இருந்தது. இந்தநிலையில், சந்திரகுப்தருடைய பௌத்திரரான அசோகரென்பவர் மகததேசத்துச் சக்கரவர்த்தியாக இருந்தபோது இம்மதத்தை அங்கீகரித்து, இந்நாட்டில் நன்றாகப் பரவச்செய்தார். இதனால் இவருக்குப் பௌத்தசக்கரவர்த்தியென்று பெயர். இப்போது க்ஷீணஸ்திதியில்இருந்தபோதிலும், உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுள் சற்றேறக்குறைய நூற்றில் முப்பது பேர்களுக்கு இஃது ஆறுதலைக்கொடுத்து வருகின்றது. அசோகர் துரைத்தனமுறைகளில் மிக்க புகழ்பெற்று, குடிகளின் நன்மையைநாடி, ஏகசக்ராதிபதியாகச் செங்கோல் செலுத்தி வந்தார். அவருக்குப்பின் இருந்த இந்திய அரசர்களுள் அவரைப்போலப் புகழ்பெற்றவர் ஒருவருமில்லை. அவருடைய காலத்திற்குப் பிறகு 750-வருஷங்கள்வரையில் ஆசியா கண்டத்து மத்திய தேசங்களிலிருந்து வந்த சாகர், ஹூணர், யவனர், கிரேக்கர், துருக்கியர், முதலிய ஜாதியார்களால் இத்தேசம் அமைதியற்றிருந்தது.

கிறிஸ்து பிறந்த 700-வருஷங்களுக்கெல்லாம் மகமதியர்கள் இந்நாட்டைப் படையெடுத்துக் கைப்பற்ற ஆரம்பித்தார்கள். இவர்களுடைய உபத்திரவங்களும் ஆரவாரங்களும் 1761-ம் வருஷம்வரையில் ஓயவில்லை. முதல் முதல் இந்நாட்டின் ஏராளமான செல்வத்தைக்

A. P. Studio, *Madras.*

அசோகருடைய ராஜ்யம்

கைப்பற்றவேண்டுமென்றும், மகமதிய மதத்தைப் பரவச்செய்ய வேண்டுமென்றும், விக்கிரக ஆராதனை செய்வோர்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்றும் இவர்கள் இங்கு வந்தார்கள். இவ்வேலைகளை இவர்கள் வேண்டிய அளவு செய்தார்களென்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள்

உள்ளன. முதலில், கிஜினி (Ghazni) ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மாமூட் (Mahmud) என்பவர் பதினேழு தரம் இத்தேசத்தைப் படையெடுத்து, அரண்மனை களையும், பொக்கிஷ சாலைகளையும், கோயில்களையுங் கொள்ளையிட்டு, ஹிந்துக்களாற் பூசிக்கப்பட்டுவந்த விக்கிரகங்களைப் பொடியாக்கித் தாம் கைக்கொண்ட செல்வமெல்லாம் தம்மைப் பின் தொடரவில்லையே யென்ற ஆறாத் துயரத்துடன், சவக்குழியில் அமிழ்ந்தார். இவரைப்போலவே மகம்மது கோரி (Mahomed Ghori) என்பவர் ஒன்பதுதரம் படையெடுத்து இந்தியராஜாக்களை வென்று, டில்லி (Delhi) ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தார். இத்தேசத்திற் குடியேறின பிறகு கூட மகமதியர்கள் தங்களுடைய லாபத்தையே நாடி, குடிகளுக்கு வேண்டிய நன்மையைச்சிறிதேனும் கவனியாமல், அவர்களுடைய மதத்தைக்கெடுத்ததன்றித் திரவியநாசத்தையும் அவர்களுக்கு விளைவித்தனர். வரி கொடுக்க முடியாமற் காட்டில் ஒளிந்துகொண்ட எளிய மனிதர்களை வேட்டையாடி, தம்வாயிலிருந்து விழுந்த பல்லுக்குக் கோரியமைத்த மகமதியரொருவரும் ஒரு சமயத்தில் டில்லிசக்கரவர்த்தியாக இருந்தார். செங்கிஸ்கான் (Chenghiz Khan) தாமர்லேன் (Tamerlane) என்ற இரண்டு கொடிய மனிதவைரிகள் திரள்திரளான மோகலாயர்களை (Moghuls) ச்சேர்த்துக்கொண்டு, இத்தேசத்து ஜனங்களை ஆயிரக்கணக்காகத் தங்களுடைய ஆயுதங்களுக்கு இரையாக்கி, அநேக நகரங்களை ரக்தமயமாகச்செய்து எஞ்சியிருந்த குடிகளையும் ஆண்டிகளாக்கினர். ராஜபாட்டைகளை அமைத்து, குளங்களையும், கால்வாய்களையும் வெட்டி, தங்குமிடங்கள்

கட்டின புண்ணியவானாகிய பிரூஸ்டோக்லக் (Firoz Tughlak) என்பவரைத்தவிர டில்லி அரசர்களுட் குடிகளுடைய நன்மையை நாடினவர் 500-வருஷகாலம் வரையில் வேறு ஒருவருமில்லை.

ஆனால், பதினாறுவது நூற்றாண்டில், மொகலாயர்கள் மகமதிய மதத்தைச் சார்ந்து டில்லிராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றியபோது துரைத்தனம் ஒருவாறு ஒழுங்குபட்டது. இவர்கள் காலம் முதலாகத்தான் ஜனங்கள் மதபேதங்களுக்காகத் துன்புறுத்தப்படாமல் இருந்தார்கள். துரைத்தன வரும்படியும் ஒருவாறு இத்தேசத்தின் நன்மைக்கு உபயோகப்பட்டுவந்தது. ராஜபாட்டைகளை அமைத்துக் குளங்களையும், கிணறுகளையும் வெட்டி வழிப்போக்கர்கள் தங்கும் இடங்களைக்கட்டி, நிலங்களை அளந்து, நியாயமான தீர்வையை விதித்து அன்னியமதத்தினருக்கிருந்த வரிகளைமாற்றி, ஹிந்துக்களுக்குள் வழங்கிவந்த கொடிய வழக்கங்களை நீக்கி அவர்களிற்சிறந்தவர்களுக்குத்துரைத்தனத்திற் பெரிய உத்தியோகங்களைக் கொடுத்து, வருத்தமுற்றவர்களுடைய வருத்தத்தைப்போக்கி,இந்நாட்டை ஆண்டுவந்த ஆக்பரைப் போலப் பெருந்தன்மையும், தயையுமுள்ள இந்திய அரசர்கள் சிலரே. ஆக்பருடைய சந்ததியார்கள் அவரைப்போல அவ்வளவு நன்றாக ராஜாங்கத்தை நடத்தவில்லை. அவருடைய புத்திரரான ஜகான்கீர் (Jahanghir) என்பவர் அழகே உருவெடுத்தாற் போன்ற நூர்ஜஹான்(Nur Jahan)என்ற பெண்வலையிற்சிக்கி, அவளிடம் துரைத்தனத்தை ஒப்புவித்து சுகவாஸியாக இருந்துவந்தார். பிறகு அவர்குமாரராகிய ஷாஜகான் (Shah Jahan) என்பவர் பலமுறை வெற்றி அடை

ந்து, ஏராளமான பொருளை தாஜ்மஹால் (Taj Mahal) முதலிய ஆச்சரியமான கட்டிடங்களிலும், அரசர் இருத்தற்குரிய மயிலாஸனத்திலும்(Peacock Throne) செலவுசெய்து, துரைத்தனத்தை மிகவும் ஆடம்பரத்துடன் நடத்திக்கொண்டுவந்தார். தம்முடைய பிள்ளைகள் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தும் அவர்களிடமுள்ள அதிக அன்பினால்அவர்களைப் பெரியமாகாணங்களுக்கு அதிகாரிகளாக நியமித்துத் தமக்கே கேட்டை விளைவித்துக் கொண்டதன்றி ஒரு குமாரராற் சிறைச்சாலையிலும் அடைக்கப்பட்டார். இவ்விதம் பிதாவுக்குத் துரோகம் செய்த புத்திரர் ஔரங்கஸீப் (Aurangazeb) என்பவர். இவர் மகம்மதிய மதத்தில் அளவற்ற பக்தியுள்ளவரைப்போல் மிகவும்நடித்த வேஷக்காரர்; ஆக்பருடையகாலம் முதல் வழங்கி வந்த துரைத்தன முறைகளை மாற்றி, மதவரிகளை ஏற்படுத்தி, ஹிந்துக்களை அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கி,ராஜபுத்திரர்களை அவமதித்து, வீண்சண்டைகள் போட்டு, தம்மைச்சார்ந்தவர்களிடத்தும் பற்றில்லாமல் நேர்த்தியான ராஜ்யத்தைச் சீர்குலையச்செய்தவர் இவரே.

இதற்குள்ளாகத் தக்ஷிண தேசத்தில் மஹாராஷ்டிர தேசமென்ற மலைநாட்டிலுள்ள ஹிந்துக்கள் ஒருங்குசேர்ந்து சிவாஜி என்பவனைத் தலைவனாகக்கொண்டு ஹிந்து மதத்தைக் காக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையோடு, மோகலாயர்களுடைய நாடுகளைக் கொள்ளையிட்டு, மெக்கா (Mecca) முதலான யாத்திரை ஸ்தலங்களுக்குச் செல்லும் பிரயாணிகளை வருத்தி வரிகள் வாங்கிப் பலவிதமாக மகமதியர்களுக்குத் தீங்கை விளைவித்தார்கள். இக்காரணம்பற்றி, மகமதிய பக்த சிரோமணி

யாகிய ஔரங்கஸீப் கோபாவேசங்கொண்டு, வெகுகாலமாக ஆலவிருக்ஷம் போல இந்நாட்டில் வேரூன்றி, விழுதுகள் விட்டுப்பரவிய ஹிந்துமதத்திற்குத் தம்மை ஒருகோடரியாக நினைத்து ஏராளமான ஸைன்னியங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, தக்ஷிணத்தில் 24-வருஷம் வரையிற் பிறர்கையில்அகப்படாமல், எதிரிகள் சேர்த்து வைத்திருக்கும் உணவு முதலியவற்றை யபகரிப்பதிற் கண்ணுடையராய்ச் சண்டை போட்டுக்கொண்டுவந்த மலைநாட்டு வாஸிகளோடு வீண்யுத்தம் செய்து, முடிவில் தாம் நினைத்தகாரியம் முடியாமலே 89-வது வயதில் வட இந்தியாவுக்குத் தொண்டுகிழவராகத் திரும்பித் தம்முடைய வாணாளெல்லாம் வீணாளாயிற்றே என்ற துயரத்தோடு ஆமத்நகரத்தில் 1707-ம் வருஷத்திற் காலஞ்சென்றார்.

இவர் தலைசாய்ந்த 50-வருஷங்களுக்கெல்லாம் மோகலாயர்கள் வம்சம் அழிந்துபோயிற்று. ராஜ்யமும் பலவாறு பிரிவுபட்டுக் குறைந்து நாளடைவிற் சத்துருக்களுக்கு இரையாயிற்று. இவ்விதம் சீர்குலைந்த நாடும் பாரஸீக தேசத்துத்தலைவனாகிய நாதர்ஷா (Nadir Shah) என்ற கொடியவனாற் கொள்ளையிடப்பட்டு, நாசத்தையடைந்தது. அல்லாமலும், சண்டை முறைகளிற் சிறந்த ஸீக்ஜாதியார்களும் மஹாராஷ்டிரர்களும் பலமடைந்து டில்லி ராஜ்யத்தைக்கவர்ந்து கொண்டார்கள். இத்தேசமானது இவ்வாறு சீர்க்கேடான நிலைமையிலிருந்த போது தான், கிழக்கு ஸமுத்திரக் கரையில் ஆங்கிலேயர்கள் உதயமானார்கள்.

"கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச
சூழாது செய்யு மரசு" (திருக்குறள்)

21.—INDIA UNDER BRITISH MERCHANTS

உக.—ஆங்கில வர்த்தகர்கள் ஆதீனத்தில் இந்தியா

அசோகருக்குப்பின் இந்தியாவின் நிலைமை—ஆங்கிலேயர்களின் வரவு—அவர்களுடைய வர்த்தகஸ்தலங்களும் வர்த்தகமுறைகளும்—முதலில் உண்டான சண்டைகளுக்குக் காரணம்—லார்ட் பெண்டிங்க்செய்த சீர்திருத்தங்கள்—லார்ட் டால்ஹௌஸிசெய்த நன்மைகள்—கானிங்பிரபுவாலும் மாக்ஷிமைதங்கிய விக்டோரியாவாலுங் கிடைத்த பேறுகள்.

ஆதிகாலத்தில், அசோகருடைய காலத்துக்குப் பின் இந்நாடானது அமைதியையும், நல்ல துரைத்தன முறைகளையும் பொதுவாகக் கண்டதில்லையென்றும், கொடிய படைத்தலைவர்கள் பலரால் கொள்ளையிடப்பட்டதென்றும், அரசர்கள் அடிக்கடி மாறியது கலகங்களுக்கும், கொலைகளுக்கும் இடமாயிற்றென்றும், ராஜ்யத்திற் கிடைத்த வரும்படி விசேஷமாக அரசர்களுடைய ஸுகத்துக்கு உபயோகப்பட்டு வந்ததேயன்றி, பொதுநன்மைக்காகப் பெரும்பாலும் செலவிடப்படவில்லையென்றும், துரைத்தனத்திற் குடிகளுக்கு ஒருவிதமான பாத்தியமும், சம்பந்தமும் இல்லையென்றும், மதவிஷயங்களிற்கூட ஜனங்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் நடக்க ஸ்வாதீனம் பெறவில்லையென்றும் இதற்கு முன் அத்தியாயத்தில் விரிவாகச்சொன்னோம். இந்நாடானது ஆங்கிலேயர்வசம் இன்ன விதமாக வந்ததென்றும், இன்ன இன்னகாலங்களில், மேற்சொல்லிய துரைத்தனமுறைகள் இன்ன இன்னவாறு மாறினவெ

ன்றும், இப்போது ஜனங்களுக்கு உள்ள நன்மைகள் இன்னவையென்றும் இனிமேற் கூறுவோம்:—

ஆங்கிலேய வர்த்தகச் சங்கத்தாருடைய அடையாள முத்திரை

சற்றேறக்குறைய 300-வருஷங்களுக்குமுன் ஆங்கிலேயர்கள் இத்தேசத்திற்கு வர்த்தகர்களாக வந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் இத்தேசத்தைக் கைப்பற்றித் துரைத்தனம் வகிக்கக்கூடுமென்று சிறிதும் எண்ணவில்லை. வர்த்தகத்தில் நல்ல லாபமடையலாமென்றே எண்ணியவர்கள். ஆகையால் இந்நாட்டுக்கு வந்தவுடன் மஸூலிபட்டணம், சென்னை, பம்பாய், ஸூரத் முதலிய துறைமுகங்களில் அவர்கள் பண்டசாலைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஏறக்குறைய 140-வருஷகாலம் வரையில் மிக்கபொறுமையுடன் வர்த்தகத்தையே கவனித்துவந்தார்கள். இவர்களுக்கு முன்பு மற்ற ஐரோப்பிரும் இங்கே குடியேறிச் சிற்சில வர்த்தகச்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். 1744-ம் வருஷத்தில் இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்ஸூக்கும் பலமான சண்டையுண்டாயிற்று. அப்போது இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலேயர்களைத் துரத்திவிடவேண்டுமென்று பிரஞ்சுக்காரர்கள் பலவாறாக முயன்றும், ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுடைய பண்டசாலைகளைக்காத்துத் தங்களுடைய திறமையைக் காட்டியதல்லாமல், 16-வருஷகாலத்திற்குள் தங்களுடைய எதிரிகளைத் தலையெடுக்கவொட்டாமலும் செய்துவிட்டார்கள்.

வர்த்தகப்பெருக்கத்துக்குத் தேசத்தின் அமைதி அவசியமானது. ஆதலால், பெருத்தசேனைகளை வைத்துக்கொண்டு எப்போதும் போர்புரிந்து பிறருக்கும் தங்

கள் குடிகளுக்கும் தீமையை விளைவித்துக்கொண்டு வந்த தலைவர்களைவென்று இந்நாட்டிற்கு அமைதியை விளைவிக்கவேண்டுமென்று, வர்த்தகத்தை உத்தேசித்து இங்குவந்த ஆங்கிலேயர்கள் எண்ணினார்கள். 18-வது நூற்றாண்டில், மொகலாயர்களுடைய துரைத்தனம் தளர்ச்சியடைந்ததன்றி, அதிகாரிகளே நாடுகளைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, பலவிதமான வரிகளைப்போட்டு வர்த்தகத்தைக் கெடுத்துவந்தார்கள். ஆதலால், இவர்களுள், காரணமின்றித் தங்களை எதிர்ப்போரைமாத்திரம் ஆங்கிலேயர்கள் முதலில் அடக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவ்விஷயமானது, இங்கிலாந்திலிருந்த வர்த்தகச்சங்கத்தின் மேலதிகாரிகளுக்கும் அங்கத்தினருக்கும் திருப்தியாக இல்லை. ஏனெனில், சண்டையில்லாமலே வர்த்தகத்தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய எண்ணம். ஆயினும், 19-ஆவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், இத்தேசத்தின் அமைதியைக்கெடுத்து வந்த மஹாராஷ்டிரர்களோடு போர்புரிந்து அவர்களை வென்றே இந்நாட்டில் அமைதியை உண்டாக்கினார்கள். இதற்குள்ளாக, மைஸூர் ராஜ்யத்தில் தங்களுடைய கொடியை நாட்டித் தக்ஷிணத்திலுள்ள எல்லா அரசர்களையும் நடுங்கச் செய்த ஹைதர், திப்பு என்ற இரண்டு மகமதியவீரர்களும் மடிந்துவிட்டார்கள். ஆகையால், இது முதலாக ஆங்கிலேய துரைத்தனம் பலப்பட்டதென்று சொல்லலாம்.

சென்ற 90-வருஷகாலமாகத்தான் இராஜாங்கம் ஒழுங்காக நடக்கின்றது. குடிகளின் நன்மையை நாடியே துரைத்தனம் வகிக்கவேண்டுமென்று முதலில் வற்புறுத்தினவர் 1818-ம் வருஷத்தில் இத்தேசத்தின் தலை

வராக இருந்த லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்க் (Lord William Bentinck) என்னுங்கனவானவர். பலகால

லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்க்

மாக வழக்கிவந்த சில கெட்ட வழக்கங்களைத் தடுத்து, கொலை செய்து கொள்ளையிடுவதையே குலத்தொழிலாகக்கொண்ட தக் (Thag) என்ற ஜாதியாரை அடக்கி, தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை இஷ்டப்படி வெளியிடலாமென்று குடிகளுக்கு ஸ்வாதீனங் கொடுத்து, ஜனங்களைக் கல்வியிலும் ஒழுக்கத்திலும் மேன்மைப்படுத்தவேண்டுமென்ற அவாவுற்று அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை ஆரம்பித்தவரும், முதல்முதல் கல்கத்தாவில் (Calcutta) வைத்தியகலாசாலை (Medical College) ஒன்றை ஸ்தாபித்துக் கச்சேரிகளிலும், நியாயஸ்தலங்களிலும் ஆங்கிலபாஷை வழங்கி வர வேண்டுமென்று சட்டமிட்டவரும் இவரே. அல்லா

மலும், ஆங்கிலேயர்களைக்கொண்டே எல்லாவேலைக ளையும் பார்ப்பதில் இராஜாங்கத்துக்குச் செலவு அதி கமாவதால், இந்தியர்களையும் உயர்ந்த வேலைகளுக்கு நியமித்து, செலவைக் குறைத்துத் துரைத்தனத்தை ஒழுங்குபடுத்தலாமென்றும் இவர் வற்புறுத்தினர்.

தக் என்ற கொலைபாதகர்கள்

பிறகு ஆங்கிலேயர்களுக்கு நண்பராக இருந்த பஞ் சாப் தேசத்துக் கேஸரியாகிய ரஞ்சிட்ஸிங்க் (Ranjit Singh) என்னும் பெயருள்ள ஸிங்க் சாதித்தலைவர் 1839-ம் வருஷத்திற் காலஞ்சென்றார். அப்போது அவ ருடைய மிகுதியான சேனைகள் தலைவர்களுக்கு அட ங்காமல் அவருக்குப்பின் துரைத்தனம் வகித்த அவர் மனைவியாகிய அரசியின் கட்டளைப்படி ஆங்கிலநாடுக ளைப் படையெடுக்க, ஆங்கிலேயர்கள் அவற்றை முறிய டித்து 1849-ம்ஸூ த்திற் பஞ்சாப்மாகாணத்தையுந்தங் களுடைய ஆளுகைக்கு உட்படுத்திக் கொண்டார்கள். மஹாராஷ்டிரர்களையும் ஸிங்க்சாதியார்களையும்போன்ற மற்றவர்களும் இதற்குப் பிறகு அடங்கிவிட்டபடியால், தேசத்தின் அமைதி குறைவுபடாதென்ற நம்பிக்கைவந்

A. P. STUDIO, MADRAS.

BRITISH HOUSES OF PARLIAMENT

ஆங்கிலேய ஜனப்ரதிநிதி சபையார் கூடுமிடம்

A. P. STUDIO, MADRAS.

LORD MORLEY

லார்ட் மார்லே

[*Vide Chs. 18 & 22*]

லார்ட் டால்ஹௌஸி

ந்தது : அச்சமயத்தில் இத்தேசத்துத்தலைவராக இருந்த லார்ட் டால்ஹௌஸி (Lord Dalhousie) என்பவர், சிற்றரசர்களுடைய ஸ்வீகார புத்திரர்களுக்கு அவர்களுடைய நாடுகளிற் பாத்தியமில்லையென்றுசொல்லி அந்நாடுகளை ஆங்கிலேய நாடுகளோடு சேர்த்து மேற்சொன்ன ஸ்வீகார புத்திரர்களுக்கும், ராஜகுடும்பங்களுக்கும் மனக்கொதிப்பை உண்டாக்கினர். ஆயினும், இந்தக் கனவானே இந்தியாவில் தபால், தந்தி, சாலைகள், இருப்புப்பாதைகள், கால்வாய்கள் முதலிய நன்மைகளை முதலில் அளித்து, மேற்றிசைக் கல்வியையும் பரவச்செய்தவர். இந்தத்தலைவர் அதிகாரத்தினின்றும் நீங்கிச்சென்றவுடன், இந்தியஸேனைகளுக்கு நூதனமான துப்பாக்கிகளையும் தோட்டாக்களையும் துரைத்தனத்தார் கொடுக்கவே, பசு, பன்றி முதலிய பிராணிகளின் கொழுப்பினால் அவை பூசப்பட்டுள்ளனவென்றும், ஹிந்துக்களையும் மகம்மதியர்களையும் தாழ்மைப்படுத்துவதற்கே

ஆங்கிலேயர்கள் அவற்றைக் கொடுத்தனரென்றும் தவருக எண்ணி, வங்காளத்திற் சில யுத்தவீரர்கள் கலகஞ் செய்தார்கள். தங்கள் நாட்டையிழந்து ஜீவனும்சத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஜீவித்துவந்த சில ராஜவம்சஸ்தர்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து அநேகம் படை

லார்ட் கானிங்கு

வீடுகளைக் கொள்ளையிட்டு, டில்லிநகரைக் கைப்பற்றி ஆங்கிலேய ஸ்த்ரீபுமான்கள் பலரைக்கொன்று, வட இந்தியாவை ரக்தமயமாகச் செய்துவிட்டார்கள். ஆயினும், அப்போது இந்தியாவின் தலைவராக இருந்த லார்ட் கானிங்கு(Lord Canning)என்பவருடைய மனோதைரியத்தாலும், ஆங்கிலேய வீரர்களுடைய வன்மையாலும், ராஜவிசுவாஸமுடைய ஸிங்க் ஜாதியார்களது உதவியாலும், இக்கலகம் அடங்கிற்று.

அச்சமயத்திலேதான் ஆங்கிலேயர்கள், இந்திய வீரர்கள் செய்த கலகத்தாலுண்டான நஷ்டங்களுக்கு

இந்நாட்டாரைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்று முறை யிட்டார்கள். சிறந்த ராஜநீதி முறைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற லார்ட்கானிங்கு (Lord Canning) என்பவர் அதைச்சிறிதேனுங் கவனியாமல், குடிகளின் அறியாமையும், பயமுமே இக்கலகத்திற்குக் காரணமென்று எடுத்துக்காட்டி, அவர்களுடைய நம்பிக்கையையும் விசுவாஸத்தையும்பெற்று, ராஜ்யத்திற் சீர்திருத்தங்கள் செய்வதுதான் நல்லவழியென்று வற்புறுத்தினர். இந்த அபிப்பிராயத்தையே மாக்ஷிமைதங்கிய விக்டோரியா மகாராணியார் வைத்துக்கொண்டு இந்தியாவை வர்த்தகச்சங்கத்தாரிடமிருந்து தம்முடைய ஆதீனத்திற் கொண்டுவந்து, ஒரு மந்திரியை இத்தேசத்துக் காரியதரிசியாக நியமித்து, அவருக்கு உதவியாக 15-பேர்கள் அடங்கிய மந்திராலோசனைசபை ஒன்றை ஏற்படுத்தி இந்நாட்டாரின் சந்தேகங்களையும் பயத்தையும் நீக்குவதற்காகச் சிறந்த துரைத்தனமுறைகள் அடங்கிய ஒரு பட்டயத்தை இந்தியர்களுக்கு அளித்து இந்தியா சட்டநியமன சபையில் (Imperial Legislative Council) மூன்றுஇந்தியர்களுக்குஇடந்தந்து, ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் உயர்தரநியாயஸ்தலங்களையும் (High Courts) கல்விவிருத்திக்கு அவசியமான பலகலாசாலைகளையும், ஸர்வகலாசங்கங்களையும் ஏற்படுத்தினர்.

“கொள்ளுமொரு முதலுக்கு மோசம் வாராதபடி
குறுகவே செலவுசெய்வார்
வண்டப் புரட்டர்தா முறிதந்து பொன்னடகு
வைக்கினுங் கடனீந்திடார்
மருவுநா ணயமுளோர் கேட்டனுப் புகினுமவர்
வார்த்தையி னெலாங்கொடுப்பார்

கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்தே
　　கணக்கிலனு வாகிலும்விடார்
காசுவீ ணிற்செல விடாருசித மானதிற்
　　கனதிரவி யங்கள்விடுவார்
மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற
　　வணிகர்க்கு முறைமையிதுகாண் (குமரேசசதகம்)

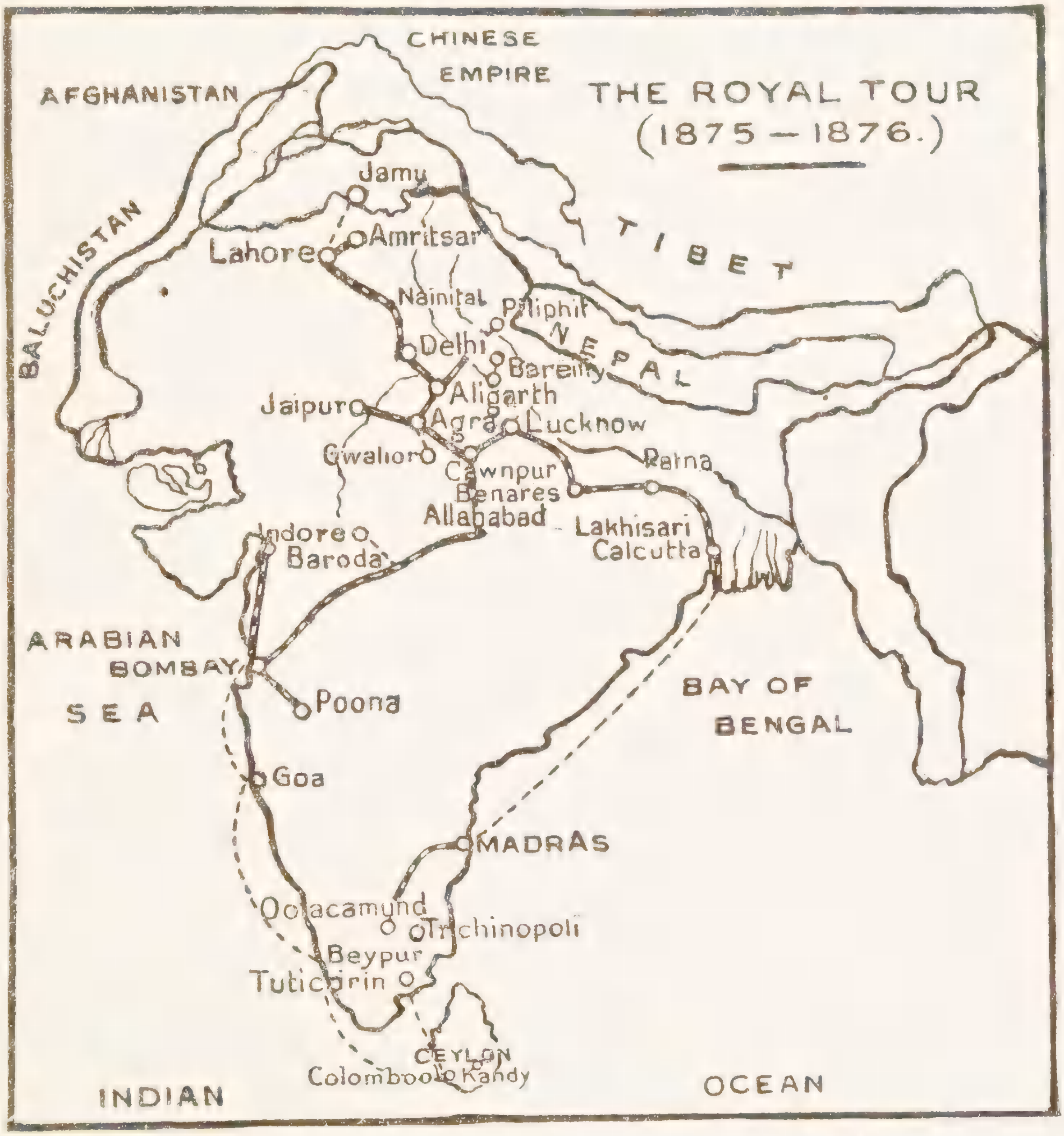
22.—INDIA UNDER THE CROWN

உஉ.—ஆங்கில மன்னர் ஆதீனத்தில் இந்தியா

விக்டோரியா மஹாராணியாரும் ரிப்பன் பிரபுவும் செய்தநன்மைகள்—இந்நாட்டிற்கு எதிர்பாராது நேர்ந்த துன்பங்கள்—கர்ஸன் பிரபுசெய்த திருத்தங்கள்.— இப்போது யோசனையிலிருக்கும் துரைத்தன முறைகள்—இத்தேசத்தின் தற்கால நிலைமை—ஜனங்களுக்குச் செய்யும் போது நன்மைகள்—வறுமையும் அதன் காரணங்களும்—அதனைப்போக்கு முபாயமும், துரைத்தனத்தாரின் உதவியும்—துரைத்தனத்தாருக்குங் குடிகளுக்குமுள்ள மனக்கலப்பு தேசத்தின் விருத்திக்குக் காரணமாகுமென்பது.

ஆங்கிலேயவர்த்தகர்களது செல்வப்பெருக்கத்துக்குக்காக அல்லாமல் ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக இந்நாட்டில் துரைத்தனம் ஏற்படவேண்டுமென்ற எண்ணம், இத்தேசமானது ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாருடைய ஆதீனத்திற்கு வந்தபிறகுதான், பலமாக உண்டாயிற்று. இம்மாறுபாட்டுக்குக் காரணம் ஆங்கிலவேந்தர்களே என்றுசொல்லலாம். இந்த நாட்டை விக்டோரியா சக்கரவர்த்தினியார் தாமே நேரிற்பாராவிட்டாலும், தம்முடைய செல்வப் புதல்வர்களைப்பார்த்துவரச் செய்து இத்தேசத்து நிலைமையை அவர்கள் முகமாகத்

தெரிந்துகொண்டு ராஜப்பிரதிநிதிகளை (Viceroys) இத் தேசத்திற்கு அனுப்பும்போதெல்லாம், அவர்களுக்குச் சிறந்த துரைத்தனமுறைகளையும் இந்நாட்டாரை அன்பாக நடத்தவேண்டுமென்ற புத்திமதியையுங் கூறிவந்தார். இருப்புப்பாதைகளை அமைத்தல், கால்வாய்களை வெட்டுதல், கல்வியைப் பரவச்செய்தல் முதலிய பொது நன்மைகளில் மிகுந்த ஊக்கத்தைக் காட்டிய லார்ட்

M. E. Press, *Madras.*

எட்வர்ட் மன்னர், 1875-ம் வருஷத்திற்செய்த பிரயாணம்.

மேயோ (Lord Mayo) என்பவர் 1869-ம் வருஷத்தில் ராஜப்ரதிநிதியாக இருந்தபோது விக்டோரியாவின் இரண்டாவது புத்திரரும் டியூக்-அப்-எடின்பர்க் என்ற பட்டப்பெயர் தாங்கியவருமாகிய (Duke of Edinburgh) ஆல்பிரெட் யர்னஸ்டு ஆல்பர்ட் (Alfred Ernest Albert) என்பவர் இத்தேசத்திற்கு வந்து பல இடங்களுக்குஞ் சென்று குடிகளின் மனத்தைக் கவர்ந்ததல்லாமல் ராஜபக்தியையும் பரவச்செய்தார். பிறகு, அப்போது யுவராஜாவாக இருந்த எட்வர்ட் (Edward) அரசர் 1875-ம் வருஷத்தில் இங்குவந்து இத்தேசத்தின் புதுமைகளையும் பழையநாகரிகங்களையும் அறிந்து சிற்றரசர்களோடு சம்பாஷித்து ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தின் பெருமையை விளக்கி, இந்தியர்கள் தம்மிடம் பாராட்டிய ராஜ்விசுவாஸத்தை, இங்கிலாந்துக்குச்சென்றவுடன் தம் அருமைத் தாயாரிடம் பிரியமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

1877-ஆவது வருஷத்தில் விக்டோரியா மஹாராணியார் தம்முடைய உரிமையையும் தமக்கும் இந்நாட்டு அரசர்களுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தையும், நன்றாக விளக்கும்பொருட்டு இந்தியா சக்கரவர்த்தினி என்ற பட்டப்பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டார். அச்சமயத்தில் டில்லி நகரில் முடிசூட்டுக்கொண்டாட்டம் இனிது நிறைவேறியது. 1858-ம் வருஷத்திற்கொடுத்திருந்த பட்டயத்தின் விஷயங்கள் மறுபடியும் பிரஸித்தஞ் செய்யப்பெற்றன. ஷெ விஷயங்களை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டே 1880-ம்வருஷத்தில் ரிப்பன் பிரபுவானவர் (Lord Ripon) இத்தேசத்துத் தலைவராக வந்தவர் போலக் காணப்பட்டார். இவரை இத்தேசத்துக்குப் பரம உபகாரியென்றே ஜனங்கள்

நினைக்கிறார்கள். சொல்லொன்றுஞ் செய்கைவேறுமாக இல்லாமற் சொன்னபடியே துரைத்தன விஷயங்களைச் செய்துகாட்டிய பிரபுக்களுள் இவரைச் சிறந்தவராகச் சொல்லலாம். சுதேசபாஷாபத்திரிகைகளுக்கு அபாயத்தை விளைவித்த வாய்ப்பூட்டுச்சட்டத்தை (Vernacular Press Act) நீக்கியவரும், நகரவிசாரணை, ஜில்லா விசாரணை முதலிய விஷயங்களில், குடிகளுக்கு அதிகாரம் அளித்தவரும், கல்விப்பெருக்கத்துக்கு வேண்டிய முறைகளைத் தெரிந்துசொல்ல ஒரு கல்வி விசாரணைச் சங்கத்தை (Education Commission) ஏற்படுத்தியவரும் இவரே. தேசத்தாருடையமனத்தைக் கவர்ந்துகொண்டமையால், இவர்பெயரானது இன்றைக்கும், கல்மேலெழுத்துப்போல், எல்லாருடைய ஞாபகத்திலும் பதிந்திருக்கிறது.

இவர் காலம்முதலாகவே இந்தியர்களுக்குத் துரைத்தன விஷயத்தில் ஸம்பந்தமும், பாத்தியதையும் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகின்றன. சமர்த்தர்களாகவுள்ள இந்தியர்களுக்கு இன்ன அதிகாரங்களைக் கொடுக்கலாமென்று தெரிந்து சொல்வதற்காக ஒருசபை (Public Service Commission) இவர் காலத்தில் ஏற்பட்டது. சட்டநியமனசபைகளுக்கு ஜனங்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளை அனுப்பலாமென்றும், இப்பிரதிநிதிகள், துரைத்தன வரவுசெலவு விஷயங்களைப்பற்றி விசாரிக்கலாமென்றும், 1892-ம்வருஷத்திற் சட்டமிட்டார்கள்.

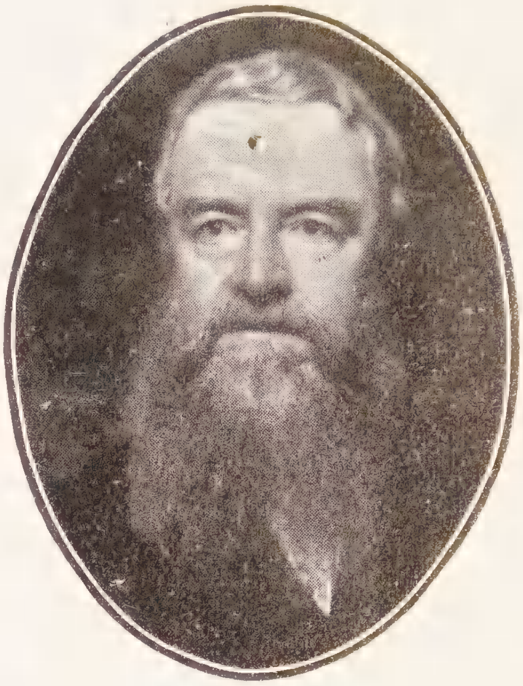
ஆயினும், இதற்குப் பிறகு 10-வருஷகாலம் வரையில், இந்நாடானது, தடுக்கமுடியாத பலகாரணங்களாற் பலவகைத் துன்பங்களை அடைந்துவந்தது. வைத்திய முறைகளுக்கு எட்டாத மஹாமாரி (Plague) என்னுங்

கொடியவியாதியாலும், வருஷந்தோறும் சேர்ந்தபஞ்சத்தாலும், ஜனத்தொகையைக் குறைக்கும் பூகம்பம் முதலிய அபாயங்களாலும், ஒருவிதமான கட்டுக்கும் அகப்படாத மலைநாட்டு மகமதியர்களுடைய உபத்திரவத்தாலும் இந்நாட்டிற்கு உண்டான பொருள் நஷ்டமும், உயிர்க்கேடும், துன்பமும் இதில் எழுதியடங்குவனவல்ல. 'பட்டகாலிலேபடும்' என்றபடி, மேற்கூறிய துன்பங்களோடு, 1902-ம் வருஷத்தில் விக்டோரியா சக்கரவர்த்தினியாருடைய மரணமாகிய துக்கமும் இத்தேசத்துக்கு நேர்ந்தது.

புயல் சூழ்ந்த கடல்மீது பாய்கட்டிய கப்பலை மீகாமன் ஜாக்கிரதையாகச் செலுத்துவது போல பலவகையான அபாயங்கள் நிரம்பியிருந்தஇந்நாட்டை நன்றாகப் பரிபாலிப்பதற்கு ஊக்கமுந் தைரியமுமுள்ள லார்ட் கர்ஸன் (Lord Curzon) என்றவர் இச்சமயத்தில் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர்காலத்திற் செய்யப்பெற்ற சீர்திருத்தங்களுக்கு அளவில்லை. கல்வி கற்பிக்கும் முறைகளைத் திருத்திப் புதிய ஸர்வகலாசங்கங்களை அமைத்து,காவல்விசாரணை இலாகாவைப் பலப்படுத்தி, இருப்புப்பாதைகள் முதலிய சாதனங்களை விருத்தியாக்கி இத்தேசத்துப் புராதன நாகரிகத்தைத் தெரிவிக்கும் பழைய கோட்டைகள், கோயில்கள், மண்டபங்கள் முதலிய கட்டிடங்களைத் துரைத்தனத்தாரே செப்பனிடும்படிசெய்து, (Ancient Monuments Preservation Act of 1904) ஏழைகளுடைய நன்மைக்காக உப்புவரியையும், வருமானவரியையுங் குறைத்து, எல்லைநாடுகளிலிருந்த முரட்டுமனிதர்களை அடக்கி இத்தேசத்திற்கு அமைதியை விளைவித்தவர் இவரே.

LORD MINTO
1905—
லார்ட் மிண்டோ

LORD RIPON
1880—1884
லார்ட் ரிபன்

LORD CURZON
1899—1905
லார்ட் கர்ஸன்

LORD MAYO
1869—1872
லார்ட் மேயோ

VICEROYS OF INDIA
இந்தியாவின் ராஜப்ரதிநிதிகள்

சில காரணங்களால், 1905-ம் வருஷத்தில் இவர் தாமாகவே வேலையைவிட்டு நீங்கியவுடன், துரைத்தன முறைகளில் நல்ல பழக்கமுள்ளவரும், ஜனங்களுக்குத் திருப்தியை விளைவிக்கக்கூடியவருமாகிய லார்ட் மின்டோ, (Lord Minto) என்ற கனவான் இத்தேசத்துத் தலைவராக வந்தார். இங்கிலாந்தில் ஜான் மார்லே என்ற கலாநிபுணர் இத்தேசத்துக் காரியதரிசியாக நியமனம் பெற்றதும் இந்தச்சமயமே. இவர்கள் இருவரும் இத்தேசத்தின் நிலைமையை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, துரைத்தனத்தாருக்கும், குடிகளுக்கும் வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் துன்பத்தை விளைவித்துவந்த துஷ்டர்களையடக்கிக் குடிகளுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்து அவர்களுக்கு உரியபாத்தியங்களை அளிப்பதே சிறந்த முறையென்று கருதி இந்தியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ப்ரதிநிதிகளைச் சட்ட நியமன சபைகளில் மிகுதியாக ஏற்படுத்துவதல்லாமல், மந்திராலோசனை ஸபைகளிலும் அவர்களுக்கு இடங் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது முயன்று வருகிறார்கள்.

ஆங்கிலேய துரைத்தனத்திற்குமுன் இத்தேசமிருந்தநிலைமையையும், இப்போது இருக்கும் நிலைமையையும் நோக்குங்கால், இந்தியாவுக்குப் பலவகையான நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன வென்பது விளங்கும். கொடியவர்களது கலகமும், கடற்கொள்ளைக்காரர்கள் செய்த துன்பமும், அரசின்மையால் உண்டாகும் அபாயங்களும், ஆங்கிலேயர்களுடைய நிலப்படையாலுங் கப்பற்படையாலும் இன்னவாறு அகற்றப்பட்டனவென்றும், ஒருவனுடைய பாத்தியம்இவ்விதமாகஸ்திரப்படுகிறதென்றும், அமைதியின்மிகுதியால் இந்நாட்டில் விவ

ஸாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில் முதலிய ஜீவனோபாயங்கள் விருத்தியடைகின்றன வென்றும், அயல்நாட்டாருடைய ஸாமான்கள்மிகுதியாக இங்கு வருகின்றனவென்றும், தந்தி, தபால், இருப்புப்பாதை, கால்வாய் முதலிய பொதுநன்மைகள் துரைத்தனத்தாருடைய சிறந்த தர்மங்களாக விளங்குகின்றனவென்றும், எல்லா மதஸ்தர்களுக்கும் வித்தியாசமின்றிக் கல்விபுகட்டுவதைத் துரைத்தனத்தார் தங்கள் கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றுங் காலக்கிரமத்திற் பற்பல பெரிய வேலைகளில் இந்தியர்களும் நியமிக்கப்பெற்று வருகிறார்களென்றும் முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோம்.

அல்லாமலும், கல்வியாராய்ச்சியிலேயே தம்முடைய வாழ்நாளையெல்லாஞ் செலவிட்டுக் கல்வியைப் பரவச்செய்யும் உலோகோபகாரிகளாகிய வித்வத்சிகாமணிகளுக்கும், தம்முடைய செல்வத்தை ஏழைகளின் நன்மைக்காகப் பொதுவிஷயங்களிற் செலவிடும் புண்ணிய புருஷர்களுக்கும், துரைத்தனவிஷயத்தில் துரைத்தனத்தாருக்கு வேண்டிய ஸகாயஞ்செய்யும் புத்திமான்களுக்கும் வருஷந்தோறும் ஜனவரிமாஸம் முதல் தேதியிலும், சக்கரவர்த்தியவர்கள் பிறந்த தினத்திலும் கௌரவமான பட்டப் பெயர்களையும், தங்கம் வெள்ளி முதலியவற்றாற்செய்யப்பெற்ற பதக்கங்களையும், மலர்களையும் துரைத்தனத்தார் அளித்து மேற்கூறிய கனவான்களுக்கு முற்காலத்திலிருந்த அரசர்களைப்போலவே உத்ஸாகத்தை விளைவிக்கின்றனர்.

மேற்சொல்லிய எல்லா நன்மைகளைக்காட்டிலும் எளியவர்களுக்குத், துரைத்தனத்தார் செய்யும் உதவியானது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மழையில்லாதகால

ங்களிற்பஞ்சத்தால்வருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை களைக்கொண்டு குளங்கள், கால்வாய்கள் முதலியவற்றை வெட்டி அவர்களுக்குத் தக்க கூலியளித்து அவர்களு டைய பசித்துன்பத்தை நீக்கிவருவதல்லாமல் வருஷந் தோறும் பஞ்சநிதி (Famine Fund) என்ற ஒரு நிதி யையும் சேர்த்து வருகிறார்கள். இதனால் எளியவர் களுடைய துயரத்தைப் போக்குமுபாயங்களைத் துரை த்தனத்தார் கூடுமானவரையில் தேடுகின்றனரென்பது வெளியாகின்றது.

ஆயினும், எல்லாவளமும் பொருந்திய இந்நாட் டில் தரித்திரமானது இன்னும் ஏன் காணப்படுகிறதெ ன்றும், ஆயிரத்தில் நூற்றுக்குமேற்பட்டவர்கள் ஏன் ஒருவேளை ஆகாரத்தோடு நின்றுவிடுகிறார்களென்றும் இந்த வறுமையைத் துரைத்தனத்தாரே ஏன் நீக்கக்கூ டாதென்றும் சிலர் சொல்லக்கூடும். வறுமையென்பது இந்நாட்டில் மட்டும் இருக்கிறதென்று நினைக்கவேண் டாம். எந்நாட்டிலும், எந்நிலையிலும் தரித்திரம் நிழலைப் போல்மனிதர்களைத் தொடர்ந்தேயிருக்கிறது. செங்கோ ன்மைக்குப் பேர்பெற்றிருக்கும் இங்கிலாந்திலும், குடி யரசுள்ள பிரான்ஸ் (France) தேசத்திலும், அமெரிகா (America) கண்டத்திலும், கொடுங்கோன்மையுள்ள ராஜ்யங்களிலும் வறுமையென்பது குடிகொண்டே இரு க்கிறது. ஆகையால், துரைத்தனத்தாரே வறுமையை முற்றிலும் நீக்கமுடியாதென்பது நன்குவிளங்கும். பண த்தோடு பணம்சேருவதும், தரித்திரத்தோடு தரித்திரம் சேருவதும் உலகத்தில் இயற்கை. செல்வமானது விருத் தியாகிச் சிலர் கையிற் சேர்ந்தவுடன், உழைப்பாளி கள் அவர்களுக்கு அடிமைகளாகிஅவர்களுக்காக உழை

த்து அவர்களுடைய லாபத்தைப் பெருக்கி, தாங்கள்ம ட்டும் ஒரேநிலையில் இருந்துவருகிறார்கள். தங்களுடைய முயற்சி சிறிதுமில்லாமற்பிறருடைய உழைப்பாற்கிடை க்கும் பயன்முழுவதையும் அடைந்துவருகிற தனவான் களும், தங்களுடைய செல்வப்பெருக்கத்தாலும் வன் மையாலும் உழைப்பாளிகளைத் தம் வசப்படுத்திக்கொ ண்டு அவர்களுடைய செல்வவிருத்தியைக்கெடுக்கும் மூ லதனக்காரர்களும், பிறருடைய பணத்தைக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடனாகவாங்கி அவர்களுக்கே கடுமையான வட்டிக்குக் கடன்கொடுக்கும் முதலாளிகளும் பெரும் பாலும் தரித்திரத்தை எவ்விடத்தும் நிலைத்திருக்கச் செய்துவருகிறார்களென்பது பலருடைய கொள்கை. அல்லாமலும், தங்களுடைய முன்னோர்கள் அனுஸரித் துவந்த செட்டான வழக்கங்களின் அருமையையும் அவர்களுடைய நல்லொழுக்கங்களின் பெருமையையுங் கவனியாமல், அதிகச்செலவை உண்டாக்கும் நூதன மான கெட்டவழக்கங்களை யனுஸரிக்கும் சிலபேர்க ளாலும் தரித்திரம் விருத்தியாகிறதென்று சொல்ல லாம்.

மூலதனத்தையுடைய முதலாளிகளால் தொழி லாளிகளுக்கு உண்டாகும் பலவிதமான துன்பங்க ளைத் தடுப்பதற்காகவும், நீராவி யந்திரங்களைவைத்து வேலைசெய்யுந் தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்காரர்கள் ஒழு ங்காகவும் துன்பமில்லாமலும் நடத்தப்படுகிறார்களா வென்பதைக்கவனிக்கவும், காபித்தோட்டங்கள், தேயி லைத் தோட்டங்கள் முதலியவிடங்களில் உழைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான வேலைக்காரர்கள் ஆங்கிலேயமுதலா ளிகளால் சரிவர நடத்தப்படுகிறார்களாவென்று பார்க்

கவும், பிநாங்கு, சிங்கப்பூர், மோர்சு முதலான அயலிடங்களிற் பலதொழில்களில் அமர்ந்துள்ள இந்நாட்டு ஜனங்களைக்காக்கவும், அபாயமுள்ள சுரங்கங்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு அபாயம் நேரிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவும் துரைத்தனத்தார் பல அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஏழைகள் தங்களுக்குள்ள சொற்பப் பொருளை எந்தவிதமாகவாவது விருத்திசெய்துகொண்டு தரித்திரத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாமேயன்றி வேறுவகையாக அதனை நீக்கமுடியாதென்று துரைத்தனத்தார் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு 1904-ம் வருஷத்தில் ஐக்கிய நாணயச்சங்கச் சட்டத்தை (Co-operative Credit Societies Act of 1904) ஏற்படுத்தினர். இதனால், ஏழைகளாகிய கிராமவாஸிகளும் நகரவாஸிகளும் தங்கள் நிலைமைக்குத் தக்கபடி நிதிகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு பிறருடைய மூலதனத்தை எதிர்பாராமலே வர்த்தகம், கொடுத்தல், வாங்கல், கைத்தொழில் முதலிய உபாயங்களால், தங்கள் வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ளலாமன்றோ! ஜனங்கள், தங்கள் வரும்படியில் மிகுத்துவைத்துக் கொடுக்கும் சிறு பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கேட்கும்போது கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் சேமநிதியும் (Savings Bank) துரைத்தன உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் மாதந்தோறும், தங்கள் சம்பளத்தில் வீசம் பங்குக்குக் குறையாமலும் அரைக்காற் பங்குக்கு மேற்படாமலும் கொடுக்கும் பணத்தைச் சேர்த்துப் பிற்காலத்தில் உபயோகப்படும்படி கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் பின்னுதவு நிதியும் (Provident Fund) துரைத்தனத்தார் ஜனங்களுடைய செல்வவிரு

த்திக்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நன்முயற்சியைத் தெரிவிக்கின்றன; ஐரோப்பியநாடுகளில், செல்வவிருத்தியானது ஜனங்களின், ஊக்கம், முன்யோசனை, தைரியம், கட்டுப்பாடு, அன்பு முதலிய சிறந்த நற்குணங்களாலேயே உண்டாகின்றது. நம்முன்னோரிடத்திலும்இக்குணங்கள் ஆதிகாலத்திலிருந்தனவென்பதற்குஐயமில்லை. அரசர்கள் பொதுநன்மைக்காக ஒன்றுஞ்செய்யாத காலத்திலும், கிராமவாஸிகள் ஒன்றுசேர்ந்து நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு வேண்டிய குளங்கள், கால்வாய்கள், அணைக்கட்டுகள் முதலிய அளவற்ற ஸாதனங்களைத் தாங்களே அமைத்துக்கொண்டார்களென்று தெரிகிறது. ஆகையால், விவஸாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில் முதலியவற்றில் ஏழைகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உழைக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்களுடைய வறுமை நீங்கிவரும் என்று சொல்லலாம்.

இவ்வுலகத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் அடைந்திருக்கும் புகழுக்கு இந்தியா துரைத்தனமே முக்கியமான காரணமென அயல்நாட்டாரும், நல்ல துரைத்தன முறைகளை இந்நாட்டில் அமைப்பதே பெரும்புகழைத் தருமென ஆங்கிலேயரும் நினைக்கிறார்கள். இவ்வுலகத்தில் மாசற்றது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் துரைத்தனமுறைகளிற் சிற்சில பிழைகளிருக்கக்கூடும். ஆயினும் அப்பிழைகளைத் தாங்கள் தெரிந்துகொண்டாலும், பிறர் அவற்றை எடுத்துக்காட்டினாலும், அவற்றைநீக்குவதில் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார் ஊக்கமுள்ளவர்களாகஇருக்கின்றனர். இவ்விதமானகொள்கையிருந்தால் துரைத்தனத்தாருக்குப் புகழுண்டாகுமென்பதற்கு என்ன தடை? ஒரு தாய் வயிற்றிற் பிறந்து பலகாரணங்களால்

இளமை தொடங்கிப்பிரிந்து வேறு வேறு இடங்களில் வஸிக்கும் சகோதரர்கள் ஒரே இடத்திற்குவந்து கூடுங்கால் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்று மறுபடி பிரியாமல் வாழ்வதில் எப்படி பிரியமுள்ளவர்களாக இருப்பார்களோ அப்படியே ஆதியங்கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு வெகுகாலத்துக்கு முன் பிரிந்து வேறுவேறு இடங்களிலிருந்து புகழ்பெற்று இப்போது சேர்ந்திருக்கும் இந்தியர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் மனக்கலப்புற்று ஒற்றுமையுடன் வாழவாழ இந்நாடானது இப்பூவலயத்திற் சிறந்தமணி போல் விளங்கிவரும்.

"குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு." (திருக்குறள்)

முற்றிற்று.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	20	இவற்றின்	நாட்டின்
29	25	தலை	தலையும்
42	17	போக்க	போக்கப்
42	22	வாரமாக	திவாரமாக
42	23	ஜனங்ளு	ஜனங்களு
44	20	அனைத்தும்	அனைத்தையும்
51	15	சீக்கிர	சீக்கிரத்
56	16	எந்தகால	எந்தக்கால
63	17	போலீஸ்டேஷன்	போலீஸ்ஸ்டேஷன்
104	10	பெரியார்	பேராறு(Periyar)
109	26	விளை	விளைவி
142	1	பிரபு என்பவர்	என்னும் பிரபு

Madras : The Guardian Press, Mount Road.

அனுபந்தம் I

சட்ட நிர்மாணஸபைகளில் புதிய சீர்திருத்தங்கள்

16-வது அத்தியாயத்தில் மார்லே பிரபுவைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது ஜனங்களின் நோக்கங்களையும் குறைகளையும் அறிந்து சட்டநிர்மாணம் செய்யும் முறைகளை இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரோடு ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறாரென்று சொன்னோம். இப்பொழுது அவருடைய ஆலோசனைகள் உருவெடுத்து வந்திருக்கின்றன. சற்றேறக்குறைய மூன்று வருஷகாலம் பெருமையும் அறிவும் வாய்ந்த அநேக சங்கங்களையும் பற்பல ஜாதியார்களின் நோக்கங்களை நன்கு தெரிவிக்கக்கூடிய பெரியோர்களையும் கலந்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொண்டே, இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் இந்தியாவின் காரியதரிசியும் சென்ற 1909-வருஷம் நவம்பர்மாதம் 15-வது தேதியில் சட்ட நிர்மாண ஸபைகளைத் திறமைப்படுத்த இந்தியன் கௌன்ஸில்ஸ் ஆக்ட். 1909, என்று சட்ட நிரூபணம் செய்து பிரசுரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இதுவரையில்சட்ட நிர்மாண ஸபைகளில் ஸர்க்காருத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகமாகவும், மற்றவர்கள் குறைவாகவும் இருந்துவந்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின்படி மாகாணச் சட்ட நிர்மாண ஸபைகளில் ஸர்க்காருத்தியோகஸ்தர்கள் குறைவாகவும் ஸர்க்காருத்தியோகமில்லாதவர்கள் அதிகமாகவும் ஆவார்கள். கெவர்னர் ஜெனராலுடைய சட்ட நிர்மாணசபையில் மட்டும் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகமாகவே இருப்பார்கள். மேலும் அநேக தொழில்கள், பெரிய மிராசுதார்கள், மகமதியர்கள், இந்திய வர்த்தகர்கள், ஐரோப்பிய வர்த்தகர்கள் முதலான பகுதிகளின் குறைகளையும் நோக்கங்களையும் தெரிவிக்க அவரவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைப் புதிய ஸபைகளில் அங்கத்தினர்களாகச் செய்ய சட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இச்சபையோர்கள் மூன்று வருஷத்திற்கொருமுறை நியமனம் பெறவேண்டும்.

பின்வரும் அட்டவணையால் ஸபைகளின் அமைப்பு காட்டப்படும் :—

மாகாணம்.	உத்தியோகஸ்தர்கள்.	உத்தியோகமில்லாதவர்கள்.	மொத்தம்.
சென்னை	19	26	45
பம்பாய்	17	28	45
வெங்காளம்	17	31	48
யுனைடெட் ப்ராவின்ஸ்	20	26	46
கிழக்கு வங்காளம்	17	23	40
பஞ்சாப்	10	14	24
பர்மா	6	9	15

அந்தந்தவிடத்துத் தலைமை அதிகாரியும் மந்திராலோசனை ஸபையாரும் இச்சபைகளில் அங்கத்தினராகச் சேருவார்கள்.

கெவர்னர் ஜெனரலின் ஸபை பின் வருமாறு அமைக்கப்படும்:—

இந்திய கவர்ன்மெண்டு சட்ட நிர்மாண ஸபை

கெவர்னர் ஜெனரல்	1
மந்திராலோசனை ஸபையார்கள்	7
மாகாணப் பிரதிநிதிகள்	8
20-உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேற்படாமல் நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள்	28
ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள், தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்	25
மொத்தம் ...	69

எல்லா சட்ட நிர்மாண ஸபைகளும் சற்றேறக்குறைய ஒரேவிதமாய் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறபடியால் சென்னையிலுள்ள ஸபையின் அமைப்பைமட்டுமே இங்கே பின்வருமாறு காட்டியிருக்கிறது:—

சென்னை சட்ட நிரூபண ஸபை

கெவர்னர்	1
கௌன்ஸிலர்கள்	2
அட்வொகேட் ஜெனரல்	1
16-உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேற்படாமல் ஸர்க்காரால் நியமனம் பெருகிறவர்கள் ...	23
நிபுணர்கள் (Experts)	2

தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் (Elected members)

1. சென்னைநகர நிர்வாக ஸபையாரால் (Corporation) 1
2. மற்றநகர நிர்வாக ஸபைகளாலும் போர்டுகளாலும் 8
3. ஸர்வகலா ஸபையார்களால் ... 1
4. மிராசுதார்களால் 4
5. காபி தேயிலை பயிரிடும் முதலாளிகளால் 1
6. மகமதியர்களால் 2
7. சென்னை வர்த்தகர் ஸபையாரால் (Chamber of Commerce) 1
8. சென்னை வர்த்தகச்சங்கத்தால் (Trades Association) 1

(1–8 மொத்தம்) 19

மொத்தம் ... 48

பழைய ஏற்பாட்டின்படி சட்ட நிரூபண ஸபைகளனைவற்றிலும் சேர்ந்து 126 அங்கத்தினர்கள்தாம் இருந்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின்படி 370 அங்கத்தினர்கள் ஆகிறார்கள். இவர்களில் ஜனங்களாலும் சங்கத்தார்களாலும் நியமனம் பெறுகிறவர்கள் 135. மேலும் இதுவரையில் ஜனங்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஸர்க்காரால் ஆமோதிக்கப்பட்ட பிறகுதான் ஸபைகளுக்கு அங்கத்தினர்களாக ஏற்படவேண்டியிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோ ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் ஜனப்பிரதிநிதிகளாக உடனே ஸபைகளிற் பிரவேசிக்க அதிகாரம் பெறுகிறார்கள். மேலும் சட்ட நிரூபண விஷயத்தைத்தவிர பொதுவாய்த் துரைத்தன முறைகளைப்பற்றியும் துரைத்தன வரவு செலவு விவரங்களைப்பற்றியும் வரி மூலங்களையும் நன்கு விசாரிக்கவும், குற்றங் குறைகளை விவரிக்கவும், தகுந்த யோசனைகள் சொல்லவும், புதிய சட்டத்தால் அதிகாரம் பெறுகிறார்கள். ஆகையால் காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாராணியாரின் நன்மொழியும், அவரது ஸத் புத்திரராகிய எட்வேர்ட் சக்கரவர்த்தின் உறுதிமொழியும் நாளடைவில் பயன்பெற்ற, இப்பெரும் தேசத்துள்ள பற்பல ஜாதியார்களுக்கும் ஆனந்தப் பெருக்கத்தை விளைவிக்குமென்றே நம்பியிருத்தல் பொருந்தும்.

அனுபந்தம் II

PRELIMINARY EXAMINATION FOR TEACHERS' CERTIFICATES

ELEMENTARY GRADE

APRIL—1907.] Civics [Time 2 Hours.

Marks.

I. கிராம ஏற்பாட்டைக் குறித்து 3-வது வகுப்பிற்குப் பாடக்குறிப்பு வரைக. 16

II. தபாலாபீசுகளில் நடக்கும் பலவித வேலைகளை எழுதுக. ஒருகடிதம் சென்னை (மதிராஸ்) தபாலில் போடப்பட்டு கர்னூலிலிருக்கும் விலாஸதாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் சரித்திரத்தை அந்தக் கடிதமே சொல்லும் பாவனையில் கதாரூபமாய் எழுதுக. 8

III. சிவில் கேசு (civil case) க்கும் கிரிமினல் கேசு (criminal case) க்கும் என்ன பேதம்? கொலை என்றால் என்ன? யுத்தகளத்தில் போர் செய்வோரைக் கொல்லுதல் ஏன் கொலை யல்ல? 6

IV. லோகல் போர்டுகள் (Local Boards) அவைகளுக்கு வேண்டிய பணங்களைப்பெறும் விதமென்ன? எப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களுக்கு அப்பணங்கள் செலவிடப்படுகின்றன? 6

V. சென்னை இராஜதானியில் சர்க்கார் நிலவரி வசூல் செய்வதற்கான இரண்டுவகை ஏற்பாடுகள் யாவை? அவைகளின் ஆரம்ப சரித்திரத்தைப் பற்றி உமக்குத் தெரிந்ததை எழுதுக. 8

VI. சென்னைச் சட்ட நிரூபண சபையைப்பற்றி உமக்குத் தெரிந்ததை வரைக. 6

50

DECEMBER—1907.] Civics [Time 2 Hours.

I. (*a*) ஒரு கிராம உபாத்தியாயர் தான் சென்னப்பட்டணத்துக்குப் போகாமலே அங்கிருக்கும் ஒரு புஸ்தக வியாபாரியிடமிருந்து சில வாசக புஸ்தகங்களை

வாங்கவும், புஸ்தகங்களைப் பெற்றுக்கொண்டபிறகு விலையைக்கொடுக்கவும் விரும்புகிறார்.

இது சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் தபால் ஏற்பாட்டை விவரிக்க. 3

(b) ஓரிடமிருந்து மற்றோரிடத்திற்குப் பணம் அனுப்புவதற்கான தபால் சாதனங்களை விவரிக்க. அவசர சமயங்களில் பணம் சீக்கிரத்தில் போய்ச்சேர ஏதாவது தபால் ஏற்பாடுள்ளனவா? 3

II. (a) ஒரு கிராமத்தில் திருட்டுமுதலான குற்றங்கள் நடந்தால், கிராமாதிகாரிகளும் போலீஸ்தாரர்களும் செய்யவேண்டிய கிருஷிகள் என்ன? 4

(b) இவைகளை விசாரித்து நியாயந்தீர்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் யார்? 2

III. (a) கிராமாதிகாரிகள் விசாரணை செய்யக்கூடிய சில்லரைக் குற்றங்களையும், அவர்களுடைய அதிகாரத்தின் அளவையுங் கூறுக. 3

(b) எவ்வித சிவில் வழக்குகளைக் கிராம முனிசீப் விசாரணை செய்யலாம்? இவர்களுக்குப் பணம் சம்பந்தமாய் எந்தமட்டும் அதிகாரம் செல்லும்? 3

IV. (a) ஒரு கிராமக் கணக்கனுடைய கடமைகளைச் சுருக்கமாய் எழுதுக. 3

(b) அம்மை குத்துவதால் விளையும் பயன்களை விவரிக்க. 2

V. (a) கவர்ன்மெண்டார் ஜனங்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்வானேன்? 1

(b) பிரஜைகளிடமிருந்து வரிவசூல் செய்யாத ராஜாங்கம் எங்கேனும் உளதா? 1

(c) எவ்வகுப்பு ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு அதிக வரும்படி கொடுக்கிறார்கள்? 1

VI. (a) உமதுபேரில் கோசமாயிருக்கிற ஒரு நிலத்தை இன்னொருவருக்கு விக்கிரயசாஸன மெழுதிக் கொடுக்க நீர் விரும்பினால் அது விஷயமாய் யாருக்கு மனுச்செய்து கொள்ளவேண்டும்? உமது கோரிக்கையின்படி அநுமதி கொடுக்கப்பட்டால் என்னென்ன ஸாதகமுண்டாகும்? 3

(b) தர்க்காஸ்து மனு என்றால் என்ன? அது எப்படி முடிவு செய்யப்படுகின்றது? 3

VII. (a) ஒரு ரூபாய்க்குக் கீழ்ப்பட்ட தபால் லேபில்களின் பெயரைச் சொல்லுக. 2

(*b*) 20-ரூபாய் வரையிலுள்ள பலவித பொது ஸ்டாம்புகளின் பெயரைக் கூறுக. 4

VIII. காட்டிலாகா ஏற்பட்டிருக்கும் நோக்கங்களையும் அதனால் பிரஜைகளுக்கு உண்டாகும் லாதகத்தையும் சுருக்கிக் கூறுக. 4

IX. ஒரு கிராம எலிமென்டெரி பாடசாலை, சர்க்கார் அங்கீகரிப்பதற்காக, உள்ளாகவேண்டிய நிபந்தனைகள் என்ன? அவ்வித பாடசாலைகளுக்குச் சர்க்காருடைய உதவியின் தன்மையைச் சுருக்கி எழுதுக. 4

X. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு குற்றத்தைப் போலீஸ்தாரர்கள் விசாரிக்கும் விதத்தை நீர் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி போதிப்பீர்? 4

50

DECEMBER—1908.] Civics [Time 2 Hours.

I. (*a*) கீழ்தரப் படிப்பு (Elementary education) விருத்தி செய்வதன் பொருட்டு இந்தியா கவர்மெண்டாரால் செய்யப்பட்டிருக்கும் முக்கியமான ஏற்பாடுகளென்ன? 3

(*b*) இக்காலத்து எலிமென்டெரி பாடசாலைக்கும் இதற்கு முந்தியிருந்த திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குமுள்ள முக்கியமான வித்தியாசங்களென்ன? 3

II. (*a*) ஒரு ஜில்லாவிலுள்ள முக்கியமான சர்க்காரதிகாரிகள் யார் யார்? 2

(*b*) ஜில்லா கலெக்டருடைய வேலைகள் என்ன? 4

III. "நியாய பரிபாலனமானது பல சமயங்களில் கக்ஷிக்காரர்களுடைய மதம், வர்ணாசிரமம் இவைகளையனுசரித்திருக்கிறது." இவ்வாக்கியத்தை விளக்குக. 3

IV. இந்தத் தேசத்தில் சிலாமணியாகும் நாணயங்கள் என்னென்ன? அவைகளில் எந்த நாணயம் இங்கிலாந்திலும் சிலாமணியாகும்? 3

V. (*a*) நில செடில்மெண்டு (Land settlement) என்றால் என்ன? 2

(*b*) இந்தத் தேசத்தில் வழங்கும் இருவித செடில்மெண்டுகள் எவை? 2

(*c*) அவைகளொன்றுக்கொன்றுள்ள வித்தியாசங்களென்ன? 3

VI. பின்வருவனவற்றைச் சுருக்கமாக விளக்குக.

(*a*) வைசுராயினுடைய சட்டநிரூபண சபை.

(*b*) இந்தியா ஆபீஸ்.

(*c*) தபாலாபீஸ் சேவிங்ஸ் பாங்க். 6

VII. (*a*) இந்தியாவினுடைய எல்லைப் படமொன்று வரைந்து, அதில் பிரிட்டிஷ் அரசாக்ஷிக்குட்பட்ட சுதேச இராஜாங்கங்களைக் குறிப்பிடுக. 5

(*b*) மைசூர், இராஜபுதனம், இவ்விரண்டு சுதேச இராஜாங்கங்களின் பூர்வ சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக எழுதுக. 4

(*c*) ப்ரிடிஷ் இந்தியா, சுதேச ராஜாங்கங்கள், இவ்விரண்டினுடைய அரசாக்ஷிக்குமுள்ள முக்கியமான வித்தியாசங்களென்ன? 3

VIII. "இராணுவமும் போலீசும்"—என்பதைப்பற்றி நான்காவது வகுப்புக்கு முதல் பாடத்துக்கு ஒரு மாதிரிப் பாடக்குறிப்பு வரைக. 7

50

December—1909.] Civics [Time 2 Hours.

I. கீழ்தரப் பாடசாலைகளுக்கு உபாத்திமைத் தொழிலுக்காகத் திரவ்விய சகாயம் (டீசிங் கிராண்ட்) எவ்வாறு கணக்கிடப்படுகிறது? பழைய ரிஸல்ட் கிராண்ட் ஏற்பாட்டைவிட இப்புதிய ஏற்பாடு எவ்விதங்களில் மேலானது? போர்ட் பாடசாலைகளை நிர்வகிப்பதில் பொறுப்புள்ளவர்கள் யார் யார்? எவ்வாறு? 6

II. ஒரிடமிருந்து மற்றொரிடத்திற்குப் பணம் அனுப்ப சர்க்கார் என்னென்னவிதமான ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

இவைகளில், ஏதாவது ஒன்றின்படி பணம் கட்டினது முதல், சேருகிறவரையில் உள்ள விவரங்களை விஸ்தாரமாய் எழுதுக. 2 + 3

III. கிரிமினல்கேஸ்; ஸிவில் வழக்கு இவைகளைச் சுருக்கமாய் விளக்குக. மேற்கண்ட வழக்குகளை விசாரித்து முடிவுசெய்ய ஏற்பட்டிருக்கிற பல கோர்ட்டுகளை வரிசைக்கிரமமாய் எழுதுக. 4

போலீசாருக்கும், நியாயாதிபதிகளுக்கும் உள்ள முறைமையை விளக்கி எவ்விஷயங்களில் அவர்களின் கடமைகள் வேறுபடுகின்றன என்பதை தெரிவிக்க. 3

IV. ரெவினியூ ஸெட்டில்மென்ட் என்றால் என்ன? இதற்கும் லாண்ட் சர்வேக்கும் என்ன சம்பந்தம்? 5

V. லோகல் போர்டுகளுக்கு என்னென்ன வகைகளில் வரும்படியுண்டு? இந்த வருமானத்தை எதெதின் பொருட்டு செலவிடுகிறார்கள்? இந்த வரவு செலவு கணக்கை அவர்கள் யாருக்கு ஒப்பிக்கவேண்டும்? 6

VI. சென்னை கவர்ன்மெண்டாருக்குட்பட்ட சுதேச ராஜாங்கங்களைக் குறிப்பிட்டு அவைகளைக் கவர்ன்மெண்டார் எப்படி மேல்விசாரணை செய்கிறார்கள் என்பதை விவரிக்க. 5

VII. நீர்ப்பாய்ச்சல், இருப்புப்பாதை இவ்விரண்டையும் சர்க்கார் எவ்வாறு பார்த்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும், எழுதுக. 4

VIII. சர்க்கார் அல்லது லோகல் போர்ட் உத்தியோகத்திலில்லாத ஒரு மனிதன் கவர்ன்மெண்டுக்கும், தன்னைச்சுற்றியுள்ள மற்ற ஜனங்களுக்கும் எப்படி உதவி புரியலாம்? 6

IX. மூன்றாவது வகுப்புக்குக் காட்டிலாகாவைப் பற்றி ஒரு பாடக்குறிப்பு எழுதுக. (நேரம் 40 நிமிஷம்) 6

50

OPINIONS

The "Madras Mail"

Mr. T. S. Subramanya Iyer, Assistant Professor of History at the Presidency College, has just published a little work in Tamil of considerable interest and even importance. It is called "The Elements of Civics for India". It consists of a series of chapters dealing with subjects such as the family and its duties, the family and the State, what the Sircar does for us, and so forth. It describes in simple language the system of public education, the functions of the Sircar as a judge, as a protector of public order, as a constructor of railways and public works. It explains the system aud reasons of taxation, and describes the system of self-government by the Taluq Boards and Municipalities. The third part deals with the system of Government, rising from Provincial through the India Government to the Home Government; and the fourth part briefly describes the condition of India before and after the establishment of the British *Raj*. All this is related in easy colloquial Tamil, such as may easily be read and understood by people of all grades of education, including school children; and it is illustrated with numerous photographs. Such a work has been badly needed in Primary schools, and we are heartily glad to see it done, and well done. When children are brought up without any knowledge of the misery and confusion of the pre-British period, they are more exposed than ever to be deceived by the falsehood and specious arguments of the political agitator. We neither pretend nor suppose that the employment of the present work in Indian schools will render the students of it immune from political folly; but it will assuredly help to make them so. We imagine that the book will be eagerly welcomed by all concerned in the management of vernacular schools; and it should certainly be introduced as speedily as may be, for it must always be of the greatest moment, as Mr. Subramanya Iyer observes in his Preface, that honest and law-abiding citizens should be trained in the schools, where much of India's future prosperity and happiness must be decided.

The Hon. Mr. Justice V. Krishnaswami Iyer, Avl., B.A., B.L.

The design and scope of the work are excellent. It has been executed with commendable care and judgment. It ought to be in the hands of a much larger circle of readers than perhaps you originally designed it for. The elementary ideas of government and of the relations between the subject and the State are expressed in simple and elegant Tamil. The illustrations are well conceived and are certain to prove attractive to young readers. I congratulate you on having produced so useful a text-book for boys of Elementary and even Secondary schools.

Rao Bahadur S. Mangesh Rao., B.A.,
Canarese Translator to the Government of Madras.

I think you have supplied a real want by coming to the rescue of the poor elementary school master, who was at sea as to what he should teach on the subject. I had portions of your book read out to me and I find that the matter and style are well suited to the comprehension of the pupils for whom it is intended. The get-up of the book and the illustrations and maps are excellent and I should not have thought such work was possible in Madras had you not shown that under proper guidance our publishing firms can well compete with the English. I heartily congratulate you on the way in which you have done the work and I hope you will have it translated into all other South Indian vernaculars in the same easy style.

M.R.Ry. P. Sambanda Mudaliar, Avl., B. A., B. L.

I regard the book as one of the most useful contributions to the Tamil language in the present day. It is works of such kind that are required to improve that ancient tongue. What gave me most pleasure when going through your work was the delightfully easy style in which it was written. Removed, on the one hand from the pedantic style of the Pandits, and equally removed, on the other, from the vulgar style of the so-called spoken Tamil, which some of our mistaken enthusiasts advocate, I regard your style simple and clear as it is as striking the "golden mean" between the two extremes.

M.R.Ry. R. Swaminatha Iyer, Avl., B.A., L.T.,
Head Master, Town High School, Kumbakonam.

Your book, excellent in every respect, supplies a real want. You have, I think, placed us all under a deep debt of obligation by bringing out such a nice book so full of useful and interesting matter. The plan of the book is thoroughly original and it speaks volumes about your judgment and sagacity. It is useful alike for all masters, elementary and higher, and affords ample material for Tamil composition which is to play so prominent a part in our educational work in the years to come.

M.R.Ry. K. Venkatarama Aiyar, Avl., B. A.,
First Asst., Town High School, Kumbakonam.

I have now been a school master for thirty years and I do not remember having come across a Vernacular Text Book so masterly in detail and so accurate. The language is faultless. In following the lines on which Lee Warner has written his book, you have not abandoned originality. The book displays the "historic instinct" which few vernacular books can lay claim to. To many teachers, the book will be an eye-opener. It may be strange news to be told that the great majority of teachers in this country who pose as bringers of light are themselves very ignorant of the most elementary knowledge of civics. I have no doubt your book will lay the foundation of a new knowledge and enable the teachers to mend their ways in many respects. It is excellent prose, and were I at the head of an institution, I should unhesitatingly appoint it as a text-book from the IV standard upwards and make it a three years' study. As we sow, so shall we reap. Your book will teach the young of this land what great advantages the British Government have conferred upon this country. They must carry the idea with them throughout their life. Your book is an antidote to anarchy and a promoter of order.

Your printers, photographers and binders have conspired together to make the book acceptable in more ways than one. All things considered, I think you have become entitled to the gratitude of all knowing people by the publication of your book on civics which must teach men how to live orderly lives and serve their fellow-men.

Rao Bahadur M.R.Ry. P. I. Chinnasami Pillai, Avl.,
Municipal Chairman, Palghat.

The book is full of very useful information eminently adapted not only to students, but also to private persons. It is highly desirable that pupils should possess a book in which not only an insight is given into the system of government under which they live, but also in which are indicated the right course and the path of duty which should guide the future loyal citizen of India. Good education is all very well as far as it goes, but the aim ought to be to provide the masses with elementary books, such as yours, which will enlighten them as to how they should live decorously, carefully, and loyally among their fellow-conntrymen in this Empire. I must congratulate you on the very useful and interesting book you have written, and should strongly recommend that it should be introduced in all the primary schools with the least possible delay, so that pupils in their impressionable age are well grounded on sound principles and duties of good citizenship.

I am extremely pleased to find the good work that has been done by M.R.Ry. S. Kalyanasundaram Iyer Avl., worthy son of a worthy father, my esteemed friend M.R.Ry. Mahamohopadhyaya V. Swaminatha Iyer Avl., the greatest Tamil scholar of the day.

The Hon'ble Mr. P.S. Sivaswami Iyer, B.A., B.L., C.I.E.

I have looked into the pages of the 'Elements of Civics for India' in Tamil by Mr. T. S. Subramania Iyer, M. A., L. T., of the Presidency College. The topics are well chosen and are treated in a very simple and clear style. Though the book is adapted to the requirements of Elementary schools, it can be read with advantage by students of the higher forms and by the mass of the people. It conveys much useful information in a short compass and a teacher who works on the lines sketched in the book will have no difficulty in enabling his pupils to form broader views of their share in the national economy and take a keener interest in the work of the administration. The style in which the work is written is as little removed from the ordinary current language of the day as practicable, and is just the style needed for books intended to popularise knowledge. The get-up of the book is excellent and its numerous illustrations form an attractive feature. Mr. Subramania Iyer deserves to be congratulated on his first essay in the field of modern Tamil composition.

MADRAS. THE GUARDIAN PRESS, MOUNT ROAD.

HINTS TO TEACHERS

1. Never indulge in mere dry irrelevent detail. For *civics* is not a directory of information about all the departments of the State. The method of presentation is infinitely more important than mere information.

2. The order of topics in the syllabus should proceed from known details to larger generalisations. Give the lessons on object-lesson character by using official forms and documents as a starting point. Make teaching realistic by using objects, models, maps, plans, diagrams, pictures and magic-lantern slides at every stage.

3 Take out the pupils on short excursions to study first-hand, the local men and their pursuits, the local offices and their activities, the local signs of good government and their significance. 'Little need be said in the lower stages about the functions of the higher officials: the fact there are such charged with the supervision of different departments is enough.'

4. No opportunity should be lost of connecting civics with history lessons, object lessons, conversations, occupations and music in the school-room.

5. Attention should be drawn to institutional development and its progressive character at every stage. "The advantages to the people of a settled government which does equal justice to all and protects all in the enjoyment of their rights as citizens, and the duty of obedience to it and of rendering all possible assistance to it, should be emphasised. The duties of the individual not only to government but to the community in which he lives should be most carefully pointed out."

6. In the lower stages technical terms should be avoided as much as possible and the teaching should be oral. In the higher stages also only names and terms current amongst the people should be used and the teacher need not be solicitous of translating technical terms from English into involved and high-sounding phrases hardly intelligible to the man in the street or to the boy in the school.

7. Introduce some of the methods and principles of government as aids to class discipline and encourage the pupils to carry on their class and athletic organisations honourably and by correct methods. This will result in the development of social and civic habits so useful to the future citizen and in connection with these habits higher standards of duties and morals.

8. At various stages compare the present with the past to bring out clearly the enlightened motives and methods of administration. But do not condemn without historical data. For mere unreasoning vilification of the past has invariably the opposite effect.

Books of Reference for Teachers

1. Imperial Gazetteer of India. New Volumes.
2. Hunter's Indian Empire.
3. Imperial Rule in India by Theodore Morison.
4. The Statesman's Year Book.
5. The Citizen Reader by Arnold Forster (for the method of presentation).
6. The Citizen of India by Lee Warner.
7. Administration Reports. India.
8. The Method of Teaching History and Civics. by H. E. Bourne.

Copies of this book can be had of :—

1. The Guardian Press, Mount Road.
2. The General Supplies Co., Mylapore.
3. Messrs. G. A. Natesan & Co., Esplanade.
4. Messrs. Subbiah Chetti & Co., Triplicane.

The copies are issued in two styles of binding :—

Library Edition, Full Calico, Re. 1.

Students' Edition, Wrapper, As. 12.

A discount of 12½ per cent. will be allowed on all orders of 10 copies and more.

POSTAGE—EXTRA

Translations of this book into Telugu, Canarese, Malayalam and English are in contemplation. As only a limited number of copies is to be brought out in each language, intending purchasers will do well to register their orders with the Publishers.

THE GUARDIAN PRESS,

Mount Road, Madras.

N.B.—No business communications will be entertained by the author.

INDIA
I AM
A Citizen
OF NO SMALL
EMPIRE.